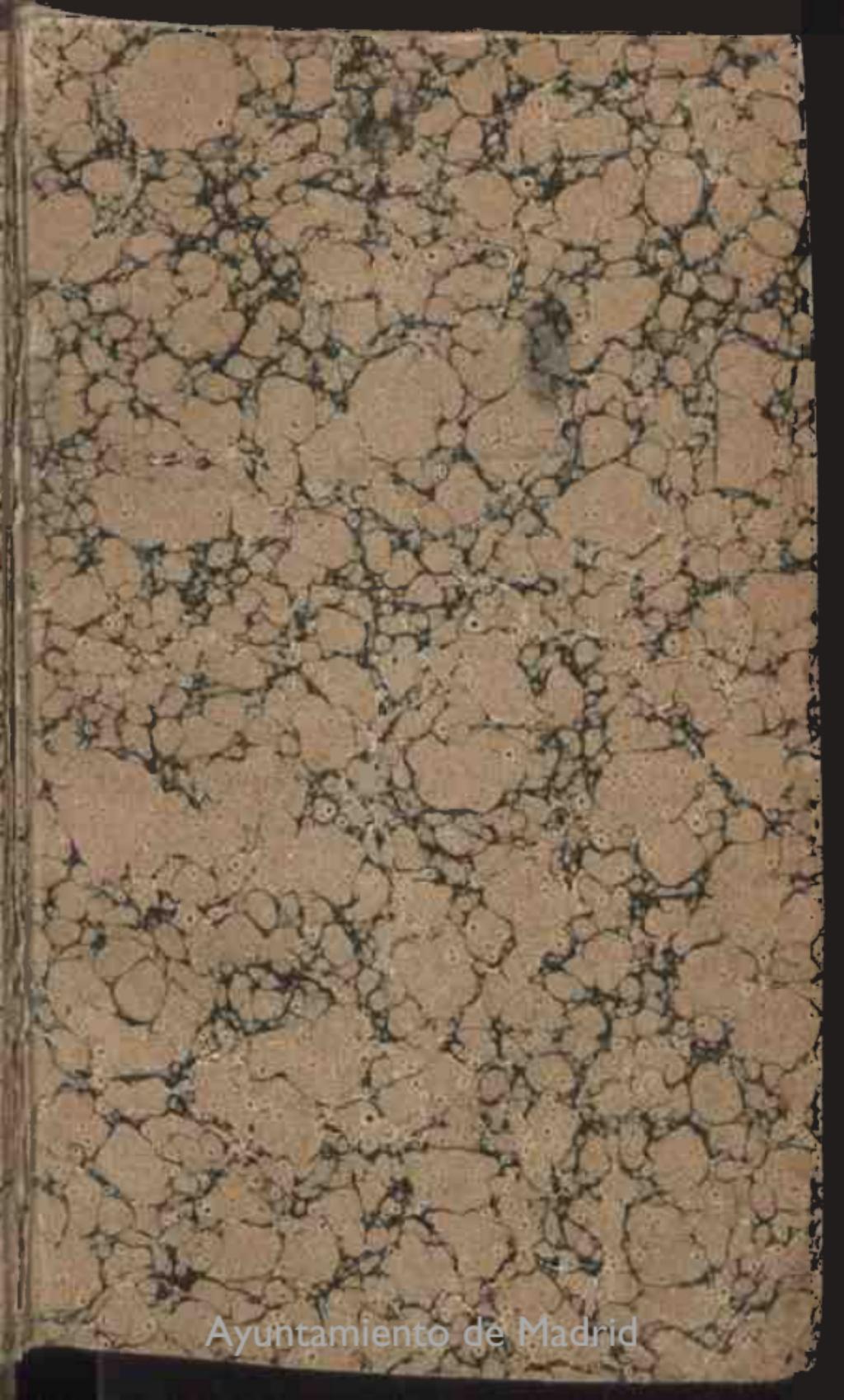

Ayuntamiento de Madrid

4054

Ayuntamiento de Madrid

Ayuntamiento de Madrid

Ayuntamiento de Madrid

⁺
E.G.

1172

Ayuntamiento de Madrid

Ayuntamiento de Madrid

Ayuntamiento de Madrid

Dr. J. Pérez de Guzmán

PANDECTA

LEGIS EVAN-

GELI-

CAE.

u. Shill
SIMONE A COR-
roy, professione Celesti-
no, autore.

VIRTUTE DUCE,

COMITE FORTUNA.

APVD SEB. GRY-
PHIVM LV-

GDVNJ,

1549.

cajonquince

dr. J. Pedro de Cerviñan
PANDECTA *host*
LEGIS EVAN-
GELI-
CAE.

M. S. H. A. 16
SIMONE A COR-
roy, professione Celesti-
no, autore.

VIR TUTE DVCE,

COMITE FORTVNA.

APVD SEB. GRY-
PHIVM LV-
GDVNIS,
1549.

cayonquince

P R A E F A T I O.

VI S primus sacroſancti Euangely historias in unum ueluti corpus redigerit, inter eos, qui Ecclesiasticam historiam contexturunt, non satis constat: alijs ad Ammonium Alexandrinum, Origenis preceptorē, alijs ad Tatianum, Ammonio paulò superiorē, pulcherrimum hoc inuenient referentibus. Quisquis tamen is fuit, rem profectō in primis frugiferam excogitauit, eaq; tempestate prorsus necessariam. Iam tum enim pleriq; emergerant (in quibus erat et Porphyrius, perinacissimus Christiani nominis hostis) qui miro quodam humanae sapientiae supercilie elati, petulantia plus quam rabiosa in nostram religionem, atque adeò in ipsos sacri Euangely scriptores inueherentur: in quorum scriptis pleraque penè ex diametro secum pugnantia deprehendi calumniabantur, pleraq; etiam tam irreconciliabili οἰαφωνίᾳ à se inuicem dissidentia, ut omnē sibi mutuo fidem abrogarent. Quorū profectō impudentiae retinendae commodior ratio excogitari non potuit, quam ut seruato temporum rerumq; gestarum ordine, quatuor Euangeliorum contextus, in unam, eamq; perpetuam narrationis seriem redigentur: eoq; modo falsa illa dissonantia ca-

lumnia nullo negotio confutaretur. Verum
 cum laudissimum illud Ammonij opus (ui-
 deo enim iam usum obtinuisse, ut Ammonio
 id potius, quam Tatiano adscribatur) eadem
 temporum iniuria, qua innumera clarissimo-
 ram uirorum monumenta perierunt, multis iam
 seculis esse desideratum tandemque semilacerum
 prorsusque mutilatum in lucem prodijisset: tan-
 ta iactura indignitate cōmotus Ioannes Ger-
 son, acuissimus nostrae professionis theologus,
 idem ab integro argumentum tractandum sus-
 cepit. Qua quidem in re etiam si summa cum
 dexteritate sit uersatus, non nihil tamen alijs
 post se scribendi, loci uideatur reliquissc. Sunt
 enim in eius uiri Monachos (quod certè dis-
 simulari non potest) quadam prorsus hiulca,
 quedam intempestiva ex alieno loco inserta,
 quedam etiam redundantia, ex citra ullam
 necessitatem repetita: adçò ut non immixtiò à
 Theodorico quodam, ordinis Cartusianorum
 monacho, reſectis ijs que superflua uideban-
 tur, in compendium redactum esse existimetur.
 Quamobrem cum ipse mihi priuatim Euangeliæ
 historia breuiariūm concinnare statuis-
 sem (nihil enim minus id temporis, quam de
 eo in publicum emittendo cogitabam) illud
 mihi in primis curæ fuit, ut Ammonij fra-
 gmentum, Eusebi Canones, & Augustinum
 de Euangeliorum concordia, cum Gersonis

a 2 Monat

*Monotessaro quām diligentissimē conferrem,
eorumq; omnium sententij diligenter expen-
sis, illius potissimum iudicio subscriberem, qui
temporis ordinisq; (nam de re ipsa inter hosce
omnes nihil est controversia) exactissimam
rationem habuisse uideretur. Vix enim quic-
quam in toto hoc negotio maiorem nobis mo-
lestiam exhibuit, quam ut suo quaque loco di-
gereremus, ex ubique tum loci, tum temporis
memores, nusquam rei gestae ordinem turbare-
mus. Cū etenim triplicem in contextu Euangeli-
orum ordinem obseruatum uideamus, ut
modò res, quo gesta est, tempore locoq; com-
memoretur, modò multò antè quām gereretur,
per quandam ueluti præoccupationem antici-
petur: interdum etiam aliquantò pòst, quām
gesta sit, ueluti per commemorationem refera-
tur: infiniti prosclop negoti fuit, suum cuique
locum tempusq; attribuere. Præterea cū ple-
raque in sacri Euangely historijs occurrant,
quæ tantam inter se affinitatē habeant, ut ea-
dem prorsus uideantur, diuersis tamen locis
temporibus uec aut gesta sunt, aut dicta: benc-
uolum lectorē etiam atque etiam admoni-
tum uelim, ne temerè iudicet eadem hīc sāpius
esse inculcata: sed id potius, quod res est, exi-
stimet, omnino necesse fuisse, ut res quantum-
uis similes, attamen diuersae, diuersis in locis
commemoraretur. Ad hæc, ut quadam etiam*

or. 45

9

ordinis luce legentium memoria consulerem,
opus uniuersum in tres præcipuas partes ita
digeri; ut prima *Aeternam Christi genera-*
tionem, ac eius in hunc mundum Ingressum:
Secunda, Progressum, hoc est, conuersationem,
signa, & doctrinam: tertia Egressum, id est,
passionem, resurrectionem & ascensionem con-
tineret. Porro quod ad translationis fidem at-
tinget, à uulgata editione, quam uocant, nus-
quam descivimus: lectionum tantum varia-
tes, quæ alicuius momenti uidebantur, ex re-
centiorum uersionibus margini adscripsimus,
tasq; nota huiusmodi* præfixa, à reliquis di-
stinximus. Quod uero ad ea testimonia perii-
net, quæ pañim ex Veteri Testamento toto
hoc opere citantur, diligenter ea cum suis fon-
tibus, unde hausta sunt, contulimus, & si qua
in re ab ijs discreparent, obiter annotauimus.
Nam si quid in ijs esset, quod in Veteris in-
strumenti libris non legeretur, id signo huius-
modi † prodidimus: & contrà si quid illuc
esset, quod hic desideraretur, id quoque, huius
figuræ note ‡ præfixa, in gratiam lectoris in-
dicauimus. Illud præterea hic admonendum
duxi, quatuor literis maiusculis pañim con-
textui inscritis, Euangelistarum nomina, M,
uidelicet Matthæi: R, Marci: L, Lucæ: I,
denique Ioannis denotari: idq; eo potissimum
à nobis factum esse consilio, ut his ipsis literis

a 3 nullus

nullo negotio lector doceatur, quid unicuique
 eorum referri debeat acceptum. Euangeli-
 rum quoque, que diebus dominicis, prae-
 quisq; totius anni festis in Ecclesia leguntur,
 succinatum Indicem adicimus: eaq; in ipso
 contextu duabus notis indicamus: altera, que
 huiusmodi est. ¶ ad caput, altera huiusmodi ¶
 ad calcem apposita. Vocum praeterea obscurior-
 rum, que toti operi passim aspersae, lectorem
 parum exercitatum nonnihil poterant remo-
 vari, interpretationem adicimus: idq; obscur-
 uato primarum literarum ordine, ut sine ullo
 temporis dispendio omnia sese lectori facilius
 offerre possint. Postremo Dionysij Car-
 ihusiani Monopanton eò quod cum
 huius argumenti natura quam
 optime congruere videbatur,
 huic nostrae lucubratiun-
 cyle curauimus
 subiungen-
 dum.
*

PANDECTAE
LEGIS EVAN-
GELICAE LI-
BER PRI-
MVS.
*

*Christi in hunc mundum Ingres-
sum, ac eius Aeternam continens
generationem.*

De Aeterna Christi generatione.

Ioannis I. CAPUT I.

N principio erat uer-
bum, & uerbū erat apud
Deum, & Deus erat uer-
bum. Hoc erat in prin-
cipio apud Deū. Omnia
per ipsum facta sunt, &
sine ipso factum est* nihil. Quod factum *ne unū
est, in ipso uita erat, & uita erat lux homi- quidem
num: & lux in tenebris lucet, & tenebræ
eam non comprehendenterunt.

De Annuntiatione, & Conces-
ptione Ioannis Baptistæ.

Lucas I. CAP. II.

Fuit in diebus Herodis regis Iudeæ *In iudea.*
sacerdos quidam nomine Zacharias,

a 4 de

de uice Abia , & uxor illius de filiabus Aaron, & nomen eius Elizabeth. Erant autem ambo iusti ante Deum, incedentes in omnibus mandatis, & iustificationibus * irrepre domini, * sine querela. Et non erat illis h̄esibiles filius , eo quod esset Elizabeth sterilis, *In mensē* & ambo processissent in diebus suis. *Fa-*
Septēbri. Cum est autem , cūm sacerdotio fungē-
Ze.16.d retur Zacharias in ordine uicis suæ ante Deum, secundum consuetudinem sacerdotii , sorte exiit, ut incensum poneret, ingressus in templum Domini. Et omnis multitudo populi erat orās foris hora incensi. Apparuit autem illi angelus Domini, stans à dextris altaris incensi. Et Zacharias turbatus est uidens, & timor irruit super cum. Ait autem ad illum Angelus: Ne timeas Zacharia, quoniam exaudita est deprecatio tua : & uxor tua Elizabeth pariet tibi filium, & uocabis nomen eius Ioannem. Et erit gaudium tibi, & exultatio:& multi in nativitate eius gaudebunt. Erit enim magnus coram domino, & uinum & sicerain non bibet: & Spiritu sancto replebitur adhuc ex utero matris suæ. Et multos filiorum Israël conuertet ad dominum Deum ipsorum. Et ipse præcedet ante illum in spiritu & uirtute Heliæ, ut conuertat corda patrum in filios . & inced

incredulos ad prudentiam iustorum : parare Domino plebem perfectam.] Et dicitur Zacharias ad angelum : Vnde hoc sciam ? Ego enim sum senex, & uxor mea processit in diebus suis. Et respondens angelus, dixit ei : Ego sum Gabriel, qui adesto ante Deum : & missus sum loqui ad te, & haec tibi euangelizare. Et ecce eris tacens, & non potens loqui usque in diem, quo haec fient : + pro eo, quod non credidisti uerbis meis, quae implebuntur in tempore suo. Et erat plebs expectans Zachariam, & mirabantur, quod tardaret ipse in templo. Egressus autem non poterat loqui ad illos : & cognoverunt, quod uisionem uidisset in templo. Et ipse erat innuens illis, & permanxit mutus. Et factum est, ut impleti sunt dies officii eius, *miniabuit in domum suam. Post hos autem sterius dics concepit Elizabeth uxor eius, & occultabat se mensibus quinq; dicens: Quia sic fecit mihi Dominus in diebus, quibus respexit auferre opprobrium meum inter homines.

De Conceptione Saluatoris.

Luke I.

CAP. III.

AN mense autem sexto missus est angelus Gabriel a Deo in ciuitatem Galilææ,

lilææ, cui nomen Nazareth, ad uirginem desponsatam uiro, cui nomen erat Joseph, de domo Dauid: & nomen uirginis Maria. Et ingressus angelus ad eam, dixit: Ave gratia plena, Dominus tecum. Benedicta tu in mulieribus. Quæ cum audisset, turbata est in sermone eius: & cogitabat, qualis esset ista salutatio. Et ait angelus ei: Ne timeas Maria, inuenisti

Esa. 7.c enim gratiam apud Deum. Ecce concipes in utero, & paries filium, & uocabis nomen eius I E S U M. Hic erit magnus, &

Esa. 2.c filius altissimi uocabitur. Et dabit illi Dominus Deus sedem Dauid patris eius, & regnabit in domo Iacob in æternum,

Dan. 7.d & regni eius non erit finis. Dixit autem Maria ad angelum: Quomodo ficit istud, quoniam uirum non cognosco? Et respondens angelus dixit ei: Spiritus sanctus superueniet in te, & uirtus altissimi obumbrabit tibi. Ideoq; & quod nasceretur ex te sanctum, uocabitur filius Dei. Et ecce Elizabeth cognata tua & ipsa concepit filium in senectute sua. Et hic mensis sextus est illi, quæ uocatur sterilis: quia non erit impossibile apud Deum omne uerbum. Dixit autem Maria: Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum uerbum tuum. *I i.* Et uerbum caro factum est, & hab

habitauit in nobis. 1. Et discessit ab illa angelus.

De uisitatione Elizabeth per Mariam. *Luce 1. CAP. IIII.*

Exurgens autem Maria, abiit in mon *Circa fi-*
Atana cum festinatione, in ciuitatem *nem Mar*
 Iuda : & intravit in domum Zachariæ, & iaq.
 salutauit Elizabeth. Et factum est, ut au-
 diuit salutatione Mariæ Elizabeth, * ex- *subsi-
 ultauit infans in utero eius. Et repleta est liit
 Spiritu sancto Elizabeth, & exclamauit
 uoce magna, & dixit : Benedicta tu inter
 mulieres, & benedictus fructus uerbris tui.
 Et unde hoc mihi, ut ueniat mater Domi-
 ni mei ad me? Ecce enim ut facta est uox
 salutationis tuæ in auribus meis, exultauit
 in gaudio infans in utero meo. Et beata
 quæ credidisti, quoniā perficiuntur in te,
 quæ dicta sunt tibi à Domino. Et ait Ma-
 ria: Magnificat anima mea Dominum. Et
B*exultauit spiritus meo in Deo salutari *subsi-
 in eo. Quia respexit humilitatem ancillæ liit
 suæ : ecce enim ex hoc beatam me dicent
 omnes generationes. Quia fecit mihi ma-
 gna qui potens est, & sanctū nomen eius.
 Et misericordia cius à progenie in proge-
 nies timentibus eum. Fecit potentiam in
 brachio suo, dispersit superbos mēte cor-
 dis

dis sui. Deposuit potentes de sede, & exaltauit humiles. Esurientes impleuit bonis, & diuites dimisit inanes. Suscepit Israël puerum suum, recordatus misericordiæ suæ. Sicut locutus est ad patres nostros, Abraham & semini eius in secula. ¶ Mansit autem Maria cum illa quasi mensibus tribus.

De ortu, & circuncis*s*ione Ioannis Baptistæ. *Luca* i. C A P. V.

In Iudea **E**lizabeth autem impletum est tem-
mense *Iu*n*vij*. **E**pus parlendi, & peperit filium. Et au-
dierunt uicini & cognati eius, quia ma-
gnificauit Dominus misericordiam suam
cum illa, & congratulabantur ei. Et fa-
ctum est in die octauo, uenerunt circum-
cidere puerum: & vocabant eum nomi-
ne patris sui Zachariam. Et respondens
matér eius, dixit: Nequaquam, sed vo-
cabitur Ioannes. Et dixerunt ad illam:

Quia nemo est in cognitione tua, qui
uocetur hoc nomine. Innuebant autem
patri eius, quem uellet uocari eum. Et po-
stulans pugillarem scripsit, dicens: Ioan-
nes est nomen eius. Et mirati sunt uni-
uersi. Apertum est autem illico os eius,
& lingua eius, & loquebatur, benedicens
Deum. Et factus est timor super omnes
uicinos eorum, & super omnia montana
Iudææ.

Iudææ diuulgabantur omnia uerba hæc.
 Et posuerunt omnes , qui audierant , in
 corde suo , dicentes : **Quisputas puer iste**
erit? Etenim manus Domini erat cum il-
lo. Et Zacharias pater eius , impletus est
 Spiritu sancto , & prophetauit dicens:
c Benedicetus Dominus Deus Israël , quia
 uisitauit , & fecit redemptionem plebis
 suæ. Et crexit cornu salutis,nobis, in do-
 mo Dauid pueri sui. Sicut locutus est per
 os sanctorum,qui à seculo sunt, prophe-
 tarum eius. Salutem ex inimicis nostris,
 & de manu omnium , qui oderunt nos.
 Ad faciendam misericordiam cum patri-
 bus nostris , & memorari testamenti sui
 sancti . Iusjurandum quod iurauit ad
 Abraham patrem nostrum , daturum se
 nobis. Ut sine timore de manu inimico-
 rum nostrorum liberati , seruiamus illi.
 In sanctitate & iustitia corā ipso , omni-
 bus diebus nostris. Et tu puer , propheta
 altissimi uocaberis , præibus enim ante fa-
 ciem Domini parare uias eius. Ad dan-
 dam scientiam salutis plebi eius, in reuici-
 sionem peccatorum corum Per uiscerá
 misericordiæ Dei nostri,in quibus uisita-
 uit nos,oriens ex alto,Illuminare his qui
 in tenebris,& in umbra mortis sedent,ad
 dirigendos pedes nostros , in uiam pa-
 cis.]

cis.] Maria autem reuersa est in domum suam.

**D e temporali genealogia
Christi. Matthæi i. cap. vi.**

Liber generationis I E S U C H R I S T I, filii Dauid; filii Abrahā. Abraham genuit Isaac: Isaac autem genuit Iacob: Jacob autē genuit Iudam, & fratres eius: Iudas autem genuit Phares, & Saram, de Thamar: Phares autem genuit Esrom: Esrom autem genuit Aram: Aram autem genuit Aminadab: Aminadab autem genuit Naason: Naason autem genuit Salmō: Salmon autem genuit Booz de Raab: Booz autem genuit Obeth ex Ruth: Obeth autem genuit Iesse: Iesse autem genuit Dauid Regem: Dauid autem Rex genuit Salomoneū ex ea, quæ fuit Vriæ: Salomon autem genuit Roboam: Roboam autem genuit Abiam: Abia autem genuit Aza: Aza autem genuit Iosaphat: Iosaphat autem genuit Ioram: Ioram autem genuit Oziam: Ozias autem genuit Ioathan: Ioathan autem genuit Achaz: Achaz autem genuit Ezechiam: Ezechias autem genuit Manassen: Manasses autem genuit Amon: Amon autem genuit Iosiam: Iosias autem genuit

genuit ♀ Ieconiam , & fratres eius , in ♀ Joha-
 xtransmigratione Babylonis . Et post nā: Joha-
 transmigrationem Babylonis , Ieconias *nān autē*
 genuit Salathiel : Salathiel autem genuit *genuit*
 Zorobabel : Zorobabel autem genuit *exilio
Abiud : Abiud autem genuit Eliachim:
 Eliachim autem genuit Azor : Azor au-
 tem genuit Sādoch : Sādoch autem ge-
Bnuit Achim: Achim autem genuit Eliud:
 Eliud autem genuit Eleazar: Eleazar au-
 tem genuit Mathan : Mathan autem ge-
Cnuit Iacob : Iacob autem genuit Ioseph,
 uirum Mariæ : de qua natus est I E S V S ,
 qui uocatur C H R I S T U S .] Oinnes er-
 go generationes ab Abraham usque ad
 Dauid, quatuordecim : & à Dauid usque
 ad transmigrationem Babylonis, genera-
 tiones quatuordecim : & à transmigra-
 tionē Babylonis , usq; ad C H R I S T U M ,
 generationes quatuordecim. C H R I S T I
Dautem *generatio sic erat : [Cùm esset *natiui-
 desponsata mater eius Maria Ioseph, an-
 tas
 tè quām conuenirent, inuenta est habens
 in utero de Spiritu sancto. Ioseph autem
 uir eius cùm esset iustus, & noller*tradu- * infamā
 cerc eam , uoluit occulte dimittere eam. re
 Hæc autem cogitante eo , ecce angelus
 Domini in somnis apparuit ei , dicens:
 Ioseph fili Dauid , noli timere accipere
 Mariam

Mariam coniugem tuam : quod enim in
 * conce- ea* natum est , de Spiritu sancto est. Pa-
 ptum riet autem filium , & uocabis nomen eius
 I E S V M. Ipse enim saluum faciet popu-
 lum suum à peccatis eorum.] Hoc au-
 tem totum factum est , ut adimpleretur,
 quod dictum est à Domino per proph-
 * erit p̄e tam dicentem : Ecce uirgo * in utero ha-
 gnans bebit , & pariet filium , & uocabitur nomē
 eius Emanuel , quod est interpretatum ,
 * Excita nobiscum Deus.* Exurgēs autem Ioseph
 tus à somno , fecit sicut præcepit ei angelus
 Domini : & accepit coniugem suam , &
 non cognoscebat eam , donec peperit fi-
 lium suum primogenitum. Et uocauit no-
 men eius I E S V M.

De Natiuitate Christi. *Zuc̄a 2.*

C A P V T

V I I .

*In Beth-
 lehē men-
 se Decem-
 bri.* F ACTUM est autem in diebus illis: ^A
 EXIIT edictum à Cæsare Augusto ,
 ut describeretur uniuersus orbis. Hæc de-
 scriptio prima facta est à Præside Syriæ
 Cyrino. Et ibant omnes , ut profiteren-
 tur singuli in suam ciuitatem. Ascendit
 autem & Ioseph à Galilæa de ciuitate
 Nazareth in Iudæam , ciuitatem Dauid ,
 quæ uocatur Bethleem , eo quod esset de-
 domo & familia Dauid , ut profitcretur
 cum

cum Maria desponsata sibi uxore prægnante. Factum est autem cum essent ibi, impleti sunt dies ut pareret: & peperit filium suum primogenitū. Et pannis cum inuoluit, & reclinavit eum in præsepio: quia non erat ei locus in diuersorio. Et pastores erant in regione eadem uigilantes, & custodientes uigilias noctis supra gregem suum. Et ecce angelus Domini stetit iuxta illos, & claritas Dei circumfulsit illos, & timuerunt timore magno. Et dixit angelus illis: Nolite timere: Ecce enim euangelizo uobis gaudium magnū, quod erit omni populo: quia natus est uobis hodie saluator, qui est C H R I S T U S Dominus, in ciuitate Dauid. Et hoc uobis signū: Inuenietis infantem pannis inuolutum, & positum in præsepio. Et subito facta est cum angelo multitudo militiae cœlestis, laudantium Deum, & dicentium: Gloria in altissimis Deo, & in terra, pax in hominibus bonæ uoluntatis.] Et factum est, ut discesserunt ab eis angeli in cælum. Pastores loquebantur adiuicem: Transcamus usque Bethcœlem, & uideamus hoc uerbum, quod factum est, quod Dominus ostendit nobis. Et uenerunt festinantes, & inuenierunt Mariam & Ioseph, & infantem post b sicutum

fitum in præsepio. Videntes autem cognouerunt de uerbo , quod dictum erat illis de puerò hoc. Et omnes qui audierunt , mirati sunt de his quæ dicta erant à pastoribus ad ipsos. Maria autem conseruabat omnia uerba hæc , conferens in corde suo. Et reuersi sunt pastores , glorificantes & laudantes Deum * in omnibus quæ audierant & uiderant , sicut dictum est ad illos.]

*super omnib.

De circuncisione Christi. *Luc. 2.*

C A P V T

V I I L

Zeh. 12.1 **E**t postquam consummati sunt dies Octo , ut circuncideretur puer , uocatum est nomen eius I E S U S : quod uocatum est ab angelo , priusquam in utero conciperetur.]

De aduentu Magorum. *Mat-**thai 2.*

C A P . I X .

CVm ergo natus esset I E S U S in Bethleem Iudæ , in diebus Herodis Regis , ecce Magi ab Oriente uenerunt Hicrosolyimā , dicentes : Vbi est , qui natus est , Rex Iudeorum ? Vidimus enim stellam eius in Oriente , & *uenimus adorare cum . Audiens autem Herodes Rex turbatus est , & omnis Hicrosolyma cum illo .

Io. Et cōgregans omnes Principes sacerdotum, & Scribas populi, sciscitabatur ab eis , ubi Christus nāceretur. At illi dixerunt ei : In Bethleem Iudæ. Sic enim scriptum est per prophetam: Et tu Bethleem *mich. 5.1* terra Iuda , nequaquam es minima in principibus Iuda : ex te enim exiēt † dux, † mihi qui regat populum meum Israël. Tunc Herodes clām uocatis magis , diligenter didicit ab eis tempus stellæ , quæ appariuit eis : & mittens illos in Bethleem, dixit : Ite, & interrogate diligenter de puerō : & cūm inuenieritis , renuntiate mihi, ut & ego ueniēs adorem eum. Qui cūm audissent Regem, abierunt. Et ecce stella, quam uiderant in Oriente , antecedebat eos , usque dum ueniens staret suprà , ubi erat puer. Videntes autem stellam, gauisi sunt gaudio magno ualde. Et intrantes domum , inuenierunt puerum cum Maria matre eius , & procidentes adorauerunt eum. Et apertis thesauris suis, obtulerunt *Psal. 71.6* ei munera, aurum, thus, & myrrham. Et *oracu-
*responso accepto in sonnis , ne redirent ī monī ad Herodem, per aliam uiam reuersi sunt ī in regionem suam.]

**D e p r æ s e n t a t i o n e C h r i s t i i n
t e m p l o .** *L u c a* 2. C A P. X.
b 2 Et

ET postquam impleti sunt dies pur-
Secunda Februarij gationis eius, secundū legem Moy-
 si, tulerunt illum in Hierusalem, ut siste-
 rent eum Domino, sicut scriptum est in
Exo. 13.4. lege Domini: *Quia omne masculinum,*
adaperiens uuluam, sanctum Domino
uocabitur. Et ut darent hostiam Domi-
Num. 8.4. *nō, secundum quod dictum est in lege*
Le. 12.4. *Domini, Par turturum, aut duos pullos*
columbarum. Et ecce homo erat in Hie-
rusalem, cui nomē Simeon. Et homo iste
**pius iustus & *timoratus, expectans consola-*
tionem Israēl, & Spiritus sanctus erat in
eo. Et responsam acceperat à Spiritu san-
cto, non usurum se mortem, nisi prius ui-
deret Christum Domini. Et uenit in spi-
ritu in templum. Et cùm inducerent pue-
rum i e s u m parentes eius, ut facerent se-
cundum consuetudinem legis pro eo: &
ipse accepit eum in ulnas suas, & benedi-
xit Deum, & dixit: Nunc dimittis ser- b
uum tuum Domine, secundum uerbum
tuum in pace. Quia uiderunt oculi m̄ci
salutare tuum, Quod parasti ante faciem
omnium populorum: Lumen ad reuelationem
gentium, & gloriam plebis tuæ
Israēl.] **E**t erant pater eius & mater mi-
 rantes super iis, quæ dicebantur de illo.
 Et benedixit illis Simeō, & dixit ad Ma-
 riam

riam matrem eius : Ecce positus est hic in *Esa.8.6*
 ruinam, & in resurrectionem inultorum
 in Israël: & in signum, cui contradicetur.
 Et tuam ipsius animam pertransibit gla-
 dius, ut reuelentur ex multiscordibus co-
 gitationes. Et erat Anna prophetissa, filia
 Phanuel, de tribu Azer. Hæc processerat
 in diebus multis, & uixerat cum viro suo
 annis septé à uirginitate sua. Et hæc uidua
 usq; ad annos octogintaquatuor: quæ nō
 discedebat de templo, ieuniis & obsecra-
 tionibus seruiens nocte ac die. Et hæc
 ipsa hora * superueniens † confitebatur * aſiſtēs
 Domino, & loquebatur de illo omnibus † *uiciſſim*
 qui expectabant redemtionem * Israël. * In Hic-
 Et ut perfecerunt omnia secundum le-
 gem Domini, reuersi sunt in Galilæam, in
 ciuitatem suam Nazareth. Puer autē cre-
 ſebat, & * confortabatur, plenus ſapien- * corro-
 tia, & gratia Dei erat in illo.] boraba-
 tur

De fuga in Aegyptum, & nece
 innocentium , regressuq; ex
 Aegypto. *Matthæi 2. CAP. XI.*

CVm Magi recessissent, ecce ange-
 lus Domini apparuit in ſomnis Io-
 ſeph, dicens : Surge, & accipe puerum,
 & matrem eius , & fuge in Aegyptum:
 & elto ibi, uſque dum dicam tibi. Fu-

b 3 turuia

FET postquam impleti sunt dies pur-
Secunda Februarij **E**gationis cius, secundū legem Moy-
 si, tulerunt illum in Hierusalem, ut siste-
 rent eum Domino, sicut scriptum est in
Exo. 13. a lege Domini: **Quia omne masculinum,**
 adaperiens uulnus, sanctum Domino
 uocabitur. Et ut darent hostiam Domi-
 no, secundum quod dictum est in lege
Num. 8. c Domini, Par turtarum, aut duos pullos
Le. 12. c columbarum. Et ecce homo erat in Hie-
 rusalem, cui nomē Simeon. Et homo iste
***pius** iustus & *timoratus, expectans consola-
 tionem Israël, & Spiritus sanctus erat in
 eo. Et responsum acceperat à Spiritu san-
 tho, non usurum se mortem, nisi prius ui-
 deret Christum Domini. Et uenit in spi-
 ritu in templum. Et cùm inducerent puc-
 rum **I B S V M** parentes cius, ut facerent se-
 cundum consuetudinem legis pro eo: &
 ipse accepit eum in ulnas suas, & benedi-
 xit Deum, & dixit: **Nunc dimittis ser- b**
 um tuum Domine, secundum uerbum
 tuum in pace. **Quia uiderunt oculi mei**
 salutare tuum, **Quod parasti ante faciem**
 omnium populorum: **Lumen ad reuelationem**
 gentium, & gloriām plebis tuæ
 Israël.] **E**t erant pater eius & mater mi-
 rantes super iis, quæ dicebantur de illo.
 Et benedixit illis Simeō, & dixit ad Ma-
 riam

riam matrem eius : Ecce positus est hic in *Esa. 8.6*
 ruinam, & in resurrectionem inultorum
 in Israël: & in signum, cui contradicetur.
 Et tuam ipsius animam pertransibit gla-
 dius, ut reuelentur ex multiscordibus co-
 gitationes. Et erat Anna prophetissa, filia
 Phanuel, de tribu Azer. Hæc processerat
 in diebus multis, & uixerat cum viro suo
 annis septé à uirginitate sua. Et hæc uidua
 usq; ad annos octoginta quatuor: quæ nō
 discedebat de templo, ieuniis & obsecra-
 tionibus seruiens nocte ac die. Et hæc
 ipsa hora * superueniens † confitebatur * aſiſtēs
 Domino, & loquebatur de illo omnibus † *uicissim*
 qui expectabant redēptionem * Israël. * In Hie-
 Et ut perfecerunt omnia secundum Je-
 gem Domini, reuersi sunt in Galilæam, in
 ciuitatem suam Nazareth. Puer autē cre-
 ſebat, & * confortabatur, plenus ſapien- * corro-
 tia, & gratia Dei erat in illo.] boraba-
 tur

De fuga in Aegyptum, & nece
 innocentium, regressus ex
 Aegypto. *Matthæi 2. CAP. XI.*

CVIM Magi recessissent, ecce ange-
 lus Domini apparuit in ſomnis Ioseph,
 dicens : Surge, & accipe puerum,
 & matrem eius, & fuge in Aegyptum:
 & elto ibi, uisque dum dicam tibi. Fu-
 b 3 turum

turum est enim , ut Herodes quærat puerum ad perditionem illum. Qui * con-
 * excita- surum ad perditionem illum. Qui * con-
 tus surgens , accepit puerum & matrem eius
 nocte , & secessit in Aegyptum. Et erat ibi
 usq; ad obitum Herodis, ut adimpleretur
 quod dictum est à Domino per prophete-
Osee 11.4 tam dicentem : Ex Aegypto uocauit filium
 meum. Tunc Herodes uidens, quoniam c
 illusus esset à Magis , iratus est ualde , &
 mittens occidit [*anno revoluto à nativitate
 Christi*] omnes pueros, qui erant in Beth-
 leem , & in omnibus finibus eius, à bimatu
 & infra , secundum tempus quod exqui-
 sicerat à Magis . Tunc adimpletum est
Hier. 31.c quod dictum est per Hieremiam prophe-
 tam dicentem : Vox in rama audita est, d
 flamen- ploratus & * ululatus multus. Rachel
 ratio plorans filios suos , & noluit consolari,
 *fletus quia nō sunt.] [Defuncto autē Herode
 [*anno sc̄ primo ab his modi fuga*] ecce ap-
 paruit angelus Domini in somnis Ioseph in Aegypto , dicens : Surge, & ac-
 cipe puerum , & matrem eius , & uade in
 terram Israël : defuncti sunt enim , qui
 quærebat animam pueri. Qui consur-
 gens , accepit puerum & matrem eius &
 uenit in terram Israël. Audiens autem ,
 quod Archelaus regnaret in Iudea pro
 Herode patre suo , timuit illò ire . Et
 adinon

admonitus * in somnis , secessit in partes * oracula Galilææ , & ueniens habitauit in ciuitate, lo quæ uocatur Nazareth, ut adimpleretur quod dictum est per prophetam : Quoniam Nazareus uocabitur.]

De habitatione Ioannis in deserto. *Luca* i. C A P. XII.

A **P**Ver autem [*Ioannes*] crescebat , & confortabatur spiritu : & erat in deserto, usq[ue] in dicim ostensionis suæ * potens fiebat ad Israël.

De inuentione Christi in templo. *Luca* ii. C A P. XIII.

A **E**t ibant * parentes eius per omnes * Ioseph annos in Ierusalem in die solení Paschæ [*postquam reversi sunt ex Aegypto*] Et cum factus esset Iesus annorū duodecim, ascendentibus illis Ierosolymam secundum consuetudinem diei festi : consummatisq[ue] diebus cùm redirent, reuansit puer Iesus in Ierusalem , & non cognouerunt parentes eius . Existimantes autem illum esse in comitatu, uenierunt iter diei , & requirebāt cùm inter cognatos & noros , & non inuenientes, regresi sunt in Ierusalem , requirentes eum . Et factum est, post triduum inuenierūt eum in templo , sedentem in medio doctorum,

b 4 audien

audientem illos , & interrogantein. Stupebant autem omnes, qui eum audiebant
 *intelli- super * prudentia & responfis eius. Et ui-
 gentia dētes, *admirati sunt. Et dixit mater eius
 *atto - ad illūm: Fili quid fecisti nobis sic ? Ecce
 niti pater tuus & ego dolentes quærebainus
 te. Et ait ad illos: Quid est, quod me quæ-
 rebatis ? Nesciebatis , quia in iis quæ pa-
 tris mei sunt, oportet me esse? Et ipsi non c
 intellecerunt uerbum quod loquutus est
 ad illos. Et descendit cum eis , & uenit
 Nazareth , & erat subditus illis. Et ma-
 ter eius conseruabat omnia uerba hæc in
 corde suo . Et Iesu proficiebat sapien- d
 tia , & ætate , & gratia apud Deum &
 homines.]

De Prædicandi, & Baptizandi autoritate Ioanni data à Deo.

Luc. 3. Jo. 1. Mar. 1. Mat. 3. C A P. X I I I L

1. **J** Nno autem quintodecimo imperii A
Tyberii Cæsaris, procurāte Pontio
 Pilato Iudeam, tetrarcha autem Galileæ
 Herode : Philippo autē fratre eius tetrar-
 cha Iturææ & Trachonitidis regionis, &
 Lysania Abilenæ tetrarcha, sub principi-
 bus sacerdotū Anna, & Caipha, i. Fuit a
 honio missus à Deo ; cui nomen erat Io-
 annes. Hic uenit in testimonium, ut testi-
 * luce monium perhiberet de lumine, ut omnes
 creder

crederent per illum. Non erat ille lux, sed
 ut testimonium perhiberet de lumine.
 Erat lux uera, quæ illuminat omnem ho-
 minem uenientem in hunc mundum. In
 mundo erat, & mundus per ipsum factus
 est, & mundus eum nō cognouit. In *pro- *sua
 pria uenit, & sui cum non receperunt.
 Quotquot autem receperunt eum, dedit
 eis potestatem filios Dei fieri: his, qui cre-
 dunt in nomine eius, qui non ex fanguini-
 bus, neq; ex uoluntate carnis, neque ex
 uoluntate uiri, sed ex deo natū sunt. Et
 *uidimus gloriam eius, gloriā *quasi uni *specula-
 c geniti à patre, plenum gratiæ & uerita- uimus
 tis.] l. Factum est m. in diebus illis *tanquam
 l. uerbum Domini super Ioannem Za-
 chariæ filium in deserto. r. [Ecce mit-
 to angelum meum ante faciem tuam, qui
 præparabit uiam tuam ante te. l. Et ué-
 nit in omnem regionē *Iordanis, prædi- *circa
 cans baptismum pœnitentiæ, in reuissio- Iordanē
 nem peccatorum, sicut scriptum est in li-
 bro sermonū Esaiæ prophetæ, ¶ Vox cla- ¶dicens
 mantis in deserto, Parate uiam domini, Esa. 40.4
 rectas facite semitas ei⁹. Omnis uallis im-
 plebitur, & omnis mons & collis humi-
 liabitur. Et erūt *praua in directa, & aspe- *obli-
 ra in vias planas: & uidebit omnis caro fa qua
 lutare Dei]. m. Ipse autem Ioannes ha-
 b̄ s bebat

bebat uestimentum de pilis camelorum, & zonam pelliccam circa lumbos suos: Esca autem eius erat, locustae, & mel sylvestre. Tuac exibant ad eum r. Hierosolymitæ uniuersi, m. & omnis Iudæa, & omnis regio circa Iordanem, & baptizabantur ab eo in Iordanie r. flumine, confitentes peccata sua. m. Videns autem multos Phariseorum & Sadducæorum ue- nientes ad baptisnum suum dixit eis,

L. & ad turbas, quæ exibant, ut bapti- zarentur ab ipso, m. Pœnitentiam agi- te, appropinquabit enim regnum cœlo- rum. Progenies & L. genimina uipera- rum, quis ostendit uobis fugere à uertura ira? Facite ergo fructus, dignos pœnitentia- tæ, & ne cœperitis dicere intra uos: Pa- trem habemus Abraham. Dico enim uo- bis, quoniam potens est Deus de lapidi- bus istis suscitare filios, f. Abrahæ. Iam enim securis ad radicem arboris posita est. Omnis ergo arbor, quæ non facit fru- ctum bonum, excidetur, & in ignem mit- tetur. Et interrogabant eum turbae, dicen- tes: Quid ergo faciemus? Respondens au- tem dicebat illis: Qui habet duas tunicas, *comme- *det unā non habenti: & qui habet escas, nicut similiter faciat]. Venerunt autem & pu- blicani, ut baptizarentur, & dixerunt ad illum;

itum: Magister quid faciemus? At ille dixit ad eos: Nihil amplius, quam quod constitutum est uobis, * faciatis. Interrogabant autem eum & milites, dicentes: Quid tis faciemus & nos? Et ait illis: Ne in nem concurtiatis, neque calumniam faciatis, & contenti estote stipendiis uestris. Existimante autem populo, & cogitantibus omnibus in cordibus suis dc Ioannem, ne forte ipse esset Christus, respondit Ioannes, dicens omnibus: Ego quidem aqua baptizo uos in poenitentiam. Qui autem post me uenturus est, fortior me est, cuius non sum dignus. M. calciamenta portare, r. & procumbens l. soluere corrigiam calciamentorum cius. Ipse uos baptizabit in Spiritu sancto & igne]: cuius uentilabrum in manu cius, & permundabit & purgabit aream suam, & congregabit triticum in horreum suum: palcas autem comburet igne inextinguibili. Multa quidem & alia exhortans euangelizabat populo.

De testimentiis Ioannis de Chri-

sto. *Ioan. 1.*

C A P. X V.

I Oannes testimentiū perhibet dc ipso, & clamat, dicens: Hic erat, quem dixi, Qui post me uenturus est, ante me factus *fuit est, [clarior, atq; honorabilior] quia prior me

me erat: & de plenitudine eius nos omnes accepiimus, & gratia pro gratia, quia lex per Moysen data est: gratia & ueritas per I E S U M C H R I S T U M facta est. Deum nemo uidit unquam. [usioē perfecta comprehensionis] Vnigenitus filius, qui est in finu patris, ipse enarrauit. Et hoc est testimonium Ioannis quando misserunt Iudæi ab Hierosolymis sacerdotes, & Leuitas ad eum, ut interrogaret eum, Tu quis es? Et confessus est, & nō negauit: & confessus est, quia non sum ego Christus. Et interrogauerunt eum, Quid ergo? Helias es tu? Et dixit, Non sum. Propheta es tu? Et respondit, Nō. Dixerunt ergo ei, Quis es? ut responsum demus iis, qui misserunt nos. Quid dicis de teipso? Ait: Ego vox claimantis in deserto, Dirigit uiam domini, sicut dixit Esaias propheta. Et qui dimisi fuerant, erant Phariseis: & interrogauerunt eum, & dixerunt ei: Quid ergo baptizas, si tu non es Christus, neque Helias, neque propheta? Respondit eis Ioannes, dicens: Ego baptizo in aqua: medius autem uestrum stetit, [in templo cum esset duodecim annorum] quem uos nescitis: ipse est, qui post me uenturus est, * fuit qui ante me factus est: cuius non sum dignus, ut soluam eius corrigiam calciamen.

ciamenti. Hæc in Bethania facta sunt trans Iordanem , ubi erat Ioannes baptizans] .

L I B E R S E- C V N D V S.

De Progressu Christi.

Continens, quæ fecit, ac dixit Iesus ab eius baptismō; inclusiōe, usque ad Feriam quintam Cœnæ dominicæ. Partitur in quatuor partes: quarum Prima tricesimū anni, Secunda tricesimiprimi, Tertia tricesimisecundi, & Quarta tricesimiterij continet opera, usque in dictam Feriam quintam facta.

De Christi Baptizatione. Mat. 3.

Luc. 3. Mar. 1. C A P. I.

R **A** **N** diebus illis uenit Iesus à *In Iu-*
Nazareth Galilææ m. in dea
Iordanem ad Ioannem,
ut baptizaretur ab eo. Iō-
*annes autem prohibebat * opus*
eum, dicens: Ego à te ~~debet~~ ^{debet} baptiza- habeo
ri, &

ri, & tu uenis ad me? Respondens autem Iesus, dixit ei: Sine modō: sic enim decet nos implere omnem iustitiam. Tunc dimisit eum. **I.** ¶ Factum est autem cùm **B** baptizaretur omnis populus, & Iesu baptizato **R.** in Iordane, **I.** & orantes **R.** statim ascendens de aqua, **M.** ecce aperti sunt ei cœli, & uidit Spiritum Dei descendenter sicut columbam **I.** corporali specie, **M.** & uenientem super ipsum. Et ecce vox de cœlo dicens, **Hic** **C** benc est fili⁹ meus dilectus, in quo mihi **f**com placui.

De Genealogia Christi.

Lucce 3.

C A P. II.

ET ipse **I B S V S** erat incipiens anno **D** rum quasi triginta, ut putabatur filius Ioseph, qui fuit Heli, qui fuit Mathat, qui fuit Leui, qui fuit Melchi, qui fuit Iamne, qui fuit Ioseph, qui fuit Mathathiae, qui fuit Amos, qui fuit Naum, qui fuit Hesli, q̄ fuit Nagge, qui fuit Maath, qui fuit Mathathiae, qui fuit Semci, qui fuit Ioseph, qui fuit Iuda, qui fuit Iohanna, qui fuit Resa, qui fuit Zorobabel, qui fuit Salathiel, qui fuit Neri, qui fuit Melchi, qui fuit Addi, qui fuit Cozan, qui fuit Helmadan, qui fuit Her, qui fuit Iesu, qui fuit Eliçer, qui fuit Iorim, qui fuit

suit Mathat , qui fuit Leui , qui fuit Si-
meon, qui fuit Iuda, qui fuit Ioseph, qui
fuit Iona, qui fuit Eliachim, qui fuit Mel-
cha , qui fuit Menna , qui fuit Mathata,
qui fuit Nathan , qui fuit David, qui fuit
Iesse , qui fuit Obed , qui fuit Booz , qui
fuit Salmon , qui fuit Naason , qui fuit
Aminadab , qui fuit Aram , qui fuit Es-
rom, qui fuit Phares , qui fuit Indæ , qui
fuit Iacob , qui fuit Isaac, qui fuit Abra-
ham, qui fuit Tharæ, qui fuit Nachor, qui
fuit Sarach, qui fuit Ragau, qui fuit Pha-
lech, qui fuit Heber, qui fuit Sale, qui fuit
Cainan , qui fuit Arfaxat , qui fuit Sein,
qui fuit Noë , qui fuit Lamech , qui fuit
Mathuzalem, qui fuit Enoch, qui fuit Ia-
reth, qui fuit Malalehel, qui fuit Cainan,
qui fuit Enos, qui fuit Seth, qui fuit Adā,
qui fuit Dei. Iesus autē plenus Spiritu san-
cto regressus est à Jordane. ¶

De ieiunio, & tentatione Chri- sti. Matth. 4. Marc. 1. Luca 4.

CAPUT III.

R. **E**T statim m. inductus est Iesus in
desertum à Spiritu, ut tentaretur à
diabolo. R. Eratq; cum bestiis. m. Et
cūm ieiunasset quadraginta diebus , &
quadraginta noctibus , l. nihil man-
ducauit in illis diebus , & consummatis
illis

illis, m. postea esuriit. Et accedens tentator l. diabolus m. dixit ei: Si filius Dei es, dic ut lapides isti panes fiant.

l. Et respondit ad illum Iesus: Scri-

Deut. 8. a ptum est, quod m. non in solo pane uiuit homo: sed in omni uerbo, quod procedit de ore Dei. Tunc assumpsit eum diabolus in sanctam ciuitatem l. Hierusalem, m. & statuit illum super pinnaculum templi, & dixit ei: Si filius Dei es, mitte te l. hinc m. deorsum.

Psal. 90. c Scriptum est enim, Quia angelis suis mandauit de te, l. ut conseruent, m. & in manibus tollent te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuū. Ait illi Iesus: rur-

Deut. 6. c sum, scriptum est, Non tentabis dominum Deum tuum.

& 10. d. Iterum assumpsit eum diabolus, l. & duxit m. in montem excelsum ualde, & ostendit ei omnia regna mundi. l. in momento temporis, m. & gloriam eorum, & dixit ei: Hæc omnia, l. & potestatem hanc universam m. tibi dabo: l. quia mihi tradita sunt, & cui uolo do illa. Tu ergo procidens si adoraueris coram me, erunt tua omnia. m. Tunc dixit ei Iesus: Vade Satana: scriptum est enim, Dominum Deum tuum adorabis, & illi soli seruies. l. Et consummata omni tentacione,

ne, diabolus recessit ab eo, m. & reli-
quit cum l. usq; ad tempus. m. Et ecce
angeli accesserunt, & ministrabant ei.]

**D e aliis testimoniis Ioannis de
Christo.** *Ioan. I. C A P. I I I I.*

A Ltera dic [*post egressum Iesu de de-*
scerto] [uidit Ioannes I E S V M ue-
nientem ad se, & ait : Ecce agnus Dei: ecce
qui tollit peccata mundi. Hic est, de quo
dixi : Post me uenit uir, qui ante me *fa- *fuit
& tu es: quia prior me erat, & ego *nescie- *nō no-
bam eum: [*ita plenè sicut modò*] sed ut ma- ueram
nifestetur in Israël propterea ueni ego in
aqua baptizans. Et testimonium perhi-
buit Ioannes, dicens : Quia uidi spiritum
descendentem quasi columbam de cælo,
& mansit super eum : & ego nesciebam
eum. Sed qui misit me baptizare in aqua,
ille dixit : Super quem uideris spiritum
descendentem, & manentem super eum,
hic est, qui baptizat in Spiritu sancto. Et
ego uidi, & testimonium perhibui, quia
hic est filius Dei.]

**D e prima Discipolorum uo-
catione, qua ad simplicem
Christi notitiā uocati sunt.**

Ioan. I. Lucae 4 C A P. V.

A Ltera autem die st̄abat iterum Ioan-
nes, & ex discipulis eius duo : & re-
c spic

spiciens i e s v m ambulantem, dixit: Ecce c
 agnus Dei. Et audierunt enim duo disci-
 puli loquentem, & secuti sunt i e s v m.
 Conuersus autem i e s v s & uidens eos
 sequentes se, dixit eis: Quem queritis?
 Qui dixerunt ei: Rabbi, (quod dicitur
 interpretatum magister) ubi habitat? Di-
 cit eis: Venite & uidete. Venerunt & ui-
 derunt, ubi maneret, & apud eum manse-
 runt illo die. Hora autem erat quasi de-
 cima. Erat autem Andreas, frater Simonis
 Petri, unus ex duobus, qui audierant a
 Ioanne, & secuti fuerant cum. [alter uero
 erat Iohannes euangelista, per quem Iacobus
 frater eius fuit vocatus.] Inuenit hic pri-
 mum fratrem suum Simonem, & dixit ei:
 Inuenimus Messiam, quod est interpre-
 tatum Christus. Et adduxit eum ad i e-
 s v m. Intuitus autem i e s v s eum, dixit:
 Tu es Simon filius Ioanna, tu uocaberis
 Cephas, quod interpretatur Petrus. In e-
 crastinum uoluit exire in Galilaeam. L.
 Et regressus est i e s v s in uirtute spiritus
 in Galilaeam, i. & inuenit Philippum,
 & dixit ei i e s v s: Sequere me. Erat au-
 tem Philippus a Bethsaida ciuitate An-
 Deu. 18.c drex & Petri. Inuenit Philippus Natha-
 Esa. 40.c nael, & dixit ei: Quem scripsit Moyses in
 C. 45.b lege, & prophetæ, inuenimus i e s v m,
 filium

filium Ioseph à Nazareth. Et dixit Nathanaël : A Nazareth potest aliquid boni esse ? Dixit ei Philippus : Veni, & vide. Vidi t̄ s v s Nathanaël ueniētem ad se, & dicit de eo: Ecce uerus Israēlita, in quo dolus non est. Dicit ei Nathanaël : Vnde in te nosti ? Respondit t̄ s v s, & dixit ei: Priusquam te Philippus uocaret, cùm es sub ficu, uidi te. Respondit ei Nathanaël, & dixit : Rabbi, tu es filius Dei, tu es rex Israēl. Respondit t̄ s v s, & dixit ei: Quia dixi tibi, Vidi te sub ficu, credis: *maius iis uidebis. Et dixit eis : Amen *maiora amen dico uobis, fū uidebitis cælum aperte posthac tum, & angelos Dei ascēdentes & descedentes super filium hominis.]

S E C U N D A P A R S

L I B R I S E-

C V N D I,

*Continens que fecit, ac dixit Iesus
anno etatis suæ trigesimoprimo.*

De mutatione aquæ in uinum.

Ioan. II.

C A P. VI.

A Tertia die nuptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, & erat mater Iesu ibi. Vocatus est autem Iesu, & discipuli eius ad c 2 nupt

nuptias. Et deficiente uino, dixit mater I E S V ad eum: Vinum non habent. Et dixit ei I E S V S: Quid mihi & tibi est mulier? Nondum uenit hora mea. Dixit mater eius ministris: Quodcunque dixerit uobis, facite. Erant autem ibi lapideæ hydriæ sex positæ secundum purificationem Iudeorum, capientes singulæ metretas binas, uel ternas. Dixit eis I E S V S: Implete hydrias aqua. Et impleuerunt eas usque ad summum. Et dicit eis I E S V S: Haurite nunc, & ferte architriclino. Et tulerunt. Ut autem gustauit architriclinus aquam uinum factum, & non sciebat unde esset, ministri autem sciebant, qui hauferant aquam, uocat sponsum architriclinus prius nus, & dicit ei: Omnis homo * primùm bonum uinū ponit, & cùm inebriati fuerint, tunc id quod deterius est: tu autem * nunc seruasti uinum bonum usq; adhuc. Hoc fecit initium signoruin I E S V S in Cana Galilææ, & manifestauit gloriam suam, & crediderunt in eum discipuli eius.]

D e p r i m o aduentu eius ad pascha: de p u e n d e n t i u m e i e c t i o n e e t e p l o. Joan. 11. C A P. VII.

In Iudea. **P**ost hoc descendit in Capharnaum. Ipse & mater eius, & fratres eius, & discip

discipuli eius, & ibi manserunt non multis diebus: & s prope erat pascha Iudæorum. Et ascendit i e s u s Hierosolymam, & inuenit in templo uendentes oves, & boues, & columbas, & numularios sedentes. Et cùm fecisset + quasi flagellum de funiculis, omnes ciecit de templo. Oves quoque, & boues, & numulariorum effudit* æs, & mensas subuertit. Et iis, qui co- * pecu- lumbas uendebat, dixit: Auferte ista hinc, niam mi & nolite facere domum patris mei do- nutulam muim* negotiationis. Recordati uero sunt * merca- discipuli eius, quia scriptum est: Zelus do- tis inus tuæ comedit me. Responderunt er- *Psal. 68.6*
b go Iudæi, & dixerunt ei: Quod signum ostendis nobis, quia hæc facis? Respon- dit i e s u s & dixit eis: Soluite templum hoc, & in tribus diebus excitabo illud. Dixerunt ergo ei Iudæi: Quadraginta & sex annis ædificatum est templum hoc, [per Zorobabel: nam Salomon septem annis perfecit.] & tu tribus diebus excitabis il- lud? Ille autem dicebat de templo corpo- c ris sui. Cùm ergo surrexisset à mortuis, recordati sunt discipuli eius, quia hoc di- cebat. Et crediderunt scripturæ, & sermo- ni, quem dixerat i e s u s. Cùm autem esset Hierosolymis in pascha in die festo, multi crediderunt in nomine eius, uiden-

tes signa, quæ faciebat. Ipse autem I B S V S non credebat semetipsum eis, eo quod ipse nosset omnes. Et quia opus ei non erat, ut quis testimonium perhiberet de homine: Ipse enim sciebat, quid esset in homine.]

D e Nicodemo. *Ioan. 3. C A P. VIII.*

Frat autem homo ex Phariseis, Nicodemus nomine, princeps Iudeorum. Hic uenit ad I B S V M nocte, & dixit ei: Rabbi, scimus quia à Deo uenisti magister. Nemo enim potest hæc signa facere, quæ tu facis, nisi fuerit Deus cum eo. Respondit I B S V S, & dixit ei: Amen amen dico tibi, nisi quis renatus fuerit ^{*desuper} ^{*denuo}, non potest uidere regnum Dei. Dixit ad eum Nicodemus: Quomodo potest homo nasci, cum sit senex? Num ^{*secundò} quid potest in uentre matris suæ ^{*iteratò} introire, & renasci? Respondit I B S V S: Amen amen dico tibi, nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu sancto, non potest introire in regnum Dei. Quod natum est ex carne, caro est: & quod natum est ex spiritu, spiritus est. Non mireris, quia dixi tibi: Oportet uos nasci denuò. Spiritus ubi uult spirat, & uocem eius audis: & ^{*&} nescis unde ueniat, ^{*aut} quo uadat. Sic est omnis,

omnis, qui natus est ex spiritu. Respondit Nicodemus, & dixit ei : Quomodo pos-
sunt hæc fieri ? Respondit I E S V S, & di-
xit ei : Tu es magister in Israël, & hæc
c ignoras? Amen amē dico tibi, quia quod
scimus, loquimur, & quod uidimus, testa-
mūr, & testimonium nostrum non accipi-
tis. Si terrena dixi uobis, & non creditis:
quomodo, si dixerō uobis cælestia, cre-
dētis? Et neinō ascendit in cælum, nisi
qui descendit de cælo, filius hominis, qui
est in cælo. Et sicut Moyses exaltauit *Nu.21.8*
serpentem in deserto, ita exaltari oportet
filium hominis: ut omnis, qui credit
in illo, non pereat, sed habeat uitam æter-
nam.] [Sic enim Deus dilexit mundum,
ut filium suum unigenitū daret, ut omnis
qui credit in eum, non pereat, sed habeat
x uitam æternam. Non enim misit Deus
filium suum in mundum, ut iudicet mun-
dum, sed ut saluetur mundus per ipsum.
Qui credit in eum, non iudicabitur: qui
autem non credit, iam iudicatus est: quia
non credit in nomine unigeniti filii Dei. * *nomen*
Hoc est autem iudicium, quia uenit lux
in mundum. Et dilexerunt homines ma-
gis tenebras, quam lucem: Erant enim
eorum mala opera. Omnis enim, qui ma-
le agit, odit lucem, & non uenit ad lu-
c 4 cem,

cem, ut non arguantur opera eius. Qui autem facit ueritatem, uenit ad lucem, ut manifestentur opera eius, quia in Deo facta sunt.]

De querela, quod Iesus baptizat.

Ioan. 3.

C A P . I X .

POst haec uenit [*recedens ab Hierusalem ad alia loca Iudeae iuxta Iordanem*] I E S U S , & discipuli eius, in Iudeam terram, & illic morabatur cum eis, & baptizabat. Erat autem & Ioannes baptizans in Ennon iuxta Salim, quia aquæ multæ erant illic, & ueniebant multi & baptizabantur. Nondū enim fuerat missus Ioannes in carcerem. Facta est autem quæstio ex discipulis Ioannis cum Iudeis de purificatione: & ueniebant ad Ioannem, & dixerunt ei: Rabbi, qui erat tecum trans Iordanem, cui tu testimonium perhibuisti, ecce hic baptizat, & omnes ueniunt ad eum. Respondit Ioannes, & dixit: Non potest homo accipere quicquam, nisi fuerit ei datum de cælo: ipsi uos mihi testimonium perhibebitis, quod dixerim: Non sum ego C H R I S T U S, sed quia missus sum ante illum. Qui habet sponsam, sponsus est. Amicus autem sponsi, qui stat & audit eum, gaudio gaudet propter uocem

tem sponsi. Hoc ergo gaudium meum impletum est. Illum oportet crescere, me autem minui. Qui desursum est, super omnes est. Qui est de terra, de terra est, & de terra loquitur. Qui de cælo uenit, super omnes est: & quod uidit & audiuit, hoc testatur: & testimonium eius nemo accipit. Qui autem acceperit eius testimonium, signauit, quia Deus uerax est. Quem enim misit Deus, uerba Dei loquuntur. Non enim ad mensurā dat Deus spiritum. Pater diligit filium, & omnia dedit in manu eius. Qui credit in filium, habet uitam æternam. Qui autem incredulus est filio, non uidebit uitam: sed ira Dei manet super eum.]

De Incarceratione Ioannis. *Matthei. XIIII. Marc. 6. Luc. 3. CAP. X.*

Herodes autem tetrarcha, cum corripseretur à Ioanne de Herodiade uxore R. Philippi fratri sui, quia duixerat eam: l. & de omnibus malis, quæ fecit Herodes, m. (Dicebat enim illi Ioannes: Non licet tibi habere R. uxorem fratri tui.) l. adiecit & hoc Herodes super omnia m. ac tenuit Ioannē, & alligauit eum, & posuit eum in carcerem propter Herodiadem uxorem fratri sui.

sui. R. Herodias autem infidiabatur ei,
& uolebat occidere cum, nec poterat. He-
rodes autē metuebat Ioannem, sciens eum
uirum sanctum & iustum. M. Et uolens
eum occidere timuit populum, quia sicut
*obser- prophetam cum habebat. R. Er*custo-
nabat diebat eum, & audito eo multa faciebat,
& libenter eum audiebat.]

De initio publicæ prædicatio-

nis Iesu. *Matthei 4. Mar. 1.*

Ioan. 4.

C A P . X I .

M. **C**VM autem audisset I E S U S quōd A
Ioannes traditus esset. I. Et ut co-
gnouit, quia audierunt Pharisei, quōd
I E S U S plures discipulos facit, & bapti-
zat, quām Ioannes (quanquam I E S U S
non baptizaret, sed discipuli eius, reliquit
Iudæam, R. & uenit in Galilæam. I.
Cūm ergo uenisset in Galilæam, exceper-
runt eum Galilæi, cūm omnia uidissent,
quæ fecerat Hierosolymis in die festo: &
ipsi enim uenerant ad diem festū [pascha]
M. Et relicta ciuitate Nazareth descer-
dit, & uenit & habitauit in Capharnaum
ciuitate Galilææ maritima, in finibus Za-
bulon & Nephtalim, ut adimpleretur,
quod dicitur est per Esaiam prophetam:
**iuxta Terram Zabulon, & terra Nephtalim, via
maris*

matris trans Iordanem Galilææ gentium: *Esa. 9.4*
 populus, qui^{*} ambulabat in tenebris, uidit ^{*sedebat} lucem magnam: & sedentibus in regio-
 ne umbræ mortis, lux orta est eis. Exinde
cœpit iesus prædicare r. Euangeliū
 regni, dicens: Quoniam impletū est tem-
 pus, m. pœnitentiam agite r. & credi-
 te Euangelio, m. appropinquabit enim
 regnum cœlorum.

De secunda uocatione discipulo-
 rum qua uocati sunt ad Christi
 familiaritatem *Luc. 5. C. P. XII.*

Factum est autem, cum turbæ irrue-
 rent in iessu m, ut audirent uerbum
 Dei, & ipse stabat secus stagnum Geneza-
 reth, & uidit duas naues, stantes secus sta-
 gnum. Piscatores autem descenderat, & *Ex illis,*
b lauabant retia. Ascendens autem in unam
 nauim quæ erat Simonis, rogauit eum à
 terra reducere pusillū: & sedens docebat
 de nauicula turbas. Ut cessauit autem lo-
 qui, dixit Simoni: Duc in altum, & laxate
 retia uestra in capturam. Et respondens
c Simon, dixit illi: Præceptor, per totā no-
 ñētū laborantes nihil cepimus, in uerbo
 autem tuo, laxabo rete. Et cum hoc fecis-
 sent, concluserunt pisciū multitudinē co-
 piōsam. Rumpēbatur autē rete eorum. Et
annuer

annuerunt sociis, qui erant in alia nau, ut uenirent & adiuuarēt eos. Et uenerunt & impluerunt ambas nauiculas, ita ut penē mergerentur. Quod cùm uideret Simon Petrus, procidit ad genua i e s v , dicens: Exi à me Domine, quia homo peccator d ego sum. Stupor enim circūdederat eum, & omnes, qui cum illo erāt in captura pī sciuin, quam ceperant. Similiter autem & Iacobum, & Ioannem filios Zebedei, qui erant socii Simonis. Et ait ad Simonem *post-
hæc i e s v s: Noli timere, *ex hoc iam eris homines capiens. Et subductis ad terram nauibus, relictis omnibus secuti sunt illū.]

**D e tertia uocatione apostolorum, quia uocati sunt ad Chri
sti discipulatum.** *Matthai 4:*

Mar. I.

C A P . X I I I .

AMbulans autem i e s v s & præter-
iens iuxta mare Galilææ, uidit duos fratres, Simonem (qui uocatur Petrus) & Andream fratrem eius, mittentes rete in mare. Erant enim pescatores. Et ait illis i e s v s: Venite post me, faciā uos + fieri pescatores hominum. At illi continuò relictis retibus & naui, secuti sunt eum. Et progressus inde, uidit alios duos fratres, Iacobum Zebedæi & Ioannem fratrem eius in naui cum Zebedæo patre eorum,
refic

reficientes retia eorum: & uocauit eos. Illi
autem statim relicts retibus & patre R.
suo Zebedeo in naui cum mercenariis
suis, m. seuti sunt cum.]

De curatione cuiusdam dæmo-
niaci in synagoga ciuitatis Ca-
pharnaum. *Luce 4.*

Marti 1.

C A P. X I I I I .

R. T ingrediebatur Capharnaū, & sta-
A Et in sabbatis ingressus in synagogā
docebat eos: & stupebant super doctrina
cius. Erat enim docens eos, quasi potesta-
tem habens, & non sicut scribæ: L. quia
in potestate erat sermo ipsius. R. Et in
synagoga corū erat homo L. dæmoniū
habens immundum, & exclamauit uoce
magna, dicens, † Sine, quid nobis & tibi † A
I E S V Nazarene? Venisti ante tempus
perdere nos? Scio enim, quod sis sanctus
Dei. R. Et comminatus est ei I E S V S, L.
& increpauit eum, dicens: Obmutesc, R.
& exi ab illo. Et discerpens illum spiritus
imminūdus, & exclamans uoce magna, ex-
iuit ab eo, L. nihilq; illi nocuit. Et factus
est pauor in omnibus, R. & mirati sunt
omnes, ita ut perquirerent inter se, & col-
loquebantur adiuicem, dicentes: Quid
nam hoc est? Quænam doctrina hæc no-
ua?

ua? L. Quod est hoc uerbū? Quia in po-
testate & uirtute imperat immundis spiri-
tibus, & excunt, R. & obediunt ei. L. &
diuulgabatur fama de eo in omnem lo-
cum R. & regionem Galilææ.

De sanatione omnis languoris.

Matthæi 4.

C A P. X V.

ET circumibat I E S V S totam Galilæam, dōcens in synagogis eorum, & prædicans Euangeliū regni, & sa-
nans omnem languorem, & omnem infir-
mitatem in populo. Et abiit * opinio eius
in totam Syriam. Et obtulerunt ei omnes
*tormi- malè habentes, uariis languoribus & *
nibus tormentis comprehēsos, & qui dæmonia
habebant, & lunaticos, & paralyticos, &
curauit eos. Et secutæ sunt cum turbæ
multæ de Galilæa, & Decapoli, & de
Hierosolymis, & de Iudæa, & de trans-
Iordanem.

De socru Simonis. *Luc. 4. Mat. 8.*

Mar. 1.

C A P. XVI.

SVrgens autem I E S V S de synagoga, A
R. protinus L. intravit in domum
Simonis, R. & Andreæ, cym Iacobo &
Ioanne. L. Socrus autem Simonis tene-
batur magnis febris, & rogauerunt il-
lum pro ea: & stans super illam, imperauit
febri, M. & tetigit manum eius, & di-
misit

misit eam febris, & surrexit, & ministra-
bat eis. R. Vespere autem factō cùm oc-
cidisset sol. M. obtulerunt ei multos dē-
monia habentes. L. At ille singulis ma-
nus imponens, M. eiiciebat spiritus uer-
bo, & omnes malè habentes curauit: ut
adimpleretur quod dictū est per Esaiam *Esa. 53.6*
prophetam, dicentem: Ipse infirmitates
nostras accepit, & ægrotationes nostras
portauit. L. Exibant autem dæmonia à
multis, claimantia & dicentia: *Quia tu es*
C H R I S T U S filius Dei. Et increpans, nō
suebat ea loqui: quia sciebant ipsum esse
C E H R I S T U M. R. Et diluculo ualde
surgens, egressus abiit in desertum locum
ibi que orabat. L. Et turbæ requirebant
eum. R. Et prosecutus est eum Simon,
& qui cum illo erant. Et cùm inuenissent
eum, dixerunt ei: quia omnes querunt te.
Et ait illis: Eamus in proximos uicos, &
ciuitates, ut & ibi prædicem, ad hoc enim
veni. L. Et uenerunt turbæ ad Chri-
stum, & detinebant eum, ne discederet ab
eis. Quibus ille ait: *Quia & aliis ciuitati-*
bis oportet me euangelizare regnū Dei:
quia ad hoc missus sum. Et erat prædi-
cans in synagogis Galilææ.]

De uocatione Matthæi. *Luca 5.*

Mat. 9. Ioseph. 2. C A P. X V I I.
Et

1. [**E**t post hæc exiit [*de synagoga*] M. A & dum transiret inde , R . egressus est rursus ad mare [*Galilee*] omnisq ; turba ueniebat ad eum : & docebat eos . Et cum præteriret uidit M. I E S U S L. pu blicanum R . Leui Alphaei , M . Mat thæum nomine , sedentem in telenio , & ait illi : Sequere me . L. Et reclitus omnibus , surgens , secutus est cum .]

De electione duodecim discipulorum ad apostolatum , facta in monte Thabor : & prima parte sermonis Christi ibidem facti , continente octo beatitudines , & quasdam maledictiones .

Matthæi 5. Marci 3. Luce 6.

C A P V T

X V I I I .

1. [**F**actum est autem in illis diebus , A [*postquam I E S U S plures vocauit discipulos*] exiit in montem orare : & erat pernoctans in oratione Dei . Et cum dies factus fuisset , uocauit discipulos R . quos uoluit ipse , & uenerunt ad eum : & fecit ut secum essent duodecim * cum illo , ut mitteret eos prædicare : & dedit illis potestatem curandi infirmitates , & eiiciendi dæmonia , L . quos & Apostolos nominauit , Simonem , quem

quem cognominauit Petrum, & Andreā
 fratrem eius, r. & Iacobum Zebedæi,
 & Ioanneū fratrē Iacobi, & imposuit eis
 nomina Boanerges, quod est, filii toni-
 trui: Philippum & Bartholomæum, Mat-
 thæum & Thomam, Iacobum Alphæi &
 Simonem Chanæum, l. qui uocabatur
 Zelotes, Chanæum, Iudana Iacobi,
 r. Thadæum, & Iudam Isariotem, l.
 qui fuit proditor, qui tradidit eum. m. Et
 cùm sedisset, accesserunt ad eum discipu-
 li cius, & aperiens os suum, docebat eos,
 dicens: Beati pauperes spiritu, quoniam
 ipsorum est regnum cælorum. Beati mi-
 tes, quoniam ipsi possidebūt terram. Beati
 qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur.
 Beati qui esuriunt & sitiunt iustitiam,
 quoniam ipsi saturabuntur. Beati miseri-
 cordes, quoniam ipsi misericordiam con-
 sequentur. Beati mundo corde, quoniam
 ipsi Deum uidebunt. Beati pacifici, quo-
 niam filii Dei uocabuntur. Beati qui per-
 secutionem patiuntur propter iustitiam,
 quoniam ipsorum est regnum cælorum.
 Beati estis, cùm malè dixerint uobis ho-
 mines & persecuti uos fuerint, & dixe-
 rent omne malū aduersum uos mentien-
 tes, propter me. Gaudete, & exultate, quo-
 niam merces uestra copiosa est in cælis.]
 d. Sic

† herbum

Sic enim persecuti sunt & prophetas, quā fuerunt ante uos L. patres eorū. Et descendens cum illis de monte, stetit in loco ca:np̄estri, & turba discipulorum cius, & multitudine copiosa plebi ab omni Iudæa, & Hierusalem, & maritima, & Tyri, & Sidonis, qui uenerūt, ut audirent eum, & sanarentur à languoribus suis. Et qui ueχabantur à spiritibus immundis curabatur. Et omnis turba quærebatur eum tangere, quia uirtus de illo exibat, & sanabat omnes. Et ipse eleuatis oculis in discipulos suos dicebat: Beati pauperes, quia uestrum est regnū Dei. Beati qui nunc esuritis, quia saturabitimini. Beati qui nunc fletis, quia ridebitis. Beati eritis, cùm uos oderint homines, & separauerint uos, &

*probris *exprobauerint, & eiecerint nomen uestrum tanquā malum, propter filium hominis. Gaudete in illa die, & exultate: ecce enim merces uestra magna est in celo.] Veruntainen, uæ uobis diuitibus, qui habetis consolationem uestram. Væ uobis qui saturati estis, quia esuriatis. Væ uobis qui nunc ridetis, quia lugebitis & fletis. Væ cùm benedixerint uobis omnes homines: secūdum hæc enim faciebant pseudoprophetis patres eorum.

Quod prelati debent lucere operre &

re & sermone : & quod Christus non uenit ut solueret legem sed ut impleret. *Manhai s.*

C A P V T

X I X .

Vos estis sal terræ. Quod si sal* cua * insipi-
nuerit, in quo salietur? Ad nihilum dus fu-
ualet ultra, nisi ut mittatur foras, & con- rit
culetur ab hominibus. Vos estis lux mun-
di. Non potest ciuitas abscondi supra
montem posita, necq; accedunt lucernam
& ponunt eam sub modio: sed super can-
delabrum, ut luceat omnibus qui in do-
mo sunt. Sic luceat lux uestra coram ho-
minibus, ut uideant opera uestra bona, &
glorificant patrem uestrum, qui in cælis
est. Nolite putare, quoniam ueni soluere
legem, aut prophetas: non ueni soluere,
sed adimplere. Amen quippe dico uobis,
donec trâscat cælum & terra, iota unum,
aut unius apex, non præteribit à lege, do-
Bnec omnia fiant. Qui ergo soluerit unum
de mandatis istis minimis, & docuerit sic
homines: minimus uocabitur in regno
cælorum. Qui autem fecerit, & docuerit,
hic magnus uocabitur in regno cælo-
Crūm.] [Dico enim uobis, quia nisi abun-
dauerit iustitia uestra, plus quam Scriba-
rum & Pharisæorum, non intrabitis in
regnum cælorum. Audistis quia dictum
d 2 est

exo. 19.c est antiquis : Non occides. Qui autem *Deut. 5.b* occiderit,* reus erit iudicio. Ego autem *obno- dico uobis, quia omnis, qui irascitur fra-
xius tri suo †, reus erit iudicio. Qui autem †remere dixerit fratri suo, Racha, reus erit * con-
*consef- filio. Qui autem dixerit fratri suo, Fatus,
sui reus erit gehennæ ignis . Si ergo offers munus tuum ad altare , & recordatus ibi fueris , quia frater tuus habet aliquid ad- uersum te , reclinque ibi munus tuum ante altare , & uade prius reconciliari fra-
tri tuo : & tunc ueniens offeres munus *bencuo tuum .] Esto * consentiens aduersario ^D lus tuo citò , dum es in uia cum eo, ne fortè aduersarius tradat te Iudici , & Iudex tradat te ministro , & in carcerem mit- taris. Amen dico tibi , non exibis inde, donec reddas nouissimum quadrantem.

exo. 20.c Audistis quia dictum est antiquis : Non *& 18.b* mœchaberis. Ego auté dico uobis, quo- niam omnis qui uiderit mulierem ad *adulte- concupiscendum eam , iam *mœchatus rium cō est eam in corde suo. Quòd si oculus misit cū tuus dexter*scandalizat te, erue eum , & ea. proice abs te : expedit enim tibi, ut per- *obsta- eat unum membrorum tuorum , quāt culo tibi totum corpus tuum mittatur in gehen- fuerit: nam. Et si dextera manus tua scanda- Sic infr. lizat te , abscinde eam , & proice abs te ;

te : expedit enim tibi , ut pereat unum membrorum tuorum , quām totum corpus tuum eat in gehennam. Dicitum est *deu. 24.4* autem : Quicunque dimiserit uxorem *& 19.b* suam , det illi libellum repudii. Ego autem dico uobis, quia omnis qui dimiserit uxorem suām (excepta causa fornicationis) facit eam mœchari : & qui dimisit suām duxerit,* adulterat. Iterum audistis, *adulteria dicitum est antiquis : Non peccabis, rū comreddes autem Domino iuramenta tua. mittit. Ego autē dico uobis , Non iurare omnino : neque per cælum , quia thronus Dei *Zen. 19.c* est : neque per terram: quia scabellum pedum eius est : neque per Hierosolymam, quia ciuitas est magni Regis : neque per caput tuum iurabis, quia non potes unum capillum album facere , aut nigrum. Sit autem sermo uester,* Est,est : Non, non. *Etiam, quod autem his abundantius est , à ina-
lio est.

D e patientia habenda, & largitate erga proximos exhibenda. *Matthæi 5. Luca. 6.*

Audistis quia dictū est: Oculum pro oculo;& dentē pro dente. Ego autem dico uobis: Nō resistere malo. Sed si quis

*alapa quis te *percussiterit in dexterā maxillam
cecide tuam , præbe illi & alteram. Et qui uult
rit tecum in iudicio contendere, & tunicam
tuam tollere, dimitte ei & pallium: & qui
*adge- te *argariauerit mille passus , uade cū eo
rit & alia duo.Qui petit à te, da ei:& uolēti c
mutuari à te, ne auertaris. l. Omni au-
tem petenti te tribue. Et qui aufert quæ
tua sunt,ne repetas. Et prout uultis ut fa-
ciant uobis homines, & uos facite illis si-
Ce. 19. d militer. m. [Audistis,quia diꝝū est: Di-
liges proximum tuum , & odio habebis
inimicum tuum. Ego autem dico uobis,
Diligite inimicos uestrros: Benefacite iis,
qui oderūt uos : Benedicite maledicenti-
bus uobis, & orate pro persequenteribus &
*offen - *calumniantibus uos,ut sitis filii patris ue-
dētibus stri,qui in cælis est. qui solem suum facit
oriri super bonos & malos, & pluit super
iustos & iniustos. Si enim diligitis eos s
qui uos diligūt,quam mercedē habebitis?
Nonne & publicani hoc faciunt? Et si fa-
lutaueritis fratres uestrros tantum , quid
amplius facitis? Nōne & Ethnici hoc fa-
ciunt? l. Et si benefeceritis his qui uo-
bis benefaciunt,quæ uobis est gratia ? Si-
quidem & peccatores hoc faciunt. Et si
mutuum dederitis his , à quibus speratis
accipere,quæ gratia est uobis? Nā & pec-
catores

catores peccatoribus *feneratur, ut reci- * mutuū
piant æqualia. Veruntamen mutuum da- dant
te, nihil inde sperantes, & erit merces uc-
stra multa : & eritis filii altissimi. Quia
ipse benignus est super ingratos & malos.
¶ M. Estote ergo perfecti ; sicut & pater
uester cælestis perfectus est.]

**De laude humana in bonis opes
ribus non quærenda. Mat. 6.**

C A P V T

X X I.

Attendite ne iustitiam uestram fa- *eleemo
ciatis coram hominibus , ut uidea- synam
mini ab eis : alioqui mercedem nō habe-
bitis apud patrem uestrum , qui in cælis
est. Cùm ergo facis eleemosynam , noli
ante te tuba canere , sicut hypocritæ fa-
ciunt in synagogis , & in uicis , ut honori-
fificantur ab hominibus. Amé dico uobis ,
recepérunt mercedem suam. Te autem
faciente eleemosynam , nesciat sinistra tua ,
quid faciat dextera tua : ut eleemosyna
tua sit in abscondito : & pater tuus , qui ui-
det in abscondito , reddet tibi] Et cùm ^{in pro}
oratis , non eritis sicut hypocritæ , tristes : ^{paula}
qui amant in synagogis , & angulis pla-
tearum stantes orare , ut uideantur ab ho-
minibus. Amen dico uobis , quia recepe-
runt mercedem suam : [non enim intendunt
exaudiiri , sed uideri] Tu autem cùm oraue-

d 4 ris,

ris, intra in cubiculum tuum: & clauso ostio , ora patrem tuum in abscondito : & pater tuus qui uidet in abscondito , redet tibi. [*Aliquid facere in abscondito : est, tantum uelle nideri a Deo.*]

De modo orandi, & indulgendi. *

Mat. 6. Lyc. 11. CAP. XXXII.

M **O**RANTES autem nolite multū loqui, sicut Ethnici faciunt : putant enim, quod in multiloquio suo exaudiantur. Nolite ergo assimilari eis. Scit enim pater uestrus quid opus sit uobis, antequam petatis eum. Sic enim orabitis : Pater noster, qui es in cælis, sanctificetur nomen tuum. Adueniat regnum tuum. Fiat uoluntas tua sicut in cælo & in terra. Panem nostrum superstantialē l. [*et*]

* **r**emitte quotidianum m. da nobis hodie: & * dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in temptationem , sed libera nos à

† Quia malo, *† Amen.* Si enim dimiseritis hominum est nibus peccata corū, dimittet & uobis pater regnum *et* ter uestrer cælestis peccata uestra. Si autem potentia non dimiseritis hominibus, nec pater uestrer dimittet uobis peccata uestra.

secularū. **D**e modo iejunādi, & de nō thesaurizādo in terra, sed in cælo.

Math. 6. Lyc. 11. CAP. XXXII.
Cūm

C V'm autem ieiunatis, nolite fieri si-
 m Ccut hypocritæ, tristes. *Exterminat *obscu-
 A enim facies suas, ut appareant hominibus ranc
 ieiunantes. Amé dico uobis, quia recepe-
 runt mercedem suam. Tu auté cùm ieiun-
 das, ungc caput tuum, & faciem tuam la-
 ua, ne videaris hominibus ieiunās, sed pa-
 tri tuo, qui est in absconso: & pater tuus
 qui uidet in absconso, reddet tibi. ¶ Noli- ¶ in pro-
 te thesaurizare uobis thesauros in terra, patulo
 ubi erugo & tinea demolitur, & ubi furcs
 effodiunt & furantur. Thesaurizate autē
 uobis thesauros in cælo, ubi nec erugo
 nec tinea demolitur: & ubi fures nō effo-
 diunt, nec furantur. Vbi enim est thesau-
 rus tuus, ibi est & cor tuū]. Lucerna cor-
 poris tui est oculus tuus. Si oculus tuus
 [id est, intentio] fuerit simplex, et totū cor-
 pus tuum [id est, opus] lucidum erit. Si au-
 tem oculus tuus fuerit nequam, totū cor-
 pus tuum tenebrosum erit. Si ergo lumen
 quod in te est, tenebræ sunt, ipsæ tenebræ
 quantæ erunt? ¶ Nemo potest duobus do-
 minis [contraria iniungentibus] eruire: aut
 enim unum odio habebit, & alterū dili-
 get: aut unum sustinebit, & alterum con-
 temnet. Nō potestis Deo seruire & mam- ¶ et quid
 monæ. Ideo dico uobis, ne solliciti sitis bibitum
 animæ uestræ, quid māducetis, ¶aut cor- sitis,
 d s pori

pōri uestro, quid induamini. Nōnne ani-
ma est plus quām esca, & corpus plus
quām uestimentū? [Solicitude, qua impe-
diuntur spiritualia prohibetur: non solicitude
prudentia.] Respicite uolatilia cæli, quia c
non serunt, neque metunt, neque congre-
gant in horrea: & pater uester cælestis pa-
scit illa. L. Cōsiderate coruos, quia non
seminant, neque metunt, quibus non est
cellarium, neque horreum, & Deus pascit
illos: quanto magis uos pluris estis illis?

*soli-
*solici-
tudine dūcere ad staturam suam cubitum unū?
Si ergo neque quod minimum est potestis,
quid de cæteris solicii estis? M. Con-
siderate lilia agri, quomodo crescunt:
non laborant, neque nent. Dico autem
uobis, quoniam nec Salomon in omni
gloria sua cooperatus est, sicut unum ex
istis. Si autem fœnum agri, quod hodie
est, & cras in clibanum mittitur, Deus
sic uestit: quanto magis uos modicæ fi-
dei? Nolite ergo solicii esse dicentes:
Quid manducabimus, aut quid bibemus,
aut quo operiemur? L. Et *nolite in sub-
limia cu lime tolli. Hæc autem gētes mundi quæ-
sunt. M. Scit enim pater uester & quia
cælestis his omnibus indigetis. Quærите ergo pri-
mū regnum Dei & iustitiā cius, & hec
omnia

E omnia adiūcentur uobis.] Nolite ergo
soliciti esse in craſtinum. Craſtinus enim
dies ſollicitus erit ſibiipſi. Sufficit enim
dici* malitia ſua.

* affl.

De misericordia facienda, & &io
non iudicando, ac fiducia ora-
tionis. *Luce 6. Math. 7.*

C A P V T X X I I I I .

E Stote ergo misericordes, ſicut & pa-
ter uester misericors eſt. Nolite iu-
dicare, & non iudicabimini. Nolite con-
demnare & noſ condemnabimini. Dimit-
tate, & dimittemini. Date, & dabitur uo-
bis, mensuram bonam, & confertā, & *co- * preſſā
agitatā, & ſupererfluentem dabunt in & cōcuf-
ſinum ueſtrū. Eadem quippe mēſura, qua ſam,
mensi fueritis, remetietur uobis. Dicebat
autem & illis ſimilitudinem: Nunquid
potest cæcus cæcum ducere? nonne am-
bo in foueam cadunt? Non eſt diſci-
pulus ſuper magiſtrum. Perfectus autem
omnis erit, ſi ſit ſicut magiſter eius. Quid
autem uides festucam in oculo fratri
tui, trabem autem, quæ in oculo tuo eſt,
non conſideras? Aut quomodo potes
dicere fratri tuo, Frater ſine eiiciam fe-
ſtucam de oculo tuo: ipſe in oculo tuo
trabem non uides? Hypocrita, eiice pri-
mū trabem de oculo tuo; & tunc per-
ſpicies

spicies ut educas festucam de oculo fratris tui.] M. Nolite sanctum dare canibus, neque mittatis margaritas uestras ante porcos: ne forte cōculcent eas pedibus suis, & conuersi dirumpant uos. Petite, & dabitur uobis: quærите, & inuenientis: pulsat, & aperietur uobis. Omnis enim qui petit, accipit: & qui querit, inuenit: & pulsanti aperietur. Aut quis est ex uobis homo, quem si petierit filius suus panē, nunquid lapidem porriget ei? Aut si petierit piscem, nunquid serpentem porriget ei? Aut si petierit ouum, nunquid scorponem porriget illi? Si ergo uos, cum sitis mali, nostis bona data dare filiis uestris: quanto magis pater uester, qui in cælis est, dabit bona potentibus sc. Omnia ergo quæcūque uultis ut faciant uobis homines, ita & uos facite illis. Hæc est enim lex & prophetæ.

**D e arcta uia, & conclusione ser-
monis domini in monte Tha-
bor facti.**

*Matthæi 7.
Lucae 6.*

C A P . XXV.

M **I**ntrate per angustum portam, quia latita porta, & spatioſa uia est, quæ dicit ad perditionem: & multi sunt qui intrant per eam. **Quām angusta porta,**
&

& arcta uia est, quæ ducit ad uitam: &
^B pauci sunt qui inueniunt eam. [Atten-
 dite à fassis prophetis, qui ueniuunt ad
 uos in uestimentis ouium, intrinsecus au-
 tem sunt lupi rapaces. A fructibus eorum
 cognoscetis eos. Nunquid colligunt de
 spinis unas, aut de tribulis ficas? L.

^C Non est enim arbor bona, quæ facit* fructū
 etus malos. Neq; arbor mala faciens fru-
 ctum bonum. Vnaquæque enim arbor dum
 de fructu suo cognoscitur. Neque enim
 de spinis colligunt ficas, neque de rubo
 uindemiant uuam. Bonus homo de bo-
 no thesauro cordis sui profert bonum:
 & malus homo de malo thesauro cor-
^D dis sui profert malum. Ex abundantia
 enim cordis os loquitur. M. Sic omnis
 arbor bona fructus bonos facit. Mala
 autem arbor malos fructus facit. Non
 potest arbor bona fructus malos facere,
 neque arbor mala fructus bonos facere.
 Omnis arbor, quæ non facit fructum
 bonum, excidetur, & in ignem mitte-
 tur. Igitur ex fructibus eorum cogno-
 scetis eos. L. Quid autem uocatis me
 domine domine, & non facitis quæ di-
 co? M. Non omnis qui dicit mihi, do-
 mine, domine, intrabit in regnum cæ-
 lorum: sed qui facit uoluntatem patris
^{mei,}

mei, qui in cælis est, ipse intrabit in regnū cælorum.] Multi dicent mihi in illo die: Domine, domine, nonne in nomine tuo prophetauimus, & in nomine tuo dæmonia cieccimus, & in nomine tuo uirtutes multas fecimus? Et tunc confitebor illis, quia nunquam noui uos. Discedite à me omnes, qui operamini iniquitatem. l. Omnis qui uenit ad me, & audit sermones meos, & facit eos: ostendam uobis cui sit similis. Similis est homini ædificanti domum, qui fodit in altum, & posuit fundamentum supra petram. m. Et descendit pluvia, & uenerunt flumina, & flauerunt uenti, & irruerunt in domum illam, & non cecidit: fundata enim erat l. supra firmam petram. m. Et omnis qui audit uerba mea hæc, & non facit ea, similis est uiro stulto, qui ædificauit domum suam super arenam l. sine fundamento: m. & descendit pluvia, & uenerunt flumina, & flauerunt uenti, & irruerunt in domum illam l. in quam illius est fluuius: & continuo cecidit & facta est ^{*fractu-} *ruina domus illius magna. m. Et factum est cum consummasset Iesus uerba hæc, admirabantur turbae super doctrina eius. Erat enim docens eos, sicut potestem

ra

G

ctum est cum consummasset Iesus uerba hæc, admirabantur turbae super doctrina eius. Erat enim docens eos, sicut potestem

statem habens, & non sicut Scribæ eorum
& Pharisei.

De Leproso sanato. *Matt. 8.*

Mar. 1. Euc. 9. CAP. XXVI.

CVM aut̄ descendisset Iesus de monte, secutæ sunt eum turbæ multæ. **I.** Et factū est, cùm esset in una ciuitate, [id est, iuxta unā ciuitatem, scilicet Capernaum, distans à mōte Thabor tribus miliaib⁹] M. & ecce leprósus, I. uir plenus lepra, uidēs Iesum, M. adorabat eum

R. genu flexo. I. & procidens in faciem suam, rogauit eum, dicens: Domine, si uis, potes me mundare. R. Iesus autem misertus eius, I. tetigit eum, dicens: M. Volo: *mundare. Et confessim mundata *mūdus est lepra eius. R. Et comininatus est ei, esto statimq; ciecit illum, & dixit ei M. Iesus: Vide nemini dixeris, sed uade ostende te sacerdoti: & offer munus tuū, quod præcepit Moyses, ī testimoniu illis. R. Et egressus cœpit prædicare & *diffamare sermo- *diuulnem. I. Perambulabat aut̄ magis sermo gare de illo, & cōueniebat turbæ multæ, ut audirent illū, & curarētur ab infirmitatibus suis, R. ita ut iam nō posset manifestè introire in ciuitatē, sed foris ī desertis locis esse. I. Ipse autē secedebat in desertū & orabat, R. & cōueniebat ad cū undiq;.] De

De seruo Centurio*his.* *Math. 8.**Luc. 7.*

C A P . X X V I I .

L. **C**um autem implefset omnia uerba sua ad aures plebis, intrauit Capharnaum : Centurionis autem cuiusdam seruus malè habens, erat moriturus, qui erat illi pretiosus. Et cum audisset de Iesu, misit ad eum seniores Iudeorum, rogans eum, ut ueniret, & saluaret seruum eius. At illi cum uenissent ad Iesum, rogarabant eum *solicite, dicentes ei : Quia dignus est, ut hoc illi preſtes, diligit enim genetin nostram, & synagogam ipſe ædificauit nobis. Iesus autem ibat cum illis. Et cum iam non longe eſſet à domo, misit ad eum Centurio amicos. M. Accedit autem ad eum Centurio & rogans eum dixit : Domine, *puer meus iacet in domo paralyticus, & malè torquetur. Et ait illi Iesus : Ego ueniam, & curabo eum. Et respondens Centurio, ait.

L. Domine, noli uexari. Non enim sum dignus, ut sub teſtum meum intres. Propter quod & meipſum non sum dignum arbitratus, ut uenirem ad te: M. Sed tantum dic uerbo, & sanabitur puer meus. Nam & ego sum homo sub potestate constitutus, habens sub me milites, & dico huic : Vade, & uadit: & alio, Veni, & uenit:

& uenit : & seruo meo, Fac hoc, & facit. Audiens autem hæc I E S V S, miratus est.
 1. Et conueritus sequentibus se turbis dixit : Amen amen dico uobis, m. non inueni tantam fidem in Israël. Dico autem uobis, quod multi ab Oriente & Occidente uenient, & recumbent cum Abraham, & Isaac, & Jacob in regno cælorū. Filii autem regni eiicientur in tenebras exteriores : ibi crit fletus & stridor dentium. Et dixit I E S V S Centurioni : Vade, & sicut credidisti, fiat tibi : & sanatus est puer in illa hora.] 1. Et reuersi, qui missi fuerant, domum, inuenierunt seruum, qui languerat, sanum.

De filio uiduæ suscitato.

Luca 7.

CAP. XXVIII.

Et factum est deinceps [ibat I E S V S in ciuitatem, quæ uocatur Naim, & ibant cum illo discipuli eius & turba copiosa. Cum autem appropinquarent portæ ciuitatis, ecce defunctus efferebatur filius unicu[m] matris suæ. Et hæc uidua erat, & turba ciuitatis multa cum illa. Quam cum nitus uidisset dominus, misericordia motus super eam, dixit illi : Noli flere. Et accessit, & tetigit loculum. Hi autem, qui porta adolebant, steterunt. Et ait * : Adolescens tibi scéculo c dico,

dico, Surge. Et resedit qui erat mortuus,
& coepit loqui, & dedit illum matri suæ.
Accipit autem omnes timor & magnificabant Deum, dicentes: Quia propheta magnus surrexit in nobis, & quia Deus uisitauit plebem suam.] Et exiit hic sermo in uniuersam Iudeam de eo, & o-

*circuia-
centem mnem* circa regionem.

**D e scriba doloso, & de duabus
uolentibus sequi Christum.**

Matt. 8. Luc. 9. C A P. X X I X.

M. **V**Idens autem I E S U S turbas multas circum se, iussit discipulos suos ire *in ultro *trans fretum. [Galilæa] L. Factum est riorē ri- autem ambulantibus illis in via, M. accep- pam dens unus Scriba, ait illi: Magister sequar te, quocunque ieris. Et dixit ei I E S U S: Vulpes foueas habent, & uolucres cælinidos: filius autem hominis non habet ubi caput suum reclinet. Alius autem de discipulis eius ait illi: Domine permitte me primum ire, & sepelire patrem meum. I E S U S autem ait illi: Sequere me, & dimitte mortuos sepelire mortuos suos. L. Tu autem uade & annuntia regnum Dei. Et alter ait: Sequar te Domine, sed pri- *ut ualde muni permittre mihi * renuntiare iis, qui dicam domi sunt. Ait autem ad illum I E S U S: Nemo

c Nemo mittens manum ad aratum, &
respiciens retro, aptus est regno Dei.

**De quietatione maris ad ius-
sum Christi. *Math.8. Mar.4.***

Luce 8.

C A P. XXX.

R. **E**t ait illis in illa die, cum sero fa- *in ulte-
r. **E**t unum esset, Transfemus* contra. [*ad riorē ri-
locum oppositum ultra mare.*] Et diuiniten- pam
tes turbam assumūt cum ita, ut erat in na-
ui: & aliæ naues erant cum illo. M. [Et
ascendente eo in nauiculā securi sunt cum
discipuli eius. L. Et ait ad illos: Trans-
fremus trans stagnum: &* ascenderunt. *recesser-
Nauigantibus autem illis, obdormivit. M.
Et ecce motus magnus factus est in ma-
ri, ita ut nauicula operiretur fluctibus. L.
Et cōpellebantur [*fluctibus*] & periclitab-
batur. M. Ipse uero dormiebat R. in pup-
pi super ceruical. M. Et accesserunt ad
eum discipuli eius, & fuscitauerunt eum,
dicentes: Domine salua nos, perimus. Tunc
surgens imperauit uentis, & mari, & facta
est tranquillitas magna. L. Dixit autem
eis: Vbi est fides uestra? M. Quid timi-
di estis modicæ fidei? R. * Nec dum ha- *Quo-
betis fidem? M. Porro homines mirati modo
sunt, R. & timuerunt timore magno, & non
dicebant ad alterutru: Quis putas est iste?

c 2 M. *

*Quis- M. *Qualis est hic? R. quia uentis &
nam *mari imperat, & obediunt ei.]
*aquaæ

De duobus dæmoniacis curatis.

Matt. 8. Mar. 5. Luc. 8. C A P. X X X I.

I. **E**t nauigauerunt, R. & uenerunt a trans fretum maris, M. in regione Gerasenorum, L. quæ est contra Galilæam: & cum de nauit egressus esset ad terram, M. occurserunt ei duo habentes dæmonia, de monumentis excantes, saeu nimis, ita ut nemo posset trânsire per viam illam. L. Qui autem habebat dæmonium iam temporibus multis, & uictimæ non inducatur, neque in domo manebat: sed R. domicilium habebat in monumentis, & neque catenis iam poterat quisquam eum ligare, quoniam saepè compedibus & catenis uinctus, diripuisset catenas, & compedes diminuisset, & nemo poterat eum domare, & semper die ac nocte in monumentis, & in montibus erat, clamans, & concidens se lapidibus. L. Agebatur a dæmonio in deserto. R. Videns autem I E S V M à longe cucurrit, & adorans L. procidit ante illum. M. Et ecce ambo clamabant L. uoce magna, M. dicentes: Quid nobis & tibi I E S V fili Dei L. altissimi? M. Cur uenisti huic ante tempus torq

torquere nos? R. Adiuro te per Dēum,
 L. & obsecro, ne me torqueas. Præcipie-
 bat enim illi, R. Exi spiritus immūde ab
 homine isto. Et interrogabat eum. Quod
 tibi nomē est? Et dixit ei, Legio mihi no-
 men est, quia multi sumus. L. Intraue-
 rant enim dæmonia multa in eum. Et ro-
 gauerant cum R. multum, L. ne impe-
 raret illis, ut in abyssum irent: R. sed ne
 se expelleret extra regionem. M. Erat au-
 tem non longe ab illis grex porcorū mul-
 torum, R. circa montē paſcens in agris.
 M. Omnes autem rogabant eum, dicētes:
D Si eiicis nos hinc, mitte nos in gregē por-
 corum, R. ut in eos introēamus. Et con-
 cessit eis statim I E S V S, M. & ait illis:
 Ite. At illi exentes abierunt, & introierūt
 in porcos. M. Et ecce magno impetu abiit
 totus grex per præcep̄s R. præcipitatus
 in mare ad duo milia, & suffocati in mari
B M. mortui sunt in aquis. L. Quod ut ui-
 derunt factum pastores, qui paſcebant R.
 eos, fugerunt: M. & uenientes nuntiaue-
 runt in ciuitatem, R. & in agros, L. &
 in uillas M. hæc omnia, & de his, qui dæ-
 monia habuerūt. Et ecce tota ciuitas exiit
 obuiam I E S V S, L. uidere quod factū est.
 Et uenerūt ad I E S V S M., R. & uident il-
 lum qui à dæmonio uerbatut, L. & à

c 3 quo

quo dæmonia exierant , sedentem ad pedes eius uestitum, R. & sanæ mentis, & timuerunt. L. Nuntiauerunt autem illis & qui uiderant, quomodo sanus factus fuisset à legione, R. & de porcis. M. Et uiso eo, L. rogauerūt illum omnis multitudo Gerasenorum, M. ut transiret, R. & discederet de finibus eorum, L. & ab ipsis : quia magno timore teniebantur. R. Cumq; ascenderet nauim [ut de terra Gerasenorum rediret in Galilæam] cœpit illum deprecari, qui à dæmonio [senuit] uexatus fuerat, ut esset cum illo : & non admisit eum, sed ait illi : Vade L. & redi in domum tuam R. ad tuos, & nuntia illis, quanta tibi Dominus fecerit, & misertus fit tui. L. Et abiit per uniuersam ciuitatem R. & cœpit prædicare in Decapolis, quanta sibi fecisset I E S U S : & omnes mirabatur. Et cùm transcendisset I E S U S in naui rursus trans fretum, conuenit turba multa ad eum, L. & erant omnes expectantes eum, R. circa mare.

De Paralytico sanato. *Matt.9.*

Mar.2. Luc.5. C A P. XXXII.

M. **E**T ascendens I E S U S in nauicula A transfretauit , & uenit in ciuitatem suam R. Capharnaum post dies aliquot.

L. Factum est autem una dierum, & ipse
sedebat docens. R. Et auditum est, quod
in domo esset, & confessum conuenerunt
multi, ita ut non \dagger caperentur neque ad ia- \ddagger amplius
nuam, & loquebatur eis uerbum. L. Et \ddagger ne ca-
erant Pharisei sedentes & legis doctores, quidem
qui uenerant ex omni castello Galilææ, & quæ
Iudææ, & Hierusalem. Et uirtus Domini
erat ad sanandum eos. M. Et ecce offere-
bant paralyticum iacentem in lecto, R.
qui à quatuor portabatur. L. Et quære-
bant cum inferre, & ponere ante eum: &
non inuenientes, qua parte eum inferrent
præ turba, ascenderunt super teclum, R.
& nudauerunt teclum ubi erat, & patefa-
cientes L. per tegulas, submiserunt eum
in lecto in medium ante I E S V M. M. Et
uidens I E S V S fidem illorum, dixit para-
lytico: Fili confide, remittuntur tibi pec-
cata tua. L. Et cœperunt cogitare Scribæ
& Pharisei, R. cogitantes in cordibus
suis, L. & dicentes intra se: L. Quis est
hic, qui loquitur blasphemias? Quis po-
test dimittere peccata, nisi solus Deus? Ut
autem cognovit I E S V S R. in Spiritu san-
cto L. cogitationes eorum, respondens,
dixit ad illos: M. Ut quid cogitatis mala
in cordibus uestris? Quid est facilius di-
cere R. paralytico: Remittuntur tibi pec-
cata

cata tua , an dicere : Surge , tolle grabatum tuum , & ambula ? Ut autem sciatis , quoniam filius hominis habet potestatem in terra dimitti peccata , ait paralytico , Tibi dico , surge , tolle lectum tuum , & uade in domum tuam . 1. Et confessim coram illis surgens , tulit lectum suum , in quo iacebat , & abiit in domum suam magnificans Deum . Et stupor apprehedit omnes , & magnificabat Deum , & glorificabant , qui dedit potestatē talem hominibus . 1. & repleti sunt timore magno , dicentes : Quia uidimus mirabilia hodie ,] R. quia nunquam sic uidimus .

De conuiuio in domo Matthæi.

Matt.9. Mar.2. Luc.5. C A. XXXIIII.

1. [**F**ecit autem ei conuiuium magnum ^A Leui in domo sua . [*post curationem paralytici.*] M. Et factum est discubente I B S V in domo , ecce multi publicani & peccatores uenientes , discubebant cum I B S V , & discipulis eius . R. Erant enim ^B multi , qui sequebantur eum . M. Et uidentes Pharisei & Scribæ , R. quia manducaret cum publicanis & peccatoribus , L. murmurabant , dicentes ad discipulos eius : M. Quare cum publicanis & peccatoribus manducat R. & bibit magister

Iter uester? L. & uos manducatis & bibitis? Et respondens I E S V S, ait illis: Non egent, qui fani sunt, medico: sed qui malè habent. M. Euntes autem discite, quid est: Misericordiam uolo, & non sacrificium. R. Non enim ueni uocare iustos, sed peccatores L. ad poenitentiam] R. Et erant discipuli Ioannis & Pharisæorum iciunantes. M. Tunc accesserunt ad eum, dicentes: Quare nos & Pharisæi iciunamus frequenter, L. & obsecrationē faciūt discipuli Ioannis, similiter & Pharisæorum: tui autem edunt & bibunt M. & non iciunant? Et ait illis I E S V S: Nunquid possunt filii sponsi R. & *nuptiarum, quandiu cum illis est sponsus, iciunare M. & lugere? R. Quanto tempore habent secum sponsum, non possunt iciunare. Venient autem dies, quando auferetur ab eis sponsus, & tunc iciunabunt in diebus illis. L. Dicebat autem & similitudinem ad illos: Quia nemo commissuram à uestimēto nouo mittit in uestimentum uestus. R. Nemo enim assumentum panni rudis assuit uestimēto uesteri, alioqui aufert supplémentum nouum à uesteri. M. Tollit enim plenitudinem eius à uestimento, L. quia nouum rumpit, M. & maior scissura fit: L. & ue-

c s teri

teri non cōuenit coimmissura à nouo. m.
 Neq; mittunt uinum nouum in utres tie-
 teres : alioqui rumpuntur utres, & uinum
 effunditur, & utres pereunt. Sed uinū no-
 dum in utres nouos mittunt, R. & mit-
 ti debet, l. ut utraque conseruentur. L.
 Et neino bibēs uetus, statim uult nouum,
 dicit enim : Vetus melius est.

De filiæ Archisynagogi susci- tatione, & de Emorroissa.

Matthæi 9. Marci 5. Lucae 8.

C A P V T X X X I I I .

HAEC illo loquente ad eos: ecce prin-
 ceps l. synagogæ, cui nomen Iaï-
 rus cecidit ad pedes I E S V rogans eum, ut
 intraret domum suam: quia unica filia
 erat illi fere annorum duodecim, & hæc
 moriebatur. m. Et adorabat cum, dicens:
 Domine, filia mea modo defuncta est: sed
 ueni, impone manum tuam super eam, &
 uiuet. Et surgens I E S V S [de domo Mat-
 thæi] sequebatur eum, & discipuli eius,
 R. & turba multa. l. Et contigit dum
 iret, à turbis comprimebatur. m. Et ecce
 mulier, quæ fluxum sanguinis patiebatur
 duodecim annis, R. & fuerat multa per-
 *insum-
 pferat pessa à medicis pluribus, l. & *erogau-
 rat oīnnum substantiam suam, nec quic-
 quam

quam profecerat, nec ab ullo potuit curari, R. sed magis deterius habebat. Cum audisset de I S V, uenit in turba retrò, L. & tetigit fimbriam uestimenti eius. M. Dicebat autem intra se: Si tetigero tantum uestimentum eius, salua ero. L. Et confestim stetit fluxus, R. & siccatus est sōns sanguinis eius: & sensit corpore, quod sanata esset à plaga. Et I E S V statim agnoscens in semetipso uirtutem, quae exierat de illo, conuersus ad turbam, ait: L. Quis me R. & uestimenta mea tetigit? L. Negantibus autem omnibus, Petrus, & qui cum eo erant, dixerunt: Præceptor, turbæ te comprimunt, & affligunt, & tu dicis: Quis me tetigit? Et dixit I E S V: Aliquis me tetigit, nam & ego noui uirtutem de me existi. R. Et circunspiciebat uidere eam, quæ hæc fecisset. L. Videns autem mulier, quia non latuit eum, timens & tremens, sciens quod factum esset in se, uenit & procidit ante eum ad pedes eius, & ob quam causam tetigerat eum, indicauit coram omni populo, & quemadmodum confestim sanata sit. M. At I E S V conuersus, & uidens eam, dixit: Confide filia, fides tua te salvam fecit. L. Vade in pace, R. & cito sanata à plaga tua. M. Et salua facta est mulier

**minum messis mittere operas
rios.** *Matt. 9. Marci 6. Luca 10.*

C A P V T X X X V I .

M. **E**t circumibat I E S U S omnes ciui-
tates, & castella in circuitu, docēs in
synagogis eorum, & prædicans Euange-
lium regni, & curans omnem langorem,
¶ in popu- & omnem infirmitatem ¶. Videns autem
lo turbas, misertus est eis, quia erant uexati
***disper- & *iacentes**, sicut oves non habentes pa-
si storem. Tunc dixit discipulis suis: Messis
quidem multa, operarii autem pauci. Ro-
gate ergo Dominū messis, ut mittat ope-
rarios in messim suam.

De missione duodecim aposto-
lorum ad prædicandum, cum
potestate curandi. *Matt. 10. 11.
Mar. 6. Luc. 9.* C A P . X X X V I I .

L. **C**onuocatis autem I E S U S duode-
cim apostolis, r. cœpit eos binos
mittere. l. Deditq; illis uirtutem, & po-
statē, super omnia dæmonia, m. ut ejice-
rent, & curarent omnem languorem, &
omnem infirmitatem. Duodecim autem
apostolorum hæc sunt nomina: Primus
Simon, qui dicitur Petrus, & Andreas
frater eius, Philippus, & Bartholomæus,
Iacobus Zebedæi, & Ioannes frater ejus,
Thom

Thomas, & Matthæus publicanus, Iacobus Alphæi, & Thadæus, Simon Chana-næus, & Iudas Ischariotis, qui tradidit eū. Hos duodecim misit I E S V S L. prædicare regnū Dei, & sanare infirmos, M. præcipiens eis, & dicens: In uiam Gentium ne abieritis, & in ciuitates Samaritanorū ne intraueritis: sed potius ite ad cœnes, quæ perierūt domus Israël. Euntes autē prædicare, dicentes: Quia appropinquauit regnum cælorū. Infirmos curate, mortuos suscitare, leprosos mundate: dæmones eiicite, gratis accepistis, gratis date. Nolite possidere auruin, neque argentum. R. Et præcepit eis, ne quid tollerét in uia, nisi uirgā in tantū. [exilium, quam tunc apud Iudeos (ut nunc apud nos cliens) prædicator portabat.] L. Et ait ad illos, Nihil tulceritis in uia, neq; uirgam, [grossulam, cui innitamini] neque peram, neque panem, neque pecuniam, R. neq; in zona æs, neq; duas tunicas habeatis, M. neque calciaimenta, R. sed calceatos sandaliis. M. Dignus est enim operarius cibo suo. In quancunque autem ciuitatem, aut castellum, L. aut domum intraueritis, M. interrogate, quis in ea dignus sit: & ibi manete, donec exeat. Intrantes autem domum, salutare eam, dicentes: Pax huic domui.

domui. Et siquidem fuerit domus illa digna, ueniet super eam pax uestra. Si autem non fuerit digna, pax uestra ad uos reuertetur. Et quicunque non receperit uos, neque audierit sermones uestros, exentes foras de domo uel ciuitate illa excutite puluerem de pedibus uestris, l. in testimonium super illos. m. Amen dico uobis, tolerabilius erit terræ Sodomorū, & Gomorrhæorū in die iudicii, quam illi ciuitati. Ecce ego mitto uos, sicut oves in medio luporum: Estote ergo prudentes, sicut serpentes: & * simplices sicut columbæ. Cauete autem ab hominibus, tradent enim uos in conciliis, & in synagogis suis flagellabunt uos: & ad Praefides, & Reges ducemini propter me, in testimoniu illis & gentibus. Cùm autem tradent uos, * nolite cogitare, quomodo, aut quid loquamini: dabitur enim uobis in illa hora, quid loquamini. Non enim uos estis, qui loquimini: sed spiritus patris uestræ, qui loquitur in uobis. Tradet autem frater fratrem in mortem, & pater filium, & insurgent filii in parentes, & eos afficiant. Et eritis odio omnibus hominibus propter nomen meum. Qui autem * persecuerit usque in finem, hic saluus erit.]

* synceri
 * ne sitis
 * solliciti
 * susti-
 nuerit
 Cùm autem persequentur uos in ciuitate ista,

ista, fugite in aliam. Aīmen dico uobis,
 non* consummabitis [neq; successores ue- *peram-
 stri, conuertendo] ciuitates Israēl, donec ue- bulauerit
 niat filius hominis. [ad iudicium uniuersa- tis
 le] Non est discipulus super magistrum,
 nec seruus super Dominum suum. Sufficit
 discipulo, ut sit sicut magister suus, & ser-
 uo, sicut dominus eius. Si patrenifamiliās
 Beelzebub uocauerūt [dicendo in; Beelze-
 bub illum operari] quantō magis domesti-
 cos eius? Ne ergo timueritis eos. Nihil
 est enim opertum, quod non reueletur: &
 occultum, quod non sciatur. Quod dico
 uobis in tenebris, dicite in lumine: &
 quod in aure auditis, prædicate super te-
 cta. Et nolite timere eos, qui occidūt cor-
 pus, animam autem nō possunt occidere:
 sed potius ipsum timete, qui potest &
 corpus & animam perdere in gehennam.
 Non'ne duo* passeres asse uæncunt, & *passer-
 unus ex illis non cadit super terram sine culi
 Patre uestro? Vestri autem & capilli capi-
 tis omnes numerati sunt. Nolite ergo ti-
 mere, multis passeribus* meliores estis *præsta-
 uos. Omnis ergo, qui confitebitur me co- tis
 ram hominibus, confitebor & ego cum
 coram patre meo, qui est in cælis. Qui au-
 tem negauerit me coram hominibus, ne-
 gabo & ego eum coram patre meo, qui
 f est

est in cælis.] [Nolite arbitrari, quia uenierim mittere pacem in terram. Non nisi pacem mittere, sed gladiū. Veni enim hominē* separare aduersus patrem suum, & filiam aduersus matrem suam, & nū aduersus socrū suam & iniuncti hominis doméstici eius. Qui amat patrē suum, aut matrem plus quam me, non est me dignus. Et qui amat filium aut filiā super me, non est me dignus. Et qui non accipit crucem suam, & sequitur me, non est me dignus. Qui inuenit animam suam, perdet illam: & qui perdiderit animam suam propter me, inueniet illā. I. [Qui uos audit, me audit: & qui uos spernit, me spernit: qui autem me spernit, spernit cum, qui misit me. Qui recipit uos, me recipit: & qui me recipit, recipit eum qui me misit. Qui recipit prophetam in nomine prophete, mercédem prophetæ recipiet. Et qui accipit iustum in nomine iusti, mercédē iusti accipiet. Et quicunque dederit potum uni ex istis * in minimis, calicem aquæ frigidæ tantum in nomine discipuli: amen dico uobis, non perdet mercedem suam.] M.
 Et factū est, cùm consummasset I E S U S O uerba hæc, præcipiens duodecim discipulis suis, I. egredisci circuibant per castella euangelizantes, & curantes ubique.] R.
 Præd

Predicabant autem, ut pœnitentiam age-
rent, & dæmonia multa cœlicebant, &
ungebant oleo multos ægros, & sanabat-
tur. M. Transiit autem i E s v s inde, ut
doceret & prædicaret in ciuitatibus eo-
rum. [in quibus apostoli fuerant commorati,
prædicantes.]

De interrogatione Ioannis, Tu
es qui uenturus es? Mag. II.

Luce 7. C A P. XXXVII.

¶ **E**t muntiauerūt Ioanni discipuli eius
de omnibus iis. M. Ioannes uer-
ò cùm audisset in vinculis opera Chri-
sti, mittens duos de discipulis suis ad i E-
s v m , dixit: Tu es qui uenturus es, an
alium expectamus? I. Cùm autem ne-
nissent ad eum uiri, dixerūt: Ioannes Ba-
ptista misit nos ad te, dicens: Tu es qui
uenturus es, an alium expectamus? In ipsa
autem hora, curauit multos à languori-
bus suis, & plagis, & spiritibus malis, &
cæcis multis donauit uisum. M. Et re-
spondens i E s v s , ait illis: Euntes re-
nuntiante Ioanni, que uidistis, & auditis. * accipi-
Cæci uident, claudi ambulant, leprosi unt euâ-
mundantur, surdi audiunt, mortui resur- gelii nû-
gunt, pauperes* euangelizantur. Et bea-
tus est, qui non fuerit* scandalizatus in *offen-
sione. Illis autē abeuntibus, coepit i E s v s sus

f z dicere

dicere ad turbas de Ioanne: Quid existis in desertum uidere? Arundinem uento agitatam? Sed quid existis uidere? Hominem mollibus uestituit? Ecce qui in uestibus uestiuntur, l. & qui in pretiosa ueste sunt, & in deliciis, m. in dominibus Regum sunt. Sed quid existis uidere?

*excellē Prophetam & etiam dico uobis, & *plūstiorē p- quām prophetam. Hic est enim, de quo c̄ phetam scriptum est: Ecce ego mitto * angelum *nuntiū meum ante faciem tuam, qui præparabit *Mat. 3.4* uiam tuam ante te.] Amen dico uobis, non surrexit inter natos mulierum, maior Ioanne Baptista. Qui autem minor est in regno cælorum, maior est illo. [nam infimus beatorum perfectior est quolibet iusto uiatore.] A diebus autem Ioannis Baptistæ usque nunc, regnum cælorum uim patitur: & uiolenti rapiunt illud. [per uim pœnitentia.] Omnes enim prophetæ & lex usque ad Ioannem, prophetauerunt. Et si uultis recipere, ipse est Helias, qui uenturus est. Qui habet aures audienti audiat. l. Et omnis populus audiens, & publicani, iustificauerunt Deum, baptizati baptismō Ioannis. Pharisæi autem & Legisperiti consilium Dei spreuerunt in semetipsis, non baptizati ab eo. Ait autem Dominus: Cui ergo suniles dicam homines,

nes generationis huius, & cui similes sunt? Similes sunt pueris sedentibus in foro, & loquentibus adinuicē, & dicentibus: Cantauimus uobis tibiis, & non saltastis: lamentauimus, & non plorastis. Venit enim Ioannes baptista, neque manducans panem, neque bibens uinum, & dicitis: Dæmoniū habet. Venit filius hominis, manducans, & bibens, & dicitis: m. Ecce homo uorax, & potator uini, Publicanorum & peccatorum amicus. l. Et iustificata est sapientia ab omnibus filiis suis. [discipulis.]

De maledictionibus ciuitatum, quibus prædicauerat Christus.

Matiæ ii. Marci f3. Luca 10.

C A P V T

x x x i x.

A **T**unc cœpit exprobrare ciuitatibus, in quibus factæ sunt plurimæ uirtutes eius, quia non egissent pœnitentiam: Væ tibi Corozaim, vae tibi Bethsaïda: quia si in Tyro & Sidone factæ fuissent uirtutes, quæ in uobis factæ fuerunt, olim in cilicio & cinere sedentes, l. pœnitentia-
rent. m. Veruntamen dico uobis, Tyro & Sidoni remissius erit in die iudicii, quā usque ad uobis. Et tu Capharnaum, *nunquid usq; cælū ex-
ad cælum exaltaberis? usque ad infernum altata
f 3 descen

descendens, quia si in Sodōmis facte fuissent uirtutes, quæ in te factæ sunt, forte mansissent usque in hunc diem. Veruntamen dico uobis, quia terræ Sodomorum remissius erit in die iudicii, quam tibi. R. Et ueniuat ad domum, & cōuenit iterum turba, ita ut non posset neq; panem manducare. Et cum audissent, exierunt tenere eum: dicebant enim, Quoniam in furorem uersus est. Et scribæ, qui ab Hierosolymis descenderant, dicebant, Quoniam Beclzebub habet.

De reditu apostolorum ad Christum. Mar. 6. Luc. 9. CAP. XL.

L. **E**t reuersi apostoli, R. conuenientes ad Iesum renunciauerunt ei omnia, quæ egerant & docuerant. Et ait illis: Venite scorsum in desertum locum, & requiescite pusillum. L. Et assumptis illis, secessit deorsum in locum desertum qui est Bethsaida. R. Erant enim qui ueniebant & redibant multi, & nec spatiū manudicandi habebant.

De missione septuaginta duorum discipulorum. Luc. 10. CAP. XLI.

Post hæc autem designauit dominus & alios septuaginta duos, & misit illos binos ante faciem suam, in omnē ciuitatem & locum, quo erat ipse uenturus,

&

& dicebat illis : Mēssis quidē multa, ope-
rarii autem pauci. Rogate ergo dominū
messis, ut mittat operarios ī messim suā.
Ite, ecce mitto uos , sicut agnos inter lu-
pos. Nolite portare sacculū, neque perā, 4. reg. 4.e
neque calciamenta, & nō minem per viam
salutaueritis. In quācunq; domum ^{autem}
intraueritis, primum dicite, Pax huic do-
mui. Et si ibi fuerit filius pacis, requiesceret
super illam pax uestra. Sin autem ad uos
reueretur. In eadem autem domo manc-
te, edentes & bibētes, quæ apud illos sunt.
Dignus enim est operarius mercede sua.
Nolite transire de domo ī domum. Et
in quācunq; ciuitatem intraueritis &
suscepient uos, manducate quæ apponun-
tur uobis , & curate infirmos , qui in illa
sunt, & dicite illis : Appropinquabit ī uos
regnum Dei.] In quācunq; autem ciui-
tatem intraueritis, & non receperint uos,
excūtes de plateis eius, dicite : Etiam pul-
uerem, qui adhæsit pedibus nostris de ci-
uitate uestra, extergimus in uos. Tamen
hoc scitote, quia appropinquabit regnum
Dei. Dico uobis, quia Sodomis in die illa
remissius erit, quām illi ciuitati. * tolera-

De reuersione septuaginta duos bilius
rum discipulorum. *Matt. ii.*

Lucas. io.

C A P. X L I I .

f 4 Reuersi

1. **R**uersi sunt autem septuaginta duo ^A
cum gaudio dicentes: Domine etiā
dæmonia subiiciuntur nobis in nomine
tuo. Et ait illis: Videbam Satanam sicut
fulgur de cælo cadétem: & ecce dedi no-
bis potestatem calcandi super serpentes,
& super scorpiones, & super omnem vir-
tutem inimici: & nihil uobis nocebit. Ve-
runtamen in hoc nolite gaudere, quia spi-
ritus uobis subiiciuntur: Gaudete autem, ^B
quia nomina uestra scripta sunt in celis.]
In ipsa aut hora exultauit Iesus in Spiritu
sancto, m. & respōdēs, l. dixit: Cōfiteor
tibi pater, domine cæli & terrę m. q̄a ab-
condisti hæc à sapiētibus & prudentibus, ^C
& reuelasti ea paruulis. Ita pater l. quo-
niā sic placuit ante te. Omnia mihi tra-
dita sunt à patre meo. Et nemo scit, quis
fit filius, nisi pater: & quis fit pater, nisi fi-
lius, & cui uoluerit filius reuelare. Et cō-
uersus ad discipulos suos ait: Beati oculi, ^D
qui uidēt, quæ uos uidetis. Dico enim uo-
bis, quia multi reges, & prophetæ uolue-
runt uidere, quæ uos uidetis, & non uide-
runt: & audire, quæ auditis, & non au-
dierunt. m. Venite ad me omnes, qui ^E
laboratis & onerati estis: & ego reficiam
uos. Tollite iugum meum super uos, &
discite à me, quia mitis sum, & humili-
corde:

corde: Et inuenietis requiem animabus
uestris. Iugum enim meum suave est, &
onus meum lœve. }

**De Samaritano curante uulne-
ratum.** LUCÆ 10. C A P. X L I I I.

Et ecce quidam legisperitus surrexit,
tentans illum, & dicens: Magister,
quid faciendo uitam æternam posside-
bo? At ille dixit ad eū: In lege quid scri-
ptum est? Quomodo legis? At ille respon-
dens, dixit: Diliges dominum Deūtuūm *Deu. 6.4*
ex toto corde tuo, & ex tota anima tua,
& ex omnibus uiribus tuis, & ex omni
incerte tua: & proximum tuum sicut te-
ipsum. Dixitq; illi: Rectè respondisti. Hoc
fac, & uiues. Ille autem uolens iustificare
seipsum, dixit ad Iesum: Et quis est meus
proximus? Suscipiens autem Iesus, dixit:
Homo quidam descendebat ab Hierusa-
lem in Hierico, & incidit in latrones,
qui etiam despoliauerunt eum, & plagi
impositis abierunt, * semiuiuo relicto. *semi
Accidit autem, ut sacerdos quidam de- mortuo
scenderet eadem uia: & uiso illo, præ-
teriuit. Similiter & Leuita, cùm esset se-
cus locum & uideret eum, pertransiit.
Samaritanus autem quidam iter faciens
uenit secus eum: & uidens eum, miseri-
cordia motus est, & appropians, alliga-
f s uit

uit uulnera eius , infundens olcum & ui-
num:& imponens cum in iumentū suum,
*hospi- duxit in *stabulum , & curam eius egit.
tium Et altera die protulit duos denarios , &
*hospiti dedit * stabulario , & ait : Curam illius
habere , & quodcunque supererogaueris,
ego , cum redicero , reddam tibi. **Quis**
#igitur # horum trium uidetur tibi proximus
fuisse illi , qui incidit in latrones ? At
ille dixit : Qui fecit misericordiam in
illum. Et ait illi Iesus : Vade , & tu fac
similiter.]

De conuersione Magdalena.

Lucae 7. C A P. X L I I I I .

Rogabat autem illū quidam de Pha-^A
risæis , ut manducaret cum illo. Et
ingressus domum Pharisei , discubuit. Et ^B
ecce mulier , quæ erat in ciuitate pecca-
trix , ut agnouit , quòd Iesus accubuit
in domo Pharisei , attulit alabastrum un-
guenti : & stans retro secus pedes eius
lacrymis coepit rigare pedes eius , &
capillis capitis sui tergebat , & osculaba-
tur pedes eius , & unguento ungebatur.
Videns autem Phariseus , qui uocauer-^C
rat eum , ait intra se , dicens : Hic si esset
propheta , sciret utique quæ & qualis esset
mulier , quæ tangit eum , quia peccatrix
est. Et respondens Iesus dixit ad illum:
Simon

Simon habeo tibi aliquid dicere. At ille
 ait : Magister dic. Duo debitorcs erant
 cuidam fœnectori. Vnus debebat dena- * credi-
 tios quingentos , & alius quinquaginta. tori
 Non habentibus illis unde redderent, do-
 nauit utrisque. * Quis ergo eum plus * uter
 diligit? Respondens Simon, dixit : Aesti-
 mo, quia is, cui plus donauit. At ille dixit
 ei: Recte indicasti. Et conuersus ad mu-
 licerem, dixit Simoni : Vides hanc mulic-
 rem? Intravi in domum tuam, aquam pe-
 dibus meis non dedisti, hæc autem lacry-
 mis rigauit pedes meos , & capillis * suis * capititis
 tersit. Osculum mihi non dedisti, hæc au- sui
 tem, ex quo intravit, non cessauit oscula-
 ri pedes meos . Oleo caput meū non un-
 xisti , hæc autem unguento unxit pedes
 meos. Propter quod dico tibi: Remittun-
 tur ei peccata multa , quoniam dilexit
 multum. Cui autem * minus dimittitur, * parum
 minus diligit. Dixit autem ad illam: Re-
 mittuntur tibi peccata tua. Et cœperunt,
 qui simul accumbebant , dicere intra se:
 Quis est hic, qui etiam peccata dimittit?
 Dixit autem ad mulierem : Fides tua te
 saluam fecit, uade in pace.]

De ministerio Marthæ. Lyc. 10.

C A P Y T

xlv.

Factum

Factum est autem dum irent, & ipse & fintrauit in quoddam castellum, & mulier quædam, Martha nomine, exceptit illum in domum suam. Et huic erat soror nomine Maria: quæ etiam sedens secus pedes domini, audiebat uerbum illius. Martha autem fatigebat circa frehebatur quens ministerium. Quæ stetit & ait: *multa Domine non est tibi curæ, quod soror ministra mea relinquit me solam ministrare? Dictionem ergo illi, ut me adiuuet. Et respondens, dixit illi dominus: Martha Martha, sollicita es, & turbaris erga plurima. Porro unum est necessarium. Maria optimam partem elegit, quæ non auferetur ab ea.]

De doctrina orationis. *Luc. II.*

C A P V T

X L V I .

ET factum est cum esset in loco quodam orans, ut cessauit, dixit unus ex discipulis eius ad eum: Domine docce nos orare, sicut & Ioannes docuit discipulos suos. Et ait illis. Cum oratis, ¶ Fidate no dicite: Pater, sanctificetur nomen tuum. *lūtas tua* Adueniat regnum tuum, ¶ Panem nos sicut in strum quotidianum da nobis hodie. Et calo & dimitte nobis peccata nostra, siquidem in terra & ipsi dimittimus oinni debenti nobis. ¶ Sed li- Et ne nos inducas in tentationem. ¶ Et ait

E ait ad illos: **¶** Quis uestrum habebit amicu-
 bera nos à
 cum , & ibit ad illum media nocte , & malo.
 dicit illi: Amice commoda mihi tres pa-
 nes : quoniam amicus meus uenit de uia
 ad me , & non habeo quod ponam ante
 illum : & ille deinceps respondeat, dicens:
 Noli mihi molestus esse, iam enim o-
 stium meum clausum est , & pueri mei
 mecum sunt in cubiculo: non possum sur-
 F gere , & dare tibi. Et ille si persequerauc-
 rit pulsans, dico uobis: & si non dabit illi
 surgens, eo quod amicus eius sit, propter
 *improbitatem tamen eius surget , & da-
 bit illi, quotquot habet necessarios. Et cundiā.
 *inuere-
 ego dico uobis : Petite , & dabitur uo-
 bis : querite , & inuenietis : pulsate , &
 aperietur uobis. Omnis enim qui petit,
 accipit : & qui querit, inuenit : & pul-
 santi aperietur. **Quis autem ex uobis**
 patrem petit **† panem** , nunquid lapidem **† filius**
 G dabit illi ? Aut pisces : nunquid pro pi-
 scie serpentem dabit illi ? Aut si petier-
 it ouum : nunquid porriget illi scorpio-
 nem ? Si ergo uos, cùm sitis mali, nostis:
 bona *data dare filiis uestris: quanto ma-
 gis pater uester cælestis dabit spiritum
 *bonum petentibus sc? **¶**
 *dona
 *sanctū

Tertia

T E R T I A P A R S
S E C V N D I
L I B R I.

*Continens que fecit, ac dixit Iesus
anno ætatis sue tricesimo secundo.*

De Samaritana. Ioan. 4.

C A P V T X L V I I .

REQUIVIT Iudæam, & abiit iterum in Galilæam. Oportebat autem cum trāsire per Samariam. ¶ Venit ergo Iesus in ciuitatem Samariæ, quæ dicitur Sichar, iuxta prædium, quod dedit Iacob Ioseph Gen. 48. d filio suo. Erat autem ibi fons Iacob. Iesus autem fatigatus ex itinere, sedebat sic super fontem. Hora autem erat quasi sexta. Venit autem mulier de Samaria haurire aquam. Dicit ei Iesus: Da mihi bibere. Discipuli autem Iesu abierant in ciuitatem, ut cibos emerent. Dicit ergo mulier illa Samaritana: Quomodo tu Iudæus cùm sis, à me bibere poscis, quæ sum mulier Sa- *cōmer- maritana? Nō enim *coutuntur Iudæi Sa- cium ha- maritanis. Respondit Iesus, & dixit ei: Si bent Iu- scires donum Dei, & quis est, qui dicit ti- dæi cùm bi, Da mihi bibere: tu forsitan petiisses ab eo, & dedisset tibi aquam uiuam. Dicit ei mulier:

mulier : Domine neq; in quo haurias ha-
 bes, & puteus altus est: unde ergo habes a.
 quam uiuam? Nunquid tu maior es patre
 nostro Iacob, qui dedit nobis putum istum?
 & ipse ex eo bibit, & filii eius, & pecora
 eius? Respondit Iesus, & dixit ei : Omnis
 c qui bibit ex aqua hac, sicut iterum : Qui
 autem biberit ex aqua, quā ego ei dabo,
 non sicut in æternū. Sed aqua, quam ego
 dabo, sicut in eo fons aquæ salientis in ui-
 tam æternam. Dicit ad eū mulier : Domi-
 ne da mihi hanc aquam, ut non sitiā, neq;
 ueniam huc haurire. Dicit ei Iesus : Vade,
 uoca viρum tuum, & ueni huc. Respondit
 mulier, & dixit : Non habeo viρum. Dicit
 ei Iesus : Bene dixisti, quia non habeo ui-
 rum : Quinq; enim viros habuisti, & nunc
 quē habēs, non est tuus viρ. Hoc uerè di-
 xisti. Dicit ei mulier : Domine uideo, quia
 propheta es tu. Patres nostri adorauerunt
 in monte hoc : & uos dicitis, quia Hiero-
 solymis est locus, ubi oportet adorare. Dicit ei Iesus : Mulier crede mihi, quia
 uenit hora, quando nec in monte hoc,
 neq; in Hierosolymis adorabitis patrem.
 Vos adoratis, quod nescitis : nos ado-
 ramus, quod scimus, quia salus ex Iu-
 dæis est. Sed uenit hora, & nunc est,
 quando ucri adoratores adorabunt patrē
 in spi

in spiritu & ueritate. Nam & pater tales quærit , qui adorent eum. Spiritus est Deus , & eos , qui adorant eum , in spiritu & ueritate oportet adorare. Dicit ei mulier : Scio , quia Messias uenit , qui dicitur Christus. Cùm ergo uenerit ille, annunciat nobis omnia. Dicit ei Iesus : Ego sum , qui loquor tecum. Et continuò uenerunt discipuli eius , & mirabantur , quia cum muliere loquebatur. Nemo tamen dixit : Quid quæris , aut quid loqueris cum ea ? Reliquit ergo hydram suam mulier , & abiit in ciuitatem , & dicit hominibus illis : Venite & uidete hominem , qui dixit mihi omnia quæcunque feci. Nunquid ipse est Christus ? Exibant ergo de ciuitate , & ueniebant ad eum. Interea rogabant cum discipuli , dicentes : Rabbi manduca. Ille autem dixit eis : Ego cibū habeo manducare , quem uos nescitis. Dicebant ergo discipuli eius adiuicem : Nunquid aliquis attulit ei inanducare ? Dicit eis Iesus : Mecus cibus est , ut faciam uoluntatem patris mei , qui misit me , ut perficiam opus eius. Nonne uos dicitis , quia adhuc quatuor menses sunt , & missis uenit ? Ecce ego dico uobis , leuate oculos uestrorum , & uidete regiones , quia albe sunt iam

iam ad messem. Et qui metit, mercedem accipit, & congregat fructum in uitam æternam : ut & qui seminat, simul gaudeat, & qui metit. In hoc enim est verbum verum, quia aliis est qui seminat, aliis est qui metit. Ego misi uos metere, quod uos non laborastis : alii laborauerunt, & uos in labores eorum introistis. Ex ciuitate autem illa multi crediderunt in cum Samaritanorum, propter verbum mulieris, testimonium perhibentis, quia dixit mihi omnia, quæcumque feci. Cum uenissent ergo ad illum Samaritanum, rogauerunt eum, ut ibi maneret, & mansit ibi duos dies : & multò plures crediderunt propter sermonem eius. Et mulieri dicebant, quia iam non propter tuam loquaciam credimus : ipsi enim uidimus, & scimus, quia hic est uere saluator mundi. ¶ Post duos autem dies exiit inde, & abiit in Galilæam. Ipse enim i e s u s testimonium perhibuit, quia propheta in sua patria honorem non habet.

De filio reguli. *Ioan. 4. c. A. XLVIII.*

Venit ergo iterum in Cana Galilææ, Vbi fecerat de aqua uinum. Et erat quidam regulus, cuius filius infirmabatur Capharnaum. Hic cum audisset, quod

I B S V S adueniret à Iudæa in Galilæam, abiit ad eum, & rogabat eum, ut descenderebat, & sanaret filium eius : Incipiebat enim mori. Dixit ergo I B S V S ad eum: Nisi signa & prodigia uideritis, non creditis. Dicit ad eum regulus: Domine descende, priusquam moriatur filius meus. Dicit ei I B S V S: Vade, filius tuus uiuit. Credidit homo sermoni, quem dixit ei I B S V S, & ibat. Iam autem co descéidente, serui occurrerunt ei, & nuntiauerunt, dicentes, quia filius eius uiuicet. Interrogabat autem horam ab eis, in qua melius habuerat. Et dixerunt ei: Quia heri hora septima reliquìt eum febris. Cognouit ergo pater, quod illa hora erat, in qua dixit ei I B S V S, filius tuus uiuit. Et credidit ipse & domus eius tota.] Hoc iterum secundum signum fecit I B S V S, cum uenisset à Iudæa in Galilæam.

De mulieribus Christo ministrantibus: & de parabola seminatis, eiusq; expositiōe.

Luca 8. Matthai 13. Marci 4.

C A P V T .

X L I X .

L. **E**T factum est deinceps, & ipse iter singulariter perficiuitates & castella, prædicans & euangelizans regnum Dei, & duod

duodecim cum illo, & mulieres aliquæ, quæ erant curatæ à spiritibus malignis, & infirmitatibus, Maria quæ uocabatur Magdalene, de qua septem dæmonia exierant, & Ioanna uxor Cusæ procuratoris Herodis, & Susanna, & aliæ multæ: quæ ministrabant ei de facultatibus suis.

M. In illa die exiens i E s v s de domo se-debat secus mare, R. & cœpit iterum docere ad marc. Et congregata est ad eum turba multa, ita ut nauim ascendens se-detet in mari, M. & omissis turba stabat in litore R. & circa marc super terram

erat. L. Cùm auté plurima turba con-
uenirent de ciuitatibus, & properarent ad
cum, M. loquutus est, R. & docebat il-
los in doctrina sua L. per similitudinē,

R. Audite: Ecce exiit L. qui seminat, sc. Parabo-
minare semē suum. Et dum seminat, aliud la semi-
ccedit secus uiam, & conculcatum est, R. nantis.

& uenerunt uolucres cæli, & comedenterunt illud. L.

Et aliud cecidit supra petram,
R. & petrosa, ubi non habuit terram mul-
tain: & statim exortum est, quoniam non
habebat altitudinem terræ. Et quando
exortus est sol, exæstuauit, L. & natum
aruit: quia non habebat humorem, R. &
eo quod non habebat radicem. L. Et
aliud cecidit inter spinas, & sunul exor-

g 2 tæ

tæ spinæ R. ascenderunt, M. & creuerunt, & suffocauerunt R. illud: & frumentum non dedit. Et aliud cecidit in terram bonam, & dedit fructum ascendentem, & crescentem, M. aliud centesimum, aliud sexagesimum, aliud tricesimum. L. Hæc dicens, clamabat: Qui habet aures audiendi, audiat. R. Et cum esset singularis, M. accedentes discipuli R. interrogauerunt cum ii, qui cum illo erant duodecim, L. quæ esset hæc parabola. M. Et dixerunt ei: Quare in parabolis loqueris eis? L. Quibus ipse dixit: M. Quia uobis datum est nosse mysterium regni cælorum. Cæteris autem R. qui foris sunt, omnia in parabolis fiunt, M. & illis non est datum. Idco in parabolis loquor eis R. ut uidentes uideant, & non uideant: & audientes audiant, & non intelligent, M. ut adimplatur in eis prophetia Esaiæ, dicentis: Auditu audietis, & non intelligetis: & uidentes uidebitis, & non * uidebitis: Intransfatum enim est cor populi huius, & auribus grauiter audierunt, & oculos suos clauserunt: ne quando uideant oculis, & auribus audiant, & corde intelligent, & conuertantur, & sanem eos, R. & dimittantur eis peccata. M. Vxstri autem beatissimi

ti oculi, qui uident : & aures uestræ, quæ audiunt. Amen quippe dico uobis : Quia multi prophetæ & iusti cupierunt uidere, quæ uidetis, & non uiderunt : & audire, quæ auditis, & non audierunt. R. Et ait illis : Nescitis parabolam hanc ? Et quomodo omnes parabolas cognoscetis? M. Vos autem audite parabolam seminantis.

- ^H L. Est autē hæc parabola : Semen est uer- *Expositio para-*
bum Dci: R. qui seminat, uerbū seminat. *bola semini-*
L. Qui autem secus viam, R. ubi scini- *nantis.*
natur uerbiuin, L. ii sunt, qui audiunt: R.
& cum audierint, confessim uenit Sata-
nas L. & tollit uerbum de corde eorum,
ne credentes salui fiant. M. Omnis enim,
qui audit uerbum regni Dci, & non intel-
ligit, uenit malus & rapit, quod semina-
tum est in corde eius. L. Nam qui supra
petram, ii sunt, qui cùm audierint R. sta-
tum cum gaudio suscipiunt illud. L. Et
hi radices non habent in se, quia tempore-
rales sunt : quia ad tempus credunt R.
deinde orta tribulatione & persecutio-
ne propter uerbum, confessim scandalizan-
tur, L. & in tempore temptationis rece-
dunt. Quod autem in spinis cecidit, ii
sunt, qui audierunt, & à sollicitudinibus
M. seculi istius & fallacia diuitiarum &
voluptatibus uitæ euntes, R. & circa re-

liqua concupiscentiae introeuntes suffocantur, & non referunt fructum. Qui autem in terram bonam, ii sunt, qui in corde bono & optimo audientes verbum suscipiunt, & retinent, & fructum adferunt in patientia.] m. Et facit illud quidem centesimum, aliud autem sexagesimum, porro aliud tricesimum. r. Et dicebat illis: ¹ Nunquid uenit lucerna, ut sub modio ponatur, aut sub lecto? l. Nemo autem accedit lucernam, & operit eam vase, aut subtus lectum ponit: sed supra candelabrum, ut intrantes uideant lumen. Non est enim occultum, quod non manifestetur: nec absconditum, quod non cognoscatur, & in palam ueniat. r. Si quis habet aures audiendi, audiat. Et dicebat illis: l. Videte ergo, quomodo & quid audiatis. r. In qua mensura mensi fueritis, remetietur uobis. m. Qui enim habet, dabitur ei, & abundabit. Qui autem non habet, & quod habet, l. & putat se habere, auferetur ab eo.

De parabolis zizaniorum, & sⁱnapis. *Matt. 13. Mar. 4. Luc. 13.* c. a. l.

m. **A** Liam parabolam proposuit eis dicens: Simile factum est regnum caelorum homini, qui seminauit semine bona

num in agro suo. Cùm autem dormirent homines , uenit inimicus cius, & superseminauit zizania in medio tritici, & abiit. Cùm autem creuisset herba, & fructum fecisset, tunc apparuerunt & zizania. Accedentes autem serui patris familiâs, dixerunt ei: Domine non' ne bonum semen seminasti in agro tuo ? unde ergo habet zizania ? Et ait illis : Inimicus homo fecit hoc. Serui autem dixerunt ei : Vis, imus & colligimus ea ? Et ait : Non, ne forte colligentes zizania, eradicetis simul & triticum cum eis. Sinite utraque crescere usq; ad messem. Et in tempore messis dicam messoribus : Colligit primum zizania, & alligate ea in fasciculos ad comburendum: triticum autem congregate in horreum in eum. } R. Et dicebat eis : Sic est regnum Dei, quemadmodum si iaciat homo sementem in terram, & dormiat: & exurgat nocte & die, & semen germinet, & increscat, dum nescit ille. Vltero enim terra fructificat primum herbam , deinde spicam, deinde plenum fructum in spica : & cùm ex se produixerit fructus , statim mittit falcem, quoniam adest messis. M. Aliam parabolam proposuit eis, R. & dicebat: M Cui assimilabimus regnum Dei ? Aut cui parabolæ comparabimus illud? L. Et cui simile

Parabo- simile esse æstimo? M. Simile est re-
la sina- gnum cælorum grano sinapis, quod acci-
pis. piens homo, seminavit in agro. R. Quod
cùm seminatum est in terra, M. mini-
mum quidem est in omnibus sciminibus,
R. quæ sunt in terra: & cùm natum fue-
rit, M. & creuerit, maius est omnibus
oleribus. R. Ascendit in arborem ma-
gnam, & fit arbor, & facit ramos ma-
gnos, M. ita ut uolucres cæli ueniant, &
nidificant in ramis eius, R. & possint
sub umbra cius habitare. M. Aliam para-
bolam loquutus est eis, L. & iterum di-
xit: Cui simile regnū Dei æstimabo? M.

Parabo- Simile est regnum cælorum fermento, o
la fermē- quod acceptum mulier abscondit in fari-
ti. næ satis tribus, donec fermentatum est to-
tum. Hæc omnia loquutus est I. s v s in

parabolis ad turbas. R. Et talibus multis
parabolis loquebatur eis uerbum, prout
poterant audire. Sine parabola auté non
loquebatur eis, M. ut impleretur quod

Psa. 77.4 dictum est per Prophetam dicentē: Ape-
riam in parabolis os meum, & eructabo
abscondita à constitutione mundi. R.
Seorsum autem discipulis suis differebat P
omnia. M. Tunc s dimissis turbis, uenit
in domum, & accesserunt discipuli eius
ad eum, dicentes: Ediffere nobis parabo-
lam

Iam zizaniorum agri. Qui respondens,
 ait : Qui seminat bonum semen, est filius *Parabol-*
hominis: ager autem est mundus : bonum le ziza-
uero semen, sunt filii regni. Zizania au-
niorū ex-
tem sunt filii nequam : inimicus autem, positiō.
qui seminauit ea, est diabolus : mēsis ue-
rō consummatio seculi est : messores au-
tem angeli. Sicut ergo zizania colligun-
tur, & igni comburuntur, sic erit in con-
summatione seculi †. Mittet filius homi-
nis angelos suos, & colligent de regno
 eius omnia scandala, id est, eos, qui fa-
ciunt iniquitatem, & iniungent eos in ca-
minum ignis. Ibi erit fletus & stridor
*dentium. Tunc iusti fulgebunt sicut sol *Sap. 3, 6**
in regno patris eorum. Qui habet aures
audiendi, audiat.]

De tribus parabolis in domo.

Matthai 13.

C A P. L I.

Simile est regnum cælorum thesauro *De the-*
sauro.
Sabscondito in agro, quem qui inue-
nit homi, abscondit: & præ gaudio illius
uadit, & uendit uniuersa, quæ habet, &
emitt agrum illum. Iterum simile est re-
gnum cælorū homini negotiatori, quæ-
*renti bonas margaritas. Inuenta autem *De mar-**
*una pretiosa margarita, abiit, & uendidit *garita.**
omnia quæ habuit, & emit eam. Iterum
g 1 simile

De sa- simile est regnum cælorū sagenæ missæ
gena. in mare , & ex omni genere piscium con-
 -greganti. Quam, cum impleta esset,edu-
 centes, & secus litus sedentes, elegerunt
 bonos in uasa sua: malos autem foras mi-
 serunt. Sic erit in consummatione seculi.
 Exibunt angeli, & separabunt malos de
 medio iustorum : & mittent eos in cam-
 num ignis. Ibi erit fletus & stridor den-
 tium. † Intellexistis hæc omnia ? Dicunt
Ait illis Iesus: Etiam. Ait illis: Ideo omnis Scriba
 doctus in regno cælorum, similis est ho-
 mini patrifamiliâs, qui profert de thesau-
 ro suo noua & uetera.] Et factum est cum
 consummasset I E S V S parolas istas,
 transiit inde, [de domo ubi erat] & ueniens
 in patriam suam [Nazareth] docebat eos
 in synagogis eorum.

De aduentu domini in Nazar-
 eth, ubi legit: quodq; Nazar-
 ræi præcipitare eum uolue-
 runt. *Matt. 13. Mar. 6. Luc. 4. c. A. LII.*

I. **E**T fama exiit per uniuersitatem † regio-
finitimā nem de illo, & ipse docebat in syna-
 gogis eoru, & magnificabatur ab omni-
 bus : & uenit Nazareth ubi erat nutritus,
 & intravit secundum consuetudinē suam
 die sabbati in synagogam, & surrexit le-
 gere.

gere. Et traditus est illi liber Esiae pro- *Esa. 61.4*
 phetae. Et ut^a revoluit librum, inuenit lo- *expli-
 cum, ubi scriptum erat: *Spiritus Domini cuius*
^b super me, propter quod unxit me; euange-
 lizare pauperibus misit me: sanare contri-
 tos corde, & praedicare captiuis remissio-
 nem, & cæcis uisum, dimittere confractos
 in remissionem, praedicare annum Do-
 mini acceptum, & diem retributionis. Et
 cum plicuisset librum, reddidit ministro,
 & seddit: & omnium in synagoga oculi
 erant intendentes in eum. Cœpit autem
 dicere ad illos, quia hodie impleta est scri-
 ptura hæc in auribus uestris. Et omnes te-
 stimonium illi dabant, & mirabantur in
 uerbis gratie, quæ procedebant de ore il-
 lius. Et dicebant: R. Vnde huic hæc o-
 mnia? & quæ est sapientia, quæ data est il-
 li? & uirtutes tales, quæ per manus eius ef-
 ficiuntur? M. Non'ne R. hic est faber, L.
 Joseph m. fabri filius? Non'ne mater eius
 dicitur Maria, & fratres eius Iacobus &
 Joseph, & Simon, & Iudas? & sorores eius
 non'ne omnes apud nos sunt? Vnde ergo
 huic hæc omnia ista? Et scandalizaban-
 tur in eo. L. Et ait illis: *Vtique dicetis *Omnia
^c mihi hanc similitudinem: Medice, cura no-
 te ipsum. *I Quanta audiuiimus facta in*
^d *Capharnaum, fac & hæc in patria tua.*

M. IESSVS

M. I E S V S autem dixit eis : Non est propheta sine honore , nisi in patria sua,
 * inter & in domo sua, R. & * in cognatione cognata sua. Et non poterat ibi uirtutem ullam factos suos cere , nisi paucos infirmos impositis manibus curauit : & mirabatur propter incredulitatem eorum.] [*Ideo paucos curauit, ne dicarent, conterraneos despicerent.*] L. In f. autem ueritate f. dico uobis, multæ uiduæ erant.
 3. R. c. 17. a in diebus Heliæ in Israël , quando clausum est cælum annis tribus , & mensibus sex , quando facta est fames magna in omni terra : & ad nullam illarum missus est Helias , nisi in Sareptam Sidoniæ ad 4. R. c. 5. d mulierem uiduam. Et multi leprosi erant in Israël sub Helisæo propheta , & nemo eorum misericordatus est , nisi Naamam Syrus. Et repleti sunt omnes in synagoga ira , hæc audientes : & surrexerunt , & eiecerunt illum extra ciuitatem , & duxerunt illum usque in supercilium montis , super quem ciuitas eoru[m] erat ædificata, ut præcipitarent eum. Ipse autem transiens per inmedium illorum, ibat.]

De nece Ioannis Baptistaræ. *Matthæi 14. Marci 6. CAP. LIII.*

R. **C**V'm autem dies opportunus accidisset, Herodes natalis sui coenam fecit

fecit Principibus, & Tribunis, & primis Galilææ. Cumq; intrasset filia ipsius Herodiadis, & saltasset in medio, & placuissest Herodi, simulq; recumbentibus, Rex ait puellæ: Pete à me quid uis, & dabo tibi. Et iurauit illi, Quia quicquid petieris, dabo tibi, * licet dimidium regni * usq; ad. mei. Quæ cùm exisset, dixit matri suæ,

³ Quid petam? At illa dixit: Caput Ioannis Baptistæ. Cumque introisset statim cum festinatione ad Regem, petiuit M. præmonita à matre sua: R. dicens: Volo ut protinus (inquit) des mihi hîc in disco caput Ioannis Baptistæ. Et contristatus est Rex. Propter iusurandum autem, & propter simul discubentes, noluit eam contristare: sed missò spiculatore, præcepit afferri caput Ioannis in disco: & decollauit eum in carcere, & attulit caput eius in disco, & dedit illud puellæ, & puella dedit matri suæ. Quo audito, discipuli eius uenerunt, & tulerunt corpus eius, & posuerunt illud, M. ac sepelierunt in monumento.] & uenientes nuntiauerunt ^{I B S V.} Quod cùm audisset I E S U S , secessit inde in nauiculam, in locum desertum seorsum.

De refectione quinque milium homin

hominum. *Matthæi* 14. *Ioan-*
nis 6. *Marci* 6. *Luce* 9.

C A P V T L I I I I .

R. **E**t ascendentis in nauim abierunt i. ^A
trans mare Galilææ, quod est Tyberiadis; R. in desertum locum, scorsum.
M. Quod cùm audissent turbæ, secutæ
funt eum. R. Et uiderunt eos abeuntes,
& cognouerunt multi, & pedestres de
omnibus ciuitatibus concurrerunt illuc,
& præuenierunt eos. Et exiens uidit tur
bas multam i e s v s, & misertus est su
per eos, quia erant sicut oves non haben
tes pastorem: L. & excepit illos, & lo
quebatur illis de regno Dei: & coepit il
los docere multa, M. & curauit langui
dos eorum. L. Sequebatur autem illum
multitudo magna, quia uidebant signa ^B
¶ *c*ius *¶* quæ faciebat super iis, qui infirmaban
tur. Subiit autem in montem i e s v s, &
* *Appro* ibi sedebat cum discipulis suis. * Erat au
pinqua- tem proximū Pascha, dies festus Iudæo
bat autē rum. M. Vespere autem facto, accesserūt ^C
ad eum discipuli eius, dicentes: Desertus
est locus, & hora iam præteriit. Dimitte
turbas, ut cuntes in castella, L. uillasque
quæ circa nos sunt, diuertant: ut inue
niant escas, R. & ut emant cibos quos
manducent, L. quia in loco deserto su
mus.

mus. M. I E S V S autem dixit eis : Non
 dhabent necessitatem. Date illis uos mandu-
 care. I. Cum subleuasset ergo oculos
 I E S V S , & uidisset quia multitudo ma-
 xima uenisset ad eum , dixit ad Philippum : Vnde enim panes, ut manducent
 hi ? Hoc autem dicebat tentans eum. Ipse
 enim sciebat, quid esset facturus. Respon-
 dit ei Philippus : Ducentorum denario-
 rum panes non sufficiunt, ut unusquisque
 modicum quid accipiat. R. Et dixit ~~teorum~~
 eis : Quot panes habetis ? Ite , & uidete.
 I. Dixit ei unus ex discipulis eius , An-
 dreas frater Simonis Petri. Est puer unus
 hic, habens quinque panes hordeacos, &
 duos pisces : sed & haec , quid sunt inter-
 tantos ? L. Nisi forte nos eamus , & emam-
 us in omnem hanc turbam escas. I. Di-
 xit ergo I E S V S : Facite homines discu-
 bere L. per conuiua quinquagenos. I.
 Erat autem fœnum multum in loco. Dis-
 cubuerunt ergo R. super uiride fœnum,
 I. uiri quasi numero quinque milia R.
 in partes per centenos & quinquagenos.
 I. Accepit ergo I E S V S panes, R. & in-
 tucas in cælum, benedixit & fregit. L. Et
 cum gratias egisset , L. distribuit disci-
 pulis suis, ut poneret ante turbas. M. Di-
 scipuli autem dederunt turbis. I. Simili-
 ter

ter autē & de pīscibus distribuit discum-
bentibus , quantum uolebant. Ut autem
impletei sunt omnes, l. & saturati, i. di-
xit discipulis suis : Colligite quā supera-
uerunt fragmenta , ne pereant. College-
runt ergo, & impleuerunt duodecim co-
phinos fragmentorum ex quinque pani-
bus hordaceis , R. & duobus pīscibus,
i. quā superfuerant iis , qui manducae-
rant. M. Manducantium autem fuit nu-⁶
merus quinque milia uirorum , exceptis
inulicibus & paruulis. R. Et statim coē-
git discipulos suos ascendere in nauim,
ut pīcederent eum trans fretum à Beth-
saida , dum ipse dimitteret populum. l.
Illi ergo homines , cūm uidissent quod^H
I E S V S fecerat signum , dicebant : Quia
hic est uerē propheta, qui uenetus est in
mundum.] I E S V S autem cūm cogno-
uisset, quōd uēturi essent, ut raperēt cum,
* secessit & facerent eum Regem : * fugit in mon-
tem iterum ipse solus M. orare. Vespere
autem factō solus erat ibi.

De ambulatione Christi supra
mare. Mat. 14. Mar. 6. Ioan-
nis 6. C A P. L V.

l. **V**T autem sero factum est , descendē-^A
runt discipuli eius ad mare. Et cūm
ascendissent nauim , ueniunt trans mare
in

in Capharnaum , & tenebræ iam factæ
erāt,& non uenerat ad eos I E S V S. Mare
autem uéto magno flante exurgebat. M.
Nauicula autem in medio mari iactaba-
tur fluctibus. Erat enim uentus contra-
tius eis. R. Et uidit eos laborantes in re-
^b migādo. I. Cùm ergo remigrassent sta-
dia quasi uiginti quinq;, aut triginta, R.
circa quartam uigiliam noctis , uenit ad
eos, ambulans supra mare:& uolebat præ-
terire eos. At illi ut uiderunt cum ambu-
lantem supra mare , putauerunt phanta-
ma esse , & clamauerunt M. præ timore.
R. Omnes enim uiderunt eum,& contur-
bati sunt. M. Statimq; I E S V S locutus est
eis,dicens : habete fiduciam. R. confidi-
te, ego sum. Nolite timere. M. Respon-
^c dens autem Petrus , dixit : Domine, si tu
es , iube me uenire ad te super aquas. At
ipse dixit : Veni. Et descendens Petrus de-
nauicula, ambulabat super aquas, ut ueni-
ret ad I E S V M. Videns autem uétem ua-
lidum,tirauit. Et cùm cœpisset mergi,cla-
mauit,dicens: Domine, saluum me fac. Et
continuò I E S V S extendens manūm,ap-
prehendit eum , & ait illi : Modicæ fidei
quare dubitas? I. Voluerunt ergo eum
recipere in nauim. M. Et cùm ascendis-
set in nauiculam , cessauit uentus, R. &
h multò

¶ ad- multò magis intra se stupebant. Non miraban- enim intellexerant de panibus. Erat enim tur cor eorum obcæcatum. m. Qui autem in nauicula erant, uenerunt, & adorauerunt eum, dicentes: Verè filius Dei es.] i. Et *uenit statim nauis * fuit ad terram, [Bethsайд] ad quā ibant. m. Et cùm transfretassent, uenerunt in terram Genezareth R. & applicuerunt. Cumq; egressi fuissent de nau, continuò cognouerunt eum, & per currentes per uniuersam regionem illam, cœperunt in grabatis eos, qui malè habebant, trans ferre, ubi cum audiebat esse: & quocunque introibat, in uicos, uel in vias, aut ciuitates, in plateis ponebant infirmos, & deprecabantur eum, ut uel simbriam uestimenti eius tangeret. Et quotquot tangebant cum, salui siebant.]

D e p r æ d i c a t i o n e E u c h a r i s t i æ,
propter quod nonnulli abi-
runt. *Ioan. 6.* C A P. L V I.

A Ltera autem die, turbæ quæ stabant trans mare, uidit quia nauicula alia non erat ibi, nisi una. Et quia non introiisset in eam vix cū discipulis suis in nauim sed soli discipuli eius abiiscerat. Aliæ uero superuenerunt naues à Tyberiade, iuxta locum ubi manducauerant panem, gratias

tias agentes Deo. Cum ergo uidissent
turbae, quia I E S V S non esset ibi, neque discipuli eius: ascenderunt f in nauiculas, t ipsi: & uenerunt Capharnaum, quaerentes I E S V M. Et cum inuenissent eum trans mare, dixerant ei: Rabbi, quando huc uenisti? Respondit eis I E S V S, & dixit: Amen amen dico uobis, queritis me, non quia uidistis signa, sed quia manducastis ex panibus, & saturati estis. Operamini non cibum qui perit, sed qui permanet in uitam aeternam, quem filius hominis dabit uobis. Hunc enim pater * signauit Deus. ^{*sigilla-} Dixerunt ergo ad eum: Quid facie- uit
mus, ut operemur opera Dei? Respon-
dens I E S V S, dixit eis: Hoc est opus
Dei, ut credatis in eum quem misit ille.
Dixerunt ei: Quod ergo tu facis signum,
ut uideamus, & credamus tibi? Quid ope-
raris? Patres nostri manducauerunt man- Exo. 16.c
na in deserto, sicut scriptum est: Panem Nu. 11.b
de celo dedit eis manducare. Dixit eis er- Psal. 77.c
go I E S V S: Amen amen dico uobis, non Sap. 16.c
Moyses dedit uobis panem de celo, sed Ecc. 24.c
pater meus dat uobis panem de celo ue-
rum. Panis enim ^{*} ueras est, qui descendit ^{*Dci}
de celo, & dat uitam mundo. Dixerunt
ergo ei: Domine, semper da nobis hunc
panem. Dixit autem eis I E S V S: Ego sum
h 2 panis

panis uitæ : qui uenit ad me, non esuriet: ^b
 *in eter- & qui credit in me, non sitiet * unquam.
 num Sed dixi uobis , Quia & uidistis me , &
 non credidistis.] Omne quod dat mihi
 pater, ad me ueniet : & cum qui uenit ad
 me, non eiiciam foras. Quia descendit de ^f
 cælo , non ut faciam uoluntatem meam,
 sed uoluntatem eius , qui misit me. Hæc
 est autem uoluntas eius qui misit me pa-
 tris, ut omne quod dedit mihi, non per-
 dam ex eo , sed resuscitem illud in nouis-
 simo die. Hæc est * enim uoluntas patris
 mei, qui misit me , ut omnis qui uidet fi-
 lium & credit in eum , habeat uitam
 æternam. Et ego resuscitabo eum, in no-
 uissimo die.] Murmurabant ergo Iu-
 dæi de illo , quia dixisset : Ego sum pa-
 nis uiuus, qui de cælo descendit. Et dice-
 bant : Non ne hic est I E S U S filius Io-
 seph , cuius nos nouimus patrem, & ma-
 trem? Quomodo ergo dicit hic : quia
 de cælo descendit ? Respondit ergo ^{i E. g}
 *inter s v s , & dixit eis : Nolite murmurare *in-
 eos uicem.] Nemo potest uenire ad me , nisi
 pater meus , qui misit me, traxerit illum.
 Et ego resuscitabo eum in nouissimo die.
Esa. 54.c Est scriptum in Prophetis : Et erunt o-
 *docti mnes * docibiles Dei . Omnis , qui au-
 à Deo diuit à patre & didicit, uenit ad me : non
 quia

quia patrem uidit quisquam , nisi is qui
est à Deo,hic uidit patrem. Amen, amen
dico uobis, qui credit in me,habet uitam
æternam. Ego sum panis uitæ.Patres ue- *Exo.16.6*
stri manduauerunt manna in deserto,
& mortui sunt. Hic est panis de cælo de-
scendens , * ut si quis ex ipso manduca . * ut quis
uerit, non moriatur. [Ego sum panis ui- *ex ipso*
us , qui de cælo descendit. Si quis man- &
duauerit ex hoc pane, uiuet in eternum. nō mor.
Et panis quem ego dabo , caro mea est,
†pro mundi uita. * Litigabant ergo Iu- *† quam*
dæi adiuicem,dicentes : Quomodo po- *ego dabo*
test hic nobis dare carnem suam ad man- * Decer-
ducandum ? Dixit ergo eis I E S V S : A- tabant
men, amen dico uobis , nisi manducae-
ritis carnem filii hominis, & biberitis san-
guinem eius , non habebitis uitam in
uobis . Qui manducat meam carnem,
& biberit meum sanguinem , habet uitam
æternam : & ego resuscitabo eum, in no-
uisimo die.] [Caro mea uerè est cibus ,
& sanguis meus uerè est potus . Qui
manducat meam carnem , & biberit meum
sanguinem , in me manet , & ego in illo.
Sicut misit me uiuens pater , & ego uiuo
propter patrem: Et qui manducat me,
& ipse uiuet propter me. Hic est panis
qui de cælo descendit. Non sicut man-
duca

ducauerunt patres uestris manna in de-
serto, & mortui sunt. Qui manducat
hunc panem, uiuet in æternum.] Hæc
dixit in synagoga, docens in Caphar-
naum. Multi ergo ex discipulis audiен-
tes, dixerunt: Datus est hic sermo: & quis
potest eum audire? Sciens autem Iesus
apud se metipsum, quia murmurarent de
hoc discipuli eius, dixit eis: Hoc uos sca-
andalizat? Si ergo uideritis filium hominis
ascendentem, ubi erat prius? Spiritus est
qui uiuificat, caro nō prodest quicquam.
Verba quæ ego loquutus sum uobis, spi-
ritus & uita sunt. Sed sunt quidam ex uo-
bis, qui non credunt. Sciebat enim ab ini-
tio Iesus, qui erant credentes, & quis tra-
diturus esset eum, & dicebat: Propterea
dixi uobis, Quia nemo potest uenire ad
me, nisi ei datum fuerit à patre meo. Ex
hoc multi discipulorum eius abierunt re-
tro, & iam non cum illo ambulabant.
Dixit ergo I B S V S ad duodecim: Nun-
quid & uos uultis abire? Respondit ergo
ei Simon Petrus: Domine, ad quem ibi-
mus? Verba uitæ æternæ habes: & nos cre-
dimus & cognouimus, quia tu es C H R I-
S T V S filius Dei. Respondit eis I B S V S:
Non'ne ego uos duodecim elegi, & unus
ex uobis diabolus est? Dicebat autem
de Iu

de Iuda Simonis Iscariote. Hic enim erat traditurus eum, cùm esset unus ex duodecim.

De confractione spicarum sabbatis.

Matthei 12.

Mar. II. Lyc. 6. CAP. VII.

FActum est autem in sabbato secundo primo, cùm transiret Iesus per satas, m. discipuli eius esurientes R. coepérunt progredi, & euellere spicas, & manducabant confricantes manibus. **Q**uidam autem Phariseorum dicebant illis: Quid facitis, quod non licet fin sabbatis? M. Et uidentes R. dicebant *I. 5 v*: Ecce discipuli tui faciunt, quod non licet eis facere sabbatis. R. Et ait illis: Nunquam legistis, quid fecerit David, quando necessitatem habuit, & *1. Re. 21. b* esuriuit ipse, & qui cum eo erant? quomodo intrauit in domū Domini sub Abiathar principe sacerdotum, & panes propositionis *L.* sumpsit, & manducauit, & dedit eis, qui cum ipso erant, m. quos non licebat ei comedere, neque his, qui cum ipso erant, nisi solis sacerdotibus? Aut non legistis, quod in sabbatis sacerdotes in templo sabbatum uiolant, &

h 4

*linc

* nihil *sine crimine sunt ? Dico autem uobis,
eis impi quia templo maior est hic. Si autem sci- d
tabatur retis, quid est: Misericordiam uolo, & nō
Ofsee. 6. c. sacrificium , nunquam condemnassetis
*inno- *innocentes. R. Et dicebat eis: Sabbatum
xios propter hominem factum est, & non ho-
mo propter sabbatum. Itaq; Dominus est
filius hominis etiam sabbati.

De sanatione manus aridae.

Matthæi 12. Marc. 3. Luce 6.

C A P V T L V I I .

M **E**T cùm inde transisset, l factum est ,
& in alio sabbato, ut intraret in syna-
gogam, & doceret : & erat ibi homo, &
manus eius dextera erat arida. Obserua-
bant autem eum Scribæ & Pharisei, si in
sabbato curaret , ut intenirent causam,
unde accusarént eum. Ipse uero sciebat co-
gitationes eorum. M. Et interrogabant
eum, dicentes : Si licet in sabbatis curare?
ut accusarent cum. R. Et ait homini ha-
benti manum aridam: l. Surge , & sta
in medium. Et surgens stetit , & ait ad il-
los Iesus: Interrogo uos, si licet in sabbati-
tis bene agere, an malè : animam saluam
*occidi- facere, an *perdere? R. At illi tacebant.
dere M. Ipse autem dixit eis: Quis erit ex
uobis homo, qui habeat ouem unam, &
si cecciderit hæc in sabbatis in foueam,
nonne

nonne tenebit, & leuabit eam? Quanto
 magis est homo melior oue? Itaque licet
 sabbatis bene facere. R. Et circunspi-
 ciens eos cuin ira, contristatus super cæci-
 tatem eorum, dixit homini: Extende ma-
 num tuam. Et extendit, & restituta est ma-
 num illi sana sicut altera. L. ipsi autem
 repleti sunt *insipientia, & colloqueban-
 tur adinuicem, quidnam facerent Iesu.
 M. Excuntes autem Pharisei, concilium
 faciebant R. statim cum Herodianis ad-
 uersus cum, quomodo cum perderent.
 D. M. Iesus autem sciens recessit inde, &
 secuti sunt eum multi, & curauit eos o-
 mnes, & præcepit eis, ne manifestum cum
 facerent: ut adimpleretur, quod dictum
 est per Esaiam prophetam, dicentem: Ec-
 ce puer meus electus, quem elegi, dilectus Esa. 42.4
 meus, in quo bene cōplacuit animæ meæ.
 Ponam spiritum meum super eum, & iu-
 dicium gentibus nunciabit. Non con-
 tendet, neque clamabit, neque aliquis in
 plateis audiet uocem eius. Arundinem
 quassatam non confringet, & linum fu-
 migans non extinguet: donec eiiciat ad
 uictoram iudicium, & in nomine eius
 gentes sperabunt. R. Iesus autem, cum
 discipulis suis secessit ad mare, & turba
 multa à Galilæa & Iudæa secura est cum,
 h 5 & ab

& ab Hierosolymis, & Idumæa, & trans Iordanem, & quæ circa Tyrum & Sydonem, multitudo magna, audientes quæ faciebat, & uenerunt ad eum. Et dixit Iesus discipulis suis, ut in nauicula sibi deseruissent propter turbam, ne comprimentent eum. Multos enim sanabat, ita ut irruerent in eum, ut eum tangerent, quotquot habebant plagas. Et spiritus immundi cum illis uidebant, procidebant ei, & clamabant, dicentes: Tu es filius Dei. Et ucheinéter comminabatur eis, ne inanifestarent eum.

D e H e r o d e d i c e n t e , I o a n n e m s u r r e x i s s e , & m i r a c u l a f a c e r e .

Mat. 14. Mar. 6. Lyc. 9.

C A P V T L I X.

Aviduit autem Herodes R. rex, L. & tetrarcha, M. famam de Iesu, L. & omnia quæ siebant ab eo. R. Manifestum enim factum est nomen eius: L. & hæsistabat, eò quod diceretur à quibusdam, quod Ioannes surrexit à mortuis. A quibusdam uero, quod Helias apparuit. Ab aliis autem, quod propheta unus de antiquis surrexerit. Et ait Herodes: Ioannem ego decollaui. Quis est autem iste, de quo ego talia audio? & quærebatur uidelicet famulis eum. M. Et ait pueris suis: Hic est Ioannes

nes Baptista , ipse surrexit à mortuis , &
idco uirtutes operantur in eo.

De dæmonio muto. *Mat. 12.*

Mar. 3. Luce 11. CAP. LX.

TVnc oblatus est ei dæmonium ha-
bens,cæcus,& mutus, l. & erat eū-
aciens dæmonium,& illud erat mutum. Et
cum cieceret dæmonium , loquutus est
mutus. m. Curauit autem eum, ita ut
loqueretur & uidiceret. l. Et admiratae
sunt turbæ m. & dicebant : Nunquid hic
est filius Dauid ? Pharisei autem r. &
Scribæ , qui ab Hierosolymis descendente-
rant, m. audientes, dixerunt: r. Quo-
niam Beelzebub habet, l. & in Beelze-
bub principe dæmoniorum eiicit dæmo-
nia. Alii tentantes, signum de cælo qua-
rebant ab eo. r. Et conuocatis eis l.
ipse ut uidit cogitationes eorum r. in
parabolis dicebat illis: Quomodo potest
Satanas Satanam eiicere? l. Omne re-
gnum in se diuisum desolabitur , & do-
mus supra domum cadet m. & omnis
cinitas uel domus diuisa contra se , non
stabit. l. Si autem Satanas in seipsum di-
uisus est, quomodo stabit regnum ipsius?
r. Et si Satanas consurrexerit in seipsum,
dispertitus est, & non poterit stare,
sed finem habet. l. Dicitis in Beelzebub
me

me eiicere dæmonia. Si auté ego in Beelzebub eiicio dæmonia, filii uestri in quo eiiciunt? Idco ipsi iudices uestri erunt.

Porrò si in digito Dei m. & spiritu Dei

- *præuenit ad uos l. eiicio dæmonia, profectò *pernenit in uos regnum Dei. Cuin fortis armatus custodit atrium suum, in pace sunt ea, quæ possidet. r. Nemo potest uasa fortis ingressus in domum diripere, nisi prius fortēm alliget. l. Si autem fortior eo superueniens uicerit eum, uniuersa uasa eius auferet, in quibus confidebat, & spolia eius distribuet, r. & tunc domum eius diripiet. l. Qui non est mecum, aduersum me est, & qui non colligit mecum, dispergit.] r. Amen dico uobis, quoniam omnia dimittentur filiis hominum peccata & blasphemiae, quibus blasphemauerunt: qui autem blasphemauerit in Spiritum sanctum, non habebit remissio-
*judicii. nem in æternum, sed reus erit æterni *de-
lictii, quoniam dicebant: Spiritum immun-
dum habet. m. Et quicunq; dixerit uer-
bum contra filium hominis, remittetur
ei. Qui autem dixerit contra Spiritū san-
ctum uerbum, non remittetur ei, neque in
*præsenti *hoc seculo, neque in futuro. Aut facite
arborem bonam, & fructum eius bonum.
Aut facite arborem malam, & fructum
cuius

eius malum. Siquidē ex fructu arbor cognoscitur. Progenies uiperarū, quomodo potestis bona loqui, cùm sitis mali? Ex abundantia enim cordis os loquitur. Bonus homo de thesauro bono profert bona: & malus homo de thesauro malo profert mala. Dico autem uobis, quoniam de omni uerbo ocioso, quod locutus fuerint homines, reddent rationem de eo in die iudicii. Ex uerbis enim tuis iustificaberis, & ex uerbis tuis condemnaberis.

De Iudæis potentibus signum de cælo. Matthæi III. Luc. III.

C A P V T

L X I.

Tunc responderunt ci quidā de Scriptis & Phariseis, dicentes: Magister, uolumus à te signum uidere. **L.** Currentibus autem turbis, cœpit dicere: Generatio hæc generatio nequam est. **M.** Generatio mala & adultera signum querit, & signum non dabitur ei, nisi signum Iona prophete. **L.** Nam sicut Ionas fuit signum Niniuitis, ita erit filius hominis generationi isti. **M.** Sicut enim Ionas fuit in uentre ceti tribus diebus & tribus noctibus, sic erit filius hominis in corde terræ tribus diebus & tribus noctibus. Viri **Iona. 3.6** Niniuitæ surgent in iudicio cum generatione

tione ista, & condemnabunt eam: quia
 pœnitentiam egerunt in prædicatione
 3. re. 10. a Ionæ. Et ecce plus quam Ionas hic. Re-
 2. Pa. 9 a gina Austri surget in die iudicii cum ge-
 neratione ista, & condemnabit eam: quia
 uenit à finibus terræ audire sapientiam
 Salomonis. & ecce plus quam Salomon
 hic. [Christus declarat se non debere propter
Iudeorum incredulitatem à prædicatione cef-
sare, dicens hanc similitudinem:] L. [Nemo^d
lucernam accendit, & in abscondito po-
nit, neq; sub modio: sed super candelabrum,
ut qui ingrediuntur, lumen uideant. Lu-
cerna corporis tui est oculus tuus. Si oculi
tuus fuerit simplex, totum corpus tuum
lucidum erit: si autem nequam fuerit, etiam
corpus tuum tenebrosum erit. Vide er-
go, ne lumen, quod in te est, tenebrae
fint. Si ergo corpus tuum totum lucidum
**tene- fuerit, non habens aliquam partem *te-*
brosam nebrarum, erit lucidum totum: & sicut lu-
cerna fulgoris illuminabit te]. M. Cùm^m
autem spiritus immundus exierit ab ho-
mine, ambulat per loca arida, queret re-
quiem, & non inuenit. Tunc dicit: Reuer-
tar in domum meā, unde exiui; & ueniens
inuenit eam uacantem, scopis inuidatam,
& ornatam. Tūc uadit, & assumit septem
alios spiritus secum nequiores sc, & in-
trantes

trantes habitant ibi: & fiunt nouissima
hominis illius peiora prioribus. Sic erit
& generationi huic pessimæ.

De muliere uocem extollens
te, & matre, & fratribus do-
mini, eum quærentibus.

Matthæi 12. Mar. 3. Luca 8.

C A P V T L X I I .

Adsum est autem cum hoc diceret,
sex tollens uocem quædam mulier
de turba, dixit illi: Beatus uenter qui te
portauit, & ubera quæ suxisti. At ille di-
xit: Quinimo, Beati qui audiunt uerbum
Dei, & custodiūt illud.] m. [Adhuc co-
loquête ad turbas, ecce mater eius & fra-
tres eius foris stabant, querentes loqui ei:
l. & non poterant adire eum præ turba.
c R. Et miserunt ad eum uocantes eum,
& sedebat circa eum turba. m. Dixit au-
tem ei quidam: Ecce mater tua & fratres
tui foris stant, querentes te alloqui, l.
& uidere. m. At ipse respondens di-
centi sibi, ait: **Quæ** est mater mea, &
qui sunt fratres mei? R. Et circunspiciens
eos, qui in circuitu eius sedebant, m. &
extendens manus suas in discipulos suos,
dixit: Ecce mater mea, & fratres mei.
Quicunque enim fecerit uoluntatem pa-
tris mei, qui in cælis est, ipse meus fra-
ter,

ter , soror & mater est.] L. Mater mea,
& fratres mei sunt ii, qui uerbum Dei au-
diunt, & faciunt.

De increpatione Phariseorum.

Luc. 11.

C A P . L X I I I .

Et cùm loqueretur [supradicta] roga-
uit illum quidam Phariseus, ut pran-
deret apud se. Iesus autem ingressus , re-
* cum ui cubuit. Phariseus* cœpit intra se reputans
disset ad dicere , quare non baptizatus esset ante
miratus prädium. Et ait dominus ad illum: Nunc
est, qd nō uos Pharisei quod de foris est calicis &
prius lo- catini mundauis : quod autem intus est
tus esset. uestram plenum est rapina & * iniqui-
* mali- tate. Stulti, non'ne qui fecit quod foris est,
gnitate. etiam id quod deintus est fecit ? Verun-
Impru- tamen quod superest [supra necessitatem]
date eleemosynam, & ecce omnia mun-
da sunt uobis. Sed uæ uobis Phariseis, qui
decimatis mentam , & rutam , & omue-
olus : & præteritis iudicium & charita-
tem Dei : hæc autem oportuit facere, &
illa non omittere.

De fratre hæreditatem à Chri- sto diuidi petente. Luc. 12.

C A P V T L X I I I I .

A It autem ei quidam de turba : Ma-
gister dic fratri meo , ut diuidat
mecum hæreditatem . At ille dixit ei:
Homio,

Homo, quis me constituit iudicem, aut
divisorem, super uos? Dixitq; ad illos:
Videte, & cauete ab omni auaritia: quia
non in abundantia cuiusquam uita eius
est ex his quæ possidet.

De diuite uolente horrea am-
pliare. *Luca 12. C A P . L X V .*

A Ixit autem similitudinem ad illos, *Ecccl. 11.c*
dicens: Hominis cuiusdam diuitis
uberes fructus ager attulit: & cogitabat
intra se, dicens: Quid faciam, quia non
habeo, quod congregem fructus meos? Et
dixit: Hoc faciam. Destruam horrea mea,
& maiora faciam: & illuc congregabo
omnia, quæ nata sunt mihi, & bona mea.
Et dicam animæ meæ: Anima mea, habes
multa bona posita in annos plurimos.
B Requiesce, comede, bibere, epulare. Dixit *lætare
autem illi Deus: * Stulte, hac nocte repe- *Impru-
tent animam tuam à te: quæ autem para- dens
sti, cuius erunt? Sic est, qui sibi thesauri-
zar, & non est in Deum diuines. **D**ixitq; ad
discipulos suos: Ideo dico uobis, nolite
soliciti esse animæ uestræ, quid mandu-
cetis: neque corpori uestro, quid indua-
mini. Anima enim plus est, quam esca: &
C corpus plus, quam uectiniendum. Consi-
derate coruos, quia non seminant, neque
i met

metunt, quibus non est cellarium, neque horreum, & Deus pascit illos: Quanto magis uos estis pluris illis? **Quis autem d**
***solici- uestrum * cogitando potest ad staturam**
tudine suam adiicere cubitum unum? Si ergo,
neq; quod minimum est, potestis: quid de cæteris solliciti estis? Considerate lilia agri, quomodo crescunt: Non laborant neque nent. Dico autem uobis, quia nec Salomon in omni gloria sua uestiebatur,
***herba sicut unum ex istis.** Si autem ***foenum,**
quæ quod hodie in agro est, & cras in clibanum mittitur, Deus sic uestit: quanto magis uos pusillæ fidei? Et uos nolite **q**
uerere quid manducetis, aut quid biba-
***ne sub- tis, & *nolite in sublime tolli.** Hæc enim limia cu omnia gentes mundi quærunt. Pater au-
retis. tem uester scit, quoniam his indigetis. Veruntamen, primum quærite regnum Dei, & hæc omnia adiicientur uobis.] **[Nolite timere pusillus gressus: quia com-**
placuit patri uestro, uobis dare regnum. Vendite, quæ possidetis, & date cleemo-
synam. Facite uobis sacculos, qui non ue-
terascunt, thesaurum non deficitem in cælis: quò fur non appropiat, neq; tinca corrupcit. Vbi enim thesaurus uester est, ibi & cor uestrum erit.] Dicebat autem ad turbas: **Cùm uideritis nubem orien-**
tem

tem ab occasu, statim dicitis: Nimbus ue-
dit: & ita fit. Et cum austrum flantem,
dicitis, quia æstus erit: & ita fit. Hypo-
critæ faciem cœli & terræ nostis probare,
hoc autem tempus quomodo non proba-
tis? Quid autem & à uobis in ipsis non
iudicatis, quod iustum est? Cum autem
uadis cum aduersario ad principé in uia,
da operam liberari ab illo: ne forte tra-
hat te ad iudicem: & iudex tradat te exa-
ctori, & exactor mittat te in carcerem.
Dico tibi, quia non exies inde, donec
etiam nouissimum minutum reddas.

De probatica piscina. *Ivan. 5.*

C A P V T

L X V I.

¹ **P**ost hoc serat dies festus Iudeorum
[dictus Pentecoste] ascendit I E S U S
[de Galilæa] Hierosolymam. Est autem
Hierosolymis, in Probatice, piscina, quæ
cognominatur Hebraicè Bethsaida, quin-
que porticus habens. In iis iacebat multi-
tudo magna languentium, cæcorū, clau-
dorum, aridorum, expectantium aquæ
motum. Angelus autem Domini secun-
dum tempus descendebat in piscinam,
& * mouebatur aqua: & qui prior de- * turba-
scendisset in piscinam post aquæ motio- bat aquā
neum sanus fiebat, à quacunque detineba-
tur

i 2 tur

tur infirmitate. Erat autem ibi quidam^b
 *morte homo triginta octo annos*habens in in-
 dictus firmitate sua. Hunc cum uidisset I E S V S
 iacente, & cognouisset quod multum
 iam tempus haberet, dixit ei : Vis sanus
 fieri ? Respondit ei languidus : Domine
 hominem non habeo, ut cum turbata fue-
 rit aqua, mittat me in piscinam. Dum ue-
 nio eni^m ego, aliis ante me descedit. Di-
 cit ei I E S V S : Surge, tolle grabatum tuum,
 & ambula. Et statim sanus factus est ho-
 mo, & sustulit grabatum suum, & ambu-
 labat. Erat autem sabbatum in illa die.
 Dicebant ergo Iudaei illi, qui sanatus fue-
 rat : Sabbatum est, non licet tibi tollere
 grabatum tuum. Respondit eis : Qui me
 sanum fecit, ille mihi dixit : Tolle gra-
 batum tuum, & ambula. Interrogauerunt
 autem eum : Quis est ille homo, qui di-
 xit, Tolle grabatum tuum & ambula ? Is
 autem, qui sanus fuerat factus, nesciebat
 quis esset. I E S V S enim declinavit a tur-
 ba constituta in loco. Postea inuenit eum
 I E S V S in templo, & dixit ei : Ecce sanus
 factus es, iam noli peccare, ne deterius ti-
 bi aliquid contingat. Abiit ille homo, &
 rebant cum nuntiauit Iudeis, quia I E S V S esset, qui
 interfice- fecit eum sanum. Propterea perseque-
 re. batur Iudaei I E S V M, † quia hoc faciebat
 in

in sabbato. I E S V S autem respondit eis: Pater meus usque modo operatur, & ego operor. Propterea ergo Iudæi magis quærerent eum interficere, quia non solum soluebat sabbatum, sed & patrē suum dicebat Deum, æqualem se faciens Deo.

Respondit itaque I E S V S, & dixit eis: Amen amen dico uobis, non potest filius à se quicquam facere, nisi quod uiderit patrem facientem. Quæcunq; enim ille facit, hæc & filius similiter facit. Pater enim diligit filium, & omnia demonstrat ei, quæ ipse facit: & maiora his demonstrabit ei opera, ut uos miremini. Sicut enim pater suscitat mortuos, & uiuificat, sic & filius quos uult, uiuificat. Neque enim pater iudicat quenquam, sed iudicium omnne dedit filio, ut omnes honorificant filium, sicut honorificant patrem. Qui non honorificat filium, non honorificat patrem, qui misit illum. Amen amen dico uobis, quia qui uerbum meum audit, & credit ei, qui misit me, habet uitam æternam: Et in iudicium non uenit, sed transit à morte in uitam. I Amen amen dico uobis, quia uenit hora & nunc est, quando mortui audient uocem filii Dei. Et qui audierint, uiuent. Sicut enim pater habet uitam in semetipso, sic dedit

i 3 &

& filio uitam habere in semetipso. Et potestatem dedit ei, iudicium facere, quia filius hominis est. Nolite mirari hoc, quia ueniet hora, in qua omnes qui in monumentis sunt, audient uocem eius. Et procedent, qui bona fecerunt, in resurrectionem uitæ: qui uero mala egerunt, in resurrectionem iudicii. ¶ Non possum ego ^b a meipso facere quicquam. Sicut audio, iudico: & iudicium meum iustum est, quia non quero uoluntatem meam, sed uoluntatem eius, qui misit me. Si ego testimonium perhibeo de me, testimonium meum non est uerum. Alius est, qui testimonium perhibet de me, & scio quia uerum est testimonium eius, quod perhibet de me. Vos misistis ad Ioannem, & testimonium perhibuit ueritati. Ego autem non ab homine testimonium accipio, sed hoc dico, ut uos salui sitis. Ille erat lucerna ardens & lucens. Vos autem uoluitis ad horam exultare in luce eius. Ego autem habeo testimonium maius Ioanne. Opera enim que dedit mihi pater, ut perficiam ea, ipsa opera quæ ego facio, testimonium perhibent de me, quia pater me misit: & qui misit me pater, ipse testimonium perhibet de me. Neque uocem eius unquam audistis, neque speciem eius uidistis.

distis, & uerbum cius non habetis in nobis manens: quia quem misit ille, huic uos non creditis. Scrutamini scripturas, quia uos putatis in ipsis uitam æternam habere. Et illæ sunt, quæ testimonium perhibent de me, & non uultis uenire ad me, ut uitam habeatis. Claritatem ab hominibus non accipio, sed cognoui uos, quia dilectionem Dei non habetis in uobis. Ego ueni in nomine patris mei, & non accepistis me. Si alius uenerit in nomine suo, illum accipietis. Quomodo potestis uos credere, qui gloriam ab inuicem accipitis, & gloriam, quæ à solo Deo est, non quæritis? Nolite putare, quia ego accusaturus sim uos apud patrem. Est qui accusat uos Moyses, in quo speratis. Si enim crederetis Moysi, forsitan crederetis & mihi. De me enim ille scripsit. Si autem illius literis non creditis, quo modo uerbis meis credetis?

De Galilæis occisis, & de sanguinea. LUCA 23. CAP. LXVII.

ADerant autem quidam in illo tempore, [cùm de Hierusalem redijisset in Galileam] nuntiantes illi de Galilæis, quorum sanguinem Pilatus miscuit cum sacrificiis corum. Et respondens dixit il-

i 4

lis:

lis: Putatis, quod hi Galilæi præ omnibus
Galilæis peccatores fuerint, quia talia
* resipue passi sunt? Non dico uobis, sed nisi * pœ-
nitentiam habueritis, similiter omnes per-
ibitis: sicut & illi decem & octo, super *
quos cecidit turris in Siloë, & occidit eos.
*præ o- Putatis quia & ipsi debitores fuerūt *præ-
mnibus ter omnes homines habitantes in Hieru-
salem? Non dico uobis, sed si non pœni-
tentiam habueritis, omnes simul peribi-
tis. [Dicebat autem hanc similitudinem:
Arborem fici habebat quidam plantatam in
uinea sua, & uenit querens fructum in
illa, & non inuenit. Dixit autem ad culto-
rem uineæ. Ecce anni tres sunt, ex quo
* fici ueni, querens fructum in * ferculnea hac,
& non inuenio. Succide ergo illam, ut
* onerat quid etiam terram * occupat? At ille re-
spondens, dixit illi: Domine, dimitte il-
lam & hoc anno, usque dum fodiam cir-
ca illam, & mittam stercore. Et si quidein
*sin mi- fecerit fructum, * sin autem, in futurum
nus succides eam.

De muliere incuruata. *Luce 13.*

CAPUT

LXVIII.

Erat autem in synagoga eorum do-^{A.}
cens sabbatis. Et ecce mulier, quæ ha-
bebat spiritum infirmitatis annis decem
&

& octo, & erat * inclinata, nec omnino *contra-poterat* sursum respicere. Quam cùm ui-
deret I E S V S, uocauit ad sc̄, & ait illi: *erigere
Mulier dimissa es ab infirmitate tua. Et caput
imposuit illi manus, & confessum erecta
^b est, & glorificabat Deum. Respondens
autem archisynagogus indignans, quia
sabbato curasset I E S V S, dicebat turbæ:
Sex dies sunt, in quibus oportet operari.
In his ergo uenite, & curamini, & non in
die sabbati. Respondens autem Dominus
ad illum, & dixit: Hypocritæ, unusquisq;
uestrum sabbato non soluit bouem suum,
aut asinum à præsepio, & dicit adaqua-
re? Hanc autem filiam Abrahæ, quam al-
ligauit Satanæ ecce decem & octo an-
nis, non oportuit solui à vinculo isto in
^c die sabbati? Et cùm hæc diceret, erube-
scabant omnes aduersarii eius. Et omnis
populus gaudebat in uniuersis, quæ glo-
riose siebant ab eo.]

De interrogatione facta Chri-
sto, Si pauci siāt salui: & quod
Herodes quærebat eum occi-
dere. LUC. 13. C A P. L X I X.

^d **E**T ibat per ciuitates & castella do-
cens, & iter faciens in Hierusalem.
Ait autem illi quidam: Domine, si pauci
i s sunt

sunt, qui saluantur? Ipse autem dixit ad illos: Contendite intrare per angustum portam: quia multi, dico uobis, quærerent intrare, & non poterunt. Cum autem intrauerit paterfamilias, & clauserit ostium, incipietis foris stare, & pulsare ostium, dicentes: Domine, aperi nobis. Et respondens dicet uobis: Nescio uos unde sitis. Tunc incipietis dicere: Manducáuimus coram te, & bibimus: & in plateis nostris docuisti. Et dicet uobis: Nescio uos unde sitis. Discedite a me omnes operarii iniquitatis. Ibi erit fletus & stridor dentium: cum uideritis Abraham, & Isaac, & Jacob, & omnes prophetas in regno Dei, uos autem expelli foras. Et uenient ab Oriente, & Occidente, & Aquilone, & Austro, & accumbent in regno Dei.] Et ecce sunt nouissimi, qui erāt primi, & sunt primi, qui erant nouissimi. In ipsa aurem die accesserunt quidam Pharisæorum, dicentes illi: Exi, & uade hinc, quia Herodes uult te occidere. Et ait illis: Itc, & dicite uulpi illi. Ecce eiicio dæmonia, & sa-

*finio nitates perficio hodie & cras, & tertia die
 *fieri nō *consummor. Veruntamen oportet me potest, hodie, & cras, & sequenti die ambulare, ut pphe quia *non capit prophetam perire extra ta pereat Hierusalem.

De

De hydropico sanato, & exhortatione Christi ad humilitatem. *Luc. 14.* C A P. LXX.

Et factum est, cum intraret in dominum cuiusdam Principis Pharisaeorum sabbato manducare panem, & ipsi obseruabant eum. Et ecce homo quidam hydropicus erat ante illum. Et respondens Iesus, dixit ad Legisperitos, & Phariseos, dicens: Si licet sabbato curare? At illi tacuerunt. Ipse uero apprchensum sanguinuit eum, ac dimisit. Et respondens ad illos, dixit: Cuius uestrum asinus aut bos in puteum cadet, & non continuo extrahet illum die sabbati? Et non poterant ad haec respondere illi. Dicebat autem & ad inuitatos parabolam, intendens quomodo primos accusitus eligerent, dicens ad illos: Cum inuitatus fueris, ad nuptias, non discumbas in primo loco, ne forte honoratior te sit inuitatus ab illo, & ueniens qui te & illum uocauit, dicat tibi: *accubatur Da huic locum. Et tunc incipias cum ruore, nouissimum locum tenere. Sed cum pudore uocatus fueris, uade, & recumbe in nouissimo loco, ut cum uenerit, qui te inuitavit, dicat tibi: Amice, ascend superius. *accumbentibus Tunc erit tibi gloria coram simul dif-

Pro. 15.4

humil

humiliabitur: & qui se humiliat, exaltabitur.]

De uocandis pauperibus ad conuiuum: & parabola, de coena magna. *Luce 14.* C A P. L X X I.

Tho. 4.b **D**icebat autem & ei [*Principi Pharisaeorum*] qui se inuitauerat: Cum facis prandium, aut coenam, noli uocare amicos tuos, neque fratres tuos, neque cognatos, neque uicinos diuites: ne forte & ipsi te reinuitent, & fiat tibi retributio: Sed cum facis conuiuum, uoca pauperes, debiles, claudos, cecos: & beatus eris, quia *possum non* habent retribuere tibi. Retribuetur enim tibi in resurrectione iustorum. Hac cum audisset quidam de simul discubentibus, dixit illi: Beatus, qui mandubabit panem in regno Dei.] At ipse dixit: [Homo quidam fecit coenam magnam, & uocauit multos. Et misit seruum suum hora coenæ dicere inuitatis, ut uenirent: quia iam parata sunt omnia. Et cœperunt simul omnes se excusare. Primus dixit illi: Villā emi, & necesse habeo circare, & uidere illam. Rogo, habe me excusatum. Et alter dixit: Iuga boum emi quinq[ue], & eo probare illa. Rogo te, habe me excusatū. Et alius dixit: Vxorem duxi, & idco non possum

possum uenire. Et reuersus seruus [†]nuntiavit hæc domino suo. Tunc iratus pater familiâs , dixit seruo suo : Exi citò in plateas & uicos ciuitatis , & pauperes ac debiles,cœcos & claudos introduc huc. Et ait seruus: Domine, factum est ut imperasti, & adhuc locus est. Et ait dominus seruo : Exi in uias & sepes, & cōpelle intra eam, ut impleatur domus mea. Dico autem uobis , quod nemo uirorum illorum, qui vocati sunt, gustabit coenam meam. [†]] [†]*Muli*

De odiendis parentibus propter enim no-
Christum. *Luc. 14. CAP. LXXII. cati, pa-*

⁴ **I** Bant autem turbæ multæ cum eo , & cī uero cōuersus dixit ad illos: Si quis uenit electi ad me , & non odit patrem suum , & matrem, & uxorem, & filios, & fratres, & sorores , adhuc autem animam suam , non potest meus esse discipulus. Et qui nō baulat crucem suam & uenit post me , non potest meus esse discipulus. **Q**uis enim ex uobis, uolens turrim ædificare, non prius sedens computat sumptus , qui necessarii sunt, si habeat ad perficiendum? ne postea quam posuerit fundamentum, & non potuerit perficere , omnes qui uident , incipiant illudere ei, dicentes : **Q**ui a hic homo coepit ædificare , & non potuit consummare. [per hæc admonentur religionem profit

*profiteri uolentes.] Aut quis Rex iturus
committere bellum aduersus alium Re-
gem , non sedens prius cogitat , si possit
cum decē milibus occurrere ei , qui cum
*contra uiginti milibus uenit*ad se ? Alioqui ad-
*existen huc illo longè*agente , legationem mit-
te tens, rogit ea quæ pacis sunt. Sic ergo o-
mnis ex uobis , qui non renuntiat omni-
bus quæ possidet, non potest meus esse di-
scipulus.] [*Hac parabola innuit, Christū à
religioso exigere duplam obseruantiam scili-
cet mandatorum & consiliorum.*] Bonum
insulsū est fal. Si autem fal cuanuerit, in quo con-
fuerit dictur? Neq; in terram, neq; in sterquilini-
*aptum nium*utile est, sed foras mittetur. Qui ha-
bet aures audiendi, audiat. [*Per hanc simi-
litudinem innuitur , omne opus insipidum , si
careat discretione.*]*

De Scenopegia, & prædicatione passionis Christi. *Matthæi 17. Mar. 9. Luc. 9. Io. 7. CAP. LXXIII.*

R. **E**T inde profecti i. f*ambulabat post
*uersa- *hæc i e s v s in Galileam , non enim
batur Ie uolebat ambulare in Iudeam, quia quæ-
sus in Ga rebant Iudei eum interficere. Erat autem
lilæa in proximo, dics festus Iudeorum Sceno-
pegia. Dixerūt autem ad eum fratres eius:
Transi hinc, & uade in Iudeam, ut & di-
scipu*

scipuli tui uideat opera quae tu facis. Ne-
 mo quippe in occulto aliquid facit, &
 querit ipse in palam esse. Si haec facis, ma * liberta
 nifesta te ipsum mundo. Nec enim fratres te, auda-
 cius credebant in cum. Dixit ergo eis Iesu - Et lo-
 s v s : Tempus meum nondum aduenit: qui
 tempus autem uestrum semper est para-
 tum. Non potest mundus odire uos: me
 autem odit, quia testimonium perhibeo
 de illo, quia opera eius mala sunt. Vos
 ascendite ad diem festum hunc: ego enim
 *non ascendam ad diem festum istum, * nondum
 quia tempus meum nondum impletum ascendo
 est. Haec cum dixisset ipse, mansit in Ga- *illis
 lilaea. M. Conuersantibus autem illis in
 Galilaea, R. docebat discipulos suos, &
 dixit illis: Quoniam filius hominis traden-
 dus est in manus hominum, & occident
 eum: & occisus, tertia die resurget. I. At
 illi ignorabat uerbum istud, & erat uela-
 tum *ante eos, ut non sentirent illud: & ti- *ab eis
 mebant eum interrogare de hoc uerbo.
 M. Et contristati sunt uehemeter. I. Ut
 autem ascenderunt fratres eius, tunc & ipse
 ascendit ad diem festum, non manifeste,
 sed quasi in occulto. Iudei ergo quere-
 bant cum in die festo, & dicebant: Vbi est
 ille? Et murmur multum erat de illo in
 turba. Quidam enim dicebant: Quidam bo-
 nus

nus est. Alii autem dicebant: Non, sed se-
 *liberè ducit turbas. Nemo tamen*palam loque-
 batur de eo, propter metum Iudeorum.]

*circa fe
 sti me - I E S V S in templum, & docebat. Et mira-
 diun bantur Iudei, dicentes: Quomodo hic
 literas scit, cum non didicerit? Respon-
 dit ei I E S V S, & dixit: Mea doctrina,
 non est mea: sed eius qui misit me. Si quis
 uoluerit uoluntatem eius facere, cognos-
 cet de doctrina, utrum ex Deo sit, an ego
 a meipso loquar. Qui a semetipso loqui-
 tur, gloriam propriam querit. Qui autem
 querit gloriam eius qui misit illum, hic
 uerax est, & iniustitia in illo non est.
 Non ne Moyses dedit uobis legem, &
 nemo ex uobis facit legem? Quid me
 queritis interficere? Respondit ei turba,
 & dixit: Daemonium habes, quis te qua-
 rit interficere? Respondit I E S V S, & di-
 xit ei: Vnum opus feci: & omnes mira-
 mini. Propterea Moyses dedit uobis cir-
 cuncisionem, non quia ex Moysè est, sed
 ex patribus. Et in sabbato circunciditis
 hominem. Si circumcisionem accipit ho-
 mo in sabbato, ut non soluat lex Moysi,
 mihi cur indignamini, quia totum ho-
 minem sanum feci in sabbato? Nolite iu-
 aspicātū dicare secundum faciem, sed iustum iu-
 dicium

Lcu. 18.4

Deut. 12.c

dicium iudicate. Dicebant ergo quidam
 ex Hierosolymis: Neque hic est, quem
 querunt interficere? Et palam loqui- *liberè
 tur, & nihil ei dicunt. Nequid uerè co-
 gnouerūt Principes, quia hic est C H R I-
 S T V S ? Sed hunc scimus unde sit: Chri-
 stus autē cum uenerit, nemo scit unde sit.
 Clamabat ergo docens in templo I E-
 S V S, & dicens: Et me scitis, & unde sim,
 scitis: & à meipso non ueni, sed est uerus
 qui misit me, quem uos nescitis. Ego au-
 tem scio eum. Et si dixero quia nescio
 eum, ero similis uobis, mendax. Sed scio
 eum, quia ab ipso sum, & ipse me misit.
 Quærebant ergo eum apprehendere, &
 nemo misit in illum manus, quia nou-
 dum uenerat hora eius. De turba autem
 multi crediderunt in eum.] Et dicebant:
 Christus cum uenerit, nunquid plura† si-
 gna faciet, quam quæ hic facit? Audie-
 runt Pharisæi turbam in murmurantein de
 illo hæc: & miserunt Pharisæi & Prin-
 cipes† ministros ut apprehenderent eum. †sacerdo
 Dixit ergo eis I E S V S: Adhuc modicum *tum*
 tempus uobiscum sum, uado ad eum,
 qui misit me. Quæretis me, & non inuen-
 ietis. Et ubi ego sum, uos non potestis
 uenire. Dixerunt ergo Iudæi ad seipso:
 Quòd hic iturus est, quia non inueniemus
 k cum?

eum? Nunquid in dispersionem Gentium iturus est, & docturus Gentes? Quis est hic serino, quem dixit? Quæretis me, & non inuenietis: & ubi ego sum, uos non potestis uenire? [In nouissimo autem die magno festivitatis stabat: et sis, & clamabat, dicens: Si quis sit in, ueniat ad me, & bibat. Qui credit in me (sicut dicit scriptura) flumina de uentre eius fluunt aquæ uiuæ. Hoc autem dixit de spiritu, quem accepturi erant credentes in eum.]
 Nondum enim erat spiritus datus, quia et sis nondum fuerat glorificatus. Ex illa ergo turba cum audissent hos sermones eius, dicebant: Hic est vere propheta. Alii dicebant: hic est Christus. Quidam autem dicebant: Nunquid à Galilæa Christus uenit? Non ne scriptura dicit, quia ex semine David, & de Bethleem castello, ubi erat David, uenit Christus? Dissensio itaque facta est in turba propter eum. Quidam autem ex ipsis uolebant apprehendere eum: sed nemo misit super illum manus. Venerunt ergo ministri ad Pontifices, & Phariseos, & dixerunt eis illi: Quare non adduxistis illum? Responderunt ministri: Numquam sic locutus est homo, sicut hic homo loquitur. Respöderunt ergo eis Phariseos:

risæi: Nunquid & uos seducti estis? Nunquid aliquis ex Principibus & Pharisæis credit in eum? Sed turba hæc quæ non nouit legem, maledicti sunt. Dixit Nicodemus ad eos, ille qui uenit ad eum nocte, qui unus erat ex ipsis: Nunquid lex nostra iudicat hominem, nisi audierit ab ipso prius, & cognoverit quid faciat? Responderunt & dixerunt ei: Nunquid & tu Galilæus es? Scrutare scripturas, & vide, quia propheta à Galilæa non furgit. Et reuersi sunt unusquisque in domum suam.

De muliere deprehensa in adulterio. Ioan. 8. CAP. LXXXIIII.

Iesus autem perrexit in montem Oliveti, & diluculo iterum uenit in templum. Et omnis populus uenit ad eum, & sedens docebat eos. Adducunt autem scribæ & Pharisæi mulierem in adulterio deprehensam, & statuerunt eam in medio, & dixerunt ei: Magister, hæc mulier modò deprehensa est in adulterio. *Zen. 20. a* In lege autem mandauit nobis Moyses, *fnostra* huiusmodi lapidare. Tu ergo quid dicas?: Hæc autem dicebat, tentantes cum, *fde illa* ut possent accusare eum. Iesus autem
k 2 inclin

inclinans sc deorsum , digito scribebat in
Deu. 17. b terra. Cùm autem perseverarent interrogantes eum, crexit se, & dixit eis: Qui sine peccato est uestrū , primus in illam lapidem mittat. Et iterum se inclinans scribebat in terra. Audientes autem hæc, unus cōscientia post unum exibant, incipientes à senioribus redarguerentur. Et remāsit solus i E s v s , & mulier in medio stans. Erigēs autem se i E s v s , † usq; ad dixit ei : Mulier, ubi sunt qui te accusa- postremos bant ? Nemo te condemnauit ? Quæ dicitur ne xit : Nemo Domine. Dixit autē i E s v s : mincūs uī Nec ego te condemnabo. Vade, & am- disset p̄ plius noli peccare.]
ter mulie rem,

De uerbis Christi in gazophylacio.

Ioan. 8. CAP. LXXV.

ITerum ergo locutus est eis i E s v s ,^A dicens: [Ego sum lux mundi. Qui sequitur me , non ambulat in tenebris , sed habebit lumen uitæ . Dixerunt ergo ei Pharisæi : Tu de teipso testimonium perhibes: testimonium tuum non est uerum. Respondit i E s v s , & dixit eis: Et si ego restimoniu[m] perhibeo de meipso, uerum est testimonium meum , quia scio unde ueni, & quò uado. Vos autem nescitis, unde ueni, aut quò uado. Vos secundū carnem iudicatis , ego autem non iudico quenq;

quenquam. Et si iudico ego , iudicium
meum uerum est: quia sołus non sum, sed
ego , & qui misit me pater. Et in lege ue- *deu. 15.b*
stra scriptum est, quia duorum hominum,
c testimonium uerum est. Ego sum qui te-
stimonium perhibeo de meislo , & testi-
monium perhibet de me, qui misit me pa-
ter. Dicebant ergo ei : Vbi est pater tuus?
Respondit *i b s v s* : Neque me scitis, ne-
que patrem meum. Si me sciretis, * fors- **utique*
d tan & patrem meum sciretis. Hæc uerba
loquutus est in gazophylacio , docens in
templo. Et nemo apprehendit eum , quia
nondum uenerat hora eius.]

De alio sermone Christi , pro-
pter quem uoluerunt eum ins-
terficere. *joannis 8.*

C A P V T

L X X X V I .

A Dixit ergo iterum eis: Ego uado, &
quæretis me , & in peccato uestro
moriemini. Quò ego uado, uos non po-
testis uenire. Dicebant ergo Iudæi: Nun-
quid interficiet semetipsum ? quia dicit:
Quò ego uado , uos non potestis uenire.
Et dicebat eis : Vos* deorsum estis , ego *ex in-
de supernis sum. Vos de mundo hoc estis, fernis
ego non sum de mundo hoc. Dixi ergo
uobis, quia moriemini in peccatis uestris.

k 3 Si

Si enim non credideritis, quia ego sum,
 moriemini in peccato vestro. Dixerunt
 ergo ei: Tu quis es? Dixit eis I E S U S:
 *quia Principium, *qui & loquor uobis. Mul-
 *possum tamen habeo de uobis loqui & iudicare, sed
 qui me misit, uerax est. Et ego, quæ audi-
 ui ab eo, hæc loquor in mundo. Et non
 *de patre cognouerunt, quia *patrem eius dicebat
 trice eius Deum. Dixit ergo eis I E S U S: Cum exal-
 locutus tamen filium hominis, tunc cognoscet-
 esset, quia ego sum, & à meipso facio nihil:
 sed sicut docuit me pater, hæc loquor: &
 qui misit me, mecum est: & non reliquit
 me solum, quia quæ placita sunt ei, facio
 semper.] Hæc illo loquente multi cre-
 diderunt in eum. [Dicebat ergo I E S U S
 ad eos, qui crediderunt ei, Iudeos: Si uos
 manseritis in sermone meo, uere disci-
 puli mei eritis, & cognoscetis ueritatem,
 *liberos & ueritas *liberabit uos. Responderunt
 uos fa- ei: Semen Abrahæ sumus, & nemini ser-
 ciet. uiuimus unquam. Quomodo tu dicis, li-
 beri eritis? Respondit eis I E S U S: Amen
 amen dico uobis, quia omnis qui facit
 peccatum, seruus est peccati. Seruus autem
 non manet in domo in æternum: filius
 autem manet in æternum. Si ergo filius
 uos liberauerit, uere liberi eritis. Scio quod
 filii Abrahæ cistis; sed queritis me inter-
 ficer,

ficere, quia sermo meus non capit in uo- *habet
bis. Ego, quod uidi apud patrem, loquor: locum
& uos quæ uidistis apud patrem ue-
strum, facitis. Responderunt, & dixe-
runt ei: Pater noster Abraham est. Dicit
eis Iesus: Si filii Abrahæ estis, opera Abra-
hæ facite. Nunc autem queritis me inter-
ficer hominem, qui ueritatem uobis lo-
quutus sum, quam audiui à Deo : hoc A-
braham nō fecit. Vos facitis opera patris
uestri. Dixerunt ergo ei: Nos ex fornicati-
one non sumus nati, unum patrem ha-
bemus Dcūm. Dixit ergo eis I E S U S : Si
Deus pater uester esset, diligenteris utique
me. Ego enim ex Deo processi, & ueni.
Neq; enim à meipso ueni, sed ille me mi-
sit.]Quare loquclam meam non cognos-
citis? quia nō potestis audire sermonem
meum. Vos ex patre diabolo estis, & desi-
deria patris uestri uultis facere. Ille homi-
cida erat ab initio, & in ueritate non stet-
tit, quia non est ueritas in eo. Cum loqui-
tur mendacium, ex propriis loquitur:
quia mendax est, et pater cius. Ego autem
quia ueritatem dico, non creditis mihi.
f]Quis ex uobis arguet me de peccato? Si
ueritatē dico, quare nō creditis mihi? Qui
ex Deo est, uerba Dei audit. Propter ea
uos nō auditis, quia ex Deo nō estis. Re-
sponde

sponderunt ergo Iudæi, & dixerunt ei: Non'ne bene dicimus nos, quia Samaritanus es tu, & dæmonium habes? Respondit I E S U S : Ego dæmonium non habeo, sed honorifico patrem meum: & uos inhonorastis me. Ego autem non quæro gloriā meā, est qui quærat,^H & iudicet. Amen amen dico uobis: Si quis sermonem meum seruauerit, mortem non uidebit in æternum. Dixerunt ergo Iudæi: Nunc cognouimus, quia dæmonium habes. Abraham mortuus est & prophetæ, & tu dicis: Si quis sermonem meum seruauerit, mortem non gustabit in æternum? Nunquid tu maior es patre nostro Abraham, qui mortuus est? & prophetæ mortui sunt? Quem te ipsum facis? Respondit I E S U S : Si ego glorifico meipsum: gloria mea nihil est. Est pater meus, qui glorificat me, quem uos dicitis, quia Deus noster est, & non cognouistis cum: Ego autem noui eum. Est si dixero, quia non scio eum, ero similis uobis mendax: sed scio eum, & sermonem eius seruo. Abraham pater uester exultauit, ut uideret diem meum: uidit, & gauisus est. Dixerunt ergo Iudæi ad eum: Quinquaginta annos nonduin habes, & Abraham uidisti?

Dixit

Dixit ergo eis: Amen amen dico uobis,
antequam Abraham fieret, ego sum. Tu-
lerunt ergo lapides, ut iaceret in eum. Ie-
sus autem abscondit se, & exiuit de tem-
plo.] ¶ Et nemo apprehendit eum, quia ¶ transīs
non duin uenerat hora eius. per me -

De cæco nato. *Ioan. 9.* diū illo -

C A P V T L X X V I I . rum C^o

Et præteriens, Iesus uidit hominem præteriūt.
Eccecum à nativitate. Et interrogauerunt cum discipuli sui ¶: Rabbi, quis ¶dicentes
peccauit, hic aut parentes eius, ut cæ-
cus nasceretur? Respondit Iesus: Neque
hic peccauit, neque parentes eius: sed ut
manifestentur opera Dei in illo. Me o-
portet operari opera eius, qui misit me,
donec dies est. Venit nox, quando nemo
poterit operari. Quādiu sum in mundo,
lux sum mundi. Hoc cùm dixisset, ex-
puit in terram, & fecit lutum ex sputo, &
liniuit lutum super oculos * eius, & dixit *cæci-
ei: Vade & laua in *natatoria Siloë, quod *pisci-
interpretatur missus. Abiit ergo & lauit, na. sic
& uenit uidens. Itaque uicini, & qui ui- infra
derant cum prius (quia mendicus erat)
dicebant: Nonne hic est, qui sedebat &
mendicabat? Alii dicebant, quia hic est.
Alii autem: Nequaquam, sed similis eius
est. Ille uero dicebat, quia ego sum. Dice-
k s bant

bant ergo ei: Quomodo aperti sunt tibi oculi? Respondit: Ille homo, qui dicitur Iesus, lutum fecit, & unxit oculos in eos, & dixit mihi: Vade ad natatoriā Siloē, & *Vt autē laua. *Et abii, & laui, & uideo. Dixerunt abii, & ei: Vbi est ille? Ait: Nescio. Adducunt ad laui, ui- Phariseos cum qui cæcus fuerat. Erat au- sum ac - tem sabbatum, quando lutum fecit Iesus, cepi. & aperuit oculos eius. Iterum ergo in- *uisum interrogabant eum Pharisei, quomodo*ui- recepis- disset. Ille autem dixit eis: Lutum mihi set posuit super oculos, & laui, & uideo. Di- cebant ergo ex Phariseis quidam: Non est hic homo à Deo, qui sabbatum non custodit. Alii autem dicebant: Quo- modo potest homo peccator hæc signa facere? Et schisma erat inter eos. Dicunt ergo cæco iterum: Tu quid dicis de eo, qui aperuit tibi oculos tuos? Ille autem dixit, Quia propheta est. Non credi- derunt ergo Iudei de illo, quia cæcus fuisset & uidisset, donec uocauerunt pa- rentes eius, qui uiderat. Et interroga- uerunt eos, dicentes: Hic filius uester est, quem uos dicitis, quia cæcus natus est? quomodo ergo nunc uidet? Re- sponderunt ergo eis parentes eius, & dixerunt: Scimus, quia hic est filius no- ster, & quia cæcus natus est: quomodo autem

antem nunc uideat , aut quis aperuerit
 c oculos eius , nos nescimus . Ipsum inter-
 rogate : ætatem habet , ipse de se loqua-
 tur . Hæc dixerunt parentes eius , quia ti-
 mebant Iudæos . Iam enim consipaue-
 rant Iudæi , ut si quis confiteretur cum e-
 se Christum , extra synagogā fieret . Pro-
 pterea parentes eius dixerunt : Aetatem
 habet , ipsum interrogate . Vocauerunt er-
 go rursum hominem , qui cæcus fucrat , &
 dixerunt ei : Da gloriam deo . Nos sci-
 mus , q̄a hic homo peccator est . Dixit er-
 go ille : Si peccator est , nescio : unum scio ,
 quia cùm cæcus essem , modo video . Di-
 xerūt ergo illi : Quid fecit tibi ? quomodo
 aperuit tibi oculos ? Respondit eis : Dixi
 uobis iam , & audistis Quid iterum uultis
 audire ? Nunquid & uos uultis discipuli
 eius fieri ? Maledixerunt ei , & dixerunt :
 Tu discipulus illius sis , nos autem Moysi
 discipuli sumus . Nos scimus , quia Moysi
 loquutus est Deus , hunc autem nescimus ,
 unde sit . Respondit ille homo , & dixit
 eis : In hoc mirabile est , quia uos nescitis
 unde sit , & aperuit oculos meos . Sci-
 mus autē , quia peccatores Deus non au-
 dit : sed si quis Dei cultor est , & uolun-
 tam eius facit , hunc Deus exaudit . A
 seculo non est auditum , quia quis aperuit
 oculos

oculos cæci nati:nisi esset hic à Dœo, non poterat facere quicquam. Responderunt, & dixerunt ei: In peccatis natus es totus, & tu doces nos? Et cicerunt eum foras. Audiuit Iesus, quia cicerunt eum foras, & cum inuenisset eum, dixit ei: Tu credis in filium Dei? Respondit ei & dixit: Quis est de mine, ut credam in eum? Dixit ei Iesus: Et uidisti eū, & qui loquitur tecum, ipse est. At ille ait: Credo domine, & procedens adorauit eum.] Et dixit ei Iesus: In iudicium ego ueni in hunc mundum, ut qui non uident, uideant: & qui uident, cæci fiant. Et audierunt ex Pharisæis, qui cum ipso erant, & dixerunt ei: Nunquid & nos cæci sumus? Dixit eis Iesus: Si cæci essetis, non haberetis peccatum. Nunc uero quia dicitis, quia uidemus, peccatum uestrum manet.

De sermone Christi : Ego sum pastor bonus. Ioan. 10.

C A P V T L X X V I I I .

I **A**men amen dico uobis, qui non intrat per ostium in ouile ouium, sed ascendit aliunde, ille fur est & latro. Qui autem intrat per ostium, hic pastor est ouium. Huic ostiarius aperit, & oves uocem eius audiunt, & proprias oves uocat nomin

nominatim, et educit eas: & cum proprias
oues emiserit, uadit ante eas, & oues il-
lum sequuntur, quia sciunt uocem eius.
Alienum autem non sequuntur, sed fu-
giunt ab eo, quia non nouerunt uocem
alienorum. Hoc proverbiū dixit eis ^s E-
^s v s. Illi autem non cognoverunt quid
loqueretur eis. Dixit ergo eis iterum Ie-
sus: Amen amē dico uobis, quia ego sum
ostium oviū. Omnes, quotquot uenerūt,
ffures sunt & latrones: sed non audierunt ^f ante me
eos oues. Ego sum ostium. Per me si quis
introicerit, saluabitur: & ingredietur, & e-
gredietur, & pascua inueniet. Fur autem
nō uenit, nisi ut furetur, & mactet, & per-
dat. Ego ueni, ut uitam habeant, & abun-
dantius habeant. ¶ Ego sum pastor bo- ^{Esa. 40.c}
nus. Bonus pastor dat animam suam pro ^{Eze. 34.f}
c ouibus suis. Mercenarius autem, & qui ^g & 37.f
non est pastor, cuius non sunt oues pro-
priæ, uidet lupum uenientem, & dimittit
oues & fugit: & lupus rapit, & dispergit
oues. Mercenarius autem fugit, quia mer-
cenarius est, & *non pertinet ad eum de ^{*non est}
ouibus. Ego sum pastor bonus, & cogno- illi cura
sco oues meas, & cognoscūt me meæ. Si-
c ut nouit me pater, & ego agnosco pa-
trem: & animam meam pono pro ouibus ^{Eze. 37.f}
meis. Et alias oues habeo, quæ nō sunt ex
hōc

hoc ouili:& illas oportet me adducere,&
 * unus uocem meam audient, & fieri*unum ouile,& unus pastor. Propterea me pater dī
 greditur, quia ego pono animam meam, ut
 iterum sumam eam . Nemo tollit eam à
 me, sed ego pono eam à meipso. Potesta-
 tem habeo ponendi animā meam,& po-
 testatem habeo iterum sumēdi cam. Hoc
 mandatum accepi à patre meo. Dissensio
 fiterum facta est inter Iudæos propter
 sermones hos. Dicebant autem multi ex
 his : Dæmonium habet , & insanit , quid
 cum auditis ? Alii dicebant : Hæc uerba
 non sunt dæmonium habentis . Nu-
 quid dæmonium potest cæcorum ocul-
 os aperire?

De Encæniis. *Ioan.* 10.

C A P V T L X X I X .

s. Mach. *4.f.g.* **F**acta sunt autem Encænia in Hiero-
 solymis [quintadecima decembris,] &
 hyems erat. Et ambulabat Iesus in tēplo,
 in porticu Salomonis. Circundederūt er-
 go eum Iudæi, & dixerunt ei: Quousque
 animam nostram tollis? Si tu es Christus,
 *liberè dic nobis * palam. Respondit eis Iesus:
 *dixi *Loquor uobis , & non creditis. Opera
 quæ ego facio in nomine patris mei, hæc
 testimonium perhibent de me: sed uos no-
 creditis , quia non estis ex ouibus meis.
Ques

¶ Oves meæ uocem meam audiūt, & ego ¶ quæd-
 agnosco eas, & sequuntur me. Et ego ui- modū di-
 tam æternam do eis, & non peribunt in xi nobis.
 æternum : & non rapiet eas quisquam de
 manu mea. Pater meus* quod dedit mihi, *qui de-
 maius omnib⁹ est. Et nemo potest eas ra- dit mihi
 pere de manu patris mei. Ego & pater maior
 unum sumus. ¶ Sustulerunt ergo ¶ lapides ¶ iterum
 d Iudæi, ut lapidarent eū. Respondit eis Ie-
 sus : Multa bona opera ostendi nobis ex
 patre meo, propter quod horum opus me
 lapidatis. Respōderunt ei Iudæi : Propter
 bonū opus non lapidamus te, sed de blas-
 phemia. Et quia tu homo cum sis, facis te
 ipsum Deum. Respondit eis Iesus : Nōnne
 ¶ scriptum est in lege uestra, Ego dixi, dīl Psal. 81.8
 estis ? Si illos dixit Deus , ad quos sermo
 Dei factus est, & nō potest solui scriptu-
 ra , quem pater sanctificauit , & misit in
 mundum, uos dicitis , quia blasphemas,
 quia dixi, filius Dei sum ? Si non facio o-
 pera patris mei, nolite credere mihi: si au-
 tem facio, & si mihi nō uultis credere, o-
 peribus credite, ut cognoscatis & creda-
 tis, quia pater in me est, & ego in patre. ¶
 ¶ Quærebant ergo cum apprehendere , &
 exiuit de manibus corum. Et abiit iterum
 trans Iordanē, in cū locū, ubi erat Ioānes
 baptizans primūm, & māsit illic. Et mul-
 ti ucue

ti uenerunt ad eum, & dicebant: *Quia*
Ioannes quidem signum fecit nullum.
*Omnia autem quæcunque dixit Ioannes*⁶
de hoc, uera erant: & multi crediderunt
in eum.

De reprehensione traditionis Iudæorum. *Math. 15. Marc. 7.*

C A P V T L X X X .

M. **T**Vnc accesserunt ad cū ab Hierosolymis Scribe & Pharisei. R. Et cūm *inqui- uidissent quosdā de discipulis eius *com-
 munibus manibus, id est non lotis man-
 * incusa- duceare panem, *uituperauerunt. Pharisei
 uerunt enim & omnes Iudæi, nisi crebro lauent
 manus, non manducant, tenentes traditio-
 * abluti nes seniorum: & à foro redcuntes, nisi *ba-
 fuerint ptizentur, non comedunt. Et alia multa,
 * ablutio quæ tradita sunt illis seruare, *baptismata
 nes calicum & urceorum, & æramētorum, &
 lectorum. Et interrogabant eum Phari-
 sei & Scribe, M. dicentes: *Quare dis-*
cipli tui transgrediuntur, R. & non ani-
bulant iuxta traditiones seniorum? M.
Non enim lauant manus suas, quum pa-^B
nein manducant, R. sed communibus
manibus manducant panem. M. Ipse au-
tem respondens ait illis: Quare & uos
mandatum Dei transgredimini propter
traditionem uestram? R. Relinquen-
tes

¹ tes enim mandatum Dei, tenetis traditiones hominum, & baptismata urceorum, & calicū, & alia similia iis facitis multa. Et dicebat eis: Bene irritum fecistis mandatum Dei, ut seruetis traditionem uestram.

M. Nam Deus* dixit R. & Moyses: Homo patrem tuum & matrem. Et qui maledixerit patri uel matri, morte moriatur. *Exo. 10. c*

² Vos autem dicitis: Si dixerit homo patri & matri, Corban, hoc est, donum, quod cunq; ex me, tibi profuerit, M. & non honificabit patrē suum aut matrem suam, *Le. 20. b*

R. & ultra non dimittitis eū quicquā facere patri suo, aut matri, * rescindētes uerbum Dei per traditionem uestram, quam gantes tradidistis: & multa similia huiusmodi

facitis. M. Hypocritæ, bene prophetauit *Esa. 29. d*

³ de uobis Esaias, dicens: * Populus hic labbiis me honorat, cor autem eorum longe pinquat est à me R. In uanum autem M. & sine mihi causa colunt me, docentes doctrinas & puluſhic mandata hominum. Et conuocatis iterum ore suo ad se turbis, dixit: R. Audite me omnes, & intelligite: M. Non quod intrat in os, coinquat hominem. R. Nihil est extra hominem introiens in eum, quod possit eum inquinare: sed quæ de homine procedunt, illa sunt, quæ coinquant hominem. Si quis habet aures audiendi, audiat.

1 Et

Et cùm introisset in domum à turba, M.
accedentes discipuli cius, R. interrogar-
bant eum parabolā, M. & dixerūt ei : Scis,
quia Pharisæi auditō hoc uerbo , scanda-
lizati sunt ? At ille respondens, ait: Omnis
plantatio, quam non plantauit pater meus
cælestis , eradicabitur. Sinite illos , cæci
sunt, & duces cæcorum. Cæcus autem si
cæco ducatum præstet , ambo in foucam
cadunt. Respondens autem Petrus, dixit
ei : Edissere nobis parabolam hanc. Atⁱⁱ
ille dixit: Adhuc & uos sine intellectu, R.
sic & imprudentes estis? Non intelligitis,
quia M. omne quod in os intrat, R. non
potest cum coinquinare ? quia non intrat
in cor cius, sed in uentre uadit, & in se-
cessum exit, purgans omnes escas. Dic-
bat autem : Quoniam M. quæ procedunt
de ore, de corde exēunt, & ea coinquinant
hominem. R. Abintus enim de corde
hominum malæ cogitationes procedūt,
M. homicidia, adulteria , fornicationes,

*conui- fūrta, falsa testimonia , * blasphemiae, R.
cia auaritiæ , nequitia , dolus , impudicitia,
oculus malus, superbia, stultitia. Omnia
hæc mala abintus procedunt, M. & hæc
sunt quæ coinquinant hominem. Non lo-
tis autem manibus manducare, non coin-
quinat hominem.]

De

De Chananea muliere. *Matt. 15.*

Marci 7.

C A P . L X X X I .

Et egressus inde, I E S U S, secessit, in partes Tyri & Sidonis. R. Et ingressus domum neminem uoluit scire, & non potuit latere. M. Et ecce mulier Chananea, R. gentilis, & Syrophœnissa genere, ut audiuit de eo, cuius filia habebat spiritum immundum, M. egressa à finibus illis, R. intrauit M. & clamauit dicens ci: Misericere mei Domine fili David: filia mea male à dæmonio uexatur. Qui non respondit ei uerbum. Et accedentes discipuli eius, rogabant eum, dicentes: Dime mitte eam, quia clamat post nos. Ipse autem respondens, ait: Non sum missus nisi ad oves, quæ perierunt, domus Israël. At illa uenit, & adorauit cum, R. & procedit ad pedes eius. Erat enim mulier gentilis Syrophœnissa genere: & rogauit eum, ut dæmonium eiiceret de filia eius, M. dicens: Domine adiuua me. Qui respondens, ait: R. Sinc prius saturari filios. M. Non est enim bonum sumere panem filiorum & mittere canibus. At illa respondens, dixit illi: Etiam Domine, nam & catelli edunt de inicis, quæ cadunt de mensa dominorum suoruim, R. & comedunt de inicis sub mensa puerorum. M.

1 2

Tunc

Tunc respondens I E S U S, ait illi : O mulier, magna est fides tua : Fiat tibi, sicut uis. R. Propter hunc sermonem uade, exiit dæmoniū de filia tua. M. Et sanata est filia eius ex illa hora.] Et cùm abiisse domum suam, inuenit puellam iacentem super lectum, & dæmonium exisse.

**D e f u r d o , & m u t o s a n a t i s , &
m u l t i s a l i i s .**

M a t h . 1 5 .

M a r . 7 .

C A P . L X X X I I .

R. [E] iterum exiens de finibus Tyri, ue-^A
nit per Sidonem ad mare Galilææ,
quod est inter medios fines Decapolcos:
& adducunt ei surdum & mutum, & de-
precabantur eum, ut imponat illi manum.
Et apprehendens eum de turba scorsum,
misit digitos suos in auriculas eius, & ex-
puens tetigit linguam eius. Et suspiciens
in cælum ingemuit, & ait : Epheta, quod
est aperire. Et statim apertæ sunt aures,
eius & solutū est uinculum linguae eius,
& loquebatur rectè. Et præcepit eis, ne
cui dicerent. Quanto autem eis præcipie-

* abun- bat, tanto magis * plus prædicabant, & de-
dantius eo amplius * admirabantur, dicentes : Be-
* stupe- ne omnia fecit, & surdos fecit audire, &
bant mutos loqui.] [Et ascendens in mon-
Esa. 35.b tem, sedebat ibi. Et accesserunt ad cum c
turbæ

turbæ multæ, habentes secum mutos & cludos, * debiles, cæcos, & alios multos, * muti- & proiecerunt eos ad pedes eius, & cura- uit eos, ita ut turbæ admirarentur, uidentes mutos loquentes † cludos ambulan- † ^{mutilos}
tes, cæcos uidentes, * & magnificabant ^{incolumes} Deum Israël.] * glorifi-
cabant

Q V A R T A P A R S.

*Continens ea, quæ fecit, ac dixit Iesus
anno ætatis suæ tricesimotertio.*

*De secunda refectione turbæ ex
septem panibus. Mathei 15.*

Marci 8. C A P. L X X I I I.

N diebus illis, iterū cùm turba multa esset cum I E S V, nec haberent quod manducarent, conuocatis discipulis suis, ait illis : Mitereor super turbam, quia ecce iam triduo sustinent me, m. & perseuerant mecum, nec habent quod manducēt, & dimittere eos ieiunos nolo, ne deficiant in uia : r. quidam enim ex eis de longe uenerunt. Responderūt ei discipuli : Vnde istos quis poterit hic saturare panibus in solitudine? m. Vnde nobis panes in deserto tanti, ut saturemus turbam tantam?

13 r. Et

R. Et interrogabat eos : Quot panes habetis ? Qui dixerunt : Septem, m. & paucos pesciculos. R. Et præcepit turbæ, ut discumberent super terram. Et accipiens septem panes, gratias agens fregit, & dabant discipulis suis, ut apponeret. Et apposuerunt turbæ, m. & dederunt populo. Et manducauerunt omnes, & saturati sunt. R. Et sustulerunt, quod superauerat de fragmentis, septem sportas plenas. Erant autem qui manducauerant, quasi quatuor milia hominum, m. extra parvulos & mulieres, R. & dimisit eos. m. Et dimissi turba, ascendit in nauiculam cum discipulis suis, & uenit in fines Magedon R- partes Dalmanutha.

**D e Iudæis iterum petentibus si-
gnū de cælo, & fermento Pha-
risæorum cauendo.** *Matthæi 16.
Marcii 8.*

C A P . L X X X I I I .

m. **E**t accesserunt ad eum Pharisei &
Sadducæi tentantes, & rogauerunt
eum, ut signum de cælo ostéderet. At ille
respondens, ait illis : Facto uespero dicitis:
Serenum erit, rubicundum enim est cælū.
Hypo- Et mancè, Hodie tépestas, rutilat enim tri-
critæ ste cælum. **Faciem*** ergo cæli diiudicare
quidē nostis : signa autem temporum non potest
hunc

stis? R. Et ingemiscens spiritu, ait: Quid
 generatio ista signum quærerit? M. Gene-
 ratio mala & adultera signum quærerit. R.
 Amen dico uobis: M. Non dabitur R. ge-
 nerationi huic signum, M. nisi signū Io.
 10.1.4
 nū prophetæ. Et relictis illis R. ascendit
 in nauim, & abiit trans fretū. M. Et cū
 uenissent discipuli eius trans fretū, obliti
 sunt panes recipere. Et nisi unum panem
 habebant secum in nau. R. Et præcipic-
 bat eis, dicens: M. *Intuemini, & cauete * Videte
 à fermento Phariseorum & Sadducæo-
 rum, R. & à fermento Herodis. M. At illi
 cogitabant intra se, dicens: Quia panes
 non accepimus. R. Quo cognito, ait illis
 1834: M. Quid cogitatis inter uos,
 modicæ fidei, quia panes non*habetis? R. *accepi-
 d Nondū cognoscitis, nec intelligitis? Ad-
 stis
 huc cæcatū habetis cor uestrū? oculos ha-
 bentes, & nō uidetis, & aures habentes, non
 auditis? Nec recordamini, quādo quinq;
 panes fregi in quinq; milia hominum? Et
 quot cophinos fragmentorū plenos susti-
 listis? Dicūt ei: Duodecim. Quādo. & septē
 panes in quatuor milia hominū, & quot
 sportas fragmentorum tulistis? Dicunt ei:
 Septem. Et dicebat eis: Quomodo nondū
 intelligitis, M. quia nō de pane dixi ua-
 bis, Cauete à fermento Phariseorum & Sad-
 1 4 duc

ducæorū? Tunc intellexerūt, quia non dixerit caendum à fermento panum: sed à doctrina Pharisæorū & Sadducæoruī.

De cæco Bethsaide sanato.

Mar. 8.

C A P . L X X X V .

ET ueniunt Bethsaida, & adducunt cū cæcum. Et rogabāt eum, ut illū tangeret. Et apprehēsa manu cęci, educit eum extra uicum, expūes in oculos eius: & impositis manib⁹ suis interrogauit eum, si quid uideret? Et aſpiciens, ait: Video homines uelut arbores ambulantes. Deinde iterū imposuit manus super oculos eius, *fecit eū & *cœpit uidere. Et restitutus est ita, ut respicere clare uideret omnia. Et misit illū in domū suam, dicens: Vade in domū tuam. Et si in uicū introieris, nemini dixeris. Et egreditus est i ē s v s & discipuli eius in castella.

De confessione ueræ fidei, quam fecit Petrus.

Matt. 16. Mar. 8.

Luc. 9.

C A P . L X X X V I .

FM. **V**enit autem in partes Cæsareæ Philippi. l. Et factū est cum solus esset orās, & discipuli eius cum eo, R . in uia M. interrogabat discipulos suos, dicens: Quē dicunt homines esse filiū hominis? l. quē me dicunt esse turbæ? R . Et responderūt illi, dicentes: m. Alii Ioannē Baptistam: alii

alii Heliam, alii uerò Hieremiam, R. alii
 uerò quasi unū de prophetis. L. Alii uerò,
 quia unus propheta de prioribus surrexit.
 R. Tunc dixit illis I B S V S: M. Vos autem
 quē me esse dicitis? Respondēs Simō Pe-
 trus, dixit: Tu es Christus filius Dei uiui.
 Respondēs autē I B S V S, dixit ei: Beatus
 es Simon Bariona; quia caro & sanguis
 non reuclauit tibi, sed pater meus qui est
 in cælis. Et ego dico tibi, Quia tu es Pe-
 trus, & super hanc Petrā ædificabo Eccle-
 siam meam, & portæ inferi non præuale-
 bunt aduersus eam. Et tibi dabo claves re-
 gni cælorū, & quodcunq; ligaueris super
 terram, erit ligatum & in cælis: & quod-
 cunq; solueris super terram, erit solutū &
 in cælis.] L. At ille increpans eos R. com-
 minatus est eis, M. & præcepit discipulis,
 ut nemini dicerent de illo, quod ipse esset
 I B S V S Christus. Exinde cœpit I B S V S
 docere eos & ostendere discipulis suis,
 quia oporteret eum ire Hierosolymā, &
 multa pati, R. & reprobari à senioribus,
 & à summis sacerdotibus & Scribis M. &
 principibus sacerdotum, & occidi, & ter-
 tia die resurgere. R. Et palam uerbum lo-
 quebatur. M. Et assūmēs eum Petrus cœ-
 pit illum increpare, dicens: Absit à te Do-
 mine, non erit tibi hoc. R. Qui conuersus
 uidens

uidens discipulos, coimminatus est Petro,
***aduer-** dicens: M. Vade retro post me^{*} Satana.
faric Scandalū es mihi : quia non sapis ea, quæ
 Dei sunt, sed ea quæ hominum.

D e c r u c e b a i u l a n d a p o s t C h r i -
s t u m . *Matt. 16. Mar. 8. & 9.*

Zuc. 9. C A P. LXXXVII.

R. **E**t conuocata turba cū discipulis suis,^a
 dicebat ad omnes: M. Si quis uult
 post me uenire, abneget semetipsum, &
 tollat crucem suam & sequatur me. Qui
 enim uoluerit animam suam saluam face-
 re, perdet eam. Qui autem perdiderit ani-
 mam suam propter me, R. & Euangeliū,^b
 saluam faciet cum, M. & inueniet eam.
Quid enim prodest homini, si uniuersum
 mundum lucretur, animæ uero suæ detri-
 mentum patiatur? L. & semetipsum per-
 dat, & detrimentū sui faciat? M. Aut quam
 dabit homo commutationem pro anima
 sua? Filius enim hominis uenturus est in
 gloria sui patris cum angelis suis, & tunc
 reddet unicuiq; secundum opera eius. R.

***confu-** **Q**ui enim me^{*} confessus fuerit, & uerba^c
 sus mea, in generatione ista adultera & pec-
***cōfun-** catrice : & filius hominis^{*} confitebitur
 eum, cùm uenerit in gloria patris sui cura
 angelis suis. L. Nam qui erubuerit me,
 & sermones meos, hunc filius hominis
 erub

erubescet, cùm uenerit in * maiestate sua, * gloria
& patris, & sanctorum angelorum. R. Et
dicebat illis: Amen dico uobis. M. Sunt
quidam de h̄c stantibus, qui non gusta-
bunt mortem, donec uideant filium ho-
minis uenientem in regno suo.]

De transfiguratione Domini.

Matt. 17. Marcii 9. Zuc. 9.

C A P V T

L X X X V I I I .

1. Factum est autem M. post dies sex,
4. I. post haec uerba ferè dies octo: M.
assumpsit I E S U S Petru, & Iacobum, &
Ioannē fratre eius: & duxit illos in mon-
tem excelsum scorsum R. solos, I. ut ora-
ret. M. Et * transfiguratus est ante illos. *transfor-
1. Et facta est, dum oraret, species uultus matus
eius altera, M. & resplenduit facies eius
sicut Sol, uestimenta autem eius facta sunt
alba uelut* nix, R. & qualia fullo nō po- *lux
test candida facere super terrā. I. Et ecce
duo uiri M. * apparuerunt eis Moyses & * uisi
Helias, cum co loquentes, I. uisi in ma-
iestate. Et dicebant*excessum eius, quem *exitum
completurus erat in Hierusalem. Petrus
uerò, & qui cum illo erant, grauati erant
somnia. Et euigilantes uidicrunt maiestas-
tem eius, & duos uiros qui stabant cum
illo. Et factum est dum discederent ab il-
lo, ait Petrus ad I E S U M: M. Domine, bo-
num

num est nos h̄ic esse. Si uis, faciamus h̄ic tria tabernacula, tibi unum, Moysi unum, & Heliæ unū. R. Non enim sciebat quid diceret. Erant enim timore exterriti. M. Adhuc autem illo loquente ecce nubes lucida obubravit eos, L. & timuerunt illis in nubem intrantibus. M. Et ecce uenit uox de nube, dicens: Hic est filius meus dilectus, R. charissimus, M. in quo mihi bene placui, ipsum audite. Et audiētes discipuli eius, ceciderunt in faciem suam, & timuerūt ualde. Et accessit I B S V S & testigat eos, dixitq; eis: Surgite, nolite timere. L. Et dum fieret uox, M. leuantes oculos suos, R. & circunspiciētes, neminem uiderunt amplius, nisi I B S V M tantum secum: L. & inuentus est I B S V S solus. M. Et descēdētibus illis de monte, præcepit illis I B S V S, dicens: Nemini dixeritis uisionem, donec filius hominis à morte resurgat.] Et uerbum continuerūt apud se, conquirentes, quid esset, cùm à mortuis resurrexerit. L. Et tacuerūt ipsi, & nemini * dixerint in illis diebus quicquam ex his, quæ uiderant. M. Et interrogauerunt eum discipuli eius, & dicebāt: Quid ergo dicunt Scribæ, R. & Phari-
Mat. 4. b saei, quia Heliam oportet uenire primū? Qui respondens, ait illis: M. Helias qui
 dcm

dem uenturus est, R. & dum uenerit, pri-
mò restituet omnia : & quomodo scriptū
est* in filium hominis, ut multa patiatur, *de filio.
& conteinnatur. M. Dico autem uobis,
quia Helias iam uenit, & non cognoue-
runt eum: sed fecerūt in eo, quæcunq; uo-
luerunt, R. sicut scriptum est de eo. M.
Sic & filius hominis passurus est ab eis.
Tunc intellexerunt discipuli, quia de Io-
anne Baptista dixisset eis.

De spiritu muto & lunatico,
**quē non potuerūt curare disci-
puli Christi. Mat. 17. Mar. 9.**

Lucæ 9.

C A P. LXXXIX.

Actum est autem in sequenti dic, de-
scendéibus illis de monte, R. & ue-
niens ad discipulos suos, uidit turbā ma-
gnā circa eos, & Scribas conquerétes cum
illis. Et confestim omnis populus uidens
I E S V M, stupefactus est, & expauerūt. M.
Et cùm uenisset ad turbā, R. currentes
salutabāt eum: & interrogauit eos: Quid
inter uos cōquiritis? I. Et ecce R. respō-
dens I. uir R. unus de turba M. accessit
ad cum* genibus prouolutus ante cum I. *genua
& exclamauit, dicens: Magister, R. attuli flectens
filium meum ad te, habentē spiritum mu-
tum, qui ubi cunq; apprehéderit eum, alli-
dit eum, & spumat, & stridet dentibus, &
arcsc

arcscit. M. Domine, miserere filio meo,
quia lunaticus est, & malè patitur. Nam
ſæpe cadit in ignē, & crebrò in aquā. L.
Vnicus mihi est. Et ecce spiritus apprehē-
dit illū, & subitò clamat, & elidit, & diſsi-
pat eum cum ſpuma, & uix diſcedit, dilata-
nians eum. Et obtuli eum discipulis tuis,
M. rogaui, L. ut eiiceret eum, M. & nō
potuerunt curare eum. Respōdens I E S U S ,
ait: O generatio incredula, L. infidelis,
*distor- ta M. & *peruersa: quousque ero uobis cum?
 ut que quo patiar uos? Adferre huc illū ad
* illum me, R. & attuſerūt* cum. L. Et cùm ac-
ad eum cederet, R. & uidiffset illū, statim spiritus
turbauit illū, L. & elisit eum dæmoniū,
*cadens & diſſipauit: R. & * elisus in terrā uolu-
tabatur, ſpumans. Et interrogauit patrem:
Quantiū temporis eſt, ex quo ei hoc acci-
dit? Et ille dixit: Ab infantia, & frequēter
eum in ignē, & in aquā mifit, ut eum per-
deret. Sed si quid potes, adiuua nos, mi-
ſertus nostri. I E S U S autē ait illi: Si potes
credere, omnia poſſibilia ſunt credēti. Et
continuò exclamans pater pueri cum la-
crymis, aiebat: Credo Domine, adiuua in-
credulitatem meam. Et cùm uidiffset I E S U S
concurrentem turbam, comminatus
eſt spiritui immundo, M. & increpauit
eum I E S U S , R. dicēs: Surde, & mute ſpi-
ritus,

ritus, ego præcipio tibi, exi ab eo, & amplius ne introcas in eum. Et exclamas & multum discerpens eum, m. exiit ab eo demoniu, l. & factus est sicut mortuus, ita ut multi diceret, quia mortuus est. I s-
 v s autem tenens manum eius, eleuauit eum, & surrexit, m. & curatus est puer in illa hora, l. & reddidit illum patri suo.
 Stupebat autem omnes in * magnitudine *magni-
 Dei, omnibusq; mirantibus in omnibus fidentia
 quæ faciebat, f dixit ad discipulos suos: fIESVS
 Ponite uos in * cordibus uestris sermones * aures
 istos. Filius enim hominis, futurum est, ut uestras
 tradatur in manus hominum. r. Et cum
 introissent domum discipuli eius, m. ac-
 cesserunt ad eum * secretò, & dixerunt ei: *scorsum
 Quare nos non potuimus curare eum?
 Dixit illis i s s v s: Propter incredulita-
 tem uestram. Amen quippe dico uobis,
 si habueritis fidem sicut granum sinapis,
 dicetis monti huic: Transi hinc: & transi-
 bit. Et nihil impossibile erit uobis. r.
 Hoc autem genus in nullo potest exire,
 nisi in oratione & ieiunio.]

De discipulis petentibus sibi fide-

dem augeri. LUC. 17. C A P. XC.

ET dixerunt apostoli Domino: * Ad- * Adiice
 auge uobis fidem. Dixit autem Do-
 minus: Si habueritis fidem sicut granum
 sinap

arcscit. m. Domine, miserere filio meo,
 quia lunaticus est, & malè patitur. Nam
 sāpe cadit in ignē, & crebrō in aquā. l.
 Vnicus mihi est. Et ecce spiritus apprehē-
 dit illū, & subito clamat, & elidit, & dissi-
 pat eum cum spuma, & uix discedit, dila-
 nians eum. Et obtuli eum discipulis tuis,
 m. rogaui, l. ut eiiceret eum, m. & nō
 potuerunt curare eum. Respōdens IESVS,
 ait: O generatio incredula, l. infidelis,
distor-** m. &peruersa:** quo usque ero uobiscum?
ta uīque quo patiar uos? Adferte huc illū ad
 * illum me, r. & attulerūt* cum. l. Et cūm ac-
 ad eum cederet, r. & uidisset illū, statim spiritus
 turbauit illū, l. & elisit eum dæmoniū,
cadens** & dissipauit: r. &elisus** in terrā uolu-
 tabatur, spumans. Et interrogauit patrem:
 Quātū temporis est, ex quo ei hoc acci-
 dit? Et ille dixit: Ab infantia, & frequenter
 eum in ignē, & in aquā misit, ut eum per-
 deret. Sed si quid potes, adiuua nos, mi-
 fertus nostri. I E S V S autē ait illi: Si potes
 credere, omnia possibilia sunt credēti. Et
 continuo exclamans pater pueri cūn la-
 crymis, aiebat: Credo Domine, adiuua in-
 credulitatem meam. Et cūn uidisset I E S V S
 concurrentem turbam, comminatus
 est spiritui immundo, m. & increpauit
 eum I E S V S, r. dices: Surde, & mute spi-
 ritus,

ritus, ego præcipio tibi, exi ab eo, & amplius ne introeas in eum. Et exclamás & multum discerpens eum, M. exiit ab eo démoniū, L. & factus est sicut mortuus, ita ut multi diceret, quia mortuus est. I E-
 s v s autem tenens manum eius, eleuauit eum, & surrexit, M. & curatus est puer in illa hora, L. & reddidit illum patri suo.
 Stupebat autem omnes in * magnitudine *magni-
 Dei, omnibusq; mirantibus in omnibus fidentia
 quæ faciebat, † dixit ad discipulos suos: †IESVS
 Ponite uos in *cordibus uestris sermones * aures
 istos, filius enim hominis, futurum est, ut uestras
 tradatur in manus hominum. R. Et cum
 introissent domum discipuli eius, M. ac-
 cesserunt ad eum * secretò, & dixerunt ei: *scorsum
 Quare nos non potuimus curare eum?
 Dixit illis I E S V S: Propter incredulita-
 tem uestram. Amen quippe dico uobis,
 si habueritis fidem sicut granum sinapis,
 dicetis monti huic: Transi hinc: & transi-
 bit. Et nihil impossibile erit uobis. R.
 Hoc autem genus in nullo potest exire,
 nisi in oratione & ieiunio.]

De discipulis petentibus sibi sis-

dem augeri. LUC. 17. C A P. XC.

ET dixerunt apostoli Domino: * Ad- * Adiice
 lauge uobis fidem. Dixit autem Do-
 minus: Si habueritis fidem sicut granum
 sinap

* syco- sinapis dicetis huic arbori * moro: Eradicare, & explantare in mare: & obediens uobis. Quis autem uestrum habens scrum arantem, aut pascentem boues, qui regresso de agro dicat illi: Statim transi, & recubeb: & non dicat, Para quod cœnē: & præcinge te, & ministra mihi, donec manducem, & bibam: & posthæc tu manducabis & bibes? Nunquid gratiam habet seruo illi, quia fecit, quæ sibi imperauerat? Non cuto. Sic & uos, cum feceritis omnia, quæ præcepta sunt uobis, dicite: Serui inutiles sumus: quod debuimus facere, fecimus.]

De solutione didrachmatis.

Matthæi 17.

C A P . X C I .

E T cum uenissent Capharnaū, acceſſerunt, qui didrachma accipiebat, ad Petru, & dixerunt ei: Magister uester non soluit didrachma? Et ait: Etiā. Et cum intrasset in domum, præuenit eum Iesus, dicens: Quid tibi uidetur Simon? Reges terræ à quibus accipiunt tributum, uel censum: à filiis suis, an ab alienis? Et ille dixit: Ab alienis. Et dixit ei Iesus: Ergo liberi sunt filii. Ut autem non scandalizemus eos, uade ad mare, & mitte hamū, & cum pescem, qui primus ascenderit, tolle: Et aperto ore eius, inuenies staterem, illum sumens, da eis pro me, & te.

Dc

**D e contentione discipulorū quis
eorum uideretur esse maior. .**

Mat. 18. Mar. 9. Luc. 9. CAP. XCII.

M **I** N illa hora, l. intrauit cogitatio in eos, quis corū esset maior. At **E S V S** uidēs cogitationes cordis illorū, R. qui cùm domi esset, interrogabat eos : **Quid** in uia* tractabatis? At illi tacebant. Si qui- * inter dem in uia inter se disputauerant, quis uosipsof esset illorū maior. **M**. Accesserunt disci- tractaba puli ad **I E S V M**, dicētes: **Quis putas ma-** **tis?** **i**or est in regno cælorum? R. Et residens uocauit duodecim, & ait illis: **S i quis uult** primus esse, erit omnium * nouissimus, & * ultimus omniū minister. **M**. Et aduocans **I E S V S** paruulum, statuit eum * secus se in medio * iuxta eorum. R. **Q uem cùm cōplexus esset**, ait illis: **M**. Amen dico uobis: **Nisi conuersi** fueritis, & efficiamini sicut paruuli, non intrabitis in regnū cælorum. **Q uicūq; er-** go humiliauerit se, sicut paruulus iste, hic maior est in regno cælorum. **E**t qui susceperit unum paruulū talē in nomine meo, **G** **m**e suscipit. R. **E**t quicunque me suscep- perit, non solūm me suscipit, sed eum, qui misit me. l. **N**am qui minor est inter uos omnes, hic* maior est. **M**. **Q**ui autē scan- dalizauerit unum de pusillis istis minimis qui in me credant, expedite ei, ut suspen- **m** **datur** *** magna**.

datur mola asinaria in collo eius, & de-
mergatur in profundū maris. Væ mūdo &
scandalis. Necesse est enīn, ut ueniāt scan-
dala: ueruntamen, uæ homini illi, per quē
scandalum uenit. Si autem R. manus tua
scādalizat te, absconde eam, M. & proiice ^h

* mancū abs te. R. Bonū est tibi* debilē, uel clau-
dum, introire in uitā, quām duas manus
habentem, ire in gehennam, M. in ignem
æternum, R. & inextinguibilem: ubi uer-
mis eorum non moritur, & ignis non ex-
tinguitur. Et si pes tuus scādalizat te, am-
puta illum. Bonū est tibi claudum intrare
in uitam æternā, quām duos pedes haben-
tem mitti in gehennā ignis inextinguibi-
lis: ubi uermis eorū non moritur, & ignis
nō extinguitur. Et si oculus tuus scādaliz-
zat te, erue cuim, M. & proiice ab te. R. Bo-
num est tibi lusco cū uno oculo uitā in-
trare, quām duos oculos habentē mitti in
gehennam ignis: ubi uermis eorum non
moritur, & ignis nō extinguitur. Omnis
enim igne salietur, & omnis uictima tale
salietur. Bonū est sal. Quod si sal insulsum ^h
fuerit, in quo illud cōdictis? Habete in uo-
bis sal, & pacē habete interuos. M. Vide-
te ne cōtempnatis uobū ex his pusillis. Dico
enīm uobis, quia angeli eorū in cælis sem-
per uidēt faciē pannis mei, qui in cælis est.]

Venit

Venit enim filius hominis salvare quod perierat. Quid uobis uidetur? Si fuerint alicui centum oves, & errauit una ex eis: non ne relinquit nonagintanouē in* de- *mon-ferto, & uadit querere eā, quæ errauerat? tibus
 b) Et si cōtigerit, ut inueniat eam: amē dico uobis, quia gaudet super eā magis, quam super nonagintanouē, quę non errauerūt. Sic non est uolūtas ante patrē uestrū, qui in cælis est, ut pereat unus de p̄fillis istis.

De illo qui eiiciebat dæmonia,
& non sequebatur Christus.

Mar. 9. Euc. 9. C A P. X C I I I.

Respondit illi Ioannes, dicens: Magister, 1. uidimus quendam in nomine tuo eiicentem dæmonia: & prohibuimus eū, quia nō sequitur te nobiscū. Et ait ad illos: E s v s: R. Nolite prohibere eū. Nemo est enim q̄ faciat uirtutē in nomine meo, & possit citò malè loqui de me. 1. Qui enim nō est aduersari uos, p̄ uobis est. n.
 Quisquis nobis poterit dederit calicē aquæ frigidæ in nomine meo, q̄a Christi estis: amē dico uobis, non perdet intercedē suā.

De tribus parabolis ouis uidelicet, & drachmæ perditæ, & filii prodigi. *Euc. 10. C A P. X C I I I.*

Erant autē appropinquantes ci p̄bli cani & peccatores, ut audiret illum.

m 2 Et

Et murmurabant Scribæ & Pharisei , dí-
cētes: Quia hic peccatores recipit, & man-
ducat cum illis. Et ait ad illos parabolam

D e oue. istam,dicēs: Quis ex uobis homo,qui ha-
bet centum oues,& si perdiderit unam ex
illis, non'ne dimittit nonagintanouem in
deserto,& uadit ad illā quæ perierat, do-
nec inueniat illam? Et cùm inuenierit illā,
imponit in humeros suos gaudens. Et ue-
niens domū , cōuocat amicos & uicinos,

* Cōgau dicens illis : *Congratulamini mihi,quia
dete inueni ouē meā,quę perierat. Dico uobis,
quòd ita erit gaudium in cælo, super uno
peccatore pœnitentiā agente,quam super
nonagintanouem iustis , qui non indigēt

D e dra- chma. pœnitentia. Aut quæ mulier, habens dra-
chmas decē, & si perdiderit drachmā unā,
*uerit non'ne accendit lucernam,& *euertit do-
mum, & quærerit diligēter, donec inueniat
eam? Et cùm inuenierit,cōuocat amicas et
uicinas,dicens:Cōgratulamini mihi,quia
inueni drachmā quam perdiderā. Ita dico
uobis: Gaudiū erit angelis Dei super uno
peccatore pœnitentiā agéte.] Ait autem:

D e filio prodigo. [Homo quidā habuit duos filios,& dixit c
adolescentior ex illis patri: Pater da mihi
portionem substantiæ, quæ me cōtingit.
Et diuisit illis substantiā. Et nō post mul-
tos dies congregatis omnibus,adolescen-
tior

tior filius peregrè profectus est in regionem longinquā. Et ibi dissipauit substantiam suam, uiuēdo luxuriosē. Et postquā omnia cōsumpsisset, facta est fames ualida in regione illa. Et ipse cœpit egere, & abiit, & adhæsit uni ciuiū regionis illius, & inisit illum in uillam suam, ut pasceret porcos. Et cupiebat uētrem suum implere de siliquis, quas porci māducabant, & nemo illi dabat. In se autem reuersus, dixit: Quanti mercenarii in domo patris mei abundant panibus? & ego hīc fame perco. Surgam, & ibo ad patrē meum, & dicam illi: Pater peccauī in cælum & coram te, iam non sum dignus uocari filius tuus: fac me, sicut unum de mercenariis tuis. Et surgens, uenit ad patrem suum. Cūm autem adhuc longē* esset, uidit il- *abesset lum pater suus, & misericordia motus est. Et occurrés, cecidit super collum eius, & osculatus est eum. Dixitq; ei filius: Pater, peccauī in cælum & coram te, iam non sum dignus uocari filius tuus. Dixit autem pater ad seruos suos: Citò, proferte stolam primam, & induite illum, & date [†]illum annulum in manu eius, & calciamenta in ^{*ma}ctā pedes eius: & adducite uitulum [†]sigina- te tum, & ^{*}occidite, & māducemus, & ^{*cpu-} ^{*læte-} lemur, quia hic filius meus mortuus erat, mur

m 3 &

& reuixit: perierat, & iuuentus est. Et cœperunt epulari. Erat autem filius eius senior in agro: & cùm ueniret, & appropinquaret domui, audiuit symphoniam & chorū, & uocauit unum de seruis, & interrogauit, quæ hæc essent. Isq; dixit illi: Frater tuus uenit, & occidit pater tuus uitulum saginatum, quia saluum illum recepti.^{*} Indignatus est autem, & nolebat introire. Pater ergo illius egressus, cœpit rogare illum. At ille respōdens patri suo, dixit: Ecce tot annis seruio tibi, & nunquam mandatum tuum præteriui, & nunquam dedisti mihi hœdum, ut cuni amicis meis epularer, sed postquam hic filius tuus, qui deuorauit substantiā suam cum meretricibus, uenit, occidisti ei uitulum saginatum. At ipse dixit illi: Fili, tu semper mecum es, & omnia mea tua sunt, epulari autem & gaudere oportebat, quia frater tuus hic mortuus erat, & reuixit: perierat, & iuuentus est.]

De correptione fraterna. Mat. 18.

Luca 17.

C A P. X C V.

L. **A**ttendite uobis. M. Si autem pec-^Acauerit in te frater tuus, uade et corripe L. & increpa illum M. inter te & *resipue ipsum solum. Si audierit te, L. & *pac-tientiam egerit, dimitte illi, M. & lu-cratus

Beratus es fratrem tuum. 1. Et si septies
in die peccauerit in te, & septies in die ad *Lc. 19.4*
te conuersus fuerit, dicens: Pœnitet me. *Den. 19.6*
Dimitte illi. m. Si autem te non audie- *Ecc. 19.6*
rit, adhibe tecum adhuc unum uel duos,
ut in ore duorum testimoniis, uel trium stet
omne uerbun. Quod si non audierit eos,
dic Ecclesiæ. Si autem & Ecclesiam non
audierit, sit tibi sicut ethnicus & publica-
nus. Amē dico uobis, quæcunq; alligau-
tis super terram, erunt ligata & in cælis.

C Et quæcunq; solueritis super terram, erunt
soluta & in cælis. Iterum dico uobis, quia
si duo ex uobis consenserint super terrā,
de omni re, quamcunq; petierint, fieri illis
a patre meo, qui in cælis est. Vbi enim
sunt duo uel tres congregati in nomine
meo, ibi sum in medio eorum. Tūc acce-
dens Petrus ad eum, dixit: Domine quo-
ties peccabit in me frater meus, & diimit-
tam illi, usque septies? Dixit illi Iesu:
Non dico tibi: Usque septies: sed usq; se-
ptuagesies septies.]

De seruo nequam, cui omne de-
bitum dimissum fuerat. *Mat. 18.*

C A P V T X C V I.

I Deo assimilatum est regnum cælorum
homi regi, qui uoluit rationēponere
cum seruis suis. Et cum coepisset rationē
m 4 pone

ponere, oblatus est ei unus, qui debebat decem milia talēta. Cūm autem non haberet unde redderet, iussit eum dominus uenundari, & uxorem eius, & filios, & omnia quæ habebat, & *reddi. Procidens nē fieri aūt seruus ille rogabat eum, dicens: ¶ Patientiam habe in me, & omnia reddam tibi. Misertus autem dominus serui illius, *mutuū dimisit eum, & *debitū dimisit ei. Egressus autem seruus ille, inuenit unū de conservis suis, qui debebat ei centum denarios, & tenēs suffocabat eum, dicens: Redde quod debes. Et procidens conservus eius ¶ ad pedes eius rogabat eum, dicens: Patientiam habe in me, & omnia reddam tibi. Ille autē noluit, sed abiit, & misit eū in carcerem, donec redderet debitum. Videntes autem conservi eius, quæ fiebant, cōtristati sunt ualde: & uenerunt & narrauerūt domino suo omnia, quæ facta fuerant. Tunc uocauit illum dominus suus, & ait illi: Serue nequam, omne debitum dimisi tibi, quoniam rogasti me: nōnne ergo oportuit & te misericordi cōserui tui, sicut & ego tui misertus sum? Et iratus dominus eius, tradidit eū tortorib⁹, quo ad usq; redderet uniuersum debitū. Sic & pater meus cælestis ¶ delicta faciet uobis, si non remiseritis unusquisq; eorum fratri suo de cordibus uictris.] De

De Christi aduentu in fines Iudeæ: & ut discipuli nō timeant eos qui corpus occidūt. *Mar. 19.*

Mar. 10. Luc. 12. CAP. XCVI.

MET factum est, cùm consuminasset Iesus sermones istos migravit à Galilæa, & suenit in fines Iudeæ trans Iordanem, & securæ sunt cum turbæ multæ, & curauit eos ibi: R. & sicut consueuerat, iterū docebat eos. **I.** Multis autem turbis *circumstātibus, ita ut seiuicem conculcarēt, cœpit dicere ad discipulos suos: rentibus [Attendite † à fermento Pharisæorum, † uobis] quod est hypocrisis. Nihil enim opertum *ipfis* est, quod non reueletur: neque absconditur, quod non sciatur. Quoniam quæ in tenebris dixistis, in lumine *dicentur. Et *audient quod in aure locuti estis in *cubiculis, præ tur. dicabitur in teſtis. Dico aut̄ uobis amicis *pene meis: Ne terreamini ab iis, qui occidunt tralibus corpus, & post hoc non habent amplius quid faciant. Ostendam autem uobis, quæ timeatis. Timete eum, qui postquā occiderit, habet potestatem mittere in gehennam. Ita uobis dico, hunc timete. Nonne quinq; passeres uæneūt *dipōdio, & unus *assicu ex illis non est in obliuione cōram Deo, lis duonec cadit in terrā fine patris ueſtri uoluntate? Sed & capilli capitis ueſtri oēs nu-

m 5 mera

merati sunt. Nolite ergo timere : multis
 *præsta- passrib^o meliores, & *pluris estis uos. Di^o
 sis co autem uobis : Quicunq; me confessus
 fuerit coram hominibus, & filius hominis
 cōfitebitur cum coram angelis Dei.] Qui
 autem negauerit me coram hominibus,
 denegabitur coram angelis Dei. Et o-
 minis , qui dixerit uerbum ih̄i filium ho-
 minis, remittetur illi. Si autē in Spiritum
 sanctum blasphemauerit, non remittetur
 ei. Cūn autem inducent uos in synago-
 gas, & ad magistratus, & potestates:noli-
 te solicii esse , qualiter aut quid respon-
 deatis, aut quid dicatis. Spiritus enim san-
 ctus docebit uos in ipsa hora, quid opor-
 teat uos dicere.

De causa dimittendi uxore. Mat.19.

Mar.10. Luc.16. C A P . X C V I I . ^

M.
¶ **E**t accesserunt Pharisæi tentantes eū, ^
 atq; dicentes: Si licet homini dimis-
 tere uxorem quacūq; ex causa ? R. At il-
 le respondens, ait: Quid uobis præcepit
Gen.1.d Moyses? Qui dixerunt: Moyses permisit
 libellum repudii scribere, & dimittere. M.
¶ Qui respondens , ait illis: Non legistis,
 quia qui fecit hominem ab initio creatu-
Gen.1.d ræ, masculum & fœminā fecit eos? Et di-
 xit: Propter hoc relinquet homo patrem
 & matrem, & adhærebit uxori suæ: &
 erunt

erunt duo in carne una. Itaque iam non sunt duo, sed una caro. Quod ergo Deus coniunxit, homo non separat. Dicunt illi:

Quid ergo Moyses mandauit dare libellum repudii, & diuiniter? Ait illis: Quoniam Moyses ad duritiam cordis vestri ^{Deuteronom. 24.4} permisit uobis dimittere uxores vestras, R. & scripsit uobis praeceptum istud. M. Ab initio autem non fuit sic. R. Et iam domo iterum discipuli eiusdem eodem interrogauerunt eum. Et ait illis: M. Dico autem uobis, quia quicunque dimiserit uxorem suam, nisi ob fornicationem, & aliam duxerit, mœchatur. R. & adulterium committit super eam. I. Et qui dimissam a viro duxerit, mœchatur. R. Et si uxor dimiserit virum suum, & alii nupscriat, mœchatur. M. Dicū ei discipuli eius: Si ita est causa hominis cum uxore, non expedit nubere. Qui dixit: Nō omnes capiunt uerbū istud, sed quibus datum est. Sunt enim eunuchi, qui de matris utero sic natū sunt. Et sunt eunuchi, qui facti sunt ab hominibus. Et sunt eunuchi, qui semet ipsos castrauerunt, propter regnum cœlorum. Qui potest capere, capiat.

De paruulis oblatis Domino.

Math. 19. Marc. 10. Luke 18.

C A P V T X C I X.

Tunc

M. **T**unc oblati sunt ei paruuli infantes, ^A
ut tāgeret eos, & manus imponeret
& oraret. **L.** Quod cūm uiderēt discipuli,
increpabant illos, **R.** & comminabantur
offerentibus. Quos cūm uidisset indignē
tulit. **L.** Iesus autem conuocans illos, di-
xit eis: **M.** Sinite paruulos uenire ad me, &
nolite prohibere eos, talium est enim re-
gnum cælorum. **L.** Et dixit: Amen dico
uobis, quicunq; non acceperit regnū Dei
ut puer, non intrabit in illud. **R.** Et com-
plexus illos, & imponens manum super
eos, benedicebat illos. **M.** Et cum impo-
suit eis manus, abiit inde.

De adolescentे querente, quid
faciendo uitam æternam pos-
sideret. *Matthæi 19.*

Marc. 10. Zuc. 18. C A P. C.

M. **F**uit inde Iesus. **R.** Et cūm egressus es
set in uia, ecce unus princeps sū-
currens, & accedens genu flexo ante eum in-
terrogabat, & rogabat illū, dicēs: **M.** Ma-
gister bone, quid boni faciam ut habeam
uitam æternam? **Dixit ei Iesus:** Quid me
interrogas de bono? **Vnus est bonus De⁹.**
Ezo. 20.c Si autem uis ad uitam ingredi, serua man-
data. **R.** Præcepta nosti? **M.** Dicit illi:
Quæ? **Iesus autem dixit illi:** Nō hoīnicium
facies, Nō adulterabis, Non facies
furtum,

B furtum, Non falsum testimonium dices,
R. Ne fraudem feceris. **M.** Honora patrē
 tuum, & matrem tuam. Diliges proximū
 tuum, sicut te ipsum. Dixit illi adolescens:
 Hæc omnia custodiui à iuuentute mea.
Quid adhuc mihi decet? **R.** Iesus autem
 intuitus cum, dilexit eum. **L.** Quo audi-
 to Iesus ait: Adhuc unum tibi decet. **M.** Si
 uis perfectus esse, uade & uende omnia
 quæ habes, & da pauperibus, & habebis
 thesaurū in cælo, & ueni & sequere me.]

C Cùm autem audisset adolescens uerbum,
 abiit tristis & incerens. Erat enim habens
 multas possessioñes, & diues ualde. **L.** Vi-
 dens autem Iesus triste factum, ait disci-
 pulis suis: Quād difficile qui pecuniam
 habent in regnum Dei intrabunt!

**Quād difficile sit diuiti intrare
 in regnum cælorum. Mat. 19.**

Luc. 18. Mar. 10. CAP. CI.

M **A** Men dico uobis, quia diues diffici-
 le intrabit in regnum cælorum. **R.**
 Discipuli autem obstupescabant in uerbis
 eius. At Iesus rursus respondens, ait illis:
¶ Filioli quād difficile est, confidentes in
 pecuniis in regnum Dei introire! **M.** Et
 iterum dico uobis: Facilius est camelum
 per foramen acus transire, quād diuitem
 intrare in regnum cælorum. Auditis au-
 tem

tem his discipuli mirabantur ualde. R.
 Quidam qui hoc audiebant, magis admirabantur, dicentes ad seipso: I. Et quis potest saluus fieri? R. Et intruens illos Iesu, ait illis: M. Apud homines hoc impossibile est, sed apud Deum omnia possibilia sunt. I. Quae impossibilia sunt apud homines, possibilia sunt apud Deum.

**D e P r æ m i o r e l i n q u ē t i s o m n i a ,
 & C h r i s t ū s e q u e n t i s .** *Matt. 19.*

Mar. 10. Luec. 18. C A P. C I I.

Nunc respōdēns Petrus, cœpit ei dicere: Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te, quid ergo erit nobis? Respondens Iesu, ait eis: Amen dico uobis, quod uos qui secuti estis me, in regeneratione cum sederit filius hominis in sede maiestatis suæ, sedebitis & uos super sedes duodecim, iudicātes duodecim tribus Israël. Et omnis qui reliquerit domū, uel fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros, R. cum persecutionibus propter me, & propter euangelium, M. & propter nomen meum, I. & regnum Dei, M. centuplum R. nunc in tempore hoc: I. & multo plura etiam in seculo futuro, uitam æternam M. possidebit. ¶ Multi autem erunt primi nouissimi, & nouissimi primi.

De

**De denario diurno operariorū in
uineā missorū. Mat. 20. C A P. C I I I.**

Simile est regnū cælorū homini patri-
familiās, qui exiit* primo mane cōdu- *ipso sta-
cere operarios in uineā suā. Cōventione tamen dīlu-
aut facta cum operariis ex denario *diur- culo
no, misit eos ī uineā suā. Et egressus circa *in diē
horā tertia, uidit alios stātes ī foto ocio-
sos, & dixit illis: Ite & uos in uineā meā,
& quod iustū fuerit, dabo uobis. Illi autē
abierunt. Iterum autē exiit circa horā se-
xtā & nonā, & fecit similiter. Circa unde-
cimā uero factiit, & inuenit alios stantes, †*horam*
† & dixit illis: Quid hic statis tota die o- †*otiosos*
tiosi? Dicūt ei Quia nemo nos conduxit.
Dicit illis: Ite & uos in uineā meā. †*Cūm* †*et quod*
autem sero factū esset, dicit dominus ui- cunq; fue
neæ procuratori suo: Voca operarios, & *ri in flum*
reddē illis mercedē, incipiens à nouissi- *accipitris*
mis usq; ad primos. Cūm uenissent ergo,
qui circa undecimam horam uenerāt, ac-
ceperūt * singulos denarios. Venientes au- * singulū
tē & primi, arbitrati sunt, quod plus es- denariū
sent accepturi. Acceperunt: autē & ipsi sin-
gulos denarios. Et accipientes murmura-
bant aduersus patrem familiās, dicentes: H̄i
nouissimi una hora fecerunt, & parēs no-
bis illos fecisti, qui portauimus pondus
dici & æstus. At ille respōdens uni eorū,
dixit:

dixit: Amice, non facio tibi iniuriā: Nonne ex denario conuenisti mecum? Tolle quod tuum est, & uade. Volo autem &

* An huic nouissimo dare, sicut & tibi. * Aut ~~† in his~~, non licet mihi quod uolo ~~†~~ facere? ~~An~~
~~que mea~~ oculus tuus nequam est, quia ego bonus sum? Sic erunt nouissimi primi, & primi nouissimi. Multi enim sunt vocati, pauci uero electi.]

De Villico iniquitatis. *Lucas 16.*

C A P V T C I I I I .

Dicebat autem & ad discipulos suos: ^ Homo quidā erat diues, qui habebat^{*} dispensabat^{*} uillicum. Et hic ^{*}diffamatus est apud satorem illum, ^{*} quasi dissipasset bona ipsius. Et ^{*}delatus uocauit illum, & ait illi: Quid hoc audie^{*} ueluti de te? Redde rationem uillicationis tuā. dissipās Iam enim non poteris uillicare. Ait autē facultatis uillicus intra se: Quid faciam, quia dominus meus auferat à me uillicationē? Foderre non ualeo, mendicare erubesco. Scio quid faciam, ut cùm amotus fuero à uillicatione, recipiant me in domos suas. Cōuocatis itaq; singulis debitorib⁹ domini sui dicebat primo: Quātum debes domi-
* batos no meo? At ille dixit: Centū ^{*}cados olei.
* literam Dixitq; illi: Accipe ^{*}cautionem tuā, & sede, citò scribe quinquaginta. Deinde a-
lio dixit: Tu uero quantum debes? Qui ait:

ait: Centum coros tritici. Ait illi: Accipe literas tuas, & scribe octoginta. Et laudauit dominus uillicū iniuitatis, quia prudenter fecisset, quia filii huius seculi prudenterores filiis lucis in generatione sua sunt. Et ego uobis dico: Facite uobis amicos de mammona^{*} iniuitatis, ut cùm de- *iniusti- feceritis, recipiat uos in æterna tabernacu- tiæ.

c la. ¶ Qui fidelis est in minimo, & in^{*} ma- *inulto iori fidelis est. Et qui in^{*} modico iniquus *mini- est, & in maiori iniquus est. Si ergo in ini- mo quo mammona fideles non fuistis, quod verum est, quis credet uobis? Et si in alic- no fideles non fuistis, quod uestrū est, quis dabit uobis? Nemo seruus potest duobus dominis seruire. Aut enim unum odiet, & alterū diligit, aut^{*} uni adhæredit, & alte- *unum rum contemnet. Non potestis Deo seruire ample- & inammonax. Audiebant autem omnia & etur hæc Pharisæi, qui erant auari, &^{*} derido-. *subsan- bant illum. Et ait illis: Vos estis, qui iusti- nabant ficiatis uos coram hominibus. Deus autem nouit corda uestra: quia quod hominibus altum est, abominatio est apud Deum.

b Lex & propheta^x usq; ad Ioannem: ex co- fregnū Dei euangelizatur, & omnis in ^{tempore} illud uim facit. Facilius est enim cælū & terram præterire quam de lege unum api- cem cadere. Omnis qui dimittis uxorem,

n suam,

Tomnis suam, & ducit alteram, mœchatur. Et **†** qui dimissam à viro dicit, mœchatur.

De diuīte epulone. *Zuc. 16.* c. A. cv.

Homo quidam erat diuēs, qui indue-^A
batur purpura & byſſo, & epulaba-
tur quotidie ſplēdidē. Et erat quidā men-
* porre- dicus, nomine Lazarus, qui * iacebat ad
dūs erat ianuam eius ulcribus plenus, cupiens fa-
ad uesti- turari de micis, quæ cadebant de meſa
bulum diuitis, & nemo illi dabat. Sed & canes ue-
niebant, & lingebant ulcera eius. Factum ^B
est autem, ut moreretur mendicus, & por-
taretur ab angelis in ſinū Abraham. Mor-
tuus est autem & diuēs, & ſepultus est in
inferno. Elenans autem oculos ſuos, cuīn
eſſet in tormentis, uidit Abraham à lo-
nge, & Lazarum in ſinū eius. Et ipſe cla-
mans, dixit: Pater Abraham misere mei;
& mitte Lazarum, ut intingat extreμum
digiti ſui in aquam, ut refrigeret lingua in
meam, quia crucior in hac flamma. Et di-
xit illi Abraham: Fili recordare, quia re-
cepisti bona in uita tua, & Lazarus ſimi-
liter mala. Nunc autem hic conſolatur, tu
* ſup hęc uero cruciaris. * Et in his omnibus, inter
omnia nos & uos ^Cchaos magnū firmatum eſt, ut
* uorago hi qui uolūt hinc tranſire ad uos, nō poſ-
fint: neq; inde huc tranſneare. Et ait: Ro-
go te ergo pater, ut mittas cum in domū
patris

patris mei. Habeo enim quinq; fratres, ut testetur illis, ne & ipsi ueniāt in hūc locū tormētorum. Et ait illi Abraham: Habent Moysen & prophetas, audiāt illos. At ille dixit: Non patet Abraham, sed si quis ex mortuis ierit ad eos, pœnitentiā agēt. Ait autē illi: Si Moysen & prophetas nō auditūt, neq; si q̄s ex mortuis resurrexerit, credēt. [Post hac iuit Iesus cum discipulis suis trans Jordanem, ubi primo Ioann: s b. baptizab. u.]

De suscitatiōe Lazari. Ioā. II. c. CVI.

ERAT autē quidam languēs Lazarus à Bethania, de cast. Ho Maric, & Marthæ sororū eius. Maria autē erat, quæ unxit Dominū unguento, & extersit pedes eius capillis suis, cuius frater Lazarus infirmabatur. Miserunt ergo sorores eius ad eum dicentes: Domine ecce, quem amas, infirmatur. Audiens autem I E S V S, dixit eis: Infirmitas hæc non est ad mortē, sed pro gloria Dei, ut glorificetur filius Dei per eam. Diligebat autē I B S V S Marthā, & sororē eius Mariā, & Lazarū. Ut ergo audiuīt, quia infirmabatur, tūc quiūē māsit in eodē loco duobus diebus. [ubi Ioannes baptizauerat.] Deinde post hanc dicit discipulis suis: Eamus in Iudæam iterum. Dicunt ei discipuli: Rabbi nūc quarebant te Iudæi lapidare, & iterum uadis illuc?

n 2 Resp

Respondit I E S V S : Nonne duodecim
horæ sunt dici ? Si quis ambulauerit in die,
non offendit , quia lucē huius mundi ui-
det. Si autem ambulauerit in nocte, offen-
dit, quia lux non est in eo. Hæc ait, et post
hoc dicit eis : Lazarus amicus noster dor-
mit : sed uado, ut à somno exuscite illum.
Dixerunt ergo discipuli eius : Domine si
dorinit, saluus erit. Dixerat autem I E S V S
de morte eius. Illi autem putabāt, quia de
dormitione somni diceret. Tunc ergo di-
xit I E S V S manifestè : Lazarus mortuus
est : sed gaudeo propter uos, ut credaris,
quia nō eram ibi, sed camus ad eum. Dixit
ergo Thomas (qui dicitur Didymus) ad
cōdiscipulos : Eamus & nos, & moriamur
cum eo. Venit igitur I E S V S , & inuenit
eum quatuor dies in monumēto iam ha-
bentē. Erat autē Bethania iuxta Hieroſo-^B
lymā quasi stadiis quindecim. Multi autē
ex Iudæis uenerant ad Martham & Ma-
riam, ut consolarentur eas de fratre suo.
Martha autem ut audiuit, quia I E S V S
uenit, occurrit ei. Maria autem domi se-
debat. [Dixit autem Martha ad I E S V M :
Domine si fuisses hic, frater meus nō fuif-
set mortuus. Sed & nunc scio, quia qua-^c
cunq; poposceris à Deo, dabit tibi Deus.
Dicit illi I E S V S : Resurget frater tuus.
Dicit

Dicit ei Martha: Scio, quia resurget in resurrectione in nouissimo die. Dicit ei Iesus: Ego sum resurrectio & uita: Qui credit in me, etiam si mortuus fuerit, uiuet. Et omnis, qui uiuit, & credit in me, non morietur in eternum. Credis hoc? Ait illi. Vtique: Domine. Ego credidi, quia tu es Christus filius Dei uiui, qui in hunc mundum uenisti. Et cum haec dixisset, abiit, & uocauit Mariam sororem suam silentio, dicens: Magister adest, *clanculum & uocat te. Illa autem ut audiuit, surrexit cito, & uenit ad eum. Nondum enim uenerat Iesus in castellum, sed adhuc erat in illo loco, ubi occurserat ei Martha. Iudei igitur, qui erant cum ea in domo, & consolabatur eam, cum uidissent Mariam, quia cito surrexit & exiit, secuti sunt eam, dicentes: Quia uadit ad monumentum, ut ploret ibi. Maria ergo cum uenisset ubi erat Iesus, uidens eum, cecidit ad pedes eius, & dixit ei: Domine si fuisses hic, frater meus non fuisset mortuus. Iesus autem ut uidit eam plorantem, & Iudeos, qui uenerant cum ea plorantes, tremuit spiritu, & turbauit se in etipsum, & dixit: Vbi posuistis eum? Dicunt ei: Domine ueni, & uide. Et lacrimatus est Iesus. Dixerunt ergo Iudei: Ecce quomodo amabat eum. Quidam autem ex ipsis dixerunt: Non poterat hic (qui

n 3 ocul

oculos cæci aperuit) facere, ut & hic non moreretur? I e s v s ergo fremens in se metipso, uenit ad monumentum. Erat autem spelunca, & lapis superimpositus erat ci. Ait i e s v s : Tollite lapidem. Dicit ei ⁶ Martha, soror eius, qui fuerat mortuus: Domine iam fœtet, quatriduanus enim est. Dicit ei i e s v s : Non ne dixi tibi : Si credideris, uidebis gloriam Dei? Tulerunt [#] ubi erat ergo lapidem? I e s v s autem elcuatis sursum oculis, dixit : Pater, gratias ago tibi, tuus fuerat, posse quoniam audisti me. Ego autem sciebam, quia semper me audis : sed propter populum, qui circumstat, dixi, ut credat, quia tu me misisti. Hec cum dixisset, uoce magna claniabat : Lazare ueni foras. Et statim prodiit, qui fuerat mortuus, ligatus manus * fasciis & pedes * institis. Et facies illius sudario sepulcta erat ligata. Dicit eis i e s v s : Soluite eum, & sinite abiire. Multi ergo ex Iudeis, qui uenerant ad Mariam, & uiderant quæ fecit, crediderunt in eum.] Quidam autem ex ipsis abiierunt ad Pharisæos, & dixerunt eis, quæ fecit i e s v s.

De conspiratione facta cōtra Iesum, & eius egressu in Ephrem.

* princi-

pes sa-
cerdotū

Ioan. II.

C A P . C V I I .

Collegerunt ergo * pontifices & Pharisæi concilium, & dicebant : Quid fac

facimus, quia hic homo multa signa fa-
 cit? Si dimittimus cum sic, omnes credent
 in eum: & uenient Romani, & tollent
 nostrum locum, & gentem. Vnus autem
 ex ipsis Caiphas nominis, cum esset pon-
 tifex anni illius, dixit eis: Vos nescitis
 quicquam, nec cogitatis: quia expedit uo-
 bis, ut unus moriatur homo pro populo,
 & non tota gens pereat. Hoc autem à se-
 metipso non dixit: sed cum esset ponti-
 fex anni illius, prophetauit. Quia I E S V S
 moriturus erat pro gente: & non tantum
 pro gente, sed ut filios Dei, qui erant di-
 sperati, congregaret in unum. Ab illo ergo
 die * cogitauerunt, ut interficerent eum. *consul-
 I E S V S autem iam non in palam ambu-
 labar* apud Iudeos: sed abiit † in regio-
 nem iuxta desertum, in civitatem, quæ di-
 citur Ephrem, & ibi morabatur cum di-
 scipulis suis. ¶ Proximum autem erat Pa-
 scha Iudeorum: & ascenderunt multi
 Hierosolymam de regione ante Pascha,
 ut sanctificarent scipios. Quærebant er-
 go I E S V M, & colloquebantur ad inti-
 cem in templo stantes: Quid * putatis, *uidetur
 quia non uenit ad dictum festum istum? uobis
 Dederant autem pontifices & Pharisæi
 mandatum, ut si quis cognouerit, ubi sit,
 indicet: ut apprehendant eum.

n 4 De

D e r e g r e s s u e i u s a b E p h r ē i n H i e -
r u s a l ē . M a t . 2 0 . M a r . 1 0 . L u c . 1 8 . C . C V I I I .

R. **E** Rant autem in via ascendentis Hierosolymam, & præcedebat illos I E S V S : & stupebant, & sequentes timebat.
 M. [Et ascendens I E S V S Hierosolymam, assumpsit iterum duodecim discipulos suos, & secreto cœpit eis dicere, quæ essent ei uētura. Et ait illis: L. Ecce ascendimus Hierosolymam, & consummabuntur omnia, quæ scripta sunt per prophetas de filio hominis. R. Tradetur enim principibus sacerdotum, & Scribis, & senioribus, M. & condemnabunt eum morte. Et tradet illum gentibus ad illudendum, & flagellandum, & crucifigendum, L. & conspuetur. Et postquam flagella uercent, occident eum, & tertia die resurget.] Et ipsi nihil horum intellexerūt. Et erat uerbum istud absconditum ab eis, & non intelligebant, quæ dicebantur.

D e d e c e m l e p r o s i s f a n a t i s i n
u i a . L u c . 1 7 . C A P . C X I X .

Et factum est [dum iret in Hierusalē] ¶ ipse transibat per medium Samariam & Galilæā. Et cum ingredetur quoddam castellum, occurserunt ei decē uiri leprosi. Qui steterunt à longe, & leuauerunt uocem, dicentes: I E S V præceptor misericordia nostri.

nostri. Quos ut uidit, dixit : Ite, ostendite uos sacerdotibus. Et factū est, dum *irent, *abirent mundati sunt. Vnus autē ex illis, ut uidit, quia mundatus est : regressus est cum magna uoce, *magnificans Deum. Et ceci- *glori- dit in facie ante pedes eius, gratias agens. ficans

c Et hic erat Samaritanus. Respondens au- tem I B S V S, dixit : Nonne decem mun- dati sunt? & nouem ubi sunt? Non est in- uentus, qui rediret, & daret gloriam Deo, nisi hic alienigena. Et ait illi : Surge, uade, quia fides tua te saluum fecit.]

De non receptione Christi per Samaritanos. LUC. 9. CAP. C X.

Actuūn-est autem, dum completerentur dies assumptionis eius, & ipse faciem suam firmauit ut iret in Hierusalē, & mi- sit nuntios ante conspectū suum. Et eun- tes intrauerunt in ciuitatem Samaritano- rum, ut pararent illi : & non receperunt cum, quia facies eius erat euntis ~~f~~ in Hic- rusalem. Cūm autem uidissent discipuli eius, Iacobus & Ioannes, dixerunt : Do- mine uis dicamus ut ignis descendat de cælo, & consumat eos? sicut & Helias fe- cit. Et conuersus increpauit eos, dicens:

c Nescitis cuius spiritus estis. Filius homi- nis non uenit animas perdere, sed saluare. Et abierunt in aliud castellum.

n s Dc.

De petitione filiorum Zebedæi.

Matt. 20. Mar. 10. C A P. C X I.

TVnc s accessit ad eum mater filiorū d
 Zebedæi cum filiis suis, adorans, &
 petens aliquid ab eo. Qui dixit ei : Quid
 uis ? Ait illi : Dic ut sedeant hi duo filii
 mei unus ad dexteram tuam, & unus ad
 sinistram in regno tuo. R. Et accedit ad
 eum filii Zebedæi, Iacobus & Ioannes, di-
 centes : Magister uolumus, ut quodcunq;
 petierimus, facias nobis. At ille dixit eis:
 Quid uultis ut faciam uobis ? Et dixerunt :
 Da nobis, ut unus ad dexteram tuam, &
 alius ad sinistram tuam, sedceamus in glo-
 ria tua. M. Respondens autem I E S V S,
 dixit eis: Nescitis quid petatis. Potestis bi-
 *poculū bere*calicem, quem ego*bibiturus sum?
 *bibo R. Aut baptismo, quo ego baptizor, bapti-
 zari? At illi dixerunt ei: Possumus. M. Ait
 illis I E S V S: Calicem quidem meum bi-
 betis, R. & baptismo, quo baptizor, bapti-
 zabimini: M. sedere autem ad dexteram
 uel sinistram meam, non est meum dare
 uobis : sed quibus paratu est à patre meo.
 Et audientes decē, indignati sunt de du-
 bus fratribus, Iacobo & Ioanne. I E S V S
 autem uocauit eos ad se, & ait illis : Scitis,
 quia principes gentiū, R. & hi, qui uidetur
 principari ḡtibus, dominātur cis; M. et qui
 *ma

*maiores sunt, potestatem exercet in eos. *magis
 Non ita erit inter uos. Sed quicunq; inter
 uos uoluerit maior fieri, sit uester mini-
 ster. Et quicunque uoluerit inter uos pri-
 mus esse, erit uestrum omnium seruitus. Si-
 cut filius hominis non uenit ministrari,
 sed ministrare: & animam suam dare in
 redemptionem pro multis.]

De illuminatione cæci, ante in-
 gressum in Hierico: & de Za-
 chæo, & de decem milis. Zuc. 18.

Et 19. Mar. 10. C A P. C X I I .

Factum est autem, cum appropinqua-
 ret I E S V S Hierico, cæcus quidam
 sedebat secus viam, mendicans. Et cum au-
 diret turbam prætereuntem, interrogabat
 quid hoc esset. *Dixerunt autem ei, quod *Renom
 I E S V S Nazarenus transiisset. Et clama-
 uit: I E S V fili Dauid, miserere mei. Et qui
 præibat, increpabant eum, ut taceret. Ipse
 uero multò magis clamabat: Fili Dauid,
 miserere mei. Stans autem I E S V S, iussit
 illū adduci ad se. Et cum appropinqua-
 set, interrogauit illum, dicens: Quid uis,
 ut faciam tibi? At ille dixit: Domine, ut ui-
 deam. Et I E S V S dixit illi: Respice, fides
 tua te saluum fecit. Et confessim uidit, &
 sequebatur illum, magnificans Deum. Et
 omnis plebs ut uidit, dedit laudē Deo.]

a. Et

Lxx. 19. R. Et ueniūt Hiericho. l. ¶ Et ingressus
De Za- perambulabat Hiericho. Et ecce uir no-
chæo. mine Zacheus:& hic erat Princeps Publi-
canorū,& ipse diues. Et quærebat uidere ^b
I E S V M, quis esset:& nō poterat præ tur-
***ficum** ba , quia statura pusillus erat. Et præcur-
Aegy- rens, ascēdit in arborem ^a sycomorum, ut
pt' am uideret illum, quia ^a inde erat transiturus.
***illac** Et cùm uenisset ad locū , suspiciens ^c
s v s , uidit illum , & dixit ad eum : Za-
chæ , festinans descende , quia hodie in
domo tua oportet me manere. Et festinās
descendit , & excepit illum gaudens. Et
cùm uiderent, omnes murmurabant, di-
centes: quòd ad hominem peccatorem di-
uertisset. Stans autem Zachæus, dixit ad
Dominum : Ecce , dimidium bonorum
meorum , Domine , do pauperibus : & si
quid aliquem defraudaui, reddo quadru-
plū. Ait ^c s v s ad eum: Quia hodie do-
** ipsa fi-* mui huic salus facta est, eo quòd & ^a ipse
lia filius sit Abrahæ. Venit enim filius homi-
nis, querere & saluum facere, quod perie-
rat.] Hæc illis audiéribus adiiciens para-
bolam, dixit, eo quòd prope Hierusalem
esset, & quia existimaret, quòd confessim
Parabola regnum Dei manifestaretur. Dixit ergo:
decē mna ¶ Homo quidam nobilis abiit in regionē
rum. longinquam accipere sibi regnum, & re-
uersti.

d uerti. Vocatis autē decem seruis suis, de-
 dit illis decem mnas, & ait illis: Negotia-
 mini, *dum uenio. Ciues autem eius ode- *donec
 rānt illum, & miserunt legationē post il- ueniam
 lum, dicentes: Nolumus hunc regnare su-
 per nos. Et factū est cūm rediret, accepto
 regno: iussit uocari scruos, quibus dede- ^{†. id se}
 rat pecuniam, ut sciret, *quantum quisque ^{*quic-}
 negotiatus esset. Venit autem priūmus, di- quid
 cens: Domine, mna tua decem mnas ac-
 quisfuit. Et ait illi: Euge serue bone, quia
 in *modico fidelis fuisti, eris potestate in *mini-
 habens supra decem ciuitates. Et alter ue- mo
 nit dicens: Domine, mna tua fecit quin-
 que innas. Et huic ait: Et tu esto su-
 per quinq; ciuitates. Et alter uenit, dicēs:
 Domine, ecce mna tua, quā habui reposi-
 tam in sudario: timui enim te, quia homo
 austerus es, tollis quod nō posuisti: & me-
 tis, quod non seminasti. Dicit ei: De ore
 tuo te iudico, serue nequā. Sciebas quid
 ego homo austerus sum, tollēs quod non
 posui, & metens, quod non seminaui. Et
 quare non dedisti pecuniā meam ad men-
 sam, & ego ueniens cum usuris utiq; ex-
 gissim illam? Et adstantibus dixit: Aufer-
 te ab illo mnā, & date ei, qui decē mnās
 habet. Et dixerūt illi: Domine, decē mnās
 habet. Dico autem uobis, quia omni ha-
 benti,

benti, dabitur: & abūdabit. Ab eo autem,
qui nō habet, & quod habet, auferetur ab
eo.] Veruntamē inimicos meos, illos qui
noluerunt me regnare super se, adducite
huc & interficite ante me. Et iis dictis
præcedebat, ascendens Hierosolymam.

De duobus cæcis in egressu Hierico illuminatis. *Mat. 20. c. cxiii.*

Et egredientibus illis ab Hierico, se-
cuta est cū turba multa. Et ecce duo
cæci sedentes secus viam, audierunt quod
I E S V S transiret. Et clamauerunt, dicentes:
Dominus, miserere nostri filii Dauid. Tur-
ba autē increpabat eos, ut tacerent. At illi
magis clamabant, dicentes: Dominus, mis-
ererere nostri, filii Dauid. Et stans I E S V S,
uocauit eos, & ait: Quid uultis ut faciam
uobis? Dicunt illi: Domine, ut aperiantur
oculi nostri. Misertus autem eorum I E S V S,
tetigit oculos eorum. Et confestim

*uisum *uiderunt, & securi sunt eum.

De Bartimæo cæco inter Hierico & Bethaniā illuminato. *Mar. 10.*

C A P V T C X I I I .

Et proficiscente eo die Hierico, & di-
scipulis eius, & plurima multitudi-
ne, filius Timæi Bartimæus cæcus sedebat
iuxta viā mendicans. Qui cùm audisset,
quia I E S V S Nazarenus est, cœpit cla-
marc,

mare, & dicere: *I E S V* fili Dauid, miserere
mei. Et comminabantur ei multi, ut tace-
ret. At ille multò magis clamabat, Fili
Dauid, miserere mei. Et stans *I E S V S*,
præcepit illum uocari. Et uocant cæcum,
dicentes ei: *Animaequior es tu, surge, uo-
cat te. Qui proiec̄to uestimento suo, exi-
*Bono
liens uenit ad eum. Et respōdens *I E S V S*,
dixit illi: Quid tibi uis faciam? Cæcus au-
tem dixit ei: Rabboni, ut* uideā. *I E S V S* * uisum
at illi: Vade, fides tua te saluum fecit. Et recipiā.
statim uidit, & sequebatur eum in via.

Quādo post reditum ab Ephrem uenit Dominus Bethaniā. *Io. 12.*

C A P V T

C X V.

C *I E S V S* ergo ante sex dies paschę uenit
Bethaniā, ubi Lazarus fucrat mortuus,
quē suscitauit à mortuis *I E S V S*. [Cognou-
it ergo turba multa ex Iudeis, quia illic
esset: & uenerunt, non propter *I E S V M*
tantum, sed ut Lazarū uiderent, quem su-
scitauit à mortuis.] [* Cogitauerūt autē *Consul
Principes sacerdotum, ut & Lazarum in-
tauerunt
terficerent, quia multi propter illum abi-
bant ex Iudeis, & credebat in *I E S V M*.]

De sessione aselli. *Mat. 10. Luc. 19. Domini-*

Mar. 11. Ioan. 12.

C A P. C X V I. ca in ra-

A *I*n crastinū *M.* scūm appropinquassent mis pal-
Hicerosolymis, & uenissent Bethphage marum.
ad

Ayuntamiento de Madrid

ad montem Oliueti: tunc I E S V S misit
duos discipulos [Petrū & Philippū] dicēs
* pagum illis: Ite in * castellum, quod cōtra uos est.
L. In quod introēentes, M. statim inue-
nictis asinā alligatam, L. & pullū asinæ
alligatum M. cum ea, L. cui nemo unquā
hominū sedit. Soluite illum, & adducite.
Et si quis uos interrogauerit, Quare sol-
uitis? sic dicetis ei: Quia M. Dominus his
opus habet. Et cōfessim dimitte eos. Hoc
† totum autem † factum est, ut adimpleretur quod
dictum est per prophetā, dicentem: Dicite
zach. 9.b filiæ Sion, i. Noli timere filia Sion: Ecce
Esa. 69.d Rex tuus uenit M. tibi mansuetus, sedens
[successione] super asinam, & pullū filium
i. asinæ M. subiugalis. i. Hæc nō cognō-
uerunt discipuli eius primum: sed quādo
glorificatus est I E S V S, tūc recordati sunt,
quia hæc scripta erant de eo, & hæc fecer-
unt ei. M. Euntes autē discipuli, fecerunt
sicut præcepit eis I E S V S, R. & inuenierūt
pullum alligatū ante ianuam foris in bi-
uio, & soluerūt eum. L. Soluentibus autē
illis pullū, dixerunt domini eius ad illos:
Quid soluitis pullū? At illi dixerūt, R. si-
cuit præcepit eis I E S V S: L. quia Domin⁹
* eo op⁹ * eum necessarium habet. R. Et dimise-
runt eos. M. Et adduxerūt asinam & pul-
lum, & imposuerunt super eos uestimenta
sua,

sua, & eum* desuper sedere fecerunt. *super

**De gloria Christi susceptione illa
in die palmarum.** *Mar. 21. Io. 12.*

Zuc. 19. Marci 11. CAP. CXVII.

E Vnte autem illo, m. plurima turba i.
quæ uenerat ad diē festū, cùm audis-
set quia i e s v s uenit Hierosolymā, pro-
cesserunt obuiā ci. m. Et straucrūt uesti-
menta sua in uia: alii ramos i. palmarum,
r. & frondes m. de arboribus cædebāt, &
sternebāt in uia. Turbæ autem quæ præ- *psa. 117. d*
cædebant, & quæ sequebantur clamabant, *saluum
dicētes: *Osanna filio Dauid: Benedic̄tus fac obſe
qui uenit in nomine Domini.] r. Et be- cro filiū
neciū, quod uenit regnum patris nostri Dauid
Dauid: Osanna in excelsis. l. Et cùm ap-
propinquaret iam ad descensum montis
Oliueti, coeperunt omnes turbæ descen-
dientium gaudentes laudare Deum uoce
magna super omnibus, quas uiderāt, uir-
turibus, dicētes: Benedic̄tus qui uenit rex
in nomine Domini: pax in cēlo, & gloria
in excelsis, i. & benedic̄tus qui uenit in
nomine Domini Rex Israēl. Testimoniū
ergo perhibebat turba, quæ erat cum eo,
quando Lazarum uocauit de monumen-
to, & suscitauit cum à mortuis: propterea
cum obuiam uenit ei turba, quia audierunt
cum fecisse hoc signum. Pharisei ergo
o dixer

dixerunt ad se metipos: Videtis quia nihil proficimus? Ecce mūdus totus post cū abiit. l. Et quidam Pharisæorū de turba dixerunt ad illum: Magister, increpa discipulos tuos. Quibus ipse ait: Dico uobis, ^D quia si hi tacuerint, lapides clamabunt.

De fletu Iesu super Hierusalē, & eiectione uendentium. *Mat. 23.*

Mar. 11. Luec. 19. C A P. C X V I I .

I. *E*t ut appropinquauit, uidens cinitatem, stenit super illam, dicens: Quia si cognouissest & tu. Et quidē in hac die tua, quae ad pacē tibi. Nunc autē abscindita sunt ab oculis tuis. Quia ueniēt dies in te, & circundabunt te inimici tui uallo. Et circundabunt te, & coangustabunt te undiq.; & ^{*} ad terram prostercent te, & quibunt filios tuos qui in te sunt, & non relinquēt ^B in te lapidem super lapidem, eo quod nō cognoueris tempus uisitationis tuæ. *R.* Et introiuit Hierosolymā. *M.* *E*t cum intrasset, commota est uniuersa ciuitas, dicens: *Quij est hic?* ^{*} Populi autē dicebant: Hic est i e s u s propheta à Nazareth Galilææ. Et intrauit i e s u s in templū Dei, & eiiciebat omnes uendentes & ementes in illo de templo, & mēfas numinuliorum, & cathedras uendentium columbas, euertit; & dixit eis: Scriptū est, *M. l.* *Quia domus*

domus mea, domus orationis uocabitur:

Vos autem fecistis eam speluncam latro- *Hier. 7. b*

Dnum. m. Et accesserunt ad eum cæci, & claudi in templo, & sanauit eos. Videntes autem Principes sacerdotū mirabilia quæ fecit, & pueros clamantes in templo, & dicens: Osanna filio David: indignati sunt, & dixerūt ei: Audis quid isti dicunt?

I E s v s autem dixit eis: Vtiq;. Nunquam legistis: Ex ore infantium, & lactentium *Psal. 8. b* Perfectisti laudem? l. Et erat quotidie do cens in templo.] Principes autem sacerdotū, & Scribæ, & Principes plebis, quærebāt illum perdere, & non inueniebant, quid facerent ci. O innis enim populus suspensus erat, audiens illum. *pende-

De gentibus quærentibus uidere bat

Iesum. *Mat. 21. Mar. 11. Io. 11. C. cxix.*

FRONT autem* Gentiles quidā ex iis, *Græci qui ascenderant, ut adorarent in die festo. Hi ergo accesserūt ad Philippū, qui erat à Bethsaïda Galilæx, & rogabant eum, dicentes: Domine, uolumus i E s v M uidere. Venit Philippus, & dixit Andreæ. Andreas tuisum & Philippus dixerunt i E s v.. I E s v s autem respōdit eis, dicens: Venit hora, ut* clarificetur filius *glorificetur hominis. Amen, amen dico uobis; nisi ceterum granum frumenti cadens in terram, mor-

tuum fuerit, ipsum solum manet. Si autem mortuum fuerit, multum fructum adfert. Qui amat animam suam, perdet eam: & qui odit animam suam in hoc mundo, in uitam æternam custodit eam. Si quis mihi ministrat, me sequatur: & ubi ego sum, illic & minister meus erit. Si quis mihi ministrauerit, honorificabit eū pater meus.] ^c
 Nunc anima mea turbata est. Et quid dicam? Pater, saluifica me ex hac hora. Sed propterea ueni in hanc horam. Pater, clarifica nōmē tuum. Venit ergo uox de cœlo, dicens: Et clarificaui, & iterum clarificabo. Turba ergo quę stabat & audierat, dicebat tonitruum factum esse. Alii dicebant: Angelus ei locutus est. Respondit I E S V S, & dixit: Non propter me uox hæc uenit, sed propter uos. [Nunc iudicium est mundi. Nunc Princeps huius mundi eiicietur foras. Et ego si exaltatus *omnes fuero à terra, * oīnīa trahā ad me ipsum.
 Hoc autem dicebat, significans qua morte erat inoriturus. Respōdit ei turba: Nos pfa. 109.b audiuiimus ex lege, quia Christus manet in æternum. Et quomodo tu dicas: Oportet exaltari filiū hominis? Quis est iste filius hominis? Dixit ergo eis I E S V S: Adhuc modicū lumen in uobis est. Ambulate dum lucē habetis, ut non tenebræ uos compr

comprehendant. Et qui ambulat in tenebris, nescit quo uadit. Dum lucē habetis, credite in lucē, ut filii lucis sitis. Hæc locutus est i n s v s, & abiit, & abscondit se ab eis. M. Relictis illis, R. & circūspectis omnibus, cùm iam uespera esset hora, M. abiit extra ciuitatem in Bethaniā R. cum duodecim, M. ibiq; mansit.] I. Erat autē diebus docens in templo : noctibus uerò exiens, morabatur in monte, qui uocabatur Oliueti. [*In Bethania, in radice huius sita.*] Et omnis populus manè ibat ad eum, in templo audire cum.

De ficus maledictione : & de ter-
tia ejectione uendentium. *Mar. II.*

Mat. II. Et de Phariseo, & Publi-
cano. *Zuc. 18.* C A P. C X X.

Et alia dic [*seria secunda*] cùm exiret de Bethania M. manè reuertēs in ciuitatē, esuriit. Cumq; uidisset à lōge sicū secus uiā, habentē folia, uenit ad eā, si qd fortē in ea inueniret. Et cū uenisset ad eā, nihil inuenit præter folia. Non enim erat tempus ficolorū. Et respondens dixit M. illi: *Nūquā ex te fructus nascatur in æternū. *Non ul-
2 Et arefacta est cōtinuò ficulnea. R. Et ue-
niunt Hierosolymā. Et cùm introisset in templū cœpit eiicere uendētes & cmentes in templo, & mensas nūmulariorū, & cathe-

dras uendétiū columbas euerit. Et nō sinebat, ut quisquam transferret uas p̄t templum: & docebat, dicens eis: Nónne scripsi est, quia domus mea domus orationis uocabitur cunctis gentibus? Vos autem fecistis eam speluncam latronum. Quo audito, principes sacerdotum, & scribæ querebant, quomodo cum perderent: timabant enim cum: quoniam universa turba admirabatur super doctrinā eius. l. f Dixit autem & ad quosdam, qui
 *quod in se cōfidebant *tanquam iusti, & asper-
 essent nabantur cæteros, parabolam istam, di-
 cens: Duo homines ascenderunt in tem-
 plum ut orarent, unus Pharisæus, & alter
Parabo - Publicanus. Pharisæus stans, hæc apud sc
la de Pha orabat: Deus gratias ago tibi, quia non
rīsco, q̄ sum sicut cæteri hominū, raptore, iniu-
Publica- sti, adulteri, uelut etiā hic publicanus. Te-
 no. iuno bis in sabbato, decimas do omnium
 quæ possideo. Et publicanus à longè
 stans, nolebat nec oculos ad cælum leua-
 re, sed percutiebat peccatum suū, dices: Deus
 propitius esto mihi peccatori. Dico uobis,
 descendit hic iustificatus in domum suam
 *magis *ab illo. *Quia omnis qui se exaltat, humili-
 certe q̄* liabitur, & q̄ se humiliat, exaltabitur. *I R.*
 ille. Et cùm uespera facta esset, egrediebatur
 de ciuitate. [*Hierusalem in Beihaniam.*] De

**De admiratione discipulorum
super ficus arefactione. Mat. 21.**

Marci 11.

CAP. CXXI.

Et cum mane [scilicet feria tercia] transirent, uiderunt discipuli ficum aridam factam a radicibus, & mirati sunt, dicentes: Quomodo cotinuo aruit? Et recordatus Petrus, dixit ei: Rabbi, ecce ficus cui maledixisti, aruit. Et respodens Iesus, ait illis: Habete fidem Dei. Amem dico uobis, si habueritis fidem, & non habueritis, non solu de sicula facietis, sed et si mortui huic id quod dixeritis: Tollere, & iactare in mare: ita accidit fieri. Propterea dico uobis: Omnia quecumque feci, orantes petitis, credite, quia accipietis, & cueniet uobis. Et cum stabitis ad orandum, dimittite si quid habetis aduersus aliquem, ut & pater uestra qui in celis est, dimittat uobis peccata uestra.]

De quaestione baptisini Ioannis.

Mat. 21. Mar. 11. Luc. 10.

CAP. CXXII.

Et ueniuit rursus Hierosolymam. I. factum est una dierum, [scilicet feria tercia] docente illo populi in templo & euangelizante, conuenerunt, multi & accesserunt ad eum docentem principes sacerdotum I. & scribae, cum senioribus multi populi, dicentes: In qua potestate haec facis: & quis dedit tibi hanc potestatem, ut ista facias? I. Dic

o 4 uobis.

nobis. M. Respōdens Iesus,dixit: Interro-^B
gabo uos & ego unum sermonem: quicin
si dixeritis mihi,& ego uobis dicā,in qua
potestate hæc facio : Baptismus Ioannis
unde erat, de cælo, an ex hominibus? R.
Respondete mihi. M. At illi cogitabant
L. intra se, dicentes: R. Si dixerimus, de
cælo,dicet uobis:Quare ergo non credi-^C
distis illi ? Si autē dixerimus, ex homini-
bus,timemus M. turbā.Omnes enim ha-
bent Ioannē sicut prophetam. Et respon-
dentes Iesu,dixerunt : Nescimus. Ait illis
& ipse. Neque ego dico uobis,in qua po-
testate hæc facio.

**D e duobus filiis, quorum unus
facit uoluntatē patris.** Mat. 21.

C A P V T

C X X I I I .

QVid autem uobis uidetur ? Homo ^A
quidam habebat duos filios, & ac-
cedens ad primum, dixit:Fili,uade hodie
operari in uinca mea. Ille autem respon-
dens, ait:Nolo. Postea autem pœnitentia
motus, abiit. Accedens auem ad alterum,
dixit similiter. At ille respondens ait: Eo
domine: Et nō iuit. **Q**uis ex duobus istis
fecit uoluntatem patris ? Dicunt ei: Pri-
minus. Dicit eis Iesus: Amē dico uobis,quia ^B
publicani & meretrices præcedent uos in
regnum Dei. Venit autē ad uos Ioannes
in uia

in via iustitiae, & non credidistis ei: publi-
cani autem & meretrices crediderunt ei.
Vos autem uidentes, nec pœnitentiā ha- *pœni-
buistis postea, ut credereis ei. tētia mo

**De parabolā locatæ uineæ agri: ti fuistis
colis.** Mat. 11. Marc. 12. Luca 20.

C A P V T C X X V I I I I .

M **A** Liā parabolā audite: l. Homo qui- Esa. 5.4
l. ^adam m. erat pater familiās, qui plāta Hie. 5. d
uit uincā, & sepē circundedit ei, & fodit
in ea torcular, & lacum, & ædificauit tur-
rim, & locauit eam agricolis, & peregrē
profectus est l. multis tēporibus. m. Cūm
autē tēpus fructuū appropinquasset, l. in
tēpore uindemiæ, m. misit seruos suos ad
agricolas, l. ut de fructu uineq̄ darēt illis.
^b m. Et agricolæ apphēsis seruis ci^o, aliū ce-
ciderūt, & diuiniserūt in acuū l. & inanē, m. *remisio
aliū occiderūt, aliū uerē lapidauerūt. Iterū runt
misit alios seruos plures priorib^o, & fece-
runt eis similiter, R. & in capite l. cædētes
R. uulnerauerūt, & cōrumcliis affecerūt. l.
Et addidit alterū mittere. Qui & illū uul-
nerātes, eiccerūt. m. Nouissime aut̄ R. ad-
huc habēs unū filiū charissimū, l. dixit do-
minus uineæ: Quid faciā? Mittā filiū meū
dilectum. R. Et illum misit ad eos nouif-
simē, dicens: Quia fortè uerebuntur fi-
lium meum, l. cūm hunc uiderint. Quem
o s cūm

cum uidissent coloni, cogitauerunt intra
sc, & R. dixerūt adiuicem: M. Hic est hæ-
res, uenite, occidamus eum, & habebimus
hæreditatē. Et apprehensum cum cicer-
runt extra uineā, & occiderunt. Cum er-
go uenerit dominus uineæ, quid faciet a-
gricolis illis? L. Veniet [dixit Jesus] & per-^D
det colonos istos, & dabit uincā aliis. [hic
inferioris] M. Aiunt illi: Malos male per-
det, et uineā suā locabit aliis agricolis, qui
reddent ei fructū tēporibus suis. L. Quo
audio, [superiores] dixerūt illi: Absit. Ille
autē respiciens eos, dixit: Quid ergo est
hoc, quod scriptū est? R. Nec scripturam
Esa. 117.d hanc legistis? Lapidein quem reprobaue-^B
runt ædificatēs, hic factus est in caput an-
guli? A' domino factum est istud, & est
mirabile in oculis nostris? M. Ideo dico
uobis, Quia auferetur à uobis regnū Dei,
& dabitur genti facienti fructus eius. L.

Esa. 118.d O innis qui ceciderit super lapidē istūm,
cōquassabitur: super quem autem cecide-
rit, cōminuet M. & cōceret cū. Et cum au-
diissent prīcipes sacerdotū & Pharisēi pa-
rabolas ciuis, cognouerunt quod de ipsis
diceret. Et quærētes cum tenere, & mitte-
re in illum manus in illa hora, timuerūt
populum, M. quia sicut prophetam illum
habebant.] R. Et relicto eo abierunt.

De

De ueste nuptiali. *Matt. 22. Eze. 14.*

C A P V T C X X V .

Et respōdēs Iesus dixit iterū in para- *Feria ter-*
abolis eis, dicēs: Si simile factū est regnū *ia i Hie-*
calorū homini regi, qui fecit nuptias fi-
lio suo. Et misit seruos suos uocare inuita-
tos ad nuptias, & nolebat uenire. Iterum
misiit alios seruos, dicēs: Dicite inuitatis:
Eccc prandium meum paraui, tauri mci
*& altilia *occisi sunt, & omnia parata, ut* * immo-
nite ad nuptias. Illi autem neglexerunt, & lata
abierunt, alius in villam, alius ad negotia-
tionē suam. Reliqui uero tenuerunt ser-
uos ei^o, & cōtumeliis affectos occiderūt.
a Rex autem † cum audisset, iratus est, & † ille
missis exercitibus suis, perdidit homici-
das illos, & ciuitatem illorum succendit.
Tunc ait seruis suis: Nuptiae quidem para-
te sunt, sed qui inuitati erant, nō fuerunt
*digni. Itc ergo ad exitus uiarū, & *quos- *quot-*
cunq; inuenieritis, uocate ad nuptias. Et quot
egressi serui eius in vias, congregauerunt
omnes quos inuenierūt, malos & bonos,
*& impletæ sunt nuptiae *discumbētiū. In- *discum-*
travit autem rex, ut uideret discubentes, bentiibus
& uidit ibi hominem non uestitum ueste
nuptiali, & ait illi: Amic⁹ quomodo huc
intraisti, nō habens uestem nuptialem? At
ille obmutuit. Tunc dixit rex ministris:
Ligatis

Ligatis manibus & pedibus, mittite eum in tenebras exteriōres: ibi erit fletus, & stridor dentium. Multi enim sunt uocati, pauci uero electi.]

De tributo reddendo Cæsari.

Math. 22. Marc. 12. Luce 20.

C A P V T C X X V I .

M. **T**unc abeūtēs Pharisæi consiliū in-
Feria ter- ierūt, ut caperēt eum in sermone. L.
sia in Hic Et obseruātēs miserū iſidiatores R. quof-
rusal:m. dam ex Pharisæis M. discipulos suos cum
 Herodianis, L. qui se iustos simularēt, R.
 * illa- ut cum caperent in uerbo, L. & tradicerent
 quearēt illū principatui & potestati præsidis. R. **B**
 Qui ueniētes L. interrogauerūt eum, di-
 centes: M. Magister scimus, quia uerax es
 L. & recte dicis & doces, M. & nō est tibi
 cura de aliquo. Nō enim respicis personā
 hominum: R. neq; uides in faciē, sed in ue-
 ritate uiam Dei doces. L. Licet nobis da- **c**
 re tributum Cæsari, an non? Considerans
 autem dolū illorum, & cognita Iesu ne-
 quitia eorū, M. ait: Quid me tentatis hy-
 pocritæ? Ostendite mihi numisma cēsus,
 R. ut uideam. M. At illi obtulerunt ei de-
 marium. Et ait illis Iesu: Cuius est imago
 hæc, & superscriptio ei? L. Et respōdētes,
 dixerūt ei: M. Cæsar. Tūc ait illis: Red- **D**
 dite ergo quæ sunt Cæsar, Cæsari: &
 quæ

quæ sunt Dei, Deo. I. Et nō potuerūt reprehendere verbum eius corā plebe. m. Et audientes l. mirati sunt in responso eius, & tacuerunt. m. Et reliquo eo abierunt.

De muliere, quæ habuit viros
septem. *Math. 22. Mar. 12.*

Luc. 20. C A P. C X X V I I.

M Nillo die accesserūt ad eū Sadduceti,
A qui dicūt nō esse resurrectionē. Et interrogauerunt eū, dicētes: Magister Moyses dixit r. & scripsit nobis, ut si cui^o frater mortuus fuerit, & dimiserit uxorē, & filios non reliquerit, m. ut frater eius ducat uxorē illi^o, & suscitet semē fratri suo. Erāt autem apud nos septē fratres, & primus uxore ducta, defunctus est l. sine filiis. m. Similiter secūdus, & tertio^o, usq; ad septimū, r. habuerūt eā uxorē, l. & nō reliquerūt semen, & mortui sunt. Nouissime omniū mortua est & mulier. In resurrectione ergo cuius corū erit uxori? siquidē septē habuerūt eā uxorē. r. Et respōdens Iesus ait illis. Nonne ideo erratis, nescien^c * ducunt scripturas, neq; uirtutē Dei? l. Filii hu*uxores* ius seculi^x nubunt, & tradūtur ad nuptias. *ducent Illi, uero qui digni habebūtur seculo illo *uxores*, & resurrectione ex mortuis, nō ^xnubent, neq; nu-neq; nubētur: neq; enī ultra mori poterūt: aequalē enim angelis sunt, & filii buntur sunt

sunt Dei, cū sint filii resurrectiōis. Quod uero resurgēt mortui, & Moyses ostendit * cūm sec⁹ rubri: sicut dixit Dominū Deū Abra *Exo. 3. b* hī, Deū Isaac, & Deū Iacob. Deus autē nō est mortuorū, sed uiuentiū. Omnes enim uiuunt cī. R. Vos ergo multū erratis. M. Et *stupe- audientes turbæ mirabantur in doctrina bant eius. L. Respōdetes autē quidā Scribarū, di xerūt cī: Magister bene dixisti. Et ampli⁹ nō audebant cum quicquā interrogare.

De primo mandato: uidelicet, de dilectione Del. *Mat. 22. Mar. 12.*

Luce 10. 27. 13. C A P. C X X V I I .

M. *Feria ter* **P**harisei autē audientes, quod* silen-^A
tium imposuisset Sadducœis, cōuenie-
tia i Hie- runt in unum. R. Et accessit unus de Scri-
rusalem. bis, M. legis doctor, R. q. audierat illos* cō-
* os oc- quirētes. Et uidēs quod bene illis respon-
clasisset derit interrogauit, M. tentans eū f Magi-
* inuicē ster quod est mādatum magnū R. & pri-
disputā- mum in lege omnium? Respōdit ei Iesus,
tes quod primū omniū mādaturū est: Audi If-
fet dīc̄s, rael, Dominus Deus tuus Deus unus est.
Et diliges dominū Deū tuū ex toto corde
tuo, & ex tota anima tua, & ex tota mente
tua, & ex tota virtute tua. Hoc est primū
M. & maximū mādatum. Secundū sim-
ile est huic: Diliges proximum tuum sicut
teipsum. R. Maius horum alind mādatum
non

non est. M. In iis duobus mādatis tota lēx
pēdet & prophetē. R. Et ait illi Scriba: Ma-
gister bene in ueritate dixisti, quia unus
est Dē⁹; & nō est aliis præter ipsum: & ut
diligatur ex toto corde, m. & ex tota mē-
te, R. & ex toto intellectu, & ex tota ani-
ma, & ex tota fortitudine. L. & ex totis ui-
ribus. R. Et diligere proximum tāquā se-
ipsum; maius est omnibus holocausto na-
tibus & sacrificiis. Iēsus autē uideis quōd
sapiēter respōdisset, ait illi: Non lōge es à
regno Dei. L. Interrogatus autē [p. si hoc] Luk. 17.
à Pharisæis, quando ueniet regnum Dei?
Respōdens cis, dixit: Non ueniet regnum
Dei cum obſeruatione, neq; dicent: Ecce
hic, aut ecce illic. Ecce enim regnum Dei
intra uos est. R. Et nemo iam audebat
eum interrogare.]

De interrogatione, Cuius Chri- stus est filius? Matth. 22. Marci 12.

Lucae 20. C A P. CXXXI X.
Congregatis autem Pharisæis inter-
rogauit eos Iēsus, dicens: Quid uobis
uideretur de Christo, cuius filius est? Dicūt
ei, David. R. Et respondens Iēsus, dicebat,
dicens in templo. Quonodo dicunt Scribæ Psa. 109.
Christum filium David: ipse enim Dauid di-
cebat in spiritu sancto: Dixit domin⁹ do-
mino meo, sede à dextris meis, Donec
ponam

ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum? M. Quomodo ergo Dauid in spiritu L. in libro Psalmorū M. uocat eū dominū, R. & unde, L. & quomodo est filius cius? M. Et nemo poterat respondere ei uerbum. R. Et multa turba libenter eum audiebat. M. Neq; ausus fuit quisquam eum amplius ex illa die interrogare.

D e doctrinis Pharisæorum audiendis. Mat. 23. Mar. 12. Luc. 20.

C A P V T C X X X .

M. [T]unc Iesus locutus est ad turbas, & ad discipulos suos, R. & dicebat eis in doctrina sua: M. Super cathedrā Moysi sederunt scribē & Pharisæi. Omnia quæ serua- cūq; dixerint uobis, *seruate, & facite: se- re, serua- cundum uero opera eorum nolite facere. te Dicunt enim, & nō faciunt. Alligant au- tem onera grauia & importabilia, & im- ponunt in huineros hominum: digito au- tem suo nolunt ea mouere. Omnia uero opera sua faciūt, ut uideantur ab homini- bus. L. Attēdite R. & cauete à Scribis. M. Di- * uesti- latāt enī phylacteria sua, & magnificāt mento- fimbrias. R. Volūt ī stolis ambulare, M. a- rum suo mant aut̄ primos recubitus in cœnis L. & tum cōuiuiis, R. primas cathedras ī synagogis M. & in primis cathedris sedere ī synago- gis, & salutationes in foro. R. Qui deuo- rant

rant domos uiduarum sub* obtentu proli- *pretex-
 xæ orationis, l. simulantes longā oratio- tu
 nem, hi accipient damnationē maiorē, R.
 &*prolixius iudicium. m. Amant ab ho- *abun-
 minibus uocari rabbi. Vos autē nolite uo- dantius
 cari rabbi. Vnus est enim magister uester.
 Omnes autē uos fratres es̄tis. Et patrē no-
 lite uobis uocare super terram. Vnus est
 enim pater uester, q̄ in celis est. Nec uocca-
 mini magistri, quia magister uester unus
 est Christus. Qui maior est uestrū, erit mi-
 nister uester. Qui autē se exaltauerit, hu-
 miliabitur: & q̄ sc̄ humiliat, exaltabitur.]

De uæ multiplici. *Matthei 23.*

Lucæ 11. & 13. C A P. CXXXI.

Vae uobis Scribæ & Pharisei hypo- *Feria ter-*
critæ, qui clauditis regnū cælorum sia in Hie-
ante homines. Vos enim non intratis, nec rusalem.
 introēentes sinitis intrare. Væ uobis Scri-
 bæ & Pharisei hypocritæ, qui comeditis
 domos uiduarum longa oratione orātes,
 propter hæc * amplius accipietis iudiciū. *abun-
 dantius. Væ uobis Scribæ & Pharisei hypocritæ,
 qui circumitis marc & aridam, ut faciatis
 unum proselytuin. Et cùm fuerit factus,
 facitis cum filiū gehénæ duplo †quā uos. *magis*
 Væ uobis duces cæci, qui dicitis: *Quicūq;*
jurauerit per templū, nihil est: qui autē iu-
rauerit in auro tēpli, debitor est. Stulti &
 p cæci

cæci, quid enim maius est, aurum, an templum, quod sanctificat aurum? Et quicunque iurauerit in altari, nihil est: qui autem iurauerit in dono, quod est super illud, debet. Cæci, quid enim maius est, donum an altare, quod sanctificat donum? Qui ergo iurat in altari, iurat in eo, & in omnibus quæ super illud sunt. Et qui iurat in templo, iurat in illo, & in eo qui habitat in ipso. Et qui iurat in cælo, iurat in throno Dei, & in eo qui sedet super eum. Væ uobis Scribæ & Pharisei hypocritæ, qui decimatis mentham & anethum, L. rutam M. & cymimum, L. & omne olus, M. & relinquitis quæ grauiora sunt legis, iudiciū, & misericordiā, & fidē L. & charitatē Dei. Hęc autē oportuit facere, & illa non omittere. M. Duces cæci, excolantes culicē, camelum autē glutiētes. L. Væ uobis Pharisæi, qui diligitis * primas cathedrātiam dras in synagogis, & salutationes in foro. Væ uobis, qui estis ut monumēta quæ nō apparēt, & homines ambulātes supra, ne sciunt [quid intrāsū.] Respōdēs autē quidam ex legisperitis, ait illi: Magister hęc dicens, etiā nobis contumeliā facis. At ille ait: Et uobis legisperitis uæ, qui oneratis homines oneribus, quæ portare non possunt, & ipsi uno digito nō tāgitis sarcinas.

M. Væ

M. Væ uobis Scribæ & Pharisei hypocritæ, qui mundatis quod deforis est calicis,
 & paropsidis: intus autem pleni estis rapina,
 & immūdicia. Pharisee cæcē, mūda prius iniusti-
 quod intus est calicis & paropsidis, ut fiat tia
 & id, quod deforis est mundū. Væ uobis
 f Scribæ & Pharisei hypocritæ, qui similes
 estis sepulcris dealbatis, quæ foris appa- * calce
 rent hominibus speciosa, intus autem sunt illitis
 plena osib⁹ mortuorum, & omni spur-
 citia. Sic & uos quidem à foris apparentis
 hominibus iusti, intus autem pleni estis
 hypocrisi & iniquitate. f Væ uobis Scribæ
 & Pharisei hypocritæ, qui ædificatis se-
 pulcra prophetarum. l. paeres autem ue-
 stri occiderunt illos m. & ornatis monu-
 menta iustorū. Et dicitis: Si fuissimus in
 diebus patrum nostrorum, non * efficius * fuisse
 socii corū in sanguine prophetarum. Itaq; mus
 testimonio estis uobis metiplis, l. & pro-
 fecto testificamini, quod consentitis ope-
 ribus patrū uestrorū: m. quia filii corum
 estis, qui prophetas occiderūt, l. quonia
 quidē ipsi eos occiderunt, uos autem ædifi-
 catis corum sepulcra. m. Et uos adimple-
 te mensuram patrum uestrorum. Serpen-
 tes & * genimina uiperarū, quomodo fu- * germi-
 gietis à iudicio gehennæ? l. Propterea & na-
 sapientia Dei dixit: m. f Ecce ego mitto
 p 2 ad

ad uos prophetas L. & apostolos, M. &
sapiētes & Scribas, & ex illis occidetis, &
crucifigetis, & ex eis flagellabitis in syna-
gogis uestris, & persequemini de ciuitate
 *requi-
in ciuitatē, ut ueniat super uos, L. & *in-
ratur quiratur M. omnis sanguis iustus, L. &
sanguis omniū prophetarū, M. qui effusus
Gen.4.b est super terrā L. à cōstitutione mundi, à
generatione ista, M. à sanguine Abel iusti
 11 usq; ad sanguinē Zachariæ filii Barachie,
2.Paral. quē occidistis, L. & periit, M. inter téplū
24.f & altare. Amen dico uobis, uenient hæc
 11 omnia super generationem istam. L. Vx
uobis legisperitis, qui tulistis clauē scien-
tiæ, & ipsi nō introistis, & eos, qui introi-
bant, prohibuistis. Cùm hæc ad illos di-
ceret, cœperūt Pharisæi, & legisperiti gra-
***tentare** uiter insistere, & os eius * opprimere de
multis, insidiantes ei, & quærentes aliquid
***uenari** *capere ex ore eius, ut accusarent eum.]
 M. Hierusalem, Hierusalem, quæ occidis
prophetas, & lapidas eos, qui ad te missi
4.Ef.1.e sunt : Quoties uolui congregare filios
tuos, quemadmodum gallina congregat
pullos suos sub alas suas, & noluisti! Ecce
relinquetur uobis dominus uestra deserta.
Dico enim uobis: Non me uidebitis amo- M
 13 do, donec L. ueniat, cùm dicetis : Bene-
dictus, qui uenit in nomine Domini.] De

De obstinatione Iudeorum : &
uidua offerente duo minuta.

Ioā.12. Mar.12. Luc.21. C A. CXXXII.

- A** Vm autem^{*}tanta signa fecisset corā Feria ter-
 illis, non credebant in eum, ut sermo *ria in hie*
Esaiae fōpleretur, quē dixit: Domine quis *rusalem*.
 credidit auditui nostro, & brachiū domini- *tot
 ni cui reuelatū est? Propterea nō poterant *Esa.53.4*
 credere, quia iterū dixit Esaias: Et excæ- fprophe-
 cauit oculos eorū, & indurauit cor eorū, *ta*
 ut nō uideāt oculis, & intelligāt corde, & *Esa.6.c*
 cōuertatur, & sanē eos. Hoc dixit Esaias,
 quādo uidit gloriam eius, & loquutus est
 de eo. Veruntamen ex principibus multi
B crediderūt in eum, sed propter Phariseos
 nō cōfitebantur, ut de synagoga nō eiice-
 rentur. Dilexerunt enim gloriam hominū
 magis, quām gloriā Dei. **I E S V S** autem
C clamauit, & dixit: Qui credit in me, non
 credit in me, sed in eū, qui misit me. Ego
 lux in mundum ueni, ut omnis, qui credit
 in me, in tenebris non maneat. Et si quis
 audierit uerba mea, & nō custodierit, ego
 non iudico eum. Non enim ueni, ut iudi-
 cem mundum, sed ut * saluum faciā mun- *saluifi-
 dum. Qui spernit me, & non accipit uer- cem
 ba mea, habet qui iudicet eū. Sermo, quē
 loquutus sum, ille iudicabit eum in nouis-
 suno die: quia ego ex meipso non sum lo-

p 3 quut

quutus: sed qui misit me pater, ipse mihi mandatum dedit, quid dicam, & quid loquar. Et scio, quia mādatū eius uita æterna est. Quæ ergo ego loquor, sicut dixit mihi pater, sic loquor. ¶ R. Et sedens i E-
*** ex ad- s v s * contra gazophylacium, aspiciebat uerso gā l. cos, qui mittebāt munera sua in gazophylacium, R. quomodo turba iactabat æs, & multi diuites iactabant multa. Cūm uenisset autem una uidua pauper, misit duo minuta, quod est quadrans. l. Vedit autē i E s v s pauperculam illam uiduam mittenitem æra duo minuta. R. Et cōuocatis discipulis suis, ait illis: Amīc dico uobis, quenā uidua hæc pauper plus omnibus misit, qui miserūt in gazophylacium. Omnes enim ex eo, quod abūdat illis, miserunt l. in munera Dei. Hæc autē ex eo, quod illi dceſt, R. & de penuria sua, omnia, quæ habuit, misit, totū nūdum suū.**

**D e ædificio templi, & cōmina-
tione euersionis Hierusalem.**

Mat. 24. Mar. 13. Lue. 21. c. A. cxxxiii.

M. **Feria ter-
tia.** **E**t egreditus i E s v s de tēplo, ibat. Et accesserunt discipuli eius, ut ostenderent ei ædificationes templi. l. Et quibusdam dicentibus de templo, quod bo-
nis lapidibus & donis ornatum esset, **M.** ipse autem respondens, ait illis: **Videtis
hæc**

hæc omnia, R. & has magnas ædificatio-
 nes? M. Amen dico uobis, I. uenient
 dies, in quibus non relinquetur hic lapis
 super lapidē, qui non destruatur. M. Se-
 bente autem eo super monte Oliveti* con *è regio
 tra templum, accesserunt ad eum discipu- ne tēpli
 li eius secretò, R. & interrogabant eum
 separatis Petrus, & Iacobus, & Andreas,
 & Ioannes M. dicentes: Dic nobis præ-
 ceptor, quando hæc erunt? & quod signū
 aduentus tui, & consummationis seculi?
 Et respondens I. s v s, dixit eis: Videte,
 ne quis uos seducat. Multi uenient in nō-
 mine meo, dicentes: Ego sum Christus, &
 multos seducent. I. Et tempus appropin-
 quabit. Nolite ergo ire post illos. M. Au-
 dituri enim estis prælia & * opiniones *ruino-
 præliorū. I. Cùm autem audieritis præ- res
 lia, & seditiones, nolite terri. Oportet
 enim primū hæc fieri, sed nondum statim
 finis. Tunc dicebat illis: Surget gens con-
 tra gentem, & regnum aduersus regnum.
 Et terræ motus magni erunt per loca, &
 pestilentiae & fames, terroresq; de cælo,
 & signa magna erunt. M. Hæc autem o-
 mnia initia sunt dolorum. R. Videte au-
 tem uos netipos. I. Sed ante hæc omnia
 iniiciant uobis manus suas, & persequen-
 tur. M. Tunc tradent uos in tribulationē,

P 4 &

& occident uos. R. Tradent enim uos in cōciliis, & in synagogis suis uapulabitis, & ante reges & præsides stabitis propter me m. & nomē meū. L. Cōtinget autem uobis in testimoniu illis. M. Et eritis odio omnibus gentibus propter nomē meum. Et tunc scādalizabūtur multi, & inuicem tradent, & odio habebūt inuicē. Et multi pseudoprophetæ surgent, & seducēt multos. Et quoniam abundabit iniquitas, refrigescet charitas multorū. Qui autē perseuerauerit usq; in finē, hic saluus erit. ¶ Et prædicabitur hoc Euangeliū regni in uniuerso orbe, in testimoniu omnibus gentibus, & tunc ueniet * cōsummatio. R. Et cūm duxerint uos tradentes, L. ponite in cordibus uestris nō præmeditari, *quéadmodū respondeatis: nō enim uos estis loquētes: sed Spiritus sanctus. L. Ego enim R. in illa hora L. dabo uobis os & sapiētiam, cui non poterunt resistere, & contradicere omnes aduersarii uestri. R. Tradet autem frater fratrem in mortē, & pater filium: & consurgent filii in parentes, & morte eos afficiēt. L. Trademini enim ~~† habui~~ à parentibus, & fratribus, & amicis, & cognatis: & eritis odio omnibus hominibus propter nomen meum. Et capillus de capite uestro non peribit. In * patientia uestra

~~ab~~
*tolerantia

uestra possidebitis animas uestras.]

De aduentu & persecutione

Antichristi. *Matt. 24. Mar. 13.*

Luc. 21.

C A P. CXXXI I I I.

M Vm ergo uideritis abominationem *Dan. 9. g*

G desolationis, quæ dicta est à Danie-

A le propheta, stante in loco sancto, R. ubi

non debet, M. qui legit, intelligat. L. quia

appropinquabit desolatio eius. M. Tunc

qui in Iudæa sunt, fugiant ad montes, &

qui in teatro, nō descendat aliquid tollere

*de domo sua, & qui in agro, non reuer- *res suas

tantur tollere tunicam suam, L. & qui in domestū

medio cius sunt, discedat, & qui in regio- cas

nibus, non intrent in eam, quia dies ultio-

nūm hi sunt, ut impleantur omnia, quæ

scripta sunt. Væ autem prægnantibus &

B *nutrientibus in illis diebus. M. Orate, ne *lactan-

fiat fugia uestra hyeme vel sabbato. L. Erit tibus

enim pressura magna super terram, & ira

populo huic. Et cadent in ore gladii, &

captivi ducētur in omnes gentes. Et Hier-

usalem calcabitur à gentibus, donec im-

pleantur tempora nationum.

De signis cōsummationis seculi.

Matt. 24. Mar. 13. Luc. 17. C A P. CXXXV.

L. **E** T ait ad discipulos suos: Veniet tem-

A pus, quando desiderabit uidere unū

diem filii hominis, & nō uidebitis. M. Erit

p' 5 enim

enim tunc tribulatio magna. R. Eruntq;
dies illi tribulationis tales, quales nō fue-
runt ab initio creaturæ, quam condidit
Deus usq; nunc, neq; fient. Et nisi abbre-
uiasset Dominus dies illos, nō fuisset sal-
ua omissis caro, sed propter electos, quos
elegit Dominus, abbreviabit dies. M. Tūc
si quis uobis dixerit : Ecce hic est Christus, aut illic : nolite credere, L. nolite ire,
neq; sed temini. M. Surgent enim pseudo-
christi & pseudoprophetæ, & dabūt signa
magna, & prodigia. R. & portenta ad se-
ducendos (si fieri potest) etiā electos. Vos
ergo uidete : ecce prædixi uobis omnia.
M. Si ergo dixerint uobis : Ecce in deser-
to est : nolite exire. Ecce in penetralibus:
nolite credere. L. Nam sicut fulgur exit
ea re- ab oriente, coruscans de sub cælo in *** ea,**
giōe qua quæ sub cælo * sunt, fulget, M. & paret **v**
*** altero** usque in occidente : ita erit & aduentus
*** est** filii hominis, in die sua. Vbicunque fuerit
*** cada-** *** corpus**, illuc congregabuntur & aquilæ.
uer Primum oportet illum multa pati, & re-
probari à generatione hac.

**De signis posteriorib⁹ cōsumma-
tiōis seculi. Mat. 24. Luc. 21. C. CXXXVI.**

M. Statim autem post tribulationem die-
Esa. 13. b Srum illorum, sol obscurabitur, & luna
Eze. 32. b non dabit lumen suum, & stellæ cadēt de cæ-
lo.

Io. 1. Et erunt signa in Sole & Luna & stellis, & in terris pressura gentium, præ anxie- confusione sonitus maris, & fluctuum, are- tates scentibus hominibus præ timore & expe- per de- & statione, quæ superuenientiēt uniuerso orbi. speratio- m. Et uirtutes cælonum commouebuntur. nem re-

De aduentu Christi iudicis signi sonantis
fictato multipliciter. *Mai. 24. Teorum*

Luc. 21. 27. Mar. 13. C. A. CXXXVII.

Et tunc parabit signum filii hominis in cælo: & tunc plangent omnes tribus terræ. Et uidebunt filium hominis uenientem in nubibus cæli cum uirtute magna, & maiestate. Et mittet angelos suos te multa cum tuba & uoce magna: & congregabatur gloria bùt electos à quatuor uētis, à summis cælorum usq; ad terminos eorum, r. & à extre- summo terræ usq; ad summum cæli. m. Ab arbore autem fici, discite parabolam. Cum simili- iam ramus eius tener fucrit, & folia nata, tudine cognoscitis, quia in proximo sit ætas. l. His autem fieri incipientibus, suspicite, & leuare capita uestra, quoniā appropin- quat redemptio uestra. Et dixit illis simi- litudinem: Videte ficalncam, & omnes ar- bores, cum producunt iam ex se fructum, scitis quia prope est ætas. r. Ita & uos cū uideritis hæc fieri, m. scitote quia pro- pe est, & in ianuis l. regnum Dei. Amen dico

dico uobis , quoniam non præteribit ge-
neratio hæc , donec omnia fiant. Cælum
& terra transibunt, uerba autem mea non
transibunt.] Attendite autem uobis , ne
fortè grauentur corda uestra crapula , &
*** i gruat** ebrietate, & curis huius uitæ, &*** superue-**
niat super uos repétina dics illa. Tanquā
enim laqueus superueniet in omnes , qui **c**
Gen.7.b sedent super faciem omnis terræ. m. [De
die autem & hora illa, nemo scit, neq; an-
geli cælorum, r. neq; filius, m. nisi solus
pater. Sicut autem fuit in diebus Noë, ita
erit in diebus aduētus filii hominis. Sicut
enim erant ante diluuium comedentes &
bibentes, nubentes & nuptui tradētes, usq;
ad eum diem , in quo intrauit in arcam
Noë , & non cognouerunt , donec uenit
diluuiū, & tulit, l. & perdidit omnes: m.
87 ita erit aduentus filii hominis. l. Simili-
ter sicut factum est in diebus Loth: ede-
bant & bibebant , emebant & uendebant,
Gen.19.c plantabant & ædificabāt. Qua die autem
exiuit Loth à Sodomis , pluit Deus ignē
& sulphur de cælo, & omnes perdidit, se-
cundum hæc erit, qua die filius hominis
reuelabitur. In hora illa, qui fuerit in te-
sto & uasa eius in domo, ne descédat tol-
lere illa. Et qui in agro, similiter non re-
deat retro. Memores estote uxoris Loth.
Quic

FQuicunq; quæsicit animam suam saluā facere, perdet eam. Et quicūq; perdiderit eam, uiuificabit illam. Dico uobis, in illa nocte crūt duo in lecto, unus assumetur, & alter relinquetur. Duæ erunt molentes *Lucæ 17.* in unum m. in mola, l. una assuinetur, & altera relinquetur. Duo in agro, unus assumetur, & alter relinquetur. Respondentes dicunt illi: Vbi, Domine? qui Dixit illis: Vbicunque fuerit corpus, illuc congregabuntur & aquilæ. Vigilate itaque *Lucæ 21.* omni tempore orantes, ut digni * habeantur * reddamini fugere omnia ista, quæ futura sunt, mini & stare ante filium hominis.

De uigilia, & Oratione. *Luc. 21.* ♂

L. 18. Mat. 24. Mar. 13. CAP. CXXXVIII.

ADicebat autem & parabolā ad illos: *18* [scilicet discipulos] quoniā oportet semper orare, & non * deficere, dicens: Iudex quidam erat in ciuitate quadam, qui gari Deum non timebat, & hominem non reverebatur. Vidua autem quædam erat in ciuitate illa, & ueniebat ad eum, dicens: Vindica me de aduersario meo. Et nolens * per multum tempus. Post hæc autem * aliquā dixit intra se: Etsi Deum non timeo, nec diu hominem reuereor, tamen quia molesta * tandem est mihi hæc uidua, uindicabo eam, ne * in * uituperissimo ueniens * fugillet me, Ait au- tem

tem Dominus : Audite , quid Iudeus ini-
quitatis dixit. Deus autem non faciet uin-
dictam electorū suorum clamantium ad

etiam se die ac nocte, & patientiam habebit in
longani illis ? Dico uobis , quia citò faciet uindi-
mis exi- Etiam illorum. Veruntamē filius hominis
stens su- ueniens, putas inueniet fidem super terrā?
per illis R. [Videte, uigilate & orate: nescitis enim *
quando tempus sit. Sicut enim homo, qui
peregrè profectus, reliquit domum suam,
& uni- & dedit seruis suis potestatem cuiuscun-
cuiq; o- que operis, & ianitori præcepit, ut uigila-
pus suū ret. Vigilate ergo , nescitis enim quando
Dominus domus uenit, serò, an media no-
te, an gallicātu, an manē: ne cùm uenerit

12 repente, inueniat uos dormientes . Quod c
autē uobis dico, omnibus dico: Vigilate.]
1. [Sint lumbi uestri præcincti, & lucerpe
ardētes in manibus uestris. Et uos similes
hominibus expectātibus Dominū suum,
quando reuertatur à nuptiis : ut cùm ue-
nerit, & pulsauerit, confessim aperiant ci.
Beati sunt serui illi, quos cùm uenerit Do-
minus , inuenient uigilantes. Amen dico
uobis , quod præcinctus es , & faciet illos
discubere, & transiens ministrabit illis. Et
si uenerit in secunda uigilia, & si in tertia
serui illi, m. [Vigilate ergo, quia nescitis ^d
qua

*custo-
dia .

*uigilia uenerit, et ita inuenient: beati sunt
serui illi, m. [Vigilate ergo, quia nescitis ^d

qua hora Dominus uester uenit. l.
 Hoc autem scitote, quoniam si sciret pater-
 familias, qua hora hunc ueniret, uigilaret
 utique, & non sineret perfodi domum suam.
 Et uos estote parati, quia qua hora non
 putatis, filius hominis ueniet.] Ait autem ei
 Petrus: Domine, ad nos dicis hanc para-
 bolam, an ad omnes? Dixit autem Dominus:
 Quis putas est fidelis dispensator & pru-
 dens, quem constituit Dominus super fa-
 miliam suam, ut det illis in tempore triti-
 ci mensuram? Beatus ille seruus, quem cum dimen-
 uenerit Dominus, inuenierit sic faciem. sum
 m. Amem dico uobis, super omnia bona, l.
 quae possidet, m. constituet eum.] Si autem
 dixerit malus ille seruus in corde suo: Mo-
 ram facit dominus meus uenire, & cœperit
 percutere conservuos suos. l. & ancillas,
 & edere & bibere, & ineibriari. m. mādu-
 cet autem & bibat cum ebriosis: l. ueniet
 dominus serui illius in die, qua non spe-
 rat, & hora qua nescit, & dividet eum, * dissecabit
 partemque eius cum infidelibus m. & hypo-
 critis ponet. Ibi erit fletus & stridor den-
 tium. l. Ille autem seruus, qui cognouit
 uoluntatem Domini sui, & non se præpa-
 rauit, & non fecit secundum uoluntatem
 eius, plagiis uapulabit multis. Qui autem
 non cognouit, & fecit digna plagiis, uapu-
 labit

labit paucis. Omni autē cui multūm dātum est , multūm quæretur ab eo : & cui commēdauerunt multūm, plus petent ab eo. Ignem ueni mittere in terram, & quid * si iam uolo , * nisi ut accendatur? Baptismo au-^H
accensus tem habeo baptizari , & quomodo coar-
est ētor, usq; dum perficiatur? Putatis quia pa-
cem ueni mittere in terram? non dico uo-
bis, sed separationem. Erunt enim ex hoc
quinq; in una domo diuisi , tres in duos,
& duo in tres. Diuidetur pater in filium,
& filius in patrem suum. Et māter in fi-
liam, & filia in matrem. Socrus in nurum
suam, & nurus in socrum suam.

De decem uirginibus , & decem talentis. Mat.15. Luc.14. c. CXXXIX.

M. I Tunc simile erit regnum cælorum ^A
decem uirginibus, quæ accipientes
lampades suas, exierūt obuiam sponsō &
sponsæ. Quinq; autem ex eis erant fatuæ,
& quinq; prudētes. Sed quinq; fatuæ acce-
ptis lampadibus , non sumpererunt oleum
secū. Prudentes uero accepérunt olcū in ^B
uafis suis cum lampadibus. Moram autē
faciente sposō, dormitauerunt omnes, ac
dormierunt. Media autem nocte clamor
factus est: Ecce sponsus uenit, exite obuiā
ei. Tunc surrexerūt omnes uirgines illæ,
& ornauerunt lampades suas. Fatuæ au-
tem

tem sapientibus dixerunt : Date nobis de
oleo uestro, quia lampades nostræ extin-
guuntur. Responderunt prudentes, dicen-
tes: Ne forte non sufficiat nobis & uobis,
ite potius ad uendentes , & emite uobis.
Dum autem irent emere , uenit sponsus:
& quæ paratæ erant , intrauerunt cum eo
ad nuptias , & clausa est ianua.* Nouissi- *Postre-
mè uero ueniuit & reliquæ uirgines,dicé- mūm
tes : Domine,domine,aperi nobis. At ille
respondens, ait : Amen dico uobis,nescio
uos. Vigilate itaq; , quia nescitis diē neq;
horā.]† Sicut enim homo peregrè pro- flicens , uocauit seruos suos, & tradidit filius ho-
illis bona sua. Et uni dedit quinq; talēta, alii autem duo,alii uero unum:unicuique minis ue-
secundum propriam* uirtutem, & profe- ðus est statim. Abiit autem qui quinq; ta- tientis.
lēta acceperat,& operatus est in eis,& lu- cratus est alia quinq;. Similiter & qui duo acceperat,lucratus est alia duo. Qui autē
unum acceperat , abiit & fodit in terram, & abscondit pecuniam domini sui. Post
multum uero tēporis uenit Dominus ser- uorum illorum , & posuit rationem cum
eis. Et accedens, qui quinq; talenta acce- perat,obtulit alia quinque talenta, dicés:
Domine,quinq; talēta tradidisti mihi,ec- ce alia quinque superlucratus sum. Ait illi
q domin

dominus eius: Euge serue bone & fidelis,
 quia super pauca fuisti fidelis, super multa te cōstituam. Intra in gaudiū Domini
 tui. Accessit autem & qui duo talenta ac-
 ceperat, & ait: Domine, duo talenta tradi-
 disti mihi, ecce alia duo superlucratus
 sum. Ait illi Dominus eius: Euge, serue
 bone & fidelis, quia super pauca fuisti fi-
 delis, super multa te constituam. Intra in
 gaudiū Domini tui.] Accedens autem &
 qui unum talentū acceperat, ait: Domine,
***nouit te** *scio quia homo durus es: metis ubi non
 seminasti, & congregas ubi non sparsisti:
 Et timens, abiit: & abscondi talentum tuum
 in terrā. Ecce, habes quod tuum est. Re-
 spondens autem Dominus eius, dixit ei:
 Serue male & piger, sciebas quia meto ubi
 non seminaui, & cōgrego ubi non spar-
 si, oportuit ergo te pecuniam meam com-
 mittere numulariis, & ueniens ego acce-
 pissem utiq; quod meum est, cum usura.
 Tollite igitur ab eo talentum, & date ei,
 qui habet decem talenta. Omni enim ha-
 benti, dabitur, & abundabit: ei autem qui
 non habet, & quod uidetur habere, aufe-
 retur ab eo. Et inutilem seruum ciicite in
 tenebras exteriores. Illic erit fletus, & stri-
 dor dentium. [Parabolam de decem Mitis,
 vide supra, capite CXII.]

De

De uentilatione areæ in extremo
iudicio. *Mat. 25.* C A P. C X L.

CV' in autē uenerit filius hominis in
maiestate sua, & omnes * angeli * gloria
eius cuin eo : tunc sedebit super sedē ma- * sancti
iestatis suæ, & congregabuntur ante cum
omnes gétes, & separabit eos ab inicem,
sicut pastor segregat oves ab hœdis. Et
statuet oves quidē à dextris, hœdos au-
tem à sinistris. Tunc dicet Rex, his qui à
dextris eius erunt: Venite benedicti patris
mei , possidete paratum uobis regnum à
cōstitutione mundi. Esuriui enim , & de- *Esa. 58. b*
distis mihi manducare : sitiui , & dedistis *Eze. 18. b*
mihi bibere: hospes erā, & collegistis me: *Eccl. 7. d*
nudus, & operuistis me: infirmus, & uis-
tastis me: in carcere erā, & uenistis ad me.
Tunc respondebūt ei iusti, dicentes: Do-
mine, quando te uidimus cōfidentem , &
pauimus ? sūcientem , & dedimus tibi po-
tum ? Quando autem te uidimus hospi-
tem, & collegimus? aut nudum, & coope-
ruimus te ? Aut quando te uidimus infir-
mum, aut in carcere, & uenimus ad te? Et
respondens Rex , dicet illis: Amen dico
uobis, quādiu fecistis uni de his fratribus
meis minimis, mihi fecistis. Tunc dicet et
bis qui à sinistris eius erunt: Discedite à *Psal. 6. e*
me maledicti in ignem æternum, qui pa-

q 2 ratus

ratus est diabolo, & angelis eius. Esuriui
enim , & non dedistis mihi manducare:
ficiui , & non dedistis mihi potum : ho-
spes eram, & non collegistis me : nudus,
& non operuistis me : infirminus,& in car-
cere,& non uisitastis me. Tunc responde-
bunt ei & ipsi, dicentes : Domine, quan-
do uidimus te esurientem, aut sitiensem,
aut hospitem, aut nudum, aut infirmum,
aut in carcere,& non ministrauimus tibi?
Tunc respondebit illis,dicens: Amen di-
co uobis,quādiu non fecistis uni de* mi-
noribus his,nec mihi fecistis. Et ibunt hi
in supplicium æternum,iusti autem in ui-
tam æternam.]

*mini-
mis

**D e ultimo reditu Christi à mon-
te Oliueti in Bethaniām.** *Luc. 22.
Mar. 11. Mat. 26.* C A P. C X L I.

1. **A** Ppropinquabat autē dies festus azy-
morum , qui dicitur Pascha. Et ta-
ctum est cùm consummasset i s v s ser-
mones hos omnes , dixit discipulis suis:
Scitis quia post biduum pascha fiet, & fi-
lius hominis tradetur,ut crucifigatur. R.
Cùm autem iam uespera esset hora, exiit
in Bethaniām cum duodecim.

D e Alabastro unguenti. *Ioan. 12.
Mar. 14. Mat. 26.* C A P. C X L I.

Fccer

1. **F**ecerunt autē ei cœnam ibi, R. in do-
 mo Simonis leprosi. 1. Et Martha mi-
 nistrabat: Lazarus uero erat unus ex dif-
 cūm bētibus. R. Et cùm recūberet, 1. Ma-
 ria accepit libram unguéti nardi pisticæ
 pretiosi, & unxit pedes i s v , & extersit
 capillis suis pedes eius, R. & fracto alaba-
 stro effudit super caput M. ipsius recum-
 bentis, 1. & domus repleta est ex odore
 unguenti. R. Erant autē quidam indignè
 ferentes intra semetipsos discipuli, & di-
 centes: * Vt quid perditio hæc unguenti * **A**d
 facta est? 1. Dixit ergo unus ex discipulis
 eius, Iudas Iscariotis, qui cum erat tradi-
 turus: Quare hoc unguentum non uæ-
 niit trecentis denariis, & datum est cge-
 nis? Dixit autem hoc, non quia de egenis
 * pertinebat ad eum, sed quia fur erat, & * cura es-
 * loculos habens, & ea quæ mittebantur, set illi
 portabat. R. Et fremebat in eā. M. Sciens * marsu-
 autē I E S V S , ait illis: R. Sinite illā. 1. in diē pium
 sepulturæ meæ seruat illud. M. Quid mo-
 lesti estis huic mulieri? Opus enim bonū
 operata est in me. R. Semper enim paupe-
 res habetis uobiscū: & cùm uolueritis, po-
 teritis eis benefacere: me autē nō semper
 habebitis. **Q**uod habuit, hoc fecit. Preque-
 nit ungere cōrpus meum in sepulturā. M.
 * Mittens enim unguentum hoc in corpus

meum, ad sepe liendum me fecit. Amé di-^B
co uobis, ubi cunque prædicatum fuerit
Euangelium hoc in toto mundo, & quod
mulie- hæc fecerit R. narrabitur in memoriâ ei^o.
ris, sup- De Christi uenditione facta per
ple Iudam. Mat. 26. Lyc. 22. Mar. 14.

C A P V T C X L I I I .

M. **T**unc cōgregati sunt principes sacer-^C
dotum, & seniores populi, in atrium
principis sacerdotum, qui dicebatur Cai-
phas, & consilium fecerunt. R. Et quære-
bāt summi sacerdotes & Scribæ, quomo-
do eum dolo tenerent, & occiderent. L.
Timebant uero plebs. M. Dicebant au-^D
tem: Non in die festo: Ne forte tumultus
fieret in populo. L. Intrauit autem Sata-
nas in Iudam, qui cognominabatur Isca-
riotes, unum de duodecim: & abiit M. ad
principes sacerdotū R. & summos sacer-
dotes, ut proderet eū illis. L. Et loquutus
est cum principibus sacerdotum & imagi-
stris, quemadmodū illū traderet eis,
M. & ait illis: Quid uultis mihi dare, &
ego uobis eum tradam? R. Qui audientes
gauisi sunt, & promiserūt, L. & pauci sunt
pecuniam illi dare. M. At illi cōstiruerūt
ei triginta argenteos L. & spopondit. M.
Et exinde quærebat opportunitatem, ut
cum opportuniè traderet L. sine turbis.
Liber

LIBER T E R - T I V S.

De Egressu Christi.

De missione Petri, & Ioannis, ut
pararent pascha. *Ioan. 22. Mat. 26.
Mar. 14. Luc. 22.* C A P. CX L I I I I .

N T E diem festū paschæ,
R. primo die azyinorum,
quando pascha immola-
bant: l. & in quo necesse
erat *occidi pascha: m. ac- *immo-
cesserunt discipuli ad Iesum: R. & dicunt Iari
ei discipuli: Quò uis canus, & paremus ti
bi, ut manduces Pascha? Et mittit duos ex
discipulis suis, l. Petrum & Ioanné, dicēs:
Euntes parate nobis Pascha, ut māduce-
mus. At illi dixerūt: Vbi uis paremus? Et
dixit ad eos: m. Ite in ciuitatē ad quendā.
l. Ecce introēuntibus uobis in ciuitatem,
occurret uobis homo *aphorā aque por-
tans: sequimini eum in domum, in quam
intrat, & dicetis patrifamilias dom°: Di-
cit tibi magister. m. Tēpus meū prope est,
apud te facio Pascha cum discipulis meis.
R. Vbi est refectio mea l. & diuersorium,

q 4 ubi

ubi Pascha cū discipulis meis māducem? Et ipse ostenderet uobis cœnaculum magna strati, & ibi parate nobis. R. Et abiicerūt discipuli eius, & uenerunt in ciuitatem. L. Euntes autem inuenierunt sicut dixit illis Iesus: & parauerunt Pascha.

De comeditione agni paschalis in cœna Domini. *Matt. 26. Mar. 14.*

Luce 22.

C A P. C X L V.

M. & R. **V** Espere autem factō, uenit [à Bethan^d ia in Hierusalēm] cū duodecim. L.

Et cūm facta esset hora, discubuit, & duo decim apostoli cū eo. Et ait illis: Desiderio desiderauit hoc pascha māducare uobiscum antequā in patiar. Dico enim uo-

* post- bis, quia * ex hoc [id est, post hanc horā] * nō
hac manducabo illud, donec impleatur in re-
* nō edā gno Dei. Et accepto calice, gratias egit, et
ultra ex dixit: Accipite †, & diuidite inter uos. Di-
eo co enim uobis, quod nō bibam de * gene-
† hoc ratione uitis, donec regnum Dei ueniat.

* germi- **D**e ablutione pedum, & obscu-
ne ra proditoris manifestatione.

Joan. 13.

C A P. C X L V I.

Scens Iesus quia uenit hora eius, ut A
transeat de hoc mundo ad patrē: cūm
dilexisset suos, qui erant in mundo, in fi-
nem dilexit eos: & cœna facta [agni typi-
ci] cūm iam diabolus misisset in cor, ut
traderet

traderet eum Iudas Simonis Iscariotis:
 sciens quia omnia dedit ei pater in ma-
 nus; & quia à Deo exiuit, & ad Deum ua-
 dit: surgit à cœna, & ponit uestimenta sua.
 Et cùm accepisset linteum, præcinxit se.
 Deinde misit aquam in pelvam, & cœpit
 lauare pedes discipulorum suorum, & ex-
 tergere linteum, quo erat præcinctus. Venit
 ergo ad Simonem Petrum, & dicit ei Pe-
 trus: Domine tu mihi lauas pedes? Respo-
 dit Iesus, & dixit ei: Quod ego facio, tu
 nescis modo, scies autem postea. Dicit ei
 Petrus: Non lauabis mihi pedes in æter-
 num. Respondit ei Iesus: Si non lauero te,
 non habebis partē mecum. Dicit ei Simon
 Petrus: Domine, nō tantū pedes meos,
 sed & manus & caput. Dicit ei Iesus: Qui
 lotus est, nō *indiget nisi ut pedes lauet, *opus
 sed est mundus totus. Et uos mundi estis, habet
 sed non omnes. Sciebat nanque quisnam
 esset, qui traderet eum. Propterea dixit:
 Non estis in mundi omnes. Postquam ergo
 lauit pedes eorum, & accepit uestimenta
 sua, cùm recubuisse iterum, dixit eis: Sci-
 tis, quid fecerim uobis? Vos uocatis me
 magister & domine, & bene dicitis, sum
 enim. Si ergo ego laui pedes uestrros do-
 minus & magister, & uos debetis alter al-
 terius lauare pedes. Exemplum enim dedi
 q s uobis,

uobis, ut quemadmodū ego feci uobis, ita
& uos faciatis.] Amē amē dico uobis, nō
legatus est seruus maior domino suo, neq; *apo-
stolus maior eo qui misit illū. Si hæc sci-
tis, beati eritis, si feceritis ea. Nō dc omni-
bus uobis dico, [quod critis beati] ego scio
quos elegerim: sed ut adimpleatur scri-
Psa. 40.c ptura, Qui manducat mecum panem le-
uabit contra me calcaneum suum. Amo-
do dico uobis prius quām fiat, ut cùm
factum fuerit, credatis quia ego sum.

**D e s a c r a m ē t i E u c h a r i s t i æ i n s t i-
t u t i o n e .** *Matt. 26. Mar. 14. Lue. 22.*

C A P V T

C X L V I I .

M. *C*onatib⁹ aut̄ eis, accepit Iesu panē, ^A
I. gratias egit, M. benedixit, ac fregit
deditq; discipulis suis, & ait: Accipite, &
comedite: Hoc est corpus meū, I. qđ pro
uobis tradetur. Hoc facite in meā cōme-
morationē. Similiter et calicē postquā cœ-
nauit M. accipiēs, gratias egit, & dedit il-
lis, dicēs: Bibite ex hoc oēs: Hic ē sanguis
me⁹ noui testamēti. I. Hic est calix nouū
testamētū in meo sanguine, qui pro uobis
M. & pro in multis effundetur in remissionē ^B
peccatorū. Dico aut̄ uobis, quia non bibā
modo de hoc geniinī uitis, usq; in diē
illū, cùm illud bibā nouū uobiscū in re-
gno patris mei. R. Et biberunt ex eo oēs.
De

De apertiori proditoris mani-
statione, eiusque egressu. *Mat. 26.*

Io. 13. Luc. 22. Mar. 14. CAP. CXLVIII.

- A**men amen dico uobis, qui accipit,
Asi quem misero, me accipit. Qui au-
tein me accipit, accipit eum qui me misit.
Cum h^ec dixisset Iesus turbatus est spiri-
tu, & *protestatus est, & dixit, Amen *testatus
dico uobis, quia unus ex uobis me tradet,
R. qui manducat mecum. **i.** Aspiciebant
ergo adiuicem discipuli, h^esitant^es de
quo diceret. **M.** Et cōtristati ualde, cœpe-
runt singuli **R.** & singulatim **M.** dicere:
Nūquid ego sum Dominus? At ille respō-
dens, ait illis: Vnus ex duodecim, qui in-
Ctingit mecum manum in *paropside, hic *catino
me tradet. Filius quidem hominis uadit,
sicut scriptū est de illo. Væ autem homi-
ni illi, per quem filius hominis tradetur.
Bonum erat ei, si natus non fuisset homo
ille. Respondens autem Iudas, qui tradi-
dit cum, dixit: Nunquid ego sum rabbi?
Ait illi: Tu dixisti. **i.** Erat ergo recumbēs
unus ex discipulis eius in sinu Iesu, quem
diligebat Iesus. Innuit ergo huic Simon
Petrus, & dixit ei: Quis est, de quo dicit?
Itaque; cum recubuisse ille super pectus Ie-
su, dicit ei: Domine quis est? Respōdit Ie-
sus: Ille est, cui ego intinctū panē porre-
xero.

xero. Et cùm intinxisset panē, dedit Iude^z Simonis Iscariotis. Et post buccellā itrauit in cū Satanas. Et dicit ei Iesus : Quod facis, fac citius. Hoc autē nemo scivit dis-
cubentiū, ad quid dixerit ei. Quidā enim putabant, q̄a loculos habebat Iudas, quòd dixisset ei Iesus: Eme ea quæ op̄ sunt no-
bis ad diem festum. Aut egenis ut aliquid daret. Cum ergo accepisset ille, exiuit cō-
tinuo. Erat aut̄ nox. Cum ergo exisset, di-
xit Iesus: Nūc clarificatus est filius homi-
nis, & Deus^{*} clarificatus est in eo. Si Deus^{*}
clarificat⁹ est in eo, & Deus clarificabit eū
in semetipso. Et cōtinuo clarificabit eum.
***glorifi-
catus**

**D e quæstione, quis discipuloru-
m̄ esset maior: & prædictione ne-
gationis Petri.** Mat. 16. Marc. 14.

Luc. 22. 10. 13. C A P. C X L I X.

L. **E**T ipsi cœperunt quærere inter se, ⁴
quis esset, qui eum traditus esset.
¶ Facta est autem & contentio inter eos,
quis eorum uideretur esse maior. Dixit
autem eis : Reges gentium dominantur
eorum, & qui potestatem habent super
eos, benefici uocantur. Vos autem non
sic. Sed qui maior est in uobis, fiat sicut
***dux** minor, & qui ^{*}præcessor est, sicut mini-
strator. Na quis maior est, qui recumbit,
an qui ministrat? Nónne qui recumbit?
Ego

Ego autem in medio uestrum sum, sicut qui ministrat. Vos aut̄ estis, qui perman-
sistis mecum in temptationibus meis. Et ego dispono uobis, sicut dispositus mihi pater meus, regnū, ut edatis & bibatis su-
per mēsam meam in regno meo, & sede-
atis super thronos iudicantes duodecim
tribus Israēl.] M. Tunc dixit illis Iesus:
Omnes uos scandalum patiemini in me
in ista nocte, quia scriptum est: Percutiam Zac. 13. c
pastorem, & dispergētur oves gregis. Sed postquam resurrexero, præcedamus in Galilæam. Respondens autem Petrus, ait illi: Ecce omnes scandalizati fuerint in te,
nunquam scandalizabor. Et ait illi Iesus:
L. Simon eccce Satan expetiuit uos, ut cri-
braret sicut triticum. Ego autem rogaui pro te, ut non deficiat fides tua. Et tu ali-
quando conuersus, confirma fratres tuos.
D. I. Filioli adhuc modicum uobiscum sum. Quæretis me, & sicut ego dixi Iudæis,
Quod ego uado, uos non potestis uenire. Et uobis dico modo: Dicit ei Simon Pe-
trus: Domine quo uadis? Respōdit Iesus:
Quod ego uado, non potes me sequi mo-
do. Sequeris autē postea. Dicit ei Petrus:
†Quare non possum te sequi modo? Do- † Domi-
mine tecum paratus sum, & in carcerem, ne
& in mortem ire. Animam meam pro te
ponam.

ponam. Respōdit ei Iesus: Animam tuam
pro me pones? Amen amē dico tibi: m. In
hac nocte, R. priusquam gallus bis uocē
dederit, ter inc es negaturus. At ille am-
plius loquebatur: m. Etsi oportuerit me
mori tecum, te non negabo. Similiter &
omnes discipuli dixerunt. l. Et dixit eis:
Quando misi uos sine fācculo & pera &
calciamentis, nunquid aliquid defuit uo-
bis? At illi dixerūt: Nihil. Dixit ergo eis:
Sed nunc qui habet fācculū, tollat, simili-
ter & peram. Sed qui non habet, uēdat tu-
nicam suam, & emat gladium. Dico enim
uobis, quoniā adhuc quod scriptum est,
oportet impleri in me: Et cùm iniquis iu-
stus deputatus est. Etenim ea quae sunt de
me, finem habent. At illi dixerunt: Ecce,
duo gladii hic. At ille dixit eis: Satis est.

De prima parte sermonis Domi-
ni in coena. Ioan. 13. C. 14.
Math. 26.

C A P. C L.

1. **F**ilioli adhuc modicum uobiscū sum.¹⁴
Mandatum nouum do uobis, ut dili-
gatis inuicem, sicut dilexi uos, ut & uos
diligatis inuicem. In hoc cognoscet o-
mnes, quia mei estis discipuli, si dilectio-
nem habueritis ad inuicem. Et ait: Non
turbetur cor uestrum. Creditis in Deum,
& in me credite. In domo patris mei mā-
siones

siones multæ sunt. *Si quo minus, dixiſ- *Sin mi-
ſem uobis, quia uado parare uobis locū. nus
Et si abiero, et preparauero uobis locum,
iterum *uenio ad uos, & accipio uos ad *uentu-
meipſum, ut ubi ego ſum, & uos ſitis. Et ras ſunt
quo ego uado, ſcitis, & uiam ſcitis. Dicit
ei Thomas: Domine, neſcim⁹ quo uadis,
& quomodo poſſumus uiam ſcire? Dicit
ei Ieſus: Ego ſum uia, ueritas & uita. Ne-
mo uenit ad patrē, niſi per me. Si cogno-
uiſſetis me, & patrem meum utique co-
gnouifſetis, & amodo cognoscetis eum,
& uidiftis eū. Dicit ei Philippus: Domi-
ne oſtēde nobis patrem, & ſufficit nobis.
Dicit ei Ieſus: Tanto tempore uobis cum
ſum, & non cognouifſis me? Philippus,
qui uidet me, uidet & patrem meum.
Quomodo tu dicis: Oſtende nobis pa-
trem? Non credis, quia ego in patre, &
pater in me eſt? Verba quæ ego lo-
quor uobis, à meipſo non loquor: pater
autem in me manens, ipſe facit opera.
Non creditis, quia ego iu patre, & pater
in me eſt? alioqui propter opera ipsa cre-
dite † Amen anten-dico uobis, qui credit † mihi
in me, opera quæ ego facio, ipſe faciet, &
maiora horum faciet, quia ego ad patrem
uado. Et quodcumque petieritis patrena
in nomine meo, hoc faciā, Iut glorifice-
tur

tur pater in filio. Si quid petieritis me in
nominis meo, hoc faciam. Si diligitis,
me, mandata mea seruate. Et ego rogabo
*** consu-** patrem, & aliuin *** paracletum** dabit uobis,
latorem ut maneat uobiscum in æternum, spiri-
tum ueritatis, quem mundus non potest
accipere, quia non uidet eum, nec scit
eum. Vos autem cognoscetis eum, quia
apud uos manebit, & in uobis erit. Non
relinquam uos orphanos: ueniam ad uos.
 Adhuc modicum, & mundus me iam
non uidet. Vos autem uidetis me, quia
ego uiuo, & uos uiuetis. In illo die uos co-
gnoscetis, quia ego sum in patre meo, &
uos in me, & ego in uobis. Qui ha-
bet mandata mea, & seruat ea, ille est, qui
diligit me. Qui autem diligit me, dili-
getur à patre meo, & ego diligam eum,
*** insinua** & *** manifestabo ei** meipsum. Dicit ei Iu-
bo das, non ille Iscariotis: Domine quid fa-
ctum est, quia manifestatus es teipsum
nobis, & non mundo? Respōdit Iesus, &
dixit ei. Si quis diligit me, sermonem
meum seruabit, & pater meus diligit
eum, & ad eum ueniemus, & mansio-
nem apud eum faciemus. Qui non diligit
me, sermones meos non seruat. Et sermo-
nem quē audistis, nō est meus, sed ci^o qui
misit me patris. Hæc locutus sum uobis,
apud

apud uos manes. Paracletus autem Spiritus sanctus, quem mittet pater in nomine meo, ille uos docebit omnia, & *suggeret *subm-
uobis omnia quæcunq; dixerunt uobis. Pa- nebit
cem relinquuo uobis, pacem meam do uo-
bis. Non quomodo mundus dat, ego do
uobis. Non turbetur cor uestru, neq; for-
midet. Audistis, quia dixi uobis, *Vado & *Abeo
uenio ad uos. Si diligeretis me, gauderetis
utiq; quia fuado ad patrem, quia pater ma- †dixi
ior me est. Et nunc dixi uobis, prius quam
fiat, ut cum factum fuerit, credatis. Iam
non multa loquar uobiscum. Venit enim
princeps mundi huius, & in me non ha-
bet quicquam. Sed ut cognoscat mundus,
quia diligo patrem, & sicut mandatum
dedit mihi pater sic facio.] Surgite eamus
hinc. m. Et hymno dicto exierunt. [extra
civitatem, uersus maniem Oliveti.]]

De residuo sermonis Domini,
facti post urbis egressum,
modo eundo, modo stando.

Ioan. 15.16.17.

CAP. CL I.

¶ **E**go sum uitis uera, & pater meus a- 15
gricola est. Omnem palinitem in me
non ferent fructu, tollet cum: & omnem
qui fert fructu, purgabit cum, ut fructum
plus adferat. Iam uos mundi estis propter
sermonem, que loquutus sum uobis. Ma-
nete

r

nete

nite in me, & ego in uobis. Sicut palmes non potest ferre fructum à semetipso, nisi manerit in uite: sic nec uos, nisi in me maneritis. ¶ Ego sum uitis, & uos palmites. Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructū multū: quia sine me nihil potestis facere. Si quis in me nō manerit, mittetur foras, sicut palmes: & arescet, & colligent eum, & in igne mittent, & ardēt. ¶ Si maneritis in me, & uerba mea in uobis manerint, quodcumque uolueritis, petetis, & glorificauet uobis. ¶ In hoc * clarificatus est pater meus, ut fructum plurimum adferatis, & efficiamini mei discipuli. Sicut dilexit me pater, & ego dilexi uos. Manete in dilectione mea. Si præcepta mea seruaueritis, manebitis in dilectione mea: sicut & ego præcepta patris mei seruaui, & in aīco in eius dilectione. Hæc loquutus suis uobis, ut gaudiū meum in uobis sit, & gaudium uestrū impleatur. ¶ Hoc est præceptum meum, ut diligaris iūicē, sicut dilexi uos. Maiorē hac dilectionē nemo habet, quam ut animā suā ponat quis pro amicis suis. Vos amici mei estis, si feceritis, quæ ego præcipio uobis. * Iam non dicam uos seruos, quia seruus nescit, quid faciat dominus eius. Vos autem dixi amicos, quia omnia quæcunq; audiuī à patre meo, nota feci

* Post
hac

feci uobis. Non uos me elegistis, sed ego
 elegi uos, & posui uos, ut eatis & fructum
 adseratis, & fructus uester maneat : ut
 quodcunque petieritis patrem in nomine
 meo, det uobis.] ¶ Hæc mando uobis, ut
 diligatis inuicem. Si mūdus uos odit, scito-
 te, quia me * priorē uobis odio habuit. Si * prius q
 de mundo fuissetis, mūdus quod suū erat, uos
 diligeret : quia uerò de mundo non estis,
 sed ego elegi uos de mundo, propterea
 odit uos mūdus. Memétote sermonis mei,
 quin ego dixi uobis: Non est seruus ma-
 ior domino suo. Si me persecuti sunt, &
 uos persequētur. Si sermonē meū seruau-
 ent, & uestrum seruabūt. Sed hæc omnia
 facient uobis propter nomen meum, quia
 nesciunt eum, qui misit me. Si non uenif-
 sem, & loquutus eis nō fuisset, peccatum
 non haberent. Nunc autem * excusationē * p̄tex-
 non habent de peccato suo. Qui odit me, tuin.
 odit & patrem meum. Si opera non fecis-
 sem in eis, quæ nemo alijs fecit, peccatum
 non haberent. Nunc autem & uiderunt,
 & oderunt & me, & patrem meum. Sed ut
 adimpleatur sermo, qui in lege corū scri-
 ptus est: Quia odio habuerunt me gra- *Pſa. 14.6*
 tis.] ¶ Cum autē uenerit paracletus, quem
 ego mittam uobis à patre, spiritum uerita-
 tis, qui à patre procedit, ille testimonium

perhibebit de me. Et uos testimonii perhibebitis, quia ab initio mecum estis. Hæc

16 loquutus sum uobis, ut non scandalizem* alienos mini.* Absque synagogis facient uos. Sed à syna - uenit hora, ut omnis, qui interficit uos, aragogis fabitetur * obsequium sc̄e præstare Deo. Et facient, id hæc facient uobis, quia non nouerunt p̄est, excō trem neq; me. Sed hæc loquutus sum uo- munica - bis, ut cùm uenerit hora, eorum remini- bunt. sc̄amini, quia ego dixi uobis. ¶ Hæc autē * cultum uobis ab initio non dixi, quia uobiscum eram. Et nunc suado ad eum, qui me mi- fit, & nemo ex uobis interrogat me, quō uadis? Sed quia hæc loquutus sum uobis, tristitia impleuit cor uestrum, sed ego ue- ritatem dico uobis, Expedit uobis, ut ego uadam. Si enim nō abiero, paracletus non ueniet ad uos, Si autem abiero, mittam eum ad uos. Et cum uenerit, ille arguet mundum de peccato, & de iustitia, & de iudicio. De peccato quidē, quia non cre- diderunt in me. De iustitia uero, quia ad patrem uado, & iam non uidebitis me. De iudicio autē, quia princeps huius mundi iam indicatus est. Adhuc multa habeo uo- bis dicere, sed nō potestis portare modo. Cùm autem uenerit spiritus ille Veritatis * ducet * docebit uos omnē ueritatem. Non enim uos in loquetur à semetipso, sed quęcūq; audier, loquet

loquetur, & quæ uentura sunt, annuntia-
 bit uobis. Ille me clarificabit, quia de meo
 accipiet, & annūtiabit uobis. Omnia quæ-
 cunque habet pater, mea sunt: propterea
 dixi, quia de meo accipiet, & annuntiabit
 uobis.] Modicum, & *iam non uidebi- *ampli-
 tis me, & iterum modicū, & uidebitis me,
 quia uado ad patrē. Dixerunt ergo ex di-
 scipulis cius adiuicē: Quid est hoc quod
 dicit nobis: Modicū & iam non uidebitis
 me, & iterū modicum & uidebitis me, &
 quia uado ad patrē? Dicebat ergo: Quid
 est hoc, quod dicit nobis Modicum? Ne-
 scimus, quid loquitur. Cognouit autē i-
 sūs, quia uolebāt euān interrogare, & di-
 git eis: De hoc queritis inter uos, quia
 dixi, Modicū & non uidebitis me, & iterū
 modicū, & uidebitis me. Amen amen di-
 co uobis, quia plorabitis & *flebitis uos, *lamen-
 mundus autē gaudebit, uos autem cōtri-
 stabimini: sed tristitia uestra uertetur in
 gaudium. Mulier cùm parit, tristitiam ha-
 bet, quia uenit hora eius. Cùm autē pepe-
 rit puerū, iam non meminit pressuræ, pro-
 pter gaudiū, quia natus est homo in mun-
 dum. Et uos igitur nunc quidē tristitiam
 habetis. Iterum autē uidebo uos, & gau-
 debit cor uestrum, & gaudium uestrū ne-
 mo tollet à uobis:] & in die illo me non
 rogab

*Quod-rogabitis quicquam. [Amé amé dico tio-
cunq; bis: * Si quid petieritis patrem in nomine
meo, dabit uobis. Vsq; modo non petistis
quicquam in nomine meo. Petite & acci-
pietis, ut gaudium uestrū sit plenum. Hæc
in prouerbiis loquutus sum uobis. Venit
hora, cùm iam non in prouerbiis loquar
uobis, sed palam de patre meo annūtiabo
uobis. In illo die in nomine meo petetis.
Et non dico uobis, quia ego rogarbo pa-
trem de uobis. Ipse enim pater ainstat uos,
quia uos me ainstatis, & credidistis, quia à
Deo exiui. Exiui à patre, & ueni in mun-
dum : iterum relinquo mundum, & uado ad patrem. Dicunt ei discipuli eius : Ecce
nunc palam loqueris, & prouerbium nul-
lum dicis. Nunc scimus, quia scis omnia,
& non opus est tibi, ut quis te interro-
get. In hoc credimus, quod à Deo existi. 1
Respondebit eis Iesus : [Modo creditis. Ecce
uenit hora, & iam uenit, ut dispergaminis
unusquisq; in propria, & me solum relin-
quatis. Et tamen non sum solus, quia pa-
ter mecum est. Hæc loquutus sum uobis,
ut in me pacem habeatis. In mundo presu-
ram habebitis : sed confidite, ego uici mun-
dum. Hæc loquutus est i e s u s. [& sub-
leuatis in cælum oculis, dixit : Pater uenit
hora, clarifica filium tuum, ut filius tuus
clarifi

clarificet te : sicut dedisti ei potestatem o-
 minis carnis, ut omne quod dedisti ei, det
 eis uitam æternam. Haec est autem uita æter-
 na, ut cognoscant te solum Deum uerum,
 & quem misisti in sancto Christum.] Ego
 te clarificaui super terram, opus consum-
 maui, quod dedisti mihi ut faciam. Et nunc
 clarifica me tu pater apud temetipsum,
 claritate quam habui prius, quam in mundo
 fieret, apud te. Manifestauit uomen tuum
 hominibus, quos dedisti mihi de mundo.
 Tui erant, & mihi eos dedisti, & sermonem
 tuum seruauerunt. Et nunc cognouerunt,
 quia omnia quae dedisti mihi, abs te sunt:
 quia uerba quae dedisti mihi, dedi eis, &
 ipsi acceperunt & cognouerunt uerè, quia
 a te exiui, & crediderunt, quia tu me mi-
 disti. Ego pro eis rogo, non pro mundo
 rogo, sed pro his quos dedisti mihi, quia
 tui sunt. Et mea omnia tua sunt, & tua mea
 sunt, & clarificatus sum in eis. Et iam non
 sum in mundo, & hi in mundo sunt, & ego
 ad te uenio.] Pater sancte serua eos in
 nomine tuo, quos dedisti mihi, ut sint
 unum, sicut & nos. Cum essem cum eis,
 ego seruabam eos in nomine tuo : quos ~~in mun-~~
 dedisti mihi, custodiui, & nemo ex eis do
 perit, nisi filius perditionis, ut scriptura ps. 108. b
 impleatur. Nunc autem ad te uenio, & haec
 loquetur

loquor in mundo, ut habeant gaudium meum impletum in semetipsis. Ego dedi eis sermonem tuum, & mundus eos odio habuit: quia non sunt de mundo, sicut & ego non sum de mundo. Non rogo, ut tollas eos de mundo, sed ut serues eos à malo. De mundo non sunt, sicut & ego non sum de mundo. Sanctifica eos in ueritate. Sermo tuus ueritas est. Sicut tu me misisti in mundū, & ego misi eos in mundum, & ego pro ipsis sanctifico meipsum, ut sint & ipsi sanctificati in ueritate. Nō pro his autē rogo tantū, sed & pro eis, qui credituri sunt per uerbum corū in me, ut omnes unum sint, sicut tu pater in me, & ego in te, ut & ipsi in nobis unum sint, ut mundus credat, quia tu me misisti. Et ego claritatem, quam tu dedisti mihi, dedi eis, ut sint unum, sicut & nos unum sumus. Ego in eis & tu in me, ut sint consummati in unum, & cognoscat mundus, quia tu me misisti, & dilexi eos, sicut & me dilexisti. Pater quos dedisti mihi, uolo ut ubi ego sum, & illi sint mecum, ut uideant claritatē meam quam dedisti mihi, quia dilexisti me ante cōstitutionem mundi. Pater iuste, mūdus te non cognovit. Ego autem te cognoui, & ii cognoverunt, quia tu me misisti, & notum feci eis.

eis nomen tuum, ut dilectio, qua dilexisti
me, in ipsis sit, & ego in ipsis.

**De ingressu Christi in hortum,
& de oratione, & captiuitate
sua. Mat. 26. Mar. 14. Luc. 22.**

Ioan. 18.

CAP. CLII.

HAEC CUM DIXISSET IBBVS EGRESSUS
EST CUM DISCIPULIS SUIS, L. SECUNDUM
CONSUETUDINEM M. IN MONTEM OLIVETI,
L. TRANS TORRENTEM CEDRON, M. IN UILLAM
R. CUI NOMEN GETHSEMANI. I. ubi erat hor-
tus, in quem introiuit ipse & discipuli eius.
Sciebat autem & Iudas, qui tradebat eum,
locum quia frequenter conuenerat IBBVS
illuc cum discipulis suis. M. Et dixit di-
scipulis suis: Sedete hic, donec uadam il-
luc & orem. Et coassumpto Petto &
duobus filiis Zebedæi, coepit contristari
& moestus esse, R. pauere & tædere. M.
Tunc ait illis: * Tristis est anima mea *Mœsta
usque ad mortem. * Sustinete hic, & uigi- * Mane-
late mecum. L. Et ipse auulsus est ab eis, te
quantum* iactus est lapidis. M. Et pro- * fermè
gressus pusillum, procidit in faciem suam ad iactū
R. super terrā, & orabat, ut si fieri posset,
transiret ab eo hora. Et dixit: Abba pa-
ter, omnia possibilia sunt tibi, transfer hūc
calicem à me: sed non quod ego uolo, sed
quod tu. M. Et uenit ad discipulos suos,
r &

& inuenit eos dormientes. Et dixit Petro sic : R. Simon dormis ? Non potuisti una hora uigilare mecum ? Vigilate, & orate, ut non intretis in temptationem. Spiritus quidem promptus est, caro autem infirma. M. Iterum secundo abiit & orauit R. eundem sermonem, dicens : M. Pater mihi si non potest hic calix transfiguratus bibam illum, fiat uoluntas tua. Et uenit iterum & inuenit eos dormientes. Erant enim oculi eorum grauati, R. & ignorabat quid responderent ei. M. Et relictis illis, iterum abiit tertio, & orauit eundem sermonem. L. Et positis genibus orabat, dicens : Pater si uis, transfer calicem istum a me. Veruntamen non mea, sed tua uoluntas fiat. Apparuit autem illi angelus de celo, confortans eum. Et factus in agonia prolixius orabat. Et factus est sudor eius sicut guttae sanguinis decurrentis in terram. Et cum surrexisset ab oratione, & uenisset ad discipulos suos, inuenit eos dormientes praetristitia. Et ait illis : Quid dormitis ? R. Dormite iam, & requiescite. Sufficit. L. Surgite & orate, ne intretis in temptationem. M. Ecce appropinquabit hora, & filius hominis tradetur in manus peccatorum. Surgite, camus : R. Ecce qui me tradet, prope est. I. Iudas ergo cum accepisset cohortem, & a pontificib

tificibus & Pharisæis ministros, uenit illuc
 cum laternis, & facibus, & armis. M. Et *lucer-
 adhuc **I E S V** loquête, ecce Iudas Iscario-
 nis. **I E S V** unus ex duodecim, & cū eo turba mul-
 ta cum gladiis & fustibus & lignis missi
 à principibus sacerdotum, & Scribis, & se-
 nioribus populi. R. Dederat autē traditor
 eis signum, dicens: Quencunq; osculatus
 fuero, ipse est: tenete eum, & ducite*cau- *securè
 tē. L. Et antecedebat eos, & appropinqua-
 uit **I E S V**, ut oscularetur cum. R. Et cùm
 uenisset, statim accessit ad eum, & ait: M.
 Aue rabbi. Et osculatus est eū. Dixitq; ei
I E S V S: Amice, ad quid*uenisti? L. Iuda, *ades?
 osculo filium hominis tradis? I. **I E S V S**
 itaq; sciens omnia, quæ uentura erāt super
M eum, processit, & dixit eis: Quē quæratis?
 Responderunt ei: **I E S V M** Nazarenum.
 Dixit eis **I E S V S**: Ego sum. Stabat autem
 & Iudas, qui tradidit eum, cum ipsis. Ut
 ergo dixit eis **I E S V S**, Ego sum: abierūt
 retrorsum, & ceciderunt in terram. Iterum
 ergo eos interrogauit: Quē quæratis? Illi
 autē dixerūt: **I E S V M** Nazarenū. Respon-
 dit **I E S V S**: Dixi uobis, Quia ego sum. Si
 ergo me quæratis, sinite hos abire. Ut im-
 pleretur sermo, quem dixit: Quia quos
 dedisti mihi, non perdidii ex eis quen-
 quam. M. Tunc accesserūt, & manus inie-
 cerunt

cerūt in I E S V M , & tenuerūt cum. L. Vi-
 dentes autem hi, qui cum ipso erāt, quod
 *nō per- futurum erat, dixerūt ei: Domine, *si per-
 cutiem⁹ cutimus in gladio? I. Simon ergo Petrus
 L. unus ex illis I. habens gladium, eduxit eum,
 & percutit Pontificis summi sacer-
 dotis scruum, & abscidit auriculam eius
 dexteram. L. Respōdens autem I E S V S ,
 ait: Sinite usq; huc. I. Erat autem nomen
 seruo Malchus. Dixit ergo I E S V S Pe-
 tro: Mitte gladium tuum in uaginā. Cali-
 ccin quem dedit mihi pater, non uis ut bi-
 Gen. 9,4 bam illū? M. Omnes enim, qui accperint
 gladium, gladio peribunt. An putas, quia
 fmodò non possum f rogare patrē meum, & ex-
 hibebit mihi modò plus quam duodecim
 Esa. 53, c legiones angelorū? Quomodo ergo im-
 plebūtur scripturæ? Quia sic oportet fie-
 ri. L. Et cùm tetigisset auriculam eius, sa-
 nauit eum. Dixit autē I E S V S ad eos qui
 uenerant ad se, Principes sacerdotum, &
 magistratus templi, & seniores: Quasi ad latronem existis cum gladiis & fustibus,
 comprehēdere me, cum quotidie fuerim uobiscum in templo, non extendistis manus in me. M. Et sedebam docens, & non
 me tenuistis. L. Sed hęc est hora uestra, &
 potestas tenebrarū. M. Hoc autem totum
 factū est, ut adimplerentur scripturæ pro-
 phet

phetarū. Tunc discipuli, relicto eo, omnes fugerunt. **i.** Cohors autem, & Tribunus, & ministri Iudeorum, comprehendenderunt **M I E S V M . R.** Adolescens autem quidam sequebatur eum amictus sindone super nudo, & tenuerunt eum. At ille relicta sindone, nudus profugit ab eis.

De missione Iesu ad Annam: & prima negatione Petri. Mat. 26.

Mar. 14. Luc. 22. Ioan. 18. CAP. CLIII.

AT illi ténêtes **I E S V M**, **i.** ligauerūt, & adduxerunt eum ad Annam primū. Erat enim sacer Caiphæ, qui erat Pontifex anni illius. Erat autem Caiphas, qui consiliū dederat Iudæis. Quia expedit unum hominē* mori pro populo. Se- *perdā quebatur autē **I E S V M** à longe Simō Pe- trus, & aliis discipulus. Discipulus autem ille, erat notus pōtifici: & introiuit cū **I E- S V M** in atriu Pontificis. Petrus autē stabat ad ostiū, foris. Exiuit ergo discipulus qui erat notus Pōtifici, & dixit ostiarię, & in- troduced Petrum intrō, **m.** usq; in atrium Principis sacerdotū. **R.** Et cùm esset Pe- trus in atrio, deorsum, **L.** accēso igne in medio atrio, & circunsedentibus illis, **M.** Petrus sedebat foris in atrio, **L.** in medio corū: quē cùm uidisset **M.** una ancilla, **L.** Sedentem ad lumē, & cum suisset intuita, dixit:

dixit: Et hic cū illo erat. I. Dicit ergo Petrus ancilla ostiaria, R. summi sacerdotis, cūm uidisset Petrum calcacentem se, I. Nunquid & tu ex discipulis es hominis istius? L. Mulier, R. neq; scio, neq; noui qd dicas. M. Tu cū IESV Galilæo eras. At ille negauit eum corā omnibus, dicēs: I. Non sum: L. Non noui illuin. I. Stabant autem servi & ministri ad prunas, quia frigus erat, & calefaciebant se. Erat autē Petrus stans cū eis, & calefaciens se. R. Et exiuit foras in atrium, & gallus cātauit. I. Pontifex ergo interrogauit IESVM de discipulis suis, & de doctrina eius. Respōdit ei IESVS: Ego palām locutus sum nūdo. Ego semper docui in synagoga, & in templo, quod omnes Iudei cōueniunt, et in occulto locutus sum nihil. Quid me interrogas? Interroga eos, qui audierunt, quid locutus sum ipsis. Ecce, hi sciunt quid dixi-
rim ego. Hæc autē cūm dixisset, unus assi-
stēs ministrorū dedit alapā IESVS, dicēs:
Sic respōdes pōtifici? Respōdit ei IESVS:
Si malē locutus sum, testimoniuū perhibe
de malo: Si autem bene, quid me cādis?
De missione Iesu ad Caiphā: &
de secunda, & tertia negationi-
bus Petri in domo Caiphæ: dē-
que falsis testimoniis contra Ies-
sum,

sum; Mar. 26. Mar. 14. Luc. 22. Ioan. 18.

CAPUT. CLIII.

ET I B S V M ligatum misit Annas ad Caiphanum, Principem sacerdotum, m. ubi Scribæ, & séniores, & Pharisei conuerterant. Petrus autem sequebatur eum à longe usq; in atrium Principis sacerdotum. Et ingressus introiit, sedebat cū ministris, ut uideret finem. Exunte autem Petro* ia- *in uestituam, R. rursus cùm uidisset illū m. alia bulum ancilla, R. cœpit dicens circumstantibus, m. his qui erant ibi: Hic erat cum i b s v Nazareno. I. Erat autem Simon Petrus stans & calcfactions sc. Dixerunt ergo ei: Num quid & tu ex discipulis eius es? L. Et post pusillum, aliis uidens eum, dixit: Et tu de illis es. M. Et iterum negauit eum iuramento, I. & dixit: L. O homo, nō sum: M. quia non noui hominem. Et post pusillum, I., interuallo factō quasi horæ unius, aliis quidā affirmabat, dicens: Verè & hic cum illo erat, nam & Galileus est. R. Rursum, qui astabant, dicebat Petro: M. Verè & tu ex illis es, R. nā & Galileus es, M. loquela c tua manifestū te facit, I. Dixit ei unus ex seruis Pōtificis, cognatus eius, cuius abscedit Petrus anticolam, Non ne ego te uidi in horto cū illo? L. Et petrus M. cœpit ana thematizare, detestari, & iurare, R. quia nescio

nescio hominē istum, quem dictis. l. Et cōtinuò adhuc eo loquēte, r. iterū gallus^d cantauit. Et conuersus Dominus, respexit Petru. r. Et recordatus est Petrus uerbi, quod dixerat ei i e s u s, Priusquā gallus cātet bis, ter me negabis. l. Et egressus fo ras Petrus, fleuit amare. m. Princeps autē^e sacerdotū & omne concilium, quærebāt falsum testimoniū cōtra i e s u s, ut eum morti traducerent. Et non inuenerunt, cūm multi falsi testes accessissent. r. Et quidā surgentes falsum testimoniū ferebant aduersus eum, dicētes : Quoniā nos audiui mus eum dicentē: Ego dissoluam templū hoc manufactū, & post triduum aliud nō manufactū ædificabo. Et nō erat conue niens testimoniū illorum. m. Nouissimē autē uenerunt duo falsi testes, & dixerūt: Hic dixit: Possum destrucere templū Dei, & post triduum reædificare illud. r. Et sufficiē^f cōuenientia testimonia non erāt. Et sur tia gens summus sacerdos in mediū interro gauit i e s u s, dicēs: Non respōdes quic quam ad ea, quæ obiiciuntur ab his? Ille autem tacebat, & nihil respondit. Rur sum summus sacerdos interrogabat eum, & dixit ei: m. Adiuro te per Deū uiuum, ut dicas nobis, si tu es Christus filius Dei. r. benedicti. m. Dixit illi i e s u s: Tu di xisti

Gráxi. R. Ego sum. M. Veruntamē dico uo
bis: Amodò uidebitis filiū hominis seden
tem à dextris uirtutis Dei, & ueniétem in
nubibus cæli. Tunc Princeps sacerdotum
scidit uestimēta sua, dicens: Blasphemauit.
Quid adhuc egemus testibus? Ecce nunc
audistis blasphemia f. Quid uobis uide- fcius

Huc tur? R. Qui omnes condénauerunt cum,
esse reū mortis. L. Et uiri qui tenebāt eū, **Esa. 50.6**
illudebāt ei. M. Tunc expuerunt in faciē
eius: L. Et uelauerūt cum, cedētes cum co
laphis. M. Alii autē palmas in faciē eius
dederunt, L. & interrogabāt, M. dicētes:
Prophetiza nobis Christe, **Quis est, qui te**
p̄cūs̄it? R. Et ministri cū alapis cedebāt. L.
Et alia multa blasphemātes dicebāt in cū.
De tertia cōuentione seniorū, &
traditione Iesu Pilato. **Mat. 27.**
Luc. 22. 23. Mar. 15. Io. 18. 19. **CAP. CLV.**

ET ut factus est dies, R. confessim, M. 22
manè consiliū inierunt R. summi sa
cerdotes, M. omnes Principes & Seniores
populi, R. cū Scribis, & uniuerso cōcilio,
M. aduersus IESVM, ut eū morti traderēt.
L. Et duxerūt illum in conciliū suum, di
cētes: Si tu es Christus, dic nobis. Et ait
illis: Si uobis dixero, non creditis mihi: si
autē & interrogauero, non respondebitis
mihi, neq; dimittetis. **E**x hoc autē erit fi
s. lius

lius hominis sedés à dextris uirtutis Dei.
 Dixerunt autē omnes: Tu ergo filius Dei
~~¶ id ipsos~~ es? Qui ait: Vos dicitis, quia ego sum. At illi dixerūt: Quid adhuc desideramus testimoniū? Ipsí enim audiuim⁹ de ore eius. Et surgēs omnis multitudo corum, r. & uincientes i e s v m, l. duxerūt illum i. ¶

23 Caipha in prætoriū, l. ad Pilatum. i. Etat c
 18 autē manc. Et ipsi non introierūt in prætoriū, ut non contaminarentur, sed manducarent pascha. Exiuit ergo Pilatus ad eos foras. m. Et uinctum tradiderūt Pontio Pilato præsidi. Tunc uidēs Iudas, qui tradidit cum, quod damnatus esset pœnitentia ductus, retulit triginta argenteos principibus sacerdotum, & senioribus populi,
 * innocē dicēs: Peccavi, tradens sanguinem* iustū-
 tem. At illi dixerunt: Quid ad nos? tu uideris. ¶
 Et proiectis argenteis in téplo, recessit: & abiens, laqueo te suspendit. Principes autē sacerdotū, acceptis argéteis, dixerunt: Nō licet mittere in carbonam, quia pretium sanguinis est. Cōcilio autē inito, emerūt ex illis agrū figuli in sepulturā peregrinorum. Propter hoc vocatus est ager ille Acheldemach, hoc est, ager sanguinis, usq; in hodiernū diem. Tunc impletū est
Hie. 15. et quod dictū est per Hieremiā prophetā dī
Zac. 11. c centem; Et acceperunt triginta argéteos,
præ-

pretium appretiati, quem appretiauerūt à filiis Israël, & dederūt eos in agrū figuli, sicut cōstituit mihi Dominus. *I B S V S* autem stetit ante Pr̄esidē, i. Et dixit Pr̄eses: Quam accusationē adfertis aduersus hominem hunc? Responderunt, & dixerunt ei: Si non esset hic malefactor, nō tibi tradidissemus eū. Dixit ergo eis Pilatus: Accipite eum uos, & secūdum legem uestrā indicate eum. Dixerūt ergo ei Iudæi: Nobis non licet interficere quēquam: Ut sermo *I B S V* impleretur, quem dixit, significans qua morte esset moritus. 1. Cœperunt autē accusare eum, dicentes: Hunc inuenimus subuertentem gentem nostrā, & prohibētem tributa dari Cæsari, & dicentem se Christum Regem esse. Pilatus autem interrogauit eum dicēs: Tu es rex Iudæorū? At ille respōdens, ait: Tu dicis. Ait autē Pilatus ad principes sacerdotū, & turbā: Nihil inuenio causā in hoc homine. At illi inualescebant, dicētes: Commouet populū, docens per uniuersam Iudeam, incipiens à Galilæa usq; huc. Pilatus autem audiens Galilæā, interrogauit si homo Galilæus esset. Et ut cognouit, quod de Herodis potestate esset, remisit eū ad Herodē, qui & ipse Hierosolymis erat illis diebus. Herodes autē uiso *I E S V*,

gauisus est ualde. Erat enim ex multo té-
pore cupiēs uidere eum, eo quòd audiret
multa de illo , & sperabat aliquod signū
uidere ab eo fieri. Interrogabat autē illū
multis sermonib⁹. At ipse nihil illi respō-
debat. Stabāt autem Princeps sacerdotū,
& S̄cribāe, cōstanter accusantes eum. Spre-
uit autē illū Herodes cum exercitu suo,
& illusit indutū ueste alba , & remisit ad
Pilatum. Et facti sunt amici , Herodes &
Pilatus,in ipsa die. Nā antea iniunici erant
adinuicem. Pilatus autem cōuocatis prin-
cipibus sacerdotum , & magistratibus, &
plebe,dixit ad illos:Obtulisti mihi homi
nem hunc,quasi auertentem populum. Et
ecce ego coram uobis interrogans,nullā
causā inuenio in homine isto , ex his in
quibus accusatis. Sed neq; Herodes. Nam
remisi uos ad illum,& ecce nihil dignum
morte actum est ei. Emendatum ergo il-
lum dimittā. i. Introuit ergo iterum in
prætoriū Pilatus, & uocauit i s s v M , &
dixit ei: Tu es Rex Iudæorum? Et respon-
dit i s s v s : A temetipso hoc dicis, an alii k
tibi dixerunt de me ? Respondit Pilatus:
Nunquid ego Iudæus sum ? Gens tua, &
Pontifices tradiderunt te mihi. Quid fe-
cisti? Respōdit i s s v s : Regnum mcum
non est de hoc mundo. Si ex hoc mundo
esset

esset regnum meum , ministri mei utique
 decertarēt, ut non traderer Iudæis. Nunc
 autem regnum meum non est hinc. Dixit
 itaq; ei Pilatus: Ergo Rex es tu? Respōdit
 Iesvs : Tu dicis, q̄a Rex sum ego. Ego in
 hoc natus sum, & ad hoc ueni in mundū,
 ut testimonium perhibeā ueritati. Omnis
 qui est ex ueritate, audit uocē meam. Di-
 cit ei Pilatus : Quid est ueritas ? Et cùm
 hoc dixisset , iterum exiuit Pilatus ad Iu-
 daeos, & ad Principes sacerdotum & tur-
 bas, & dicit eis : Ego nullā inuenio in eo
 causam. M. Et cùm accusaretur à Principi-
 bus sacerdotū & senioribus, nihil respon-
 dit. Tunc dixit ei Pilatus, R. & interroga-
 uit eum rursum , dicens : Non respondes
 quicquā? M. Non audis quanta aduersum
 te dicunt testimonia? R. Vide in quantis
 te accusant. I s v s autē amplius M. non
 respondit ei ad ullum uerbum , ita ut mi-
 raretur Præses Pilatus uehementer. Per
 diem autem festum solennem, cōsueuerat
 Præses dimittere populo unum uinctum,
 quē uoluissent, R. & quencunq; petissent,
 necesse habebat dimittere eis. M. Habe-
 bat autem tunc unum uinctum insignem,
 qui dicebatur Barabas. R. Et cùm ascen-
 disset turba , cœpit rogare , sicut semper
 faciebat illis. M. Congregatis ergo illis,
 s ; dixit

dixit Pilatus: 1. Est consuetudo uobis, ut unum dimittam uobis in Pascha. m. Quē uultis dimittā uobis? Barabban, an Iesum, M qui dicitur Christus? Sciebat enim, quōd per inuidiam tradidissent eum summī sacerdotes. Principes autem sacerdotum & seniores cōcitauerunt turbam, & persuaserunt populo, ut peterent Barabbā: Iesum uero perderent. Respondens autem præses, ait illis: Quem uultis uobis de duobus 18 dimitti? At illi dixerunt: Barabbā. 1. Erat autem Barabbas latro, L. qui erat propter seditionem quandam factam in ciuitate, & homicidium, missus in carcerem. Iterum autē Pilatus locutus est ad eos, uolens dimittere Iesum. M. Quid igitur faciam de Iesu, qui dicitur Christus? Dicunt omnes, Crucifigatur. Ait illis præses: Quid enim mali fecit? At illi magis L. suclamabant dicentes: Crucifige, crucifige eum. Ille autem tertio dixit ad illos: Quid enim mali fecit iste? Nullam causam mortis inuenio in eo. Corripiam ergo illum, & dimittam. 1. Tunc ergo apprehendit Pilatus Iesum, & flagellauit. Et m. milites præsidis suscipientes Iesum, in prætorio, & cōgregauerūt ad eum uniuersam cohortem. Et exuētes cum chlamyde in coccineā circundēderūt ei. Et plectentes coro-

nam

nam de spinis, posuerūt super caput eius:
 et arūdinē in dextera cius. Et genu flexo
 ante eum, illudebant ei, dicentes: Aue rex
 Iudæorum. Et expuentes in eum, acce-
 perunt arundinem, & percutiebant caput
 eius i. & dabāt ei alapas, Exiuit iterū Pi-
 latus foras, & dixit cīs: Ecce adduco cum
 uobis foras, ut cognoscatis, qā in eo nul-
 lā causam inuenio. Exiuit ergo Iesus por-
 tans spineam coronam, & purpureum ue-
 stimentum, & dicit cīs: Ecce homo. Cūm
 ergo uidissent eum pōtifices & ministri,
 clamabant, dicentes: Crucifige, crucifige
 eum. Dicit cīs Pilatus: Accipite eum uos,
 & crucifigite. Ego enim nō inuenio in eo
 causam. Respōderūt ei Iudæi: Nos legem
 habemus, & secūdum legem f̄debet mo- f̄nostrā
 ri, quia filium Dei se fecit. Cūin ergo au-
 disset Pilatus hunc sermonem, magis ti-
 nuit. Et ingressus est in prætorium iterū,
 & dixit ad Iesum: Vnde es tu? Iesus au-
 tem respōsum non dedit ei. Dixit ergo ei
 Pilatus: Mihi nō loqueris? Nescis quia po-
 testatem habeo crucifigere te, & potesta-
 tem habeo dimittere te? Respondidit Iesus:
 Non haberet potestatem aduersus me ul-
 lam, nisi tibi esset datum desuper. Propter *Ex eo,
 ea, qui me tradidit tibi, maius peccatum supple-
 habet. *Exinde quærebat Pilatus dimit- tēpore

tere cum. Iudæi autem clamabant: Si hunc dimittis, non es amicus Cæsar. Omnis enim, qui se regem facit, contradicit Cæsari. Pilatus autem cum audisset hos sermones, adduxit foras Iesum, & seddit pro tribunali in loco, qui dicitur Lithostratos, Hebraice autem Gabatha. m. Sedente autem illo pro tribunali, misit ad eum * nequid uxor eius, dicens: * Nihil tibi & iusto illi. rei sit ti- Multa enim passa sum hodie * per uisum bi cū iu- propter eum. r. Erat autem hora tertia. i. s sto illo. Et dicit Iudæis: Ecce rex uester. Illi autē * in so- clamabāt: Tolle, tolle, crucifige eum. Di- mniis cit eis Pilatus: Regem uestrum crucifi- gam? Responderunt pontifices: Non ha- bēmus regem nisi Cæsarem. m. Videns autem Pilatus, quia nihil proficeret, sed magis l. uocibus magnis, m. tumultus fieret, accepta aqua, lauit manus coram populo, dicens: Innocens ego sum à san- guine iusti huius. Vos uideritis. Et respō- dēs uniuersus populus, dixit: Sanguis eius super nos, & super filios nostros. Tunc r. Pilatus uolēs populo satisfacere, l. adiu- dicauit fieri petitionem eoru. Dimisit au- tem illis Barabam, qui propter homicidiū & seditionē missus fuerat in carcerē, quē petebāt. Iesum uero flagellatum tradidit uoluntati eoru, r. ut crucifigeretur. m. Tunc

Tunc milites præsidis suscipientes Iesum
in prætorio, R. duxerunt eū in atrium præ-
torii, & conuocant totā cohortem, & in-
duūt eum purpura, & imponūt ei plecte-
tes spineam coronā, & cœperunt saluta-
re eum, Aue rex Iudæorum. Et percutie-
bant caput eius arundine, & conspuebant
eum. M. Et genu flexo ante eū illudebant
ei. Et postquam illuscrūt ei, R. exuerūt eū
Purpurā, M. & induūt eū uestimentis* eius. *ppriis.

**De eductione Iesu ad Caluariæ
locū: ac eius crucifixione. Mat.**

27. Mar. 15. Luc. 23. Io. 19. C A P. CLVI.

1. **S**Vsceperunt autem Iesum, & eduxe-
runt eū, & baiulans *sibi crucem exi- * suam
uit in eum , qui dicitur Caluariæ locum:
2. Hebraicè Golgotha. L. Et cùm ducerent
eum, apprehenderunt Simonem quendam
Cyrenensem, uenientem de *uilla, R. pa- * agro
trem Alexandri, & Rufi. M. Hunc anga-
riauerūt, ut tolleret crucem eius. L. & im-
posuerunt illi crucē *portare post Iesum. *ut por-
Sequebatur autē illū turba multa populi taret
& mulierū, que plāgebāt & lamētabantur
eum. Conuersus autē ad illas Iesus, dixit:
3. Filiae Hierusalē nolite flere super me, sed
super uosipſas flete, & super filios ueſtros,
Quoniā ecce ueniēt dies, in quib⁹ dicent:
Beatae steriles, & uētres, qui nō genuerūt,

s s & ubc

Esa. 2. d & ubera, quæ nō lactauerunt. Tunc inci-
Oſee 10. b pient dicere mōtibus: Cadite super nos. &
 *humi- collib⁹: Operite nos. Quia si in*uiridi li-
 do gno hæc faciūt, in arido quid fieri? Duce-
 *malefi- bantur autē & alii duo*nequam cum eo,
 ci ut interficerentur. m. Et uenerunt in locū,^d
 †interpre qui dicitur Golgotha, quod est † Calua-
 etatum rię locus. Et dederūt ei*uinū R. myrra-
 *acctum tum m. bibere, cum folle mixtum:& cum
 gustasset, R. non accepit [mulum de huius-
 modi potu.] l. Erat autē parasceue paschē,
 hora quasi sexta. l. ibi crucifixerunt eum.
 *malefi- & *latrones, unum à dextris, et aliud à si-
 cos nistris:l. medium autē Iesum. R. Et imple-
 ta est scriptura, quæ dicit: Et cum iniquis
 deputatus est. l. Iesus autē dicebat: Pater
Eſa. 53. d diuitie illis, nō enim sciunt quid faciunt.
 l. Scripsit autem & titulum Pilatus, R. cau-
 sæ eius. l. Et posuit super cruceim, m. super
 caput eius. l. Erat autem & superscriptio
 scripta super eum literis Græcis, & Latini-
 & Hebraicis, m. Hic est Iesus l. Nazar-
 enus, rex Iudæorum. Hunc ergo titulum
 multi Iudæorū legerunt, quia prope ciui-
 tatē erat locus, ubi crucifixus est Iesus. Di-
 cebat ergo Pilato pōtifices Iudeorū. No-
 li scribere, Rex Iudæorū: sed quia ipse di-
 xit: Rex sum Iudæorū. Respōdit Pilatus:
Quod scripsi, scripsi. Milites ergo cùm
 crucifix

crucifixissent cum, acceperunt uestimenta eius, & fecerunt quatuor partes, unicuique militi parte, & tunicā. Erat autē tunica incōsutilis, *desuper contexta per totū. Dixi: * à summo ergo ad inuicem: Nō scindamus eam, misericordia mea, & super ueste meam miserūt sorteni. Et milites quidem hæc fecerunt.

De irrisione Iesu in cruce: & de uerbis eius, & de signis post mortem. *Mar. 27. Mar. 15. Luc. 23.*

Ioan. 19.

C A P. C L V I I.

Praetereunte autem blasphemabant cum, mouentes capita sua, & dicentes: Vah qui destruis templum Dei, & in tri-
duo illud reædificas. Saluum fac temet-
ipsum. Si filius Dei es, descendere de cruce. Similiter & principes sacerdotū deride-
bant illum, illudentes R. ad alterutrum cum
scribis & senioribus & dicebāt: Alios
saluos fecit, scipsum nō potest saluum fa-
cere. Si rex Israël es, descendat nunc de
cruce, R. ut uideam⁹ & credamus ei. L. Se sap. 2. d
saluum faciat, si hic est Christus Dei ele-
ctus. M. Cōfudit in Deo, libcret cum nunc;
si uult. Dixit enim: Quia filius Dei sum. L.
• Illudebat autem ei & milites, dicentes: Si
tu es

tu es rex Iudæorum. saluum te fac. m. Id-
 ipsum autem & latrones, qui crucifixi erant
 cum eo, improperebant ei, & conuiciaban-
 *spectas tur. l. Et stabat populus*expectans, & de-
 ridebant eum principes cum eis, dicentes:
 Alios saluos fecit, se saluum faciat, si hic
 est Christus Dei electus. Illudebat autem
 ei & milites accedentes, & dicentes: Si tu
 es rex Iudæorum, saluum te fac. Vnus au-
 tem de his, qui perebant, latronibus, bla-
 phemabat eum, dicens: Si tu es Christus,
 saluum fac te metipsum, & nos. Respon-
 dens autem alter, increpabat illum, dicens:
 Neque tu times Deum, quod in eadem da-
 mnatione es? Et nos quidem iuste, nam
 *absurdi digna factis recipimus: hic uero nihil*ma-
 li gessit. Et dicebat ad Iesum: Domine
 memento mei, cum ueneris in regnum tuum.
 Et dixit illi Iesus: Amen dico tibi: Hodie
 tecum eris in paradyso. i. ¶ Stabant au-
 tem iuxta crucem Iesu, Maria mater eius,
 & soror matris eius Maria Cleophae, &
 Maria Magdalene. Cum uidisset ergo
 *astan- Iesus matrem, & discipulum *stantem, que
 tem diligebat, dicit matri sua: Mulier, ecce fi-
 lius tuus. Deinde dicit discipulo: Ecce ma-
 ter tua. Et ex illa hora accepit eam discipu-
 ' *in suum Ius*in sua. ¶ m. A sexta autem hora tenebrae
 ius factae sunt super uniuersam terram usque ad
 horam

horā nonā, l. & obscuratus est sol. m. Et circa horā nonā clamauit Iesus uoce magna, dicēs: Heli, Heli, lammah hasaph thani? Quod est interpretatum: Deus meus, *Psa. 22. 4* deus meus, ut quid dereliquisti me? Quidam autē de circumstātibus illic audiētes, dicebāt: Ecce Heliā uocat iste. Cæteri uero dicebāt: Sinc uideamus, an ueniat Heliā liberās cū. i. Postea sciens Iesus, quia iam omnia cōsummata sunt, ut cōsummaretur scriptura, dicit: Sitio. Vas ergo positum erat acetō plenū, m. Et cōtinuō currēns unus ex eis, acceptam spōgiā impleuit acetō, & imposuit arundini. i. Illi autē spōgiām *plenā aceto hysopo circumponētientes obtulerūt ori eius. Cum ergo accepisset Iesus acetum, dixit: Consummatū *Psa. 10. 4* est. l. Et clamans uoce magna Iesus ait: Pater in manus tuas cōmēdo spiritū meū. i. Et hēc dicens, inclinato capite tradidit spiritū. m. Et ecce uelum tépli scissum est in duas partes, à summo usq; deorsum. Et terra mota est, & petræ scissæ sunt, & monumenta aperta sunt [*hac hora.*] & multa corpora sanctorū qui dormierāt, surrexerunt [*die paschæ.*] Et excūtes de monumētis, post resurrectionē eius, uenerūt in sancta ciuitatē, et apparuerūt multis. Cēturio autē & qui cū coerāt custodiētes Iesum, *uiso*

uiso terræmotu , & his quæ siebant R. & ³
 quia sic clamans expirasset, m. timuerunt
 ualde, dicétes: R. Verè hic homo fili⁹ Dei
 erat. L. Et cōtinuò glorificauit deū, dicēs:
 Verè hic homo iustus erat. Et omnis tur-
 ba eorū, qui simul aderant ad spectaculū
 istud, & uidebant quæ siebāt, percutientes
 pectora sua, reuercebātur. Stabāt autem o-
 mnes noti cius à longe. Et mulieres, quæ
 secutæ eum erant à Galilæa, R. de longe ^H
 hæc aspicientes: inter quas erat Maria
 Magdalene, & Maria Iacobi minoris, &
 Ioseph mater, & Salome, m. mater filiorū
 Zebedæi, R. quæ, cùm esset in Galilæa, se-
 quebantur cum, & ministrabant ei: & aliæ
 multæ, quæ simul cum eo ascenderant
 Hierosolymam.

De Sepultura Domini. *Matt. 27. Mar. 16. Luc. 23. Io. 19.*

C A P. CLVIII.

Iudæi ergo, quoniam parasceue erat, ^{1.}
 ut non remanerent in cruce corpora ^A
 sabbato, (erat enim magnus dies ille sab-
 bati) rogauerūt Pilatum, ut frangerentur
 eorum crura, & tollerentur. Venerunt ergo
 milites, & priui quidē fregerunt cru-
 ra, & alterius, qui crucifixus est cum eo:
 Ad Iesum autem cum uenissent, ut uide-
 runt eum iam mortuum, non fregerunt
 eius crura. Sed unus militum lancea latus
^{cuius}

eius* aperuit, & cōtinuo exiuit sanguis & *pupu-
 aqua. Et qui uidit, testimoniū perhibuit, git
 & uerum est testimonium eius : Et ille ^{xo. 12.g}
 scit, quia uera dicit, ut & uos credatis. Fa- ^{Nu. 9.b}
 Etā sunt enim hæc, ut scriptura implere- ^{Zac. 12.c}
 tur: Os nō comminuetis ex eo. Et iterum
 alia scriptura dicit : Videbunt, in quem
 t *transfixerunt. m. Cūm autē iam sero fa- *pupu-
 lūni esset, R. quia parascue erat, quod gerunt
 est ante sabbatum, M. uenit quidam homo
 diues ab Arimathia L. ciuitate Iudææ M.
 nomine Ioseph R. *nobilis decurio, L. uir *hone-
 bonus & iustus, M. qui & ipse discipulus stus con-
 erat Iesu, i. occultus tamen propter metū sul
 Iudæorum, & expectans regnum Dei.
 Hic non consenserat consilio & affectibus
 eorum. R. & audacter introiuit ad Pilat-
 tum, & petiit corpus Iesu. Pilatus autem
 mirabatur, si iam obiisset. Et accersito
 Centurione, interrogauit eum, si iam mor-
 tuus esset. Et cūm cognouisset à Centu-
 rione i. permisit Pilatus R. & deuauit cor-
 pus M. & iussit reddi Ioseph. R. Ioseph au-
 tem mercatus sindonem i. uenit, & tu-
 lit corpus Iesu R. & deponens eum, in-
 voluit M. illud in sindone munda. i.
 Venit autem & Nicodemus, qui uene-
 rat ad Iesum nocte primum, ferens mix-
 turam myrræ & aloës, quasi libras cen-
 tum.

tum. Acceperūt ergo corpus Iesu: & ligauerunt illud linteis cum aromatibus, sicut est mos Iudeis sepelire. Erat autem in loco ubi crucifixus est Iesus, hortus: & in horro monuinentum nouum ipsius Ioseph, R. quod erat excisum de petra, i. in quo non dum quisquam positus fuerat. Ibi ergo propter parasceuen Iudeorum, quia iuxta erat monumentum, posuerunt Iesum. M. Et aduoluit Ioseph lapide, saxum magnum, ad ostium monumenti, & abiit. R. Maria autem Magdalena, & Maria Ioseph aspiciebant ubi poneretur, m. sedentes contra sepulcrum. L. Et dies erat parasceues, & sabbatum illucescebat. Subsecutae autem mulieres, quae cum couenrant de Galilaea, uiderunt monumentum, & quemadmodum positum erat corpus eius. Et reuertentes parauerunt aromata & ungueta: & sabbato quidem *siluerunt secundum mandatum. Altera autem die, quae est post parasceuen, covenienterunt principes sacerdotum, & Pharisei ad Pilatum, dicentes: Domine recordati sumus, quia seductor ille dixit adhuc uiuens: Post tres dies resurgam. Iuber ergo *custodiri sepulcrum usque in diem tertium, ne forte ueniant discipuli eius, & furentur eum, & dicant plebi: Surrexit a mortuis: & erit nouissimus error peior

*contingent
cuerunt

* muniri

peior priore. Ait illis Pilatus : Habetis custodiam : Ite, custodite, sicut scitis. Illi autem abeuntes munierunt sepulcrum, * si- gnantes lapidem cum custodibus. ^{*sigillan tes.}

De resurrectione Dominica, quomo do ualde mane adierūt primo mulieres Christi sepulcrū.

Mat. 28. Mar. 16. Luc. 24. Io. 20. C. CLIX.

Et cùm transfisset sabbatū, Maria Magdalene, & Maria Iacobi, & Salome, emerunt aromata, ut uenientes ungrent IESVM. Et ualde manū, l. & diluculo. m. Fuerunt sabbati, quæ lucescit in prima sabbati, i. cùm adhuc essent tenebræ, R. una sabbatorū, ueniunt ad monumentū, orto iam sole. Et dicebant adiuicē: Quis reuoluet nobis lapidē ab ostio monumenti? R. Erat quippe magnus ualde. Et ecce terræmotus factus est magnus. Angelus enim Domini descendit de cælo, & accedēs reuoluit lapidē, & sedebat super ^{†ab ostio} cum. Erat autē ^{*species} aspectus eius sicut fulgur, ^{*specie} & uestimentū eius sicut nix. Præ timore ^{†album} autem eius exterriti sunt custodes, & facti sunt uelut mortui. Venit maria Magdalene, & altera Maria, i. ad monumentū, & uidit lapidem sublatū à monumento. Currit ergo, & uenit ad Simonē Petru, & ad alium discipulū, quem amabat IESVS,

t &

& dixit illis : Tulerūt Dominū de monumēto, & nescimus ubi posuerunt eum. L.

Mulieres autem quæ parauerant aromata ^D

~~qui~~ portantes, inuenierūt lapidem reuolutum
~~dem cum~~ à monumēto : & ingressæ non inuenierūt
~~ipſis~~ corpus Domini i e s v. Et factum est, dum
~~*perple-~~ mente* cōsternatæ essent de isto, ecce duo
~~xæ~~ uiri steterunt secus illas in ueste* fulgenti.
~~*fulgu-~~ Cum autē* timerent & declinarēt uultū in
~~ranti~~ terrā, dixerūt ad illas : Quid quæritis ui-
~~*terrītæ~~ uentē cum mortuis ? Non est hic, sed sur-
~~essent~~ rexit. Recordamini qualiter loquutus est
 uobis, cum adhuc in Galilæa esset, dicens:
 Quod oportet filiū hominis tradi in ma-
 nus hominū peccatorum, & crucifigi, &
 tertia die resurgere. Et recordatæ sunt uer-
 borū eius. M. Cito cuntes dicite discipulis
 eius, R. & Petro, quod præcedet uos in
 Galilæam, M. Ecce prædixi uobis: R. ibi
 cum uidebitis, sicut dixit uobis.] At illæ
 excuntes, fugerūt de monumēto, inuaserat
 enim eas tremor & pauor & nemini [cu-
 stodum] quicquā dixerūt, timebāt enim. L.
 Et regressæ à monumēto, nūtiauerūt hæc
 omnia illis undecim, & cæteris omnibus.
 Erat autē maria Magdalene, & Ioanna, &
 Maria Iacobi, & cætere, quæ cum eis erāt,
 quæ dicebāt ad apostolos hęc. Et uisa sunt
 ante illos sicut deliramētum uerba ista, &
 non

non crediderunt illis. M. Mulieres autem cùm abissent, ecce quidam de custodibus uenerūt in ciuitatē, & nuntiauerūt principibus sacerdotū omnia, quæ facta fuerāt. Et cōgregati cum senioribus, cōsilio accepto, pecuniā copiosam dederūt militibus, dicētes : Dicite, quia discipuli eius nocte uenerūt, & furati sunt eñi, nobis dormientibus. Et si hoc auditū fuerit à p̄fside, nos *suadebimus ei, & *securos uos faciemus. *persua-
At illi accepta pecunia, fecerūt sicut erant debimus edocti : & diuulgatum est uerbum istud *placabi apud Iudeos usq; in hodiernum diem. mus eñi.

Quod Petrus & Ioannes accesserunt ad Christi monumentū. Et de duobus discipulis euntibus in Emaus. *Io. 20. Lyc. 24. C A R. CLX.*

Exiit ergo Petrus, & ille alius discipulus, quem diligebat i s v s, & uenerunt ad monumentum. Currebant autem duo simul, & ille alius discipulus præcurrit citius Petro, & uenit *primus ad monumentū, & cùm se inclinasset, uidit linteamina posita, non tamen introiuit. Venit ergo Simon Petrus sequēs cuim, & introiuit in monumentū, & uidit linteamina posita, & sudarium, quod fuerat super caput eius, non cum linteaminibus positum, sed separatum inuolutū in unum locum.

t 2 cuim.

cum. Tunc ergo introiuit & ille discipulus, qui nenit primus ad monumétum, & uidit & credidit. Noncum enim sciebant scripturā, quia oportebat cum à mortuis resurgere. Abierunt ergo iterū ad semet ipsos discipuli: scilicet. Et ecce duo ex illis ibant ipsa die in castellum, quod erat in spatio stadiorum i. x. ab Hierusalem, nomine Emmaus. Et ipsi loquebantur adinuentem de his omnibus, quae acciderant.

D e p r i m a appa ri tio ne facta Ma gda lenæ in secundo accessu eius ad monumentum.

Matth. 28.

Mar. 16. Ioan. 20.

C A P. C L X I.

M. **V**enit Maria Magdalene uidere sepulcrum, & i. Sitabat ad monumentum foris plorans. Dum ergo fleret, inclinauit se, & prospexit in monumentum. Et uidit duos angelos in albis sedentes, unum ad caput, & unum ad pedes, ubi positū fuerat corpus i. e. s. v. Dicunt ei illi: Mulier, quid ploras? Dicit eis: Quia tulerunt Dominū meum, & nescio ubi posuerunt eum. **A p p a r i t i o p r i m a** Hæc cum dixisset, cōuersa est retrorsum, & uidit i. e. s. v. m. stantē, & nō sciebat quia i. e. s. v. s. est. Dicit ei i. e. s. v. s.: Mulier, quid ploras? quem quæris? Illa existimans quia hortulanus esset, dicit ei: Domine, si tu ^{*}sustasti stulisti illū, dicio mihi, ubi posuisti eum, &

*aspore

&

& ego cum tollam. Dixit ei i e s u s : Ma-
ria. Conuersa illa dicit ei : Raboni, quod
dicitur magister. Dicit ei i e s u s : Noli
me tangere. Non dū enim ascēdi ad patrē
meum. Vade autē ad fratres meos, & dic
eis : Ascendo ad patrem meum, & patrem
uestrū, Deum meum, & Deum uestrū. R.
Surgens autē i e s u s manū prima sabbā-
ti, apparuit primo Mariæ Magdalenæ, de
qua ciecerat septem dæmonia. Illa uadens
nuntiauit his, qui cum eo fuerant lugenti-
bus & flentibus, i. quia uidi Dominū, &
hæc dixit mihi. 7 R. Illi audientes, quia
uiueret, & uisus esset ab ea, nō crediderūt.

De secūda apparitione facta mu-
lieribus in uia, dum secundò re-
dirent à monumento : deq; ter-
tia apparitione facta Petro, dū
secundò sepulcrū uiseret. Mat. 28.

L. Mar. 16. Luc. 24.

C A P. C L X I I .

Muieres autem uenerunt [secundò] Appari-
ad monumentū, R. & introēuntes tio secūda
in monumentū, uiderūt uiuenē sedentē in
dextris coopertū stola candida, & obstu-
puerūt. Qui dicit illis : Nolite expauesce-
re: M. Scio enim quod i e s u s R. quæ-
ritis Nazarenū crucifixū. Surrexit, non est
hic. M. Venite, & uidete locū, R. ubi po-
suerunt eum. M. Et exierunt citò mulie-
res

i 3 res

res de monumento cum gaudio magne.
¶dū ibāt Et ecce i e s v s occurrit illis, dicēs: Aue-
 nte renun- te. Illæ autem accesserūt, & tenuerunt pe-
 tiarēt di- des eius, & adorauerūt eum. Tunc ait illis
scipulūs i b s v s : Nolite timere: Ite nuntiate fra-
 cius. tribus meis, ut eant in Galilæā, ibi me ui-
 debunt. 1. Hæc omnia illis undecim, &
 cæteris omnibus nuntiauerūt. Petrus autē
Appari surgens cucurrit [secundō] ad monumen-
 tio tertia tum, & *procumbens uidit linteamina so-
 * demis- la*posita. [Tunc apparuit Iesus Petro.]
 fo capite De apparitione quarta in Emaus
 *iacetia facta duobus discipulis: & quod
 iam apparuerat Petro. *Zuc. 24.*

Mar. 16.

C A P. C L X I I I.

1. **E**t factum est dum fabularētur, & *se-
Appari cum quærerent [dno illi discipuli, qui
 tio quar- ibant in Emaus] ipse i b s v s appropin-
 qa quans ibat cum illis. Oculi autem illorum
 * simul tenebantur, ne cum agnoscerent. Et ait ad
 disputa- illos: Qui sunt hi sc̄imones quos conser-
 rent tis adiuvicem ambulantes, & etis tristes?
 Et respondens unus, cui nomē Cleophas,
 aduena dixit ei: Tu solus peregrinus es in Hieru-
 salēm, & non cognouisti, quæ facta sunt
 in illa his diebus? Quibus ille dixit: Quæ?
 Et dixerunt ei: De i e s u Nazareno, qui
 fuit uir propheta, potens in opere & sc̄imone
 corā Deo, & omni populo: & quo-
 modo

modo tradiderunt cum summi sacerdotes
& principes nostri in damnatione mortis,
& crucifixerunt eum. Nos autem speraba-
mus, quod ipse esset redempturus Israël.
Et nunc super haec omnia, tertia dies est
hodie, quod haec facta sunt. Sed & mulie-
res quædam ex nostris terruerunt nos, quæ
*ante lucem fuerunt ad monumentum, & non *dilucu-
inuento corpore eius uenerunt, dicentes scilicet lo perue-
etiam uisionem angelorum uidisse, qui dicunt uerunt
eum uiuere. Et abierunt quidam ex nostris
ad monumentum, & ita inuenientur, sicut
mulieres dixerunt: ipsum uero non *inue- *uiderunt
nerunt. Et ipse dixit ad eos: O *stulti & *amantes
tardi corde ad credendum in omnibus, quæ
locuti sunt prophetæ. Non ne haec opor-
tuit pati Christum, & ita intrare in gloriam
suam? Et incipiens a Moysi, & omnibus
prophetis, interpretabatur illis in omni-
bus scripturis, quæ de ipso erat. Et appro-
pinquaerunt castello, quo ibant. Et ipse
se finxit longius ire, & coegerunt illum,
dicentes: Mane nobiscum, quoniam ad-
uesperascat, & inclinata est iam dies. Et in-
trauit cum illis. Et factum est, cum recum-
beret cum illis, accepit panem, & benedi-
xit ac fregit, & porrigitbat illis. Et aperti
sunt oculi eorum, & cognoverunt eum, & *dispa-
*euauit ab oculis eorum. Et dixerunt ad- ruit

t 4 inuic

inuicem: Non'ne cor nostrum ardens erat
in nobis, dum loqueretur in uia, & aperi-
ret nobis scripturas? Et surgentes eadem
hora, regressi sunt in Hierusalem, & inue-
nerunt congregatos undecim, & eos qui
cum ipsis erāt, dicētes: quōd surrexit Do-
minus uerē, & apparuit Simoni. Et ipsi
narrabant, quæ gesta erant in uia, & quo-
modo cognoverunt cum in fractione pa-
nis.] R. Nec illis crediderunt.

De apparitione quinta & ulti-
ma, in die resurrectionis facta
discipulis absente Thoma, de cœ
ipsius Thomæ incredulitate.

Luc. 24. Ioan. 20. CAP. CLXIII.

L. **D**Vm autem hæc loquuntur, i. cùm ^A
~~Appari~~ ^{tio quin-} esset serò die illo, una sabbatorum,
~~ea~~ & fores essent clausæ, ubi erant discipuli
congregati propter metum Iudæorū, ue-
nit ^{I B S V S}, & stetit in medio L. corum,
& dixit eis: Pax uobis. Ego sum, nolite
timere. Conturbati uerò & conterriti, exi-
stimabant se spiritum uidere. Et dixit eis:
Quid turbati estis, & cogitationes ascen-
dunt in corda uestra? Videte manus meas
& pedes meos, quia ego ipse sum. Palpate
& uidete, quia spiritus carnē & ossa non
habet, sicut me uidetis habere. Et cùm hoc
dixisset, ostendit eis manus & pedes, i. &
latus.

latus. **L.** Adhuc autem illis non credenti-
 bus, & mirantibus præ gaudio, dixit: Ha-
 betis hic aliquid quod manducetur? At il-
 li obtulerunt ei partem piscis assi, * & fa-
 uum mellis. Et cum manducasset coram ^{*de apia}
 illis, * sumens reliquias dedit eis, & dixit ^{*acce-}
 ad illos: Hæc sunt uerba quæ locutus sum pisset
 ad uos, cum adhuc esse uobis scum: quo-
 niam necesse est impleri omnia, quæ scri-
 pta sunt in lege, & prophetis, & Psalmis
 de me. Tunc aperuit illis sensum, ut in- **Psal. 18.6**
 telligent scripturas, & dixit eis: Quo-
 niam sic scriptū est, & sic oportebat Chri-
 stum pati, & resurgere à mortuis die ter-
 tia, & prædicari in nomine eius pœniten-
 tiā & remissionem peccatorū in omnes
 gentes:] incipiētibus [*uobis prædicare*] ab
 Hicrosolyma. Vos autē testes estis horū.
L. Gauisi sunt ergo discipuli, uiso Domi-
 no. Dixit ergo eis iterū: Pax uobis. Sicut
 misit me pater, & ego mitto uos. Hæc cū
 dixisset, insufflauit, & dixit eis: Accipite
C Spiritū sanctū: Quorū remiseritis pecca-
 ta, remittuntur eis, & quorū retinueritis,
 retenta sunt. [Thomas autē unus ex duo-
 decim, qui dicitur ^{*Gemel} Didymus, non erat cū
 eis, quando uenit **I E S U S**. Dixerunt ergo Ius
 ei alii discipuli: Vidimus Dominum. Ille
 autem dixit eis: Nisi uidero in manibus
 t s eius

* uesti- eius* fixuram clavorum, & mittam digitum
gium meum in locum clavorum, & mittam ma-
* uesti- num meum in latus eius, non credam.

gium De apparitione sexta, post dies
octo facta discipulis præsente
Thoma: & quod pleraque alia fe-
cit Deus, quae non sunt scripta.
Ioan.20.

C A P. C L X V.

Appari **E**t post dies octo iterum erat discipuli-
sio sexta **E**ius intus, & Thomas cum eis, uenit
I E S V S ianuis clausis, & stetit in medio,
& dixit, Pax uobis. Deinde dicit Thomas:
Infer digitum tuum huc, & uide manus meas,
& adfer manum tuam, & mitte in latus meum:
*& noli esse * incredulus, sed fidelis. Re-
spondit Thomas & dixit ei: Dominus
meus & deus meus. Dicit ei I E S V S: Quia
uidisti me Thoma, credidisti: Beati qui
non uiderunt & crediderunt.] Multa qui-
de & alia signa fecit I E S V S in conspectu
discipulorum suorum, quae non sunt scripta in
libro hoc. Haec autem scripta sunt, ut creda-
tis, quia I E S V S Christus est filius Dei, &
ut credentes uitam habeat in nomine eius.]

De septima apparitione facta se-
ptem discipulis ad mare Tybe-
riadicis. Et quod Iesus ter Pes-
trum interrogauit, an se dilis-
geret, *Ioan.21.*

C A P. C L X V I I
Post

Postea manifestauit se iterū i e s v s ~~Apparā~~
 ad mare Tyberiadis. Manifestauit i o septi-
 autem sic. Erant simul Simon Petrus, & ma-
 Thomas, qui dicitur Didymus, & Na- ~~discipu~~
 thanaël, qui erat à Cana Galilææ, & filii ~~lis~~
 Zebedæi, & alii ex discipulis eius duo. Di-
 cit eis Simon Petrus: Vado piscari. Dicūt
 ei: Venimus & nos tecum. Et exierunt, &
 ascenderunt in nauim: & illa nocte nihil
 prenderunt. Mane autem iam facto, ste-
 tit i e s v s in littore, non tamen cogno-
 uerunt discipuli, quia i e s v s est. Dixit
 ergo eis i e s v s: Pueri, nūquid pulmen-
 tarium habetis? Respōderunt ci, Non. Di-
 xit eis: Mittite in* dexteram nauigii rete, *dexte-
 & inuenietis. Miscerunt ergo, & iam non ras par-
 ualebant illud trahere præ multitudine tes
 piscium. Dicit ergo discipulus ille, quem
 diligebat i e s v s, Petro: Dominus est.
 Simon Petrus cùm audisset, quia Domi-
 nus est, * tunica succinxit se (erat enim *pallio
 nudus) & misit se in mare. Alii autē disci-
 puli nauigio uenerunt. Non enim longe
 erant à terra, sed quasi cubitis ducētis,
 trahentes rete piscium. Ut ergo descende-
 runt in terram, uiderunt prunas positas, &
 piscem superpositum, & panem. Dicit eis
 i e s v s: Adferre de piscibus quos pren-
 didistis nunc. Ascendit autem Simon Pe-
 trus,

trus, & traxit retc in terram, plenum magnis piscibus centum quinquaginta tribus. Et cum tot essent, non est scissum recte. Dicit eis Iesus: Venite, prandete.

*discipulo Et nemo audebat discubentium interlorum rogare eum, tu quis es? scientes quia Dominus est. Et uenit Iesus vobis, & accepit panem, & dabat eis, & pisces similiter. Hoc iam tertio manifestatus est Iesus vobis discipulis suis, cum resurrexisset a mortuis. ¶ Cum ergo prandisset, dixit Simoni Petro Iesus: Simon Iona, diligis me plus his? Dicit ei: Etiam Domine, tu scis, quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos. Dicit ei

*secundo *iterum: Simon Iona, diligis me? Ait illi: Etiam Domine, tu scis, quia amo te. Dicit

*rege o- ci: * Pasce agnos meos. Dicit ei tertio: ues incas Simon Iona, amas me? Contristatus est Petrus, quia dixit ei tertio, Amas me, & dicit: Domine, tu omnia scis: tu scis, quia amo te. Dicit ei: Pasce oues meas. Amen autem dico tibi, cum essem iunior, cinge-

*quod bas te, & ambulabas * ubi uolebas. Cum autem senueris, extendes manus tuas, & alius te cinget, & ducet quod tu non uis. Hoc autem dixit, significans, qua morte clarificaturus esset Deum. ¶ Et cum hoc dixisset, dixit ei: Sequere me. Cōuersus Petrus, uidit illum discipulum quem dilig

diligebat i e s v s sequentem, qui & * recidit
 cubuit in cœna super pectus eius, & dixit:
 Domine, quis est, qui tradet te? Hunc er-
 go cùm uidisset Petrus, dixit i e s v s: Do-
 mine, hic auté quid? Dicit ei i e s v s: Si
 cum uolo manere, donec ueniam: quid
 ad te? Tu me sequere. *Exiuit ergo sermo *Perma-
 iste inter fratres, quia discipulus ille non nauit er-
 moritur. Et non dixit i e s v s, quia non go ru-
 moritur: sed, Si cum uolo manere: quid ad mor
 te? Hic est discipulus ille, qui testimonium
 perhibet de his, & scripsit hæc, & scimus
 quia uerum est testimonium eius.]

De octaua apparitione facta uns decim discipulis in Galilæa.

Matthæi 28.

C A P. C L X V I I.

[**V**Ndecim autem discipuli abierūt in Galilæam, in monte ubi constitue-
 rat illis i e s v s. Et uidētes eum, adoraue-
 runt: quidam autem dubitauerūt. Et acce-
 dens i e s v s, locutus est eis, dicens: Data
 est mihi omnis potestas in cælo & in ter-
 ra. Euntes ergo, docete omnes gentes, ba-
 ptizantes eos, in nomine patris, & filii, &
Spiritus sancti. Docentes eos seruare o-
 mnia quæcumque mandaui uobis. Et ecce
 ego uobisicum sum omnibus diebus usq;
 ad consummationem seculi.]

De

De nona, & decima apparitionibus in die ascensionis dominicae, factis discipulis. *Mar. ult. L. eccl. ultim.*

C A P V T C L X V I I I.

R. **N**ouissimè autem recubentibus un-
Appari decim, apparuit illis I E S V S, & ex-
cio nona. probrauit incredulitatem eorum, & duri-
 tiam cordis : quia his qui uiderat cum re-
 surrexisse, non crediderunt. Et dixit eis:
 Euntes in mundum uniuersum, prædicate
 Euāgeliū omni creaturæ. Qui credide-
 rit, & baptizatus fuerit, saluus erit: Qui ue-
 rò non crediderit, condemnabitur. Signa
 autem eos qui crediderint, hæc sequētur:
 In nomine meo, dæmonia eiiciēt: linguis
 loquētur nouis: serpētes tollent. Et si inor-
 tiferum quid biberint, non eis nocebit. Su-
 per ægros manus imponent, & bene habe-
 bunt. *L.* Ego mittam promissum patris
 mei in uos, uos autem sedete in ciuitate,
Hieru- *¶* quoadusque induamini uirtute ex alto.
salem Eduxit autem eos foras in Bethaniam, &
 eleuatis manibus suis, benedixit eis. *R.* Et
 postquam locutus est eis, *L.* factum est,
 dum benedicaret illis, recessit ab eis: *R.*
 & assumptus *L.* ferebatur in cælum. *R.*
 & sedet à dextris Dei. *L.* Et ipsi adoran-
 tes regressi sunt Hierusalem cum gaudio
 magno. Et erant semper in templo, lau-
 dantes.

dantes & benedicentes Deum. R. Illi autem profecti predicauerunt ubiq; Domino cooperante, & sermonem confirmante sequentibus signis. 7

HISTORIÆ EUANGELICÆ CONCLUSIO.

Ion. ultim.

C A P . C L X I X .

Sicut autem & alia multa quæ fecit i e-
ssus quæ si scribantur per singula,
nec ipsum arbitror mundum capere pos-
se eos, qui scribendi sunt, libros.

**VOCABULORVM AC
LOCUTIONVM ALI-
quot obscuriorum in-
terpretatio.**

Antequam conuenirent. Tropus loquendi huic similis, Antequam penite-
ret, morte præuentus est.

As , assis , ualeat quatuor turonenses denarios.

Bethania duplex: una Marthæ distans ab Hierusalem tribus miliaribus, interiacente in ore Oliueti. Bethania altera prope Iordanem, ubi Ioannes baptizabat, distans ab Hierusalem sedecim miliaribus.

Bethlehem in Iuda, distans ab Hieru-
alem quindecim miliaribus.

Bethphage, pagus erat sacerdotum, in

in pede montis Oliueti.

Bethsaida in Galilæa , unde Petrus, Andreas, Iacobus, Ioannes, Philippus, & Nathanaël erant, distans à Capharnaum, quatuor miliaribus.

Bethulia in Galilæa, distans à Tyberiadæ sex miliaribus.

Capharnaum, metropolis Galileæ, distat à Corozaim quatuor miliaribus, adiacente mari Galilææ.

Cæfarea Cappadociæ. Cæfarea Palestinae, in Samaria. Cæfarea Philippi, alias Velenne est in Galilæa , iuxta cuius portam oritur Iordanis.

Cana , in Galilæa : distat ab Emmaus Ptolemaida decem miliaribus.

Damascenus ager distat ab Ebron iactu lapidis arcus.

Denarius , ualeat tres solidos, sex tunicos.

Dietæ unius iter , constat uiginti miliaribus.

Dipondium, duo asses sunt.

Donec, notat uel tempus determinatum, quo transacto, aliquid fit: ut, iste non comedit, donec esset hora sexta. Vel accipitur pro semper : ut, Sede à dextris meis donec, &c. Vel significat nunquam: ut, Peters cum fratre litem commisit, & donec uixit

wixit non est ei locutus.

Drachma ualebat tres solidos , sex turonos.

Ebron , olim Chariatherbe, distat ab Hierusalem decem octo miliaribus.

Emaus disyllabum , distat ab Hierusalem xl.stadiis.xv.miliaribus.

Epulonis domus, erat in Hierusalē.
Galilæa superior, est Iudeorū: Galilæa inferior Gentium , data Regi Iram à Salomone.

Hiericho distat à Iordane quatuor miliaribus ab Hierusalem sexdecim.

Metreta secundum Isidorum capit sex sextarios.

Mna, centum & decem drachmas ualebat.

Naim disyllabum uersus Austrum patrum distat à Nazareth.

Nathan frater uterinus Salomonis: tertium fratrem Lucas uocat Mathat.

Nazareth in Galilæa superiori, distat à monte Thabor quatuor miliaribus , & ab Hierusalem xlivi.

Obolus ualebat septem turonenſcs denarios.

Osanna, dictio Hebræa, ab Osī, id est, salua: & ab Anna interiectione obsecrantis componitur: hoc est, Salua obsecro.

u Post

Post tres dies resurgam, ibi Post, capitur pro in unde sensus est, in tertia die resurgam. Post enim deducitur à Græca præpositione quæ Meta, dicitur : & non simpliciter significat Post: sed & In, & Per.

Primogenitus, uel dicitur respectu aliorum secundò genitorum , uel ante quem,nec post,aliquis nascitur.

Ptolemaida , nunc Achon, distat ab Hierusalem septem miliaribus.

Quadrans, est unus turonensis denarius.

Quarantena, mons ubi Christus ieiunavit, distat ab Hiericho xx.miliaribus, & ab Hierusalem xiiii.

Samaria , olim Elcusa,nunc Sebaste, distat ab Hierusalem xxx.miliaribus.

Scandalum, aliquando capitur pro impedimento:ut,Scandalum mihi es.Necessitatem ut ueniant scandala : necessitate non absoluta, sed conditionali : supposita enim diaboli & hominum malitia, necesse est, ut ueniant scandala.

Sichem , alias Sichar, distat à Samaria quatuor miliaribus : & ab Hierusalem viginti sex.

Siclus, & **Stater**, idem : & ualebat viii.solidos.

stad

Stadfa octo componunt unum mil-
lare.

Stater, uide Siccus.

Talenteum ualeat quatuor solidos: ali-
quando d c. drachmarum ualuit.

Thabor mons in Galilæa superiori.
distat à Bethulia sex miliaribus.

Vt particula, non est causæ, sed even-
tus significatiua. Non enim fecit, aut do-
cuit i s v s, ut impleteatur prophætia: sed
quia ipse fecit, aut docuit, impleta est
prophætia. Igitur, non quia scriptum est,
ideo aliquid est factum: sed idco scriptum
est, quia erat futurum.

Zachariæ Pagus uersus Austrum,
distat ab Hierusalem quatuor miliaribus.

Per Pannum rudem, uel **Com-**
missoram noui uestimentis, uel **Vi-**
nnum nouum, significat iejunium: quia
hoc genus pœnitentiæ præsertim ab Io-
anne incepérat. **Vestis autem uetus**,
& **Vtres**, infirmitas est discipuloru-
m. Theophylactus in ix. cap. Matthæi.

Erat quoddam ludi genus apud Iu-
deos, ubi in foro in partes duas pueri
diuidebantur: alii ex una parte lamenta-
abantur, alii ex altera tibiis cane-
bant: & neque lugentes curabant tibici-

nes, & contraria. Taxat ergo Dominus Pha-
risæos, qui neque lugebant cum Ioan-
ne, lugubrem uitam agente: neque ob-
temperabant in eis, uitam præ se feren-
ti ciuiliorem.

Peccatum in Spíritum sanctū,
est blasphemia in Deum facta directe:
qua ex certa malitia, & zelo inuidiæ cum
pertinaci adhæsione, & finali impœni-
tentia attribuuntur principi dæmonio-
rum sanctissima filii Dei, & Spiritus san-
cti opera.

Sed manducarent Pascha: id est,
azymos panes: uel, sicut dicit Chrysostomus,
intenti fuerant quidam Iudæorum
captioni in eis in uespero lunæ xiiii. quo-
circa distulerunt in lunam xv. suum pa-
scha edere.

Prima dies azymorum, dics pa-
schæ dicitur, quæ incipiebat post occa-
sum solis lunæ xiiii. facta scilicet uespera:
in qua quidem uespera, terminabatur lu-
na xitii. & similiter incipiebat Luna xv.
Vnde cum hæc uespera refertur ad diem
præcedentem, id est, ad lunam xiiii. cu-
ius est finis, appellatur dics Iouis: sed
cum respicit diem sequentem, id est, lu-
nam xv. cuius est principium, dicitur dies
Veneris, id est, Feria sexta. Hac autem fe-
ria

riā accesserunt discipuli ad i s v m , sci-
scitantes, ubi uellet sibi parari, id est, im-
molari pascha. Porrò cùm in Leuitico
dicitur , Mense primo decimaquarta die
mensis ad uesperum phase Domini cele-
brabitur. Vesperum , ibi & Exodi duo-
decimo , respicit diem præcedentem , ca-
piturque pro decimaquarta die. Sed in
Euangelio , cùm dicitur , Vespere facto
discubuit , &c. hic Vespere respicit diem
sequentem , sumiturque pro luna deci-
maquinta , id est , pro die paschæ , quod
illo anno erat feria sexta. At uero cùm
legimus , Diem festum , seu , Diem solen-
nem : ne Homonymia fallamur , festi-
uitatem , seu solennitatem intelligere de-
bemus. Sed cùm dicitur : Dies azymo-
rum , aut dies paschæ : per hoc sumitur
dies naturalis , continens noctem & lu-
cem. At Dies festus paschæ , id est , fe-
stiuitas azymotum , tantum luci , id
est , dici artificiali tribui solet. Vnde Io-
annis decimotertio , Ante diem festum
paschæ. Id perinde est , ac Ante festiuita-
tem : utpote nocte præcedente lucem fe-
stiuitatis paschalis.

Lucas Euanglista , secundum aliquos ,
in Christi genealogia quadruplices filios
enumerat , aliquando Naturales , aliquando

Legales: interdum Adoptiuos, non mutu-
quam Sacerinos. Et hi ultimi lege uxoria
dicuntur filii patris suæ uxor is. Vnde li-
ter Salathiel per Salomonem ex David
descendens genuerit Zorobabel: potuit
tamen lege uxoria descendere ex eodem
David per Nathan, ducendo uxorem de-
scendentem ex Nathan.

Petri, Andrae, Ioannis, & Iacobi qua-
druplex uocatio. Prima ad simplicem no-
titiam. pag. 34. cap. 5. Altera ad familiari-
tatem. pag. 43. cap. 12. Tertia ad Discipu-
latum. pag. 53. cap. 13. Quarta ad Aposto-
latum. pag. 48. cap. 18.

I N D E X M A T E R I A
R V M P A N D E C T A S
E V A N G E L I C A E.

A Bneget se, qui Christum sequitur.
pagina 170. capite 87.a
Adolescēs querit, Quid faciam? pag. 188.
cap. 100.a
Amandus Christus super parentes. 82.
cap. 37.l
Amici faciendi de mammoma. 193. cap.
104.b
Angustā portā intrare decet, 60 cap. 25.^a
& 138. cap. 69.a
Anima

- A**nimum perdere propter Christum. 82.
cap. 37. m. & 170. cap. 87. a. & 212. cap.
119. b
Anima pluris quam corpus. 129. cap. 65. b
Antichristi aduentus. 233. cap. 134. a
Apóstolorum electio. 48. cap. 18. a
Apóstolorū iustitia pluris sit, quam Pha-
tisæorum. 51. cap. 19. c
Apóstoli lux, & sal dicuntur. 51. cap. 19. a
Apóstoli mittuntur sicut oves, debentq;
esse prudēces sicut serpētes. 78. ca. 37. a
Apóstoli noluntur recedere à Christo
118. cap. 56. o
Apóstolorum nomina, & mittuntur ad
prēdicandū, nō gentibus: potestas curā-
di: prohibetur nequid in via ferāt: præ-
cipitur ut gratis dent. 78. cap. 37. b. c
Apóstoli non habebant spatiū mandu-
candi. 86. cap. 40. b
Apóstoli omnia relinquentes facti sunt
iudices. 190. cap. 102. a
Apóstoli perū fidei augmentū. 175. c. 90. a
Apóstolis soluendi p̄ctā ptās datur. 169.
ca. 86. b. & 183. ca. 95. c. & 297. ca. 164. c
Apóstolis præcipitur persecutionem fu-
gere. 81. cap. 17. h
Apóstolis prædictur quas passuri erant
persecutiones. 80. cap. 37. f
Aqua mutatur in uinum. 36. cap. 6. b

Arbor bona. 61.cap.25.c

Attendite à falsis prophetis. 61.cap.15.b

Audiens sermones Christi, & faciens, cui
assimilabitur. 62.cap.25.f

B

Baptizandi modus. 301.cap.166.b^l

Baptizatur Christus. 29.cap.1.a. Et bapti-
zat. 40.cap.9.b

Baptismo baptizari habeo. 240.cap.138.h

Baptismus Ioannis unde sit quæritur. 216.
cap.222.b

Beatitudines octo. 49.cap.18.b

Bethania distat à Hierusalē stadiis xv. q̄
faciūt penè duo miliaria. 196.ca.106.b

Bonus in minimo, in maiore bonus erit.
193.cap.104.c

C

Caiphas prophetauit. 199.cap.107.a

Capharnaum maledicitur. 86.cap.36.b

Capharnaum situatio. 42.cap.11.b

Cæcus Bartimæus. 206.cap.114.a

Cæcus cæcum ducens ambo in foueam
cadunt. 162.cap.80.h

Cæcus nō poterit cæcum ducere. 59.ca.24.a

Cæcus curatur Bethsaïdæ. 168.cap.85.a

Cæci duo curantur. 77.cap.35.a

Cæci duo curātur in ingressu Hiericho.
206.cap.113.a

Cæci & claudi curantur in die palma-
rum.

- ram.211.cap.118.d
 Cæcus illuminatur in ingressu Hiericho.
 203.cap.112.a
 Cæcus & mutus dæmonium habens cu-
 ratur.123.cap.60.a
 Cæcus natus curatur.153.cap.77.a
 Cœnam magnam homo quidam fecit.
 140.cap.71.b
 Centurionis seruit. 64.cap.27.a. Dom.3.
 Epiph. & Fer.s. post Cin.
 Chananeæ filia curatur.163.cap.81.a.Fer.
 s.Dom.1
 Christus abiit in Ephrem. 199.cap.108.c
 Fer.6.Dom.paff.
 Christus abscondit se.213.cap.119.g
 Christi aduentus in futurum iudicium.
 235.cap.137.a
 Christi aduēt⁹ ī partes Iudææ.185.c.97.a
 Christus ambulat supra mare.113.cap.55.a
 Christi anima turbatur.212.cap.119.c
 Christus asserit Phariseos ex diabolo ef-
 sc.151.cap.76.f
 Christus baptizatur.29.cap.1.a. Et bapti-
 zat.40.cap.9.b
 Christus cū potestate docebat. 62. c. 25.g
 Christus demēs iudicatur. 86.cap.39.c.d
 Christum dæmones per dæmones eiice-
 re,falsò dicunt Pharisei. 77.cap.35.c.&
 123.cap.60.b

u § Christ

- Christum dæmonium habere falso dicunt
pharisei.** 152. cap. 76. g
- Christus docet de nauicula.** 43. cap. 12. a
- Christi doctrinam Iudei mirantur.** 107.
cap. 52. c. & 144. cap. 73. f
- Christus ciuitatibus extra Nazareth.** 108. ca.
52. f. Fer. 2. Dom. 3.
- Christus exprobrat ciuitatibus.** 85. ca. 39. a
- Christus festo Pentecostes interfuit.** 131.
cap. 66. a
- Christus fluit super Lazaro.** 197. ca. 106. f
Et sup Hierusalē. 210. cap. 118. a. Do. 9.
- Christi fratres & sorores qui dicuntur.** 127.
cap. 62. c
- Christus fugit, ne fieret rex.** 112. cap. 54. h
- Christi ieuiniam, & tentatio.** 31. cap. 3. a
- Christus incipit prædicare.** 42. cap. 12. a
- Christus cur aliquando non potuerit san-
nare infirmos.** 108. cap. 52. c
- Christus in gazophylacio dicebat, Ego
lux mundi.** 148. cap. 75. a
- Christo insidiantes Pharisæi, os eius op-
primebant.** 228. cap. 131. k
- Christus interrogatur, in qua potestate,
& similiter interrogat.** 215. cap. 122. a
- Christus interrogat, Quem dicunt homi-
nes esse filium hominis.** 168. cap. 86. a
- Christus inuenitur in templo.** 23. ca. 13. a
- Christum lapidare uoluerunt.** 153. ca. 76.
l. 8

- i. & 159. cap. 79. d
Christus legit Esaiam. 107. cap. 52. 2
Christus manducat apud Simonem, ubi
Magdalena mundatur. 90. cap. 44. c
Christus manducat apud principem Pha-
iseorum. 139. cap. 70. a
Christus misit igneum in terram. 240. ca.
138. h
Christi modus in iudicio generali. 243.
cap. 140. a
Christus non uenit iudicare, sed saluare,
229. cap. 132. c
Christus non uenit pacem mittere, sed gla-
dium. 82. cap. 37. k. & 240. cap. 138. h
Christus orat in deserto. 47. cap. 56. c
Christus paruulis benedixit, eos ample-
xando. 188. cap. 99. b
Christus passionem & resurrectionem
prædictit. 253. cap. 149. d. & 200. cap.
108. b
Christum potatorem falsò uocant Phari-
sæi. 85. cap. 38. f
Christus prædicat primo publicè. 42. ca. 11. a
Christus prædictit pro ditorem per annū
ante pascha. 119. cap. 56. p
Christum quærebât mater & fratres. 127.
cap. 52. c
Christum quærebat turba, quia panem co-
mederat. 115. cap. 56. b

Christus

Christus ut sabbato curaret, nolebat Phariſæi. 137. cap. 68. b
Christum Samaritanum uocat Iudei. 151.
cap. 76. g
Christus sanat languores. 46. cap. 15. a
Christum sequebantur Magdalena, Ioanna Chusæ, & Susanna. 99. cap. 49. a
Christus soluit didrachma. 176. cap. 91. a
Christus scribebat in terra. 148. cap. 74. b
Christus uenit in Iudeam. 185. cap. 97. a
Glauiū potestas Petro data. 169. ca. 86. b
& 183. cap. 95. c. & 297. cap. 164. c
Cōfessio ueræ fidei per Petru. 169. c. 86. b
Confitentes Christum, & hos ipse confitebitur. 81. cap. 37. k. & 186. cap. 97. d
& 170. cap. 87. c
Confitebor tibi pater. 88. cap. 42. c
Cōgregati in nomine Christi. 183. c. 95. c
Consilia. pagina 61. & sequentib. cap. 19.
Correctio fraterna. 182. cap. 95. a
Crapula uitetur. 236. cap. 137. b
Credentes in Christum maiora opera facient. 255. cap. 150. b
Creditis in Deum, & in me credite. 254.
cap. 150. a
Crucem qui non portat, non est Christo dignus. 82. cap. 37. m.

D

Dabitur habenti, & abūdabit. 102. c. 49. i.
&

& 242.cap.139.d
Date, & dabitur uobis. 59.cap.24.a
Date, non sperantes recipere. 55.cap.20.c
Dæmonia cōfitebātur Christū. 45.ca.14.a
Dæmones discipulis subiiciebantur. 88.
cap. 42.a
Dæmonia ciiciens non sequebatur Chri-
stum. 179.cap.93.a
Dæmoniaci duo curantur. 68.cap.31.a
Dæmonium immūdum habens curatur.
45.cap.14.a
Dæmones in porcos mittūtur. 69.ca.31.d
Dæmoniacus mutus & cæcus curatur. 123.
cap.60.a
Dæmoniacus mutus, sed non cæcus. 77.
cap.35.b
Dæmonibus perhibentibus testimonium
comminatur Christus. 122.cap.58.g
Denarius diurnus. 191.cap.103.a
Diabolus homicida non stetit in uerita-
te. 151.cap.76.f
Dic quæ fecit tibi dominus. 70.cap.31.h
Dilexerūt homines magis tenebras, quā
lucem. 39.cap.8.f
Diliges dominum ex toto corde. 89.cap.
43.a
Diligere est maximum mandatum. 222.
cap.128.a.Dom.17
Diligere inimicos. 54.c.20.d.Fer.6.Cine.
Discip

- Discipuli admonentur, ne sint solliciti de
cibo. 129. cap. 65. b
- Discipuli admonentur ne sint solliciti
qualiter respondeant. 186. cap. 97. c
- Discipuli admonentur ne timeat eos, qui
occidunt corpus. 185. cap. 97. c
- Discipulorum contentio de maioritate.
177. cap. 92. a. & 252. cap. 149. a
- Discipuli inter lupos mittuntur. 87. cap.
41. a
- Discipuli mittuntur ad prædicandum, &
reuertuntur. 86. cap. 41. a
- Discipulus non est supra magistrum. 81.
cap. 37. i
- Discipuli petunt fidei augmentum. 176.
cap. 90. a
- Discipuli petunt ut sciāt orare. 92. ca. 46. c
- Discipuli quendam mutum non potue-
runt curare. 173. cap. 89. a
- Discipuli quidam recesserunt à Christo.
118. cap. 56. o
- Discipuli spicas cōfricabant sabbato. 119.
cap. 57. b
- Discipulis subiiciebantur dæmones. 88.
cap. 42. a
- Discite à me, quia misericordia sum. 88. cap. 42. c
- Dispensator fidelis. 139. cap. 138. c
- Diues difficile saluatur. 189. cap. 101. a
- Diues opulo. 194. cap. 105. a

Diues

Dives uolens ampliare horrea. 129. cap.

65.a

Doctrina Phariseorum audienda. 224. ,

cap.130.a

Dominis duobus seruiri non potest. 57.

ca.23.b.& 193.cap.104.c

E

Effrem petit Christus. 190.cap.107.c

Ego sum panis uiuus. 117.cap.56.h

Ego sum pastor bon^o. 157. ca.78.c.Dom.
2.pos.Et Ho.mar.

Eleemosyna mūdat à peccato. 128.c.63.b

Eleemosyna quomodo fiat. 55.cap. 21. 2.
Dom.1.pent.

Encænia. 158.cap. 79.a. Fer.4.post paf.

Epulo diues. 194.cap.105.a

Estote misericordes. 59.cap. 24.a.Dom.
1.Pentecost.

Eucharistiae institutio. 250.cap.147.2

Eucharistiae prædicatio. 114.cap.56.2

Eunuchi uarii. 187.cap.98.d

F

Fermentum Phariseorū fugiendum. 167.

cap.84.c

Festucam uidere in oculo fratris. 59.cap.

24.2

Ficus arefacta. 213.cap.120.2

Ficus in uinca non ferens fructū. 136.cap.

67.c.Sabb.111. temporum Septembr.

Fidicā

Fidei uirtus. 176. cap. 90. a. & 215. cap.
121. b
Fidelis in minimo, ī maiore fidclior. 193
cap. 104. c
Fidelis dispensator. 239. cap. 138. e
Filia archisynagogi. 74. ca. 34. a. Do. 23.
Filiæ Hierusalem nolite flere. 281. ca. 155. c
Filii duo, quorum alter fecit uoluntatem
patris. 216. cap. 123. a
Filius prodigus. 180. cap. 94. c
Filii regni ciicentur in tenebras. 65. cap.
27. d
Fletus, & stridor dentium. 65. cap. 27. d. &
138. cap. 69. a. & 220. cap. 125. c. & 239.
cap. 138, & 242. cap. 139. e
Fortis armatus custodit atrium. 124. cap.
60. c
Fratres, & mater Christi, qui dicātur. 127.
cap. 62. d
Fur non uenit. nisi ut furetur. 157. cap.
78. b

G

Galilæi occiduntur à Pilato. 135. cap. 67. a
Gentiles quærunt uidere Christum. 211.
cap. 119. a
Granum frumenti mortuum. 211. ca. 119. b

H.

Hœdi & oues in iudicio separantur. 243.
cap. 140. a

Hæred

Hæreditatem Christus non diuidit. 128.

cap. 64. a

Herodes Ioannem surrexisse credebat à
mortuis. 122. cap. 59. h

Herodiani, & Pharisei, uolebant perdere
Christum. 121. cap. 58. c

Herodes uoluit occidere Christum. 138:
cap. 69. b

Hierusalem destruenda prædicatur. 230.

cap. 133. a

Hierusalem quæ occidis prophetas. 228.
cap. 131. l

Hydropicus sanatur. 139. cap. 70. a

Hypocrisis fugienda. 55. cap. 21. a

Hypocritæ ieiunium. 57. cap. 23. a

Homo peregrè proficiscens. 238. cap. 138. b

Honora patrem tuum. 161. cap. 80. d

I.

Ibi erit fletus. Vide Fletus.

Ieiunium hypocritæ. Vide Hypocritæ.

Ieiunium quale. 57. cap. 23. a

Ignem ueni mittere. 240. cap. 138. h

Iadulgere oportet. 52. cap. 19. b. & 182.

cap. 95. a

Iniquus in minori, est & in maiori. 193.

cap. 104. c.

Innocentes occiduntur. 22. cap. 11. c

Interrogat ihu vs discipulos, Quem me
esse dicitis? 168. cap. 86. a

- Interrogat Iesu Phariseos, Cuius Christus est filius? 223. cap. 129. a
Interrogat Phariseos, Quando uenit regnum Dei? 223. cap. 128. c
Interrogatur Christus, Si pauci sunt qui saluantur. 137. cap. 69. a
Ioanna uxor procuratoris Herodis quebatur Christum. 99. cap. 49. a
Ioannis Baptiste annuntiatio. 8. cap. 2. a
Ioannes Baptista iuxta Salim baptizat. 40. cap. 9. b
Ioannis discipuli ieunant, Christi uero non. 73. cap. 33. c
Ioannes imponit leges. 26. cap. 14. g
Ioannes incarceratur. 41. cap. 10. a
Ioannes incipit prædicare, & baptizare. 24. cap. 14. a
Ioannes interrogat Christum per discipulos, Tu es qui uenterus es? 83. cap. 38. a
Ioannes laudatur à Christo. 84. cap. 38. b
Ioannes nascitur, & circunciditur. 12. cap. 9. a
Ioan. non fecit signum. 160. cap. 79. g
Ioan. non inanducans. 84. cap. 33. c
Ioan. occiditur. 109. cap. 53. b
Ioannis potestas prædicandi, & baptizandi. 24. cap. 14. a
Ioannes quando, & quandiu in deserto. 23. cap. 12. a
Ioan.

Ioan. testatur de Christo. 27. cap. 15. a

Ioannes dicitur Vox. 28. cap. 15. c

Ioan. euāgelista, & Iacobus uolebant per-
dere Samaritanos. 201. cap. 110. b

Ionas fuit tribus diebus in uentre ceti. 125.
cap. 61. b

Iter agens cum aduersario. 131. cap. 65. h

Iudæorum conspiratio. 199. cap. 107. a

Iudæi mirantur, unde Christo tanta sa-
pientia. 144. cap. 73. f

Iudæi murmurant, quia Christus dicit,
Ego sum panis. 116. cap. 56. f

Iudæorum obstinatio. 229. cap. 132. a

Iudæorum principes aliquor crediderūt.
229. cap. 132. b

Iudæi dicebant se filios Abrahæ. 150.
cap. 76. c

Iudicare non licet. 150. cap. 24. a. & 53.
cap. 19. f

Iudicare secundum faciem nō licet. 144.
cap. 75. h

Iudicij ulimi modus. 235. cap. 137. a

Iugum Domini suave. 88. cap. 42. c

Iurare per aurum, aliquid esse dicūt Pha-
riſei. 225. cap. 131. b

Iussio facta discipulis, ut rogent dominū
messis. 78. cap. 36. h. & 87. cap. 41. b

Lapidare Christum uoluerunt Iudxi. 153.

x z cap.

- cap.76. i
Lapidē pro pane non dat pater filiis. 60
cap.24.c. & 93.cap.46. g
Lazarus mendicans. 194.cap.105. a
Lazarum interficere uoluerūt Iudei. 207.
cap.115.d. & Sabbatho in ramis.
Lazarus fuscitur. 198.cap.106. g
Legis euāgelicæ promulgatio. 51.cap.19. a
Legis impletio. 51.cap.19. b
Leprosi decem curantur. 200.cap.109. a
Leprosus sanatur. 63.cap.26. a
Lex Dei iniuiolabilis. 193.cap.104. c
Lex imponitur à Ioanne. 26.cáp.14.g
Lex naturæ. 54.cap.20. c
Libellum repudii cur dedit Moyses. 186.
cap.98. a
Lucerna corporis. 126.cap.61. d
Lucernæ ardentes in manibus. 238. cap.
138. c
Lucerna poni debet super candelabrum. 52
cap.19.a. & 102.cap.49. i
Lucrari mūdum cum animæ damno mā
lum est. 170.cap.87. b
Lumbi præcincti. 238.cap.138. c
Lunaticus curatur, quem discipuli nō po
tuerunt curare. 174. cap.89.b. Fer. 4'
1111. temporum Septembbris.
Lux uestra luceat coram hominibus. 51
cap.19.a

Magd

M

- Magdalena bis uixit pedes Christi. 90.
cap.44.b.& 195.cap.106.a.Secundo.245.
cap.142.d.Fer.5.Domi.paf.Fer.2.Domi.
paf.Fer.6. 1111. temporum Septembr.
Magdalena de qua electa septem dæmonia
sequebatur Christum. 99.cap.49. a
Magistri non uocemini. 225.cap.130. c
Maior fiat minor. 252.cap.149. a
Magi uenerunt ad adorandum Christum.
18.cap.9. a
Maledictio ciuitatum ubi Christus præ-
dicauerat. 85.cap.39. a
Malus in minimo, est & in maiori. 193.
cap.104. c
Mandata seruare omnibus incubit. 188.
cap.100. a
Mandatum magnum est diligere. 222.
cap.128. a
Manducate quæ apponuntur uobis. 87.
cap.41. b
Manere non licet apud infames. 80. cap.
37.e.& 87.cap.41. d
Manibus illotis comedere, non coinqui-
uat hominem. 160.cap.80. b
Mansiones in domo patris multæ. 254.
cap.150. a
Mare quietatur. 67.cap.30. b
Martyrum tormenta. 231.cap.133. e

Marthæ ministerium. 91. cap. 45. a
Matthæi conuiūium. 72. cap. 33. a
Matthæi uocatio. 48. cap. 17. a
Matrimonii factum à Deo. 186. cap. 98. a
Mœchatur qui dimittit uxorem. 187. cap.
98. c. & 93. cap. 19. e
Membrum scandalizās abiiciatur. 52. cap.
19. e. & 178. cap. 92. h
Mensura eadem remetietur. 59. cap. 24. a.
& 102. cap. 49. i
Meretrices præcedēt Pharisæos in regno
cælorum. 216. cap. 123. b
Melsis multa, operarii pauci. 86. cap. 41. b
Ministras Christo sequatur cum. 212. cap.
119. b
Mulier adultera. 147. cap. 74. a
Mulierem concupiscere non licet. 52. cap.
19. d
Mulier cùm parit, habet tristitiam. 261.
cap. 151. m
Mulier sanatur à fluxu. 74. cap. 34. b
Mulier incurvata sanatur. 136. cap. 68. a
Sabbato 1111. temporum Septembr.
Mulier peccatrix. 90. cap. 44. a
Mulier Samaritana. 94. cap. 47. a
Mulier sepmuira. 221. cap. 127. a
Mulier uiocem extollit. 127. cap. 62. a
Mutus habens dæmonium sanatur. 77.
cap. 33. b

Mutus

Mutus & surdus sanatur. 164. cap. 82. a
Mutus demoniacus sanatur. 123. cap. 60. a
Mutus quem discipuli non potuerunt sa-
nare. 173. cap. 89. a. Fer. 4. Septembr.

N

Naum civitas. 65. cap. 28. a
Nemini dixeritis. 63. cap. 26. b. & 164. cap.
82. b. & 168. cap. 85. c. & 172. cap. 88. d
Nemo bonus nisi Deus. 188. cap. 100. a
Nemo scit qui sit filius hominis. 88. cap.

42. c

Nicodemus noctu uenit ad Christum. 38.
cap. 8. a. Et iacentio sanctæ crucis.
Non omnis qui dixerit mihi, Domine,
domine. 61. cap. 25. d
Nonissima peiora prioribus. 126. cap. 61. c
Nonissimi primi. 190. cap. 102. c. & 192.
cap. 103. d. & 138. cap. 69. b

O

Obstinatio Iudeorum. 229. cap. 132. z
Odiendi parentes propter Christum. 141.
cap. 72. a
Omnis qui se exaltat humiliabitur. 139.
cap. 70. c. & 225. cap. 130. d
Operarius dignus cibo. 87. cap. 41. b. &
79. cap. 27. d
Operarii in uineam. 91. cap. 103. a
Operarii pauci, sed incisis multa. 87. cap.
41. b. & 78. cap. 36. a

Orantes parcere debent. 56. cap. 22. 2
Orare oportet propter instans iudicium.
238. cap. 138. b
Orare non licet in multiloquio. 56. cap.
22. 2
Oratio dominica. 92. cap. 46. d. & 56. cap.
22. 2
Orationis doctrina. 92. cap. 46. 2
Orationem longam simulantes damnabuntur. 224. cap. 130. c
Oratio pro iniusto facta ad orantē reuer-
titur. 79. cap. 37. c. & 87. cap. 41. b.
Os loquitur ex abundantia cordis. 61. cap.
25. d
Oues Christi ipsum audiunt. 156. cap. 78.
a. & d
Ouis errabunda requiritur. 179. cap. 92. l.
& 180. cap. 94. a
Ouis subito extrahitur de puteo. 121. cap.
58. b

P

Pacem Christus nō uenit dare in terram.
82. cap. 37. k
Panes tres querit amicus. 93. cap. 46. e
Parabola Coenæ magnæ. 140. cap. 71. b
Parabola, cum inuitatus fueris. 140. cap.
71. 2
Parabola decem Virginū. 240. cap. 139. 2
Parabola Diuitis. 194. cap. 105. 2

parab

- Parabola Drachmæ perditæ. 180. cap. 94.
 b. Dom. 3. Pent.
 Parabola Duorum filiorum, quonū alter
 fecit uoluntatem patris. 216. cap. 123. 2
 Parabola fermenti. 104. cap. 50. 0
 Parabola Ficus in uinca non ferentis fru-
 Etum. 136. cap. 67. c. Sabbato. 4. tempo-
 rum Septembr.
 Parab. Filii prodigi. 180. cap. 94. c
 Parab. Grani sīnapis. 104. cap. 50. n
 Parab. Horrea maiora facere uolētis. 129.
 cap. 65. a
 Parabola Iudicis iniqui. 237. cap. 138. a
 Parabola Margaritæ. 105. cap. 51. a
 Parab. Mnarum. 205. cap. 112. d
 Parab. Nobilis. 205. cap. 112. d
 Parab. Nuptiarum. 219. cap. 125. a
 Parab. Ouis perditæ. 180. cap. 94. a
 Parabola Operariorum in uineam misso-
 rum. 191. cap. 103. a
 Parabola Pharisei & Publicani. 214. cap.
 120. c
 Parab. Sagenæ. 106. cap. 51. b
 Parab. Seminantis. 99. cap. 49. c. Eiusdem
 parabolæ expositio. 101. cap. 49. h
 Parab. Serui nequam. 184. cap. 96. a
 Parab. Talentorum. 241. cap. 139. b
 Parab. Thesauri absconditi. 105. cap. 51. 2
 Parab. Vestis nupcialis. 219. cap. 125. a
 x 5 Parab.

- Barab. Villici iniquitatis. 192. cap. 104. ^a
 Parabola Vincæ locata. 217. cap. 124. ^a
 Fer. 6. Domi. 2.
 Parab. Zizaniorū. 103. cap. 50. a. Eiusdem
 parabolæ expositio. 105. cap. 50. q
 Parabolicè Christus Iudeis loquitur. 100.
 cap. 49. c
 Parabolas Christus discipulis exponit.
 105. cap. 50. q
 Paracletus arguit mundum de peccato.
 260. cap. 151. k
 Paralyticus sanatur. 70. cap. 32. a. Fer. 6.
 Pent. & Domi. 18
 Parcere oportet. 52. cap. 19. d. & 56. cap.
 22. b. & 183. cap. 95. b
 Parentes odicendi propter Christum. 14^f.
 cap. 72. a
 Passionem suam Christus prædictit. 253.
 cap. 149. d. & 200. cap. 108. b. & 169.
 cap. 86. c. & 244. cap. 141. b
 Pastor bonus animâ suâ dat, p ouib^o. 157.
 cap. 78. c. Dom. 2. pas. Tho. martyris.
 Pater non misit filium ut iudicet mun-
 dum. 39. cap. 8. e
 Parvuli offeruntur Christo. 188. cap. 99. ^a
 Pauperes, & non diuites uocerunt ad con-
 uiuum. 140. cap. 71. a
 Pax huic domui. 87. cap. 41. b. & 79. cap.
 37. c

pecc

Peccata omnia remittuntur, praeter in Spuritum sanctum. 186. cap. 97. d. & 124.
cap. 60. e.

Peccata soluendi potestas Petro committuntur. 169. cap. 86. b. Vide claviū potestas.
Peccatores sequebantur Christum, inde murmurabant Pharisei. 72. cap. 33. b

Pentecoste interfuit Christus. 131. ca. 66. a
Perseuerans saluabitur. 80. cap. 37. g

Petitio cum perseuerantia obtinetur. 60.
cap. 24. c

Petite, & dabitur uobis. 60. cap. 24. c. &
93. cap. 46. f

Petitio filiorum Zebedaei. 202. cap. 111. d
Fer. 4. Dom. pass.

Petre amas me? 300. cap. 165. b

Petrus ambulabat super aquas. 112. ca. 95. c

Petrus beatus dicitur. 169. cap. 86. b

Petro claves committuntur. 169. cap. 86. b.
& 183. cap. 95. c. & 297. cap. 16. p. b

Petrus confitetur Christū. 169. cap. 86. b.

Petrus laxat rete, & dicit: Ext à me Dominus. 44. cap. 12. d. Dom. 4. Pent.

Petrus misit se in mare. 299. cap. 165. a

Petrus Satan dicitur. 170. cap. 86. d

Pharisei amant primos accubitus. 224.
cap. 130. c

Phariseos Christus uocat progeniem uicerarum. 125. cap. 60. f

Phar

Pharisæi cum Herodianis uolebant per-
dere Christum. 121. cap. 58. d
Pharisæi decimāt mentā & anerbum, &c.
128. cap. 63. b. & 226. cap. 131. c
Pharisæi dicebant: Omnes credent in cū,
& uenient Romani. 199. cap. 107. a
Pharisæorum doctrina audienda. 224.
cap. 130. a. Fer. 3. Dom. 2.
Pharisæi increpātur. 137. cap. 68. b. & 128.
cap. 63. a
Pharisæi murmurant, cūm Christus bibit
cum Publicanis. 72. cap. 33. b
Pharisæi quærebant Christum interfice-
re. 142. cap. 73. a
Pharisæi sepulcra dealbata. 227. cap. 131. f
Pharisæorum traditiones. 128. cap. 63. a &
160. cap. 80. a
Pharisæorum uæ. 225. cap. 131. a
Philippus dicit Christo: Ostende nobis
patrem. 255. cap. 150. b
Pilatus occidit quosdam Galilæos. 136.
cap. 57. a
Piscina probatica. 131. cap. 66. a
Porta angusta ducit ad bonū. 60. cap. 24. a
& 138. cap. 69. a. Porta uero lata ad ma-
lum ducit. ibidem.
Prædictor maneat apud bonos, & non
transeat de domo in domum. 80. cap.
37. c. & 87. cap. 41. c

Præd

Prædicatorem non recipere, aut non au-
dite, magnum peccatum. 80. cap. 37.f.
& 87. cap. 41.e

Præmium relinquentis omnia, propter
Christum. 190. cap. 102.a

Princeps huius mundi eiicietur foras. 212.
cap. 119.c

Principes multi ex Iudeis crediderunt.
229. cap. 132.b

Probatica piscina, Vide Piscina prob.

Propheta sine honore in patria. 108. cap.
92. d

Proximus quis sit. 90. cap. 43.c

Pusillus non contemnendus. 178. cap.
92.g.& k

Q
Quæretis me, & non inuenietis. 145. cap.
73.l. Fer. 2. Dom. pas.

Quæreretur multum, cui datum est maul-
tum. 240. cap. 138.g

Quæstio inter discipulos de maioritate.
177. cap. 92.a.& 212. cap. 149.a

Qui habet aures audiēdi, audiat. 142. cap.
72.d.& 102. cap. 49.l.& 161. cap. 80.f

Qui nō credit, iam iudicatus est. 39.ca.8.c

Qui aliunde quām per ostium intrat in
ouile, fur est. 156. cap. 78.a. Fer. 3. Pent.

Quis arguet me de peccato? 151. cap. 76.g

Qui sequitur me, non ambulat in tene-
bris.

bris.148.cap.75.a.Sabbato 4. Quadra-
gesimæ.

Qui uos audit, me audit. 82.cap.37.n

R

Rabbi non uocemini. 225. cap.130.c

Ratio de omni uerbo reddetur. 125. cap.
60.g

Recipit Christum, qui prædicatorem uer-
bi Dei recipit. 82.cap.37.n

Reddit Cæsari, quæ Cæsar is sunt. 220.
cap.126.d

Refectio quinq; milliū hominū de qnq;
panibus, & duobus piscib⁹. 110.ca.54.²

Domīnica quarta Quadragesimæ.

Refectio 4000.hominum de scptem pa-
nibus, & pesciculis paucis. 165. cap.33.²

Dom.6.Pent.

Reges uoluerunt uidere quæ uos uidetis.
88.cap.42.d

Regina Austri uenit. 126.cap.61.c

Regnum Dci primum quærendum. 130.
cap.64.e

Regnum Dei intra uos est. 223.cap.128.²

Regnum diuisum desolabitur. 123. cap.
61.b

Reguli filius sanatur. 97. cap.48.²

Relinquentis omnia præmium. 190.cap.
102.²

Reuelabuntur omnia secreta. 81.cap.37.i.
&

& 102. cap. 49. i
Regi præliatuoro quæ consideranda. 142.
cap. 72. c

S

Sabbato fiebat circuncisio. 144. cap. 73. h
Sabbato extrahitur bos de puteo. 139. cap.
70. a. & 120. cap. 58. b
Sabbato soluitur bos à præsepio. 137. cap.
68. b
Sal bonum, insulsum non. 178. cap. 93. k
& 142. cap. 72. d
Salé habete, et pacé, inter uos. 178. ca. 92. k
Samaritana mulier. 94. cap. 47. a
Samaritanus curauit uulneratum. 89. cap.
43. a
Samaritani non receperunt Christum.
201. cap. 110. a
Sanatur languidus iuxta piscinam. 132. ca.
66. b
Sanatur omnis langor. 46. cap. 15. a
Sanatur manus arida. 120. cap. 48. a
Sanatur mulier habens fluxū. 74. ca. 34. b
Sanantur multi. 165. cap. 82. d. & 82. cap.
37. p
Sanantur tangentes fimbriam uestimenti
Christi. 114. cap. 44. f
Scandala necesse est ut ueniant. 178. cap.
92. g
Scandalizans membrum atuiciatur. 52. ca.
19. e

19.c.& 178.cap.92.h
Scandalizans pusillū demergatur in pro-
fundo maris. 177.cap.92.g
Scenopegia. 142. cap. 73. a. Fer.tertia
Dom.paf.
Scriba dolosus. 66.cap.29.a
Sequi Christum duo uoluerunt. 66. cap.
29.b
Si quis sicut ueniat ad me. 146.73.m
Seruiri duobus dominis non potest. 17.
cap.23.b.& 193.cap.104.d
Seruui inutiles sumus. 176.cap.90.c
Seruui mali Dominus ueniet quando non
sperat. 239.cap.138.g
Seruus minister domino accumbenti , ac
manducanti. 176.cap.90.b
Seruus nequam cui omne debitum fuerat
dimissum. 84.cap.96.a
Seruus sciens uoluntatem domini,nec fe-
cit,uapulabit multis. 239.cap.138.g
Signa iudicii futuri. 233.cap. 135.a.& 234.
cap.136.a
Signum pluviæ & æstus. 166. cap. 84.²
& 131.cap.65.g
Signum querunt Iudæi. 125. cap. 61. a.&
166.cap.84.a. Fer. 4. è quatuor tempo-
porum Quadragesimæ.
Socrus Petri sanatur. 46. cap. 16.a. Fer. 5.
Dom.3.& Sabbato post Pent.

Solis

Solicitude fugienda. 57. cap. 23. b. & 129.
cap. 65. b
Solvit Christus didrachma. 176. cap. 91. d
Solvit templum hoc. 32. cap. 7. a. c
Spiritus immundus assumit septem ne-
quiores. 126. cap. 61. c
Statim nostrę nil adiicere possumus. 18.
cap. 23. c
Surdus & mutus sanatur. 164. cap. 82. a

T

Temporalia contempnenda. 57. cap. 23. a
Terra primò herbā producit. 103. cap. 50. l
Thesaurizandum in cælo. 57. cap. 23. a. &
130. cap. 65. f
Thomas dicit Christo, Nescimus quò na-
dis. 255. cap. 150. b
Thomas dicit. Eamus, & moriamur. 196.
cap. 106. a
Tyranni non sunt timendi. 81. cap. 37. i
Traditiones Phariseorum. 128. cap. 63. a
& 160. cap. 80. a
Transfiguratio Domini. 171. ca. 83. a. Sab-
ba. & Dom. 3. Quadrag.
Tributum soluendum. 220. cap. 126. a
Turrim ædificare uidens, primum com-
putat. 141. cap. 72. b

V

Vix multiplex Phariseorum. 225. cap. 131. a
Vix, per quem scandala ueniunt. 177. cap.

- 92. g
 Væ traditori. 251. cap. i 48. c
 Vendentium prima è templo ciechio. 37.
 cap. 7. a. Fer. 2. Domin. quarta. Se-
 cunda. 210. cap. 118. c. Fer. 3. Domin.
 prima. Dom. 9.
 Vendite quæ possidetis, & date cleme-
 synam. 130. cap. 65. f
 Venite ad me omnes qui laboratis. 83.
 cap. 42. c
 Venite benedicti patris mei, possidete.
 243. cap. 140. b
 Verba Christi in gazophylacio. 148. cap.
 75. a
 Vestiuento nouo, uetus cōmissura non
 conuenit. 73. cap. 33. d
 Vestis nupcialis. 219. cap. 125. a
 Victima igne & sale salictur. 178. cap.
 92. i
 Viduæ filius suscitatur. 65. cap. 28. a. Fer.
 5. Dom. 4. & Dom. 14
 Viduæ minutæ. 210. cap. 152. d
 Vigilate, quia nescitis, qua hora &c. 238.
 cap. 133. b. & d
 Vigilate propter instans iudicium. 238.
 cap. 138. b
 Villicus iniquitatis. 292. cap. 104. a
 Vinum uetus præstat nouo. 74. cap. 33. e
 Virginū decem parabola. 240. cap. 139. a
 Vocat

Vocatio Matthæi. Vide Matthæi.
Vocandi ad conuinium pauperes. 140.
cap. 71.2

Vocatio discipulorum prima. 34. cap. 5.c
Secunda. 43. cap. 12.a Tertia. 44. cap.
13.a

Vox de celo ad Christum. 212. cap. 119.d
& 172. cap. 88.e

Vxorem dimittere non licet, nisi ob for-
nicationem. 53.19.c. & 186. cap. 98.a

Z

Zacharias fit mutus. 9. cap. 2.d

Zachæus. 204. cap. 112.b

F I N I S.

I N D E X E V A N G E-
L I O R U M T O T I V S

A N N I .
*

Numeri qui hisce inclusi sunt notis, []
noctium denotant Euangelia: alijs uero
dierum.

Dominica prima aduentus, Erunt signa
pagina 234. cap. 136.c [236. cap. 137.c
& 238. cap. 138.b]

Dom. 2. Ioannes uerò cùm audisset. pag.
83. cap. 38.a

Dom. 3. Misericordia Iudei. pag. 28. cap. 15.b
[25. cap. 14.c]

y 2 Feria

Feria quarta quatuor temporum. Missus
est angelus. 9. cap. 3. a

Feria 6. Exurgens Maria. 11. cap. 4. a

Sabbato : Anno quintodecimo imperii
Tyberii. 24. cap. 14. a

Dom. 4. ut in sabbato præcedenti. [26. ca.
14. c]

Vigilia nativitatis Christi: Cùm esset de-
sponsata. 15. cap. 6. d

Christi natale, in prima missa : Exiit edi-
ctum. 16. cap. 7. a. In secunda : Pastores
loquebātur. 17. cap. 7. c. In tertia: In prin-
cipio erat uerb. 7. cap. 1. a. & 24. c. 14. b

Dom. infra octauas: Erant Ioseph & Ma-
ria mitantes. 20. cap. 10. b

Circuncisio : Postquam consummati. 18.
cap. 8. a

Vigilia Epiphaniæ: Defuncto Herode. 22.
cap. 11. d

Epiphania: Cùm natus esset Iesus. 18. cap.
9. a. [30. cap. 1. b]

Dom. infra octauas: Cùm factus esset an-
norum. 12. cap. 13. a. [106. cap. 52. a]

Octaua : Vedit Ioannes Iesum. 33. cap. 4. a

Dom. 2. post Epiphaniam : Nuptiæ factæ
sunt. 35. cap. 6. a

Dom. 3. De leproso. 63. cap. 26. a. Et Cen-
turione. 64. cap. 7. a

Dom. 4. De quietatione maris. 67. cap.
30. b [

30.b [104.cap.50.p]

Dom. 5. De zizaniis. 103. cap. 50.a

Dom. Septuagesimæ : De operariis in ui-
neam. 191. cap. 103.a. [189. cap. 97.a. Et
accesserunt. 186. cap. 98.a

Dom. Sexagesimæ : Cùm autem turba.
99. cap. 49.b

Dom. Quinquagesimæ : Passio prædici-
tur. 200. ca. 108.b. Et de cęco. 203. c. 112.a

Feria quarta cincrum : Cùm iciunatis. 47.
cap. 23.a

Feria quinta : De seruo Centurionis. Et
Dom. 3. post Epiphaniam. 64. cap. 27.a

Feria v 1. De dilectione inimici. 54. c. 20.d

Sabbato : Christus supra mare ambulat.
112. cap. 55.a

Dom. 1. Quadragesimæ : Christus tenta-
tur. 31. cap. 3.a

Feria 1 1. Oves ab hœdis separantur. 243.
cap. 140.a

Feria 1 1 1. De secunda uendentium eie-
tione. 210. cap. 118.b

Fer. 1 1 1. quatuor temporum: Iudæi uo-
luerunt signum uidere. 125. cap. 61.a

Fer. v. de Chananæa. 163. cap. 81.a

Feria v 1. De probatica piscina. 131. cap.
66.a

Sabbato : De transfiguratione domini.
171. cap. 88.a

- Dom. i i. Quadragesimæ, ut in Sabbato
præcedenti.
- Fer. i i. Ego uado, & quæretis me. 149.
cap.76.a
- Fer. iii. De doctrina Pharisæorum. 224.
cap.130.a
- Fer. iiii. Et ascendens Iesus Hierosolymæ. 200.cap.108.b. Et petitio filiorū
Zebedæi. 202.cap.111.a
- Fer.v. De diuite epulone. 194.cap.105.a
- Fer.vi. De locatione uincæ. 217.ca.124.^a
- Sabbato, De filio prodigo. 180.cap.94.c
- Dom. iii. De muto. 123. cap. 60.a. Cum
autem spiritus immundus. 126.cap.61.c
- Fer. ii. De Christi eiectione extra Nazareth. 107.cap.52.d
- Fer. iii. Quòd remittendū sit. 182.ca.95.^a
- Fer. iiii. Quòd illotis manibus. 160.cap.
80.a
- Fer.v. De socru Simonis. 46.cap.16.^a
- Fer.vi. De Samaritana. 94.cap.47.a
- Sabbato, De muliere adultera. 147. cap.
74.^a
- Dom. iiiii. De prima refectione. 110.cap.
54.a
- Fer. ii. De prima uidentium eiectione.
37.cap.7.b
- Fer. iii. Literas scire Christum mirantur.
144.cap.73.f
- Fer.

- Fer. IIII. De cæco nato. 153. cap. 77. a
 Fer. v. De filio uiduæ. 65. cap. 28. a
 Fer. vi. De suscitate Lazari. 195. cap.
 106. a
 Sabbato, Qui sequitur me, non ambulat
 in teneb. 148. cap. 75. a
 Dominica in passione: Christum dæmo-
 num habere dicunt. 151. cap. 76. g. [150.
 cap. 76. c.]
 Fer. II. Quæretis me. 145. cap. 73. l
 Fer. III. de Scenopegia. 142. cap. 73. a
 Fer. IIII. De encæniis. 158. cap. 79. a
 Fer. v. De poenitentia Magdalena. 90. ca.
 44. a. Et in festo eiusdem.
 Fer. v. i. Christus abiit in Eßrem. 196. cap.
 107. a
 Sabbato, Cogitauerūt princ. 207. ca. 115. d
 Erant autem gentiles. 211. cap. 119. a
 Dominica in rainis. Sedit super asinam
 207. cap. 116. a
 Fer. II. De Magdalena. 207. cap. 115. c. &
 245. cap. 142. c
 In mandato domini. 247. cap. 144. a
 Sabbato sancto, Vespere sabbati. 289. cap.
 188. a
 Dom. paschæ: Maria. 292. cap. 160. a
 Fer. II. Et ecce duo. 292. cap. 159. b. Et fa-
 ctum est. 294. a
 Fer. III. De quinta apparitione. 296. cap.
 y 4 163.

163.2

Fer. IIII. De septima apparitione. 299. cap.

165.2

Fer. v. De prima apparitione. 292. ca. 160.2

Fer. vi. De octaua apparitione. 301. c. 166.2

Sabbato in albis: Venit Maria. 289. cap.

159. c. & 291. a

Dom. in octaua paschæ. 296. cap. 163.2

Dom. II. post pascha. 157. cap. 78. c. [153.
cap. 77. a]

Dom. III. Modicum & iam non videbitis
me. 261. cap. 315. l [262. cap. 151. p]

Dom. IIII. Vado ad eum. 260. cap. 151. k
[229. cap. 132. c]

Dom. v. Si quid petieritis. 262. cap. 151. n.
[215. cap. 121. a]

In Letaniis: Quis uestru habet amicum.
92. cap. 46. e

Vigilia Ascensionis: Subleuatis. 263. c. 191. q

Ascensione Domini: Recumbentibus. 302.
cap. 167. a

Dom. infra octauas: Cum uenerit paracle
tus. 259. cap. 151. h. [258. cap. 151. c]

Vigilia Pentecostes: Si diligitis me. 256.
cap. 150. d

Pentecostes: Si quis diligit me. 256. ca. 150. f
[146. cap. 73. m.]

Fer. II. Sic deus dilexit inuidum. 39. ca. 8. d

Fer. III. Qui non intrat per ostium. 156.
cap.

- cap. 78.a
Fer. iii. Nemo potest uenire. 116.ca. 56.g
Fer. v. Cōuocatis duodecim apostolis. 78.
cap. 37.a
Fer. vi. De paralytico. 70.cap. 32.a
Sabb. De socrū Simonis. 46.cap. 16.a
Do. Trinitatis: Cūm uenerit. 259.c. 151.h
Festo Eucharistię: Caro mea. 117.ca. 56.k
Dom. i. post Pentecosten: Estote misericordes. 59.cap. 24.a
Dom. ii. Homo quidam fecit cœnā. 140.
cap. 71.b. [219.cap. 125.a.]
Dom. iii. De ouie, & Drachina. 179.cap.
94.a [72.cap. 33.a.]
Dom. iv. Laxate retia. 43.cap. 12.a
Dom. v. Nisi abundauerit. 51. cap. 19.c.
[54.cap. 20.d.]
Dom. vi. De secunda refectione. 165.cap.
83.a
Dom. vii. Attendite à falsis prophetis. 61.
cap. 25.b. [137.cap. 69.a.]
Dom. viii. De uillico. 192.ca. 104.a. [177.
cap. 92.f. Attendite. 182.cap. 95.a. Adauge nobis. 175.cap. 90.a.]
Dom. ix. De fletu super Hierusalem, & se-
cunda electione. 210.cap. 118.a
Dom. x. De Phariseo, & Publicano. 214.
cap. 120.c. [39.cap. 70.b.]
Dom. xi. De surdo & muto. 164.cap. 82.a
- y s [46.

[45.cap.16.a.]

Dom. XII. Beati oculi. 88.cap.42.d.[18⁸.
cap.100.a.]

Dom. XIII. De decem leprosis. 200. cap.
109.a.[16⁵.cap.82.c.]

Dom. XIV. Nemo potest. 57.cap.23.b.[12⁸.
cap.64.d.]

Dom. XV. De filio uiduae. 55.cap.28.a
Dom. XVI. De hydropico. 139.cap.70.^a
[140.cap.71.a.]

Dom. XVII. De magno mandato. 222.c.12⁸.^a

Fer. III. quatuor temporum. De muto,
quem discip. 173.cap.89.b

Fer. VI. De Magdalena. 90.cap.44.a
Sabbato: De ficu infructuosa. 136.cap.67.^a

& Mulierc incuruata. 136.cap.68.a

Dom. XVIII. De paralytico. 70.cap.32.a

Dom. XIX. De ueste nuptiali. 219.cap.125.^a

Dom. XX. De filio reguli. 97.cap.48.a

Dom. XXI. De seruo nequam. 183.ca.96.^a
[182.cap.95.a.175.cap.90.a]

Dom. XXII. Reddite Cæsari. 220.ca.126.^a

Dom. XXIII. De filia archisynagogi. 74
cap.34.a

Dom. XXIV. Cùm uideris abominatio-
nem. 233.cap.134.a

D E S A N C T I S.

In uigilia sancti Andreæ: Stabat. 33.ca.5.^c

In die: Ambulabat Iesus. 44.cap.13.^a
Thomæ:

Thomæ: Thomas unus. 297. cap. 163. c
Stephani: Ecce mitto ad uos prophetas.
227. cap. 131. h
Ioā. Euāgelistæ: Scuere me. 300. ca. 166. c
Innocentium: Angelus apparuit. 21. ca. 11. a
Thomæ. Mar. 157. cap. 78. c
In Purificatione. Postquam impleti sunt
dies. 20. cap. 10. a
In Cathedra Petri: Venit Iesus in partes
Cæs. 168. cap. 86. a
Annuntiatio Mariæ. 9. cap. 3. a
Philippi: Non turbetur cor uestrum. 254.
cap. 150. a
Crucis inuentio: Erat homo. 38. cap. 8. a
Vigilia Ioannis Baptistæ: Fuit in diebus
Herodis. 7. cap. 2. a
Elizabeth. 12. cap. 5. a
Vigilia Petri & Pauli: Simon Ioannis di-
ligis. 300. cap. 166. b
In die: Venit Iesus. 168. cap. 86. a
Visitatio Mariæ. 11. cap. 4. a
Octaua Petri & Pauli: Ambulat super ma-
re. 112. cap. 55. a
Septem fratrum martyrum: Fratres Iesu.
127. cap. 62. b
Magdalenæ: Rogabat Iesum. 90. ca. 44. a
Apollinaris: Facta è cōtētio. 252. ca. 149. a
Iacobi: Accesit ad Iesum. 202. cap. 111. a
Petri ad uincula: Venit Iesus. 168. ca. 86. a
Transfi

- Transfiguratio: Assumpfit Iesu Petrum.**
 171. cap. 88. a
Assumptio Mariæ: Intravit Iesu in cœ-
 stellum. 92. cap. 45. a
Decollatio Ioan. Baptistæ. 41. cap. 10. 2
 Cum dies opport. 108. cap. 53. a
Natiuitas Mariæ: Liber generationis. 14.
 cap. 6. a
Exaltatio crucis: Nunc iudicium. 212. cap.
 119. c
In uigilia, & die Matthæi: De uocatione.
 48. cap. 17. a
Michaëlis: Quis putas maior. 177. ca. 92. f
Dedicatio ecclesiæ: Ingressus Iesu. 204.
 cap. 112. b. [158. cap. 79. a.]
Vigilia omnium sanctorum: Descendens
 de monte. 50. cap. 18. c
In die: Ascendens in montem. 48. ca. 18. a
In Communi Apostolorum.
Vigilia unius: Hoc est præceptum. 258. ca.
 151. e
Vigilia plurimorum: Ego sum uitis uera.
 257. cap. 151. a
In die Apostolorum: Hoc mando uobis.
 259. cap. 151. f. Ecce mitto uos. 80. cap.
 37. f. Ecce nos reliquimus omnia. 190.
 cap. 102. a
In festo Euangelistarum.
Designauit & alios. 86. cap. 41. a
Tempo

**Tempore Paschæ, unius, uel
plurimorum Mart
tyrum.**

Ego sum uitis uera. 247.c.151.a. Ego sum
uitis, & uos palmites. 158.cap.151.b

In communi unius Martyris.

Non ueni pacem imittere. 81.cap.37.k
Siquis uult uenire post me. 170.cap.87.a
Nisi granum frumenti. 211.cap.119.b

Laurentii.

Nihil opertum, quod non reueletur. 81.
cap. 37. i. Siquis uenit ad me, & non
odit. 141.cap.72.a

**In communi plurimorum
Martyrum.**

Ascendens in montem. 48.cap.18.a

**In communi confessorum,
pontificum.**

Sedente Iesu. 231.cap.133.b

Attendite à fermento. 185.cap.97.b

Descendens de monte. 50.cap.18.c

Væ uobis, qui ædificatis. 227.cap.131.f

Cùm audieritis prælia. 231.cap.133.c

Qui uos audit. 52.cap.37.n

Reuersi LXXII.discipuli. 88.cap.42.a

Confiteor tibi pater. 88.cap.42.c

Pro Doctoribus.

Vos estis sal terræ. 51.cap.19.a

Vigilate, quia nescitis. 138.cap.138.d

Homo

Homo quidam peregrè proficisciens. 24^r
cap. 138.b

Sint lumbi uestri præcincti. 238. cap. 138.c

Nemo accedit lucernam. 126. cap. 61.d

Vigilate, & orate. 238. cap. 138.b

Nolite timere pusillus gress. 130. cap. 68.f

Homo quidam nobilis. 204. cap. 112.d

Pro Confessoribus non

episcopis.

Ecce nos reliquimus omnia. 190. ca. 102.^a

Pro Virginibus.

De thesauro abscondito. 105. cap. 51.a

De decem uirginibus. 240. cap. 139.a

In Votuis.

De Cruce: Ecce ascendo Hierosolymam.
200. cap. 108 b

De Beata tempore paschæ: Stabat iuxta
crucem. 284. cap. 156.c

In alio tempore: Extollens uocem. 127.
cap. 62.a

Pro defunctis.

Dixit Martha ad Iesum. 196. cap. 106.c

Omne quod dat mihi. 116. cap. 58.f

Amen, amen dico uobis, quia uenit hora
133. cap. 66.g

Ego sum pars uiuus. 117. cap. 56.b

P I N I S.